

به کوپتران ده به خشنه وه، گه نجی و ته ندروستی و هه زانی به مرۆف ددهن» (٦١، ص ٥٢-٥٣) ئەم لاوه به تهمەن و نه مرانە، هه رچه نده وه کو پزیشکی ناسمانی باس ده کړین، به لام شوینی کاره که یان له سه ر زهوی و له نیتو (مرۆف) ان دایه، که ئەمانه ش به کار و سیفه ته کانیا نه وه زۆر له مرۆف ده چن، ئەگه ر بلتین (نه مریی) یه که یان به ده دست هیناوه، ده توانین ئەوه قبول بکه ین که پیشتر مرۆف بوون. شتی که هه یه، نه مرییه که ی ئەمانه به رده وامه و خالی لاواز و کوتایی پتوه دیار نیسه! که ئەمه ش سیفه تینکی هه میشه یی ته واره. واته نه مرییه که، حاله تینکی کاتی نیه! به راستی نه مرییه.

هه ندی که سایه تی ئەفسانه یی هه یه، ته نیا به یه که شیوه باس نه کراوه، جگه له وهی که له نیتو میلله ته که ی خۆی ده شی زیاتر له شیوه یه کی هه ی، ئەوا هه ر میلله ته ش به شیوه یه که باسی کردوه، یه کن له وه که سایه تییانه که زۆر شیوه باس کراوه (یه مه - جه م). ئەو که سایه تیییه ئیرانییه ئەفسانه یییه ناسراوه له (ویدا) کاندایه به م شیوه یه باس ده کړی: «که سایه تییی یه مه (جه م) له ویدا کاندایه به وه ناسراوه که یه که مین که سه له (نه مران) که مه رگی هه لپژاردوه (ئه و مر دنی هه لپژارد بۆ ئەوه ی خوداکان دلخۆش بکات، نه مریی هه لپژارد بۆ ئەوه ی کورانی خۆی شادمان کات)» (٥٢، ص ٥٥) واته به پیتی باوه رپی ویدا کان (یه مه - جه م) نه مری بووه، له نیتو نه مرانی ش یه که مین که سه که مر دنی هه لپژاردوه، مر دن هه لپژارد نه که شی بۆ ره زامه ندیی خوداکان و دلخۆشی ئەوان بووه، به پتی چه وانه گویتی به خواستی کورپه کانی نه داوه و دلخۆشی نه کردوون، به وهی دلخۆشی و ره زامه ندی خوداکانی لا گرنگتر و پیروتر بووه، به لام خوداکان بۆچی دلخۆشی خۆیان له مه رگی مرۆفدا ده یین؟! بۆچی نایانه وئ مرۆف نه مریی؟؟ ئەمه پرسیا ریکه و ئەزله ی! به لام، واقعی حال دلئی، مرۆف، مرۆفه ده بی مری. خودا، خودایه هه میشه و نه مر!!؟.

(جه م- یه مه) یه ش به م مه رگ هه لپژاردنه ی لای هیندییه که یان بووه شا و خودای مردووان، که ئەمه ش بووه هۆی ئەوه ی له که سایه تیییه کی پیرو و (نه مر) هه بی به خودای مر دن و شتیه ی شوومی بنوینی به وه ی بووه خودای مردووان جا رتی که تر به گه ل نه مران که وه ته وه.

ئەگه ر جه می هیندی بۆ ره زامه ندیی خودا وه نده کان مر دنی هه لپژارد و وازی له نه مریی هینا، ئەوا (سوله یمانی که کیم) ی ئەفسانه یه کی (ئه نده نووس) ی له پینا و کور و نه وه و که س و کاره که ی، وازی له نه مریی هینا و نه ویش وه کو ئەوان (مر دن) ی هه لپژارد، وه کو ئەفسانه که باس ده کات، «سوله یمانی که کیم (ناوی حیات) به ده دست دینی، که له سه رباز و توجا ر و جووتیا ره کانی ده پرس، ئەو ناوه سوودی چییه؟ (جووتیا ر گوتی: تۆ ده مینییی و که س و کارت ده مر ن) سوله یمانی که کیم گوتی: قه ت نایخۆمه وه، ژیا نیکم بۆ چییه مانه له خۆشه وسته کانم لامه وه نه بن؟» (٢٦، ل ٨٤) له کاتیکدا ده یان و هه زاران که س به دوای ناوی حیات دا ده گه رپن و نایدۆزیتته وه، به و داخه وه سه ر ده نیتته وه که چی سوله یمانی که کیم، ئەو ناوه نایاب و ئەفسانه یییه ی ده ست ده که وئ، که چی نایخواته وه؟! نه خوار دنه وه که شی زۆر کارتیکی باو کانه و مرۆفانه یه، ده زانی، ئەگه ر خۆی واته - سوله یمانی که کیم - ئەو ناوه بخواته وه نامری، به لام، که س و کار و منداله کانی ده مر ن نه ویش ژیا ن و نه مرییه کی ناوی که

منداله کانی لایه وه نه بن. ئەو رایه ی سوله یمانی که کیم که پیش خوار دنه وه ی ناوی حه یاتییه، زۆر له رای ئەو کابرایه نزیکه، که له ئەفسانه ی کوردییه که پاش خوار دنه وه ی ناوه که و ژیا نی ده یان سا ل و ته نیا مانه وه ی، ئەو قه ناعه ته ی لا دروست بوو. واته له خوار دنه وه ی ناوی حه یاتی په شیمان بووه. به لام، په شیمان بوونه وه که دادی نه ده دا.

(هه رقه ل) ئەو پاله وانی نازا و سه رکیش که هه ر به مندالی دوو مار ده خنکینتی پاشان زنجیره یه که سه رکیشی ده کات و سه راو و ده راویکی زۆر ده بیینی و دوا جا ر ده گاته ژیا نی نه مریی: «که ده یه وئ جا رتیکی تر خۆشه وستی هه رقه ل به ده دست بینیتته وه، کراسیکی مه رگای بۆ هه نارد هه ر ئەوه نده هه رقه ل کراسه که ی له به رکرد، ژه هری ئەو تیره ی (که پیشتر) له گه ل خۆینی نیسوس تیکه ل ببوو له خۆینی گه را، هه ستی به ژانینکی گران کرد، پارچه یه که گوشتی جه ستی خۆی پچری که ویستی کراسه که له به ر خۆی دا درپ. له هه ژمه تان رووی له کیتی ناویتا کرد، له وئ سه ری خسته سه ر ته ورزیتنه که ی و فه رمانی دا ناگر له جه ستی به رده ن، به لام خودا وه ندان له گه ل هیرا له سه ر ئەوه ریکه که وتن. که بیبه نه ناسمان و ده گه ل خودا وه ندان ی بدن» (٢٠٠) ئەوه ی گرنگه، که خودا وه ندان ده یانه وئ هه رقه ل له نیتو نه چ و بیته یه کیتک له نه مران، پر یا ر ده دن که، یه که م: بیبه نه ناسمان و له زهوی واته نیتو (مرۆف) انی نه هیلن. دووه م: له ناسمان بیبه نه ریزی خودا وه ندان. که ئەمه ش زۆر له ئۆتو- ناپشتم نزیکه، نه ویش که خودا وه ندان ده یکه نه یه کیتک له خۆیان - نه مران - ده یبه نه ولات و خاکی خۆیان و سیفه تی خودا وه ندان ده دن، وه ک ئەوه ی زمانحالی خودا وه نده کان بلتی، نابی هیج (مرۆف) یک به مرۆفی نه مریی، به لکه، ئەگه ر ویسترا نه مریی، ده بی له ریزی مرۆفان بیتته ده ری و له ولات و خاکی ئەوان نه مینتی. ئەوه ش ئەوه بییر ده خاته وه که خودا وه ندان له سه ره تا وه گو توو بوویان «نه مر خودا وه ندان».

یه کن له وانه ی (نه مریی) به ده دست دینی (ئۆتو- ناپشتم) ه سه یر له وه دایه، گلگامش که به دوای نه مریدا ده گه ری و دوا جا ر به ده ستی ناهینتی، زۆر له ئۆتو- ناپشتم به ناوتر و ناسراوتره، که نه مریی به ده ست هیناوه، گلگامش که به دوای نه مریدا ده گه ری، له قۆناغیکی گه رانه که یدا تووشی ئۆتو- ناپشتم ده بی و لیتی ده پرس:

«ئه وه تا من سه یری تۆ ده که م، هۆی ئۆتو- ناپشتم هیج جیا وازییه که له جه ستی تۆدا ناییم، تووش وه کو منی به لتی: تۆ هیج نه گۆراوی و له من ده چی» (١٣٣، ص ١٥٠)

پاشان گلگامش ده لئی:

«پیم بلتی! چۆن به گه ل گه لی خودا وه ندان که وتی و ژیا ن و نه مریت ده سه که وت؟» له وه لاما ئۆتو- ناپشتم ده لئی:

(گلگامش ده رگای نه نیتیییه کی دا پۆشراوت بۆ ده که مه وه له نه نیتیییه کی چاره نووسی خودا وه ندان تا گا دا رت ده که مه وه)

پاشان ئۆتو ناپشتم باسی لافاو و که شتی دروستکردن و رزگارکردنی گیانله بهر و زینده وهر و مرۆفه کانی بۆ ده کات و چۆن خودا وه ندان له پاداشتی ئەو نازایه تیییه، ده یبه نه نیتو خۆیان و ژیا نی

هميشه يى ددهنى. بۆ ئەمەش خوداوندان كۆدەبنهوه و داوا له (ئەنليل) دەكەن ئەم برباره جيبه جى بكات، ئەنليل دەلى:

«پيش ئىستا (ئۆتۆ- ناپشتم) هەر تەنيا مرۆڭ بوو

بهلام، ليره بهدواوه (ئۆتۆ- ناپشتم) و ژنهكەى وهكو ئيمه دهبه خوداوند

(ئۆتۆ- ناپشتم) دوور له دەمى رووياران دەژى

دوايى دووربان بردم لهكن دەمى رووياران دايمه زاندم ئىستا كى بۆ تۆ خوداوندان كۆ دەكاتەوه، تا كۆر بگرن، گلگامش! بۆ ئەوهى ئەو ژيانەت دەسكەوئ، كه بهدوايدا دهگه پرتى؟» (۱۳۳، ص ۱۶۲).

ئوهى گرنگه ليره، ئۆتۆ- ناپشتم و ژنهكەى لهپلهى مرۆڭيدا نامين و دهبه خوداوند و ژيانى هميشه يى بهدەست دپن، كه دەتوانين بلپين يه كى له پرووتنرين و سهركه وتوتوترين بهدەست هينانى نەمرييه كه ئۆتۆ- ناپشتم و ژنهكەى بهدەستيان هيناوه، بهدەست هينانهكەش بهربارى كۆيونه وهى خوداوندانه، وهكو دياريشه، سهرهتا له شيوهى مرۆڭياندا ناهيتلن و دواجار له ولاتى مرۆڭشيان دەگويزنهوه بۆ جيهانى خوداوندان و ئەوسا ژيانى هميشه ييبان ددهنى.

له داستانى (هۆميرۆس)دا، كه (كالبوسۆ) (ئۆدۆسيۆس) و تاقمهكەى له خنكان پرگار دەكات، هەر ئەو دەم عاشقى دەبى، بربار ددها بيانپارتيزى و گرتى دلى خۆى بۆ دەكاتەوه و هيوو دهخوازى بۆ يهك بن و پيکه وه بژين: «له پيتاوه ئەمه دا دهكوشى پيكي نەمريى بخواته وه و له شيوهى مرۆڭييه كه يدا دەرى بيتى، بهلام ئۆدۆسيۆس دلگه رمى گه رانه وه به بۆ نيشتمان و كن ژنهكەى» (۱۳۸، ص ۱۰۰) هەرچه نده كالبوسۆ زۆر له سههه ئەوه مكوړه كه ژيانى نەمريى بداته ئۆدۆسيۆس و بيكاتە كه سيك كه پيرى نه بينى و مردن نه يگاتى. زۆر هه ولدهدا كه: «خواردنى خوداوندان (ئەمبوسيا) ده خوار دبات و مهى (نكتار) ي ئەوانى پچ بخواته وه، له گه له هه مو ئەمانهش ئۆدۆسيۆس نايه وئ ئاواتى كالبوسۆ بيته دى، ئەوهى لا خۆشتره بگه پيته وه نيشتمان و لاي ژنهكەى و ژيانىكى مرۆڭانه بژى و له نيو ئەواندا بژى و بچرى» (۱۳۸، ص ۱۰۷) ئەوه تا جارىكى تر ئۆدۆسيۆس ژيانى هميشه يى بۆ دپته بهر دهست دهتوانى بچپته نيو خوداوندان و له مرۆڭى بشورئ، كه چى، رەتى دهكاتەوه، ئەويش وهكو (سولپمانى حەكيم) ي نيو ئەفسانهى (ئەندەنووسى) يان ژيانى، نيو نيشتمان و كه سوكارى لا خۆشتره، له وهى به هميشه يى و خوداوندى دوور له نيشتمان و خۆشه ويستانى بژى. له وهش ئەوه مان بۆ روون ده بيته وه، كه مرۆڭ له ئەجمادا هەر ژيانى مرۆڭانهى به (بوون و ژيان و مردن) وه لا خۆشتره، له وهى كه بيته خوداوند و دوور له ولاتى مرۆڭان و ژيانى مرۆڭان هه تا هه تايى بژى. سهيره ئەو ژيانه هميشه ييبه كه پالەوانان به تايهت گلگامش چ بهزه حمهت بهدوايدا گه را، كه چى ئۆدۆسيۆس چ به ناسانى رەتى كرده وه!! ئەوهى له نيو ئەو پالەوانانه دا سه رنج راده كيشى كه بهدواى نەمرييدا دهگه رين. دوو شته، يه كه م: به شىكى گرنگ له وه كه سانه (پالەوان)ن، كه ئاره زوى په يدا كردنى هۆيه كانى نەمريى ريگاي دوور و پر مه ترسيان ده خاته پيش. دووم: پيسوانى (تايينى)ن، كه ئەوانيش زۆرتر دواجار دهگه نه ئەم ئاواته. له دوو خالەش دەتوانين، ئەو رايه بهدەست بيتين، كه، دوو شت زۆرتر دهگه نه ئەجم، يه كه م: پالەوانه تيبه كه پشت به هيز

و زانايى ده بهستى، دووم: پياوى تايينيه كه پشت به ئيمان و پشوو دريژى و سه بر ده بهستى. هەرچه نده بهدەست هينانى ئەم هۆ و نەمرييه هەر تەنيا له سنورى ئەم دوو جوړه كه سايه تيبانه ناوهستى، بهلام دهتوانين بلپين زۆرترين و بهرچاوترينان، ئەگه رمانه وئ، ئەو كه سايه تيبانه به پيتى ئەنجامى كارەكانيان دابهش بكه ين دەتوانين به شيوه يه كى گشتى له م چەند حاله تەدا كۆيان بكه ينه وه.

يه كه م: ئەو جوړه كهس و پالەوانانەن كه بهدواى هۆيه كانى نەمرييدا دهگه رين، بهلام دهستيان ناكه وئ. دووم: ئەو جوړه كهس و پالەوانانەن كه هۆى نەمرييه كه يان دەست دهكەوئ، بهلام سوودى لى نايين. سيبه م: ئەو جوړه كهس و پالەوانانەن، كه هۆ و نەمرييه كه يان دەست دهكەوئ و ماوه يهك سوودى لى ده بين، بهلام دواجار له دەستى ددهن، ئەمانهش سى جوړن:

- ۱- ئەوانهى به شيوهى (قه در) له دەستى ددهن، وهكو گلگامش پالەوانى ئەفسانهى سۆمه رى.
- ۲- ئەوانهى كه به هۆى خالىكى لاواز له دەستى ددهن، وهكو ئەخيلى پالەوانى ئەفسانهى يونانى.
- ۳- ئەوانهى كه خۆيان رەتى دهكەنه وه. ئەمانهش دوو جوړن:
 - ا- ئەوهى به پى ئاگايى و نەزانى رەتى دهكاتەوه، وهك (ئادابا) ي ئەفسانه سۆمه ريه كه.
 - ب- ئەوهى به هۆشيارى و ئاگادارى رەتى دهكاتەوه، وهك (سليمانى حەكيم) له ئەفسانهى ئەندەنووسى-دا.

چوارم: ئەو جوړه كهس و پالەوانانەن، كه هۆ و نەمرييه كه يان دەست دهكەوئ و هه تا هه تايى به نەمريى ده مينه وه.

ئەمانهش ده بن بهدوو بهش:

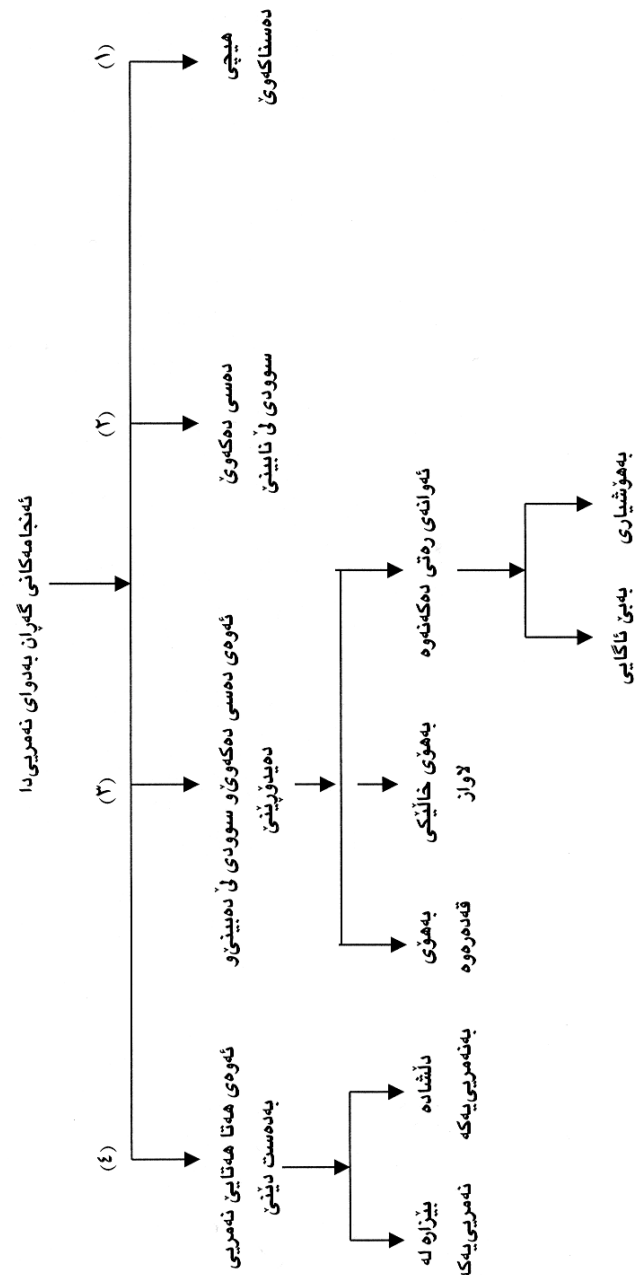
- ۱- ئەوانهى دلشادن و به ژيانى نەمرييه كه يان رازين، وهكو ئۆتۆ- ناپشتم و ژنهكەى له داستانى گلگامش.
- ۲- ئەوانهى بيزارن و ده پانه وئ لهو (نەمريى!) يه رزگار بن، وهك چيروكى (زه لاهميك) له ئەفسانه كورديه كه دا.

۲-۶-۲- دۆراندنی نەمریی:

ئەگەرچی ژمارەى ئەو مەرقانەى كە بەدوای نەمریبیدا گەراون و ناو و چیرۆکیان ناسراوه، ژمارەبەهەكى یەكجار كەمن! بەرامبەر بەو مەرقانەى كە هیوای نەمریی دەخووزن، چونكە دەتوانین بێ دوودلی بلیتین: هەموو مەرقۆتیک لەدەلدا هیوای نەمریی و بەدەستەتینانی نەمریی دەخووزن، بەلام هیندە هەیه ئەو هیوایە لای هەموو مەرقۆتیک نابیتە كردهوه. ئەوانەش كە بەدوای نەمریبیدا گەراون، قوربانیبەهەكى زۆریان داوه و زەحمەتییكى زۆریان كیشاوه. زۆرى پالەوانەكان لە هەرهەتى ژیان و لاوتیتیدا واز لە كەسوكار و ولاتى خوێان دیتن، هەندىكیان كە پاشا و بەدەسلاتن واز لە پاشایەتى ولات و ژبانى خوێش و نیو ولات و كەسوكار دەهیتن و رینگای هات و نەهات و پرمەترسى و ئەنجام ون دەگرنە بەر. لەنێو هەموو ئەمانەشدا- وەكو پیتشتر باسمان كرد- هەندىكیان، هیچیان دەس ناكهوت و هەناسە سارد دەگەرتنەوه، یا ئەوهتە سەریان تیدەچى، هەندىكیان دەستیان دەكهوت، بەلام، هیچ سوودىكى لى نابین، هەندىكیان ماوهبەهەكى كەم، دەتوانن سوود لە نەمریبەكە ببین، ژمارەبەهەكى یەكجار كەمیش ئەو نەمریبە بەدەست دیتن و هەتا هەتا بێ- وەك چیرۆكەكان باس دەكەن- بەنەمریبى دەمیتنەوه، زۆرى ئەوانەش كە نەمریبى بەدەست دیتن، لەبارى مەرقاندا نامیتن و لە جیهانى مەرقاندا نامیتنەوه، واتە دەچنە بەرگى خوداوەندان و دەچنە (ولات!)ى خوداوەندان. ئیمە لێره تەنیا باسى ئەوانە دەكەین، كە نەمریبەكە بەدەست دیتن و پاشان لەدەستى دەدەن.

گلگامش پالەوان و پاشا و دوو بەش خوداوەند، دیارترین و ناسراوترین پالەوانە، چ لەسایەى گەراون بەدوای (گیایى نەمریبى)دا، چ لەسایەى بەدەستەتینان و دۆراندنەكەیدا، وەكو لە داستانهكەدا دیاره دلگەرمى و موكرپى گلگامش لەپیتنا و بەدەستەتینانى ئامانجیتكدا دەدرى. كەچى گلگامش پاش ئەوهى ئەو - روهكە سەیره: بەدەست دیتى هەموو ئەشق و ماندوو بوون و گرنگى (گیایى نەمریبى)یەكە لەبیر دەكا و بەناسانى و بەشپوهى (قەدەر) لەدەستى دەدا و دیدۆرتینى، لەكاتیتكدا لە رینگای گەراونەوه لا دەداتە سەر بىر و ساردووتىك. ئەو گىا بەنرخە، بەسادهبى لەو گۆرە دادەنى و خوێ شۆر دەبیتەوه نێو بىر بۆمەلە، هەر لەو كاتەدا ماری حازر خوێ بۆنى ئەم گىایە دەكات و بى هیچ بەرهەستىك، پىك و راست (گیایى نەمریبى)یەكە دەخوا، گلگامش كاتىك هەست دەكات، مار لە خواردنى بۆتەوه و خەربكى كراس فرێدانه، گلگامش هەر هیندەى بۆ دەمیتنەوه، بى دەسلاتانە دەس بەگریان بكات و بەگەلبەیبەوه روو لە (نور- شەنابى) بكات و بلى: دەستەكانم بۆكى ماندوو بوون و خوینى دلم بۆكى داچۆرا؟ هیچم بۆ خوێم بەدەست نەهیتنا؟! ئەوهى من بۆى ماندوو بووم، مار بەناسانى خواردى، بەم شپۆبە، گلگامش ئەوهى بەزەحمەتى زۆر دەسى كەوت، زۆر بەناسانى دۆراندى. دۆراندنىكى قەدەرى!!

ئەخیل یەكێكە لەو پالەوانانەى كە نەمریبى بەدەست دیتى و ماوهبەهەكى زۆرىش سوود لە نەمریبەكە دەبینى، بەلام چونكە نەمریبەكەى هەر لە ئەوهلەوه خالى لاوازی خوێ هەیه، دواجار بەم خالە لاوازه، ئەویش ئەم شتە بەنرخە دەدۆرتینى، هیندە هەیه، ئیرادەى ئەخیل، لە بەدەستەتینان و دۆراندنەكەیدا، هیچ رۆلێكى نییه! بەلكە دەتوانین بلیتین لە حالەتى ئەخیل-دا دوو هۆى دۆراندن یەكتر دەگرنەوه، یەكەم،

خالئی لاوازه، دووه: قهدهره، نهخیل که به مندالی دایکی له ناوی روواریتی هه لڊیتنی، ناوی نهو روواریهش بهر هه جیگایه کی جهسته بکهوئ، نهو جیگایه هیچ چهک و نه خوشیهک کاری لئ ناکات، واته خاوهن جهسته نهمر دهبت. بهلام، نهخیل که دایکی به مندالی له روواریتی هه لڊیتنی، بهدهست پاشپانییه کی دهگری، جیگای نهو دهستهی دایکی به ناوی روواریه که تهر نابج و نهو هیزه ی بهرناکهوئ، که خو له بهرامبهر چهک و نه خوشیسیان بگرئ. دواجار دوژمنه کانی بهم نهیتییسه دهزانن و تیرتیک ئاراسته ی نهو پاشپانییه تهر نهبووه دهکن و تیر راست بهو جیگایه دهکهوئ و دهبتته هوئ مردنی نهخیل و نهویش دواجار نهمرییه که دهوژپیتنی.

لهوانه ی که هه بهم هوئه نهمری و لهش ساغی دهوژپیتنی به کیتکیان (زیگفرید)ه پالنهوانی نهفسانه ی (ئهلمانیا)یی، بهلام، نهو پالنهوانه بهنازایه تیی خوئی هوئ نهمرییه که بهدهستدیتنی: «پالنهوانیتیکی گنج بوو، نهژدیهاییکی بهترسی کوشت، کاتی خوین له گهرووی نهژدیهایی فیچقه ی دهکرد، خوئی بهو خوینه شوشت، هه لهوکاته ی که خوئی بهخوین دهشوشت گه لای درهختیک کهوته سه پستی و پیتیهوه نووسا و رتیک له بهرامبهری دلی و لهسه پستی، بهم شتیه به تهاواری جهسته ی - چهک نهبری- (*-۳۷) بهدهست هینا، تنیا نهو جیگایه نهبت که گه لاکه ی پتیه نووسابوو، هیچ کهسه سن خوئی له بهرامبهر نهو جهسته چهکنه به نهدهگرت، پاشان دوژمنان به فروفیل نهو خاله لاوازه یان دوزیبهوه تیرتیکیان لیدا. تیری دوژمنان راسته و راست لهو جیگایه چهقی که گه لای دار نهیهیتشتبوو بهخوین ببج، تیر له پشپانییهوه را له دلی زیگفرید چهقی و کوشتی» (۵۱، ص ۱۱۹) نهگهرچی زیگفرید خوئی هوئ نهمرییه که بهدهست دیتنی، بهلام قهدهر دهوری خوئی دهگرتی و گه لای دار لهو وهخته دهکهوئته سه پستی و پیتیهوه دنووسن که خوئی بهخوینته که دهشوا، نهو شوینه بهخوین نهبووهش وهک خالی لاوازه ده میتنهوه و، دواجار هه نهو خاله لاوازه دهبتته هوئ لهدهست دان و دوزاندنی نهمرییه که.

جورتیکی تر له دوزاندنی (نهمری!) دوزاندنی - ههوا - یه، له کاتیکدا وهک (جیمس فریتزه) باس دهکات، پشت به (سهردمی کون) نهو - واته - ههوا بهره می (داری ژبان) ی له بهر دهست بوو، نازادیش بوو له وهی له بهره می نهو داره بخوات، یان نا! که چی بب هیچ کاریگه ریبه کی دهره کی، له بهره می داری ژبانی نهخوارد و، بهره می کاتی و مردنیتی خوارد، لیتره نهگهرچی، خواستی هه لڊیژاردن لهدهست خوئنه تی؛ بهلام دوتوانین بلتین که قهدهر دهوړتیکی کز و په نامه کیی هه یه، لهوهی که نه میس له بهره می داری ژبان نهخوات و له نهجامدا نهمری بدوژپیتنی.

نادابای سهوه ری، بهجورتیکی تر نهمری دهوژپیتنی، که دهچیتنه - بن دنیا - : «خوداوهندان لییان پرسی - نادابا - بو ره شپوشی گوتی: خه مباری (ته موز و نینگزیده) مه، نهو دووانه ی تبسه خه لکی سه زهوی خوئشان دهوین و وا دهزانین که مردوون، خوداوهندان بهم وهلامه دلخوش بوون و رتگیان دا بجیتته ژوروهوه. سهرکهوت لهوهی که له بهرامبهر - نانۆ - بهرگری له خوئی بکات، خوداوهند بریاری دا - خواردنی ژبان - پیتشکهش بهنادابا بکات. که چی نهو دهرسی خوئی بهچاکی له بهر کردبوو، بهلام، نهو هیچی وهرنهگرت تنیا کراسیک و هه نڊیک چهوری نهبت خوئی پت چهو بکات، هه به هوئ نهو ره تکردهوه به،

نهمرییه که ی دوزاند» (۱۱۹، ص ۳۴۶) نهو ره تکردهوهی نادابا بهو هوئه بوو که پیتشتر نامۆژگاری کرابوو، که خواردنی مردنی دهدهنت، نهکا وهری بگرئ. بوئه هوئ دوزاندنه که ی ره تکردهوهیه ره تکردهوهیه کی به ناگایی و بب ناگایییه. به ناگایه لهوهی که رهتی دهکاتهوه! بب ناگایه لهوهی که رهتی دهکاتهوه چییه!؟

یه کیتیکی تر لهوانه ی نهمری به (ره تکردهوه) دهوژپیتنی، (یه مه) جهمی نیتو نهفسانه ی هیندییه که هه (جهم) ی ناری و تیرانییه، بهلام لیتره به شتیه یه کی دی باس دهکرت، به پیتی دهقه هیندییه که (یه مه - جهم) بو خوئی له نهمرانه! بهلام بو ره زامه نندی و دلخوشی خوداوهندان، نهو نهمرییه رهت دهکاتهوه، گوئ بهوه نادا که بو خوشی خوئی و منداله کانی نهمری هه لڊیژرتی. نهو رازی کردنی خوداوهندانیش، هه نهو حاله ته هه میسه ییه دهچه سپیتنی، که خوداوهندان نهمر و هه میسه ن، بهلام، مرۆژ ژبانان کاتییه و دهبت، بمرن، (یه مه - جهم) یس که مرۆژه، هه ره دهبت بمرئ. بوئه مردن هه لڊه لڊیژرتی و نهمری رهت دهکاتهوه. ره تکردهوه یه کی به ناگایییهوه.

نۆدۆسیۆس، نهو پالنهوانه نازایه، کالۆسیۆسهزی لئ دهکا و دهیهوئ، خواردن و خواردنهوهی ژبانی بداتی و له نیتو مرۆژان دهری بیتنی و ژبانی هه میسه یی بداتی و پیتکهوه بژین، وهک ژن و میترد. بهلام، نۆدۆسیۆس بو خوشه ویستی ژن و نیشتمانه که ی، نهو ژینه تازیه یی - بهژنیتیکی خوداوهند و ژبانیتیکی هه میسه ییهوه رهت دهکاتهوه و بههه موو ناگایییه که وه دهیهوئ بگه رتتهوه نیتو نیشتمان و باوهشی ژنه خوشه ویسته که ی، که وهکو خوئی مرۆژه ژبانی نیتو نهو مرۆژانه بههه موو خوشی و ناخوشیه که وه هه لڊه لڊیژرتی و بهته واوی ناگادارییهوه نهمری رهت دهکاتهوه، بهوهش ژبانی هه میسه یی دهوژپیتنی دوزاندنیکی به ناگایییهوه.

یه کیتیکی تر لهوانه ی که بهته واوی ناگادارییهوه، ناگاداری له ژبانی هه میسه یی، بههوئ ناوی حیات و ناگاداری له ژبانی کورت و مردنی دواجار بهو هه موو جیاوازییهوه، بهته واوی ناگادارییهوه (سولیمانی حکیم) ی نیتو نهفسانه نهنده نووسیه که، نهو ناو و ژبان هه میسه ییه رهت دهکاتهوه، پاش نهوهی (ناوی حیات) بهدهست دیتنی، له هاوالاتییه کانی سهریاز و توجار و جوتیاره کانی، سوودی نهو ناوه دهپرسی. جوتیار دهلتی: سوودی نهو ناوه له وه دایه، که سوکار و منداله کانت هه موو دهمرن، بهلام، خوئ نامری و ده مینیتی، نهویش نهوه قبول ناکات ناوه که بخواتهوه و نهمر ببج، له کاتیکدا که سوکار و منداله کانی هه موو مردوون بن. دهلتی: «ژبانیتکم بو چییه منداله کانت لامهوه نهبن» بهمهش ناوی حیات و نهمری رهت دهکاتهوه و وهکو که سوکاره کی مردن هه لڊه لڊیژرتی و بو هه تا هه تایی نهمری دهوژپیتنی، دوزاندنیکی به ناگادارییهوه.

وهکو خوئندمانه وه دهرکهوت، نهگهر کهسانی هه ن هه موو سه رمایه ی پاشایه تی و دهسه لاتی دنیا بهجن دیتلن و بهدوای (ناوی حیات) و (نهمری!!) دا دهگرتین، له گه رانه که شد مل له چهقو دهخشینن. که چی دهستیان ناکهوئ! بهلام، هه نهو ناوی حیات و نهمرییهش کهسانی تر هه ن بهناسانی دهسیان دهکهوئ و ژور بهساده ییش رهتی دهکه نهوه، (بابا تایه ر) شاعیری گه وهی کورد پیتش هه زار سال ژور به جوانی نهو

حاله‌ته‌ی به‌شبعر ده‌ربره‌وه:

یه‌کئی دهر د و یه‌کئی دهرمان په‌سنده

یه‌کئی وه‌صل و یه‌کئی هیجران په‌سنده. (۳۸-*)

به‌لئی یه‌کئی له هۆیه‌کانی به‌رده‌وامیی ژبان، ئه‌وه‌یه که هه‌رکه‌سه و شتیکی له لا گرنه‌گه، که هه‌ر ئه‌و شته گرنه‌گه‌ش له‌کن یه‌کئی تر، به‌هیچ ناچئ و ئه‌و به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌وی پێشوو شتیکی تر به‌گرنه‌گه‌ ده‌زانئ، که ئه‌م گرنه‌گییه‌ی که‌سی دووه‌م، لای که‌سی یه‌که‌م بئ نرخه، راسته یه‌کئی به‌دوای دهر ددا ده‌گه‌رئ، یه‌کئی تر به‌دوای دهرمان، یه‌کئی سه‌ودای پیکه‌گه‌یشتنه، یه‌کئی تر دا‌برانی لا خۆشه، هه‌ر ئه‌م یاسایه ئاوی حیات و نه‌مریش ده‌گرێته‌وه، ئه‌نجامه‌که‌شی به‌ده‌سته‌پێنان و دۆزاندنه!!

۲-۶-۴- مردن به‌عشقوه:

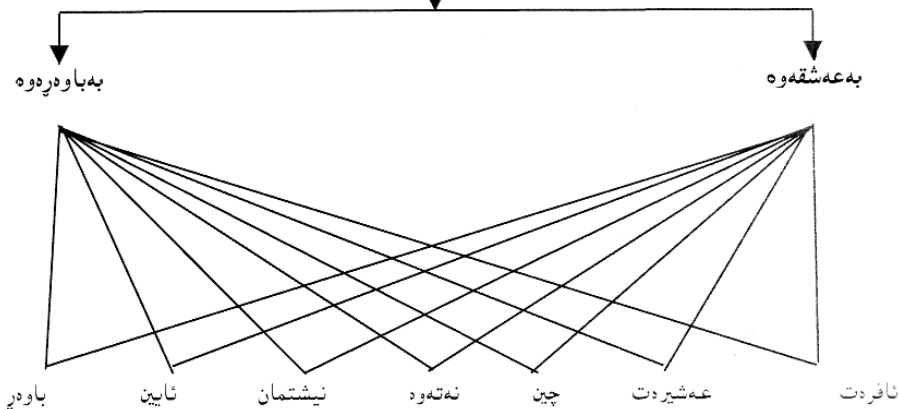
لایه‌نیکی تری کاردانه‌وی (مردن!) به‌سه‌ر مرۆف ئه‌وه‌یه، که پاش ئه‌م هه‌موو هه‌ولدان و خۆ دزینه‌وه‌یه له‌ مردن و ئه‌نجامه‌کانی مردن، په‌نای بۆ پێگایه‌کی تریش بر دوه‌وه تا خۆی له‌ ترس و ناخۆشیه‌کانی مردن رزگار بکات. ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که مرۆف له‌ زۆر حاله‌تدا رێگای مردنی به‌عشقوه‌ی هه‌لبژاردوه‌وه. عه‌شق له‌ پێناو ئه‌و شتانه‌ی که خۆشی ویستوو و باوه‌ری پێیان هه‌بووه، عه‌شق به‌ئافره‌ت، نیشتمان، نه‌ته‌وه، چین، ئایین و باوه‌ر، لا په‌ره‌کانی مێژووی مرۆفایه‌تی پراو پره له‌ نمونه‌ی ئه‌م جوژه‌ که‌سانه‌ی که به‌عشق و باوه‌ره‌وه‌ پاله‌وانانه کوژاون و شه‌هید بوون و مردوون.

ئه‌و مردنه‌ی که لای خۆیان خۆشه‌ویستیان کردوه‌وه. «له‌وه‌ش که ویستویه مردن لای خۆی خۆشه‌ویست بکات، دیسان په‌نای بۆ زۆر شت بر دوه‌وه، پشت به‌دوو شت. یه‌که‌م: باوه‌ر. دووه‌م: عه‌شق. ئه‌م دووانه‌ش زۆر تێکه‌ل و پیکه‌وه‌ن، چونکه مرۆف له‌سه‌ر هه‌ریه‌کێکیان مردبێ، ئه‌وه‌که‌ی تری له‌گه‌ل بووه.

ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر «عه‌شق» به‌رئ، ده‌بێ باوه‌ری به‌عشقوه‌ی ئه‌وه‌نده‌بێ بگاته راده‌ی باوه‌ر! جا عه‌شقوه‌ی له‌هه‌ر چ شتیکه‌وه‌ بێ، ئافره‌ت بێ، نیشتمان بێ، نه‌ته‌وه بێ، باوه‌ری ئایینی بێ، باوه‌ری چینه‌یه‌تی بێ، عه‌شقی که عه‌شقوه‌ی ئه‌و شته‌ی له‌ لا هێنده خۆشه‌ویست و پیرۆز بکات، که بۆی به‌رئ! یانی مردنیک به‌عشقوه‌وه.

دیسان باوه‌ریشی به‌هه‌ر شتی که جوژه باوه‌رێک بووبێ، ده‌بێ باوه‌ره‌که‌ی بگاته راده‌ی عه‌شق، که خاوه‌ن باوه‌ر خۆی به‌عشقوه‌وه بۆ باوه‌ره‌که‌ی بداته کوشت، جا باوه‌ره‌که، ئایینی بێ، نه‌ته‌وه‌یه‌ی بێ، چینه‌یه‌تی بێ، یا مرۆفایه‌تی بێ، هه‌ر باوه‌رێکی که خاوه‌ن باوه‌ر هێنده به‌پیرۆز و خۆشه‌ویستی بزانی، تا راده‌ی عه‌شق، که ئاماده‌بێ به‌عشقوه‌وه بۆی به‌رئ، واته مردنیک به‌باوه‌ره‌وه. (۳۷. ل ۲۷۱-۲۷۲) جا ئه‌م عه‌شقه خاوه‌ن باوه‌رانه، مردنه‌که‌یان هه‌ر چۆنیک بووبێ و له‌پێناو هه‌ر جوژه باوه‌ر و عه‌شقیکه‌وه‌ بووبێ، وه‌ک پیره‌مێردی شاعیر له‌ شیعریکه‌یدا ده‌نوسێ «لاوان به‌عشقوه‌وه ئه‌چوون به‌ره‌و پیری مه‌رگه‌وه» له‌و مه‌رگه‌شدا خۆیان به‌ (شه‌هید) زانیوه و شه‌هیدیش جگه له‌وه‌ی به‌پیتی باوه‌ره ئایینییه‌کان جیگایان به‌هه‌شته، له‌م سه‌ر دنیا‌یه‌ش نامرن و- له‌سه‌ر قسه‌ی شاعیر «نامرن ئه‌وانه وا له‌ دلێ میلیله‌تا ئه‌ژین».

کاردانه‌وی مردن به‌عشقوه

په‌راویزی به‌شی دووه‌م:

(۱-*) قه‌ده‌غه‌ شکی ئه‌و حاله‌ته‌یه که له‌نیو ئه‌فسانه و چیرۆکه میلییه‌کان زۆر دووباره ده‌پێته‌وه، وه‌ختی پاله‌وان، هه‌موو شتی که به‌ده‌ست دێنێ، ته‌نیا یه‌ک شتی لێ قه‌ده‌غه‌ ده‌کری، به‌لام پاش ماوه‌یه‌ک قه‌ده‌غه‌شکی ده‌کا و، هه‌موو شته‌کانی تر به‌قوربانی ئه‌و ته‌نیا شته قه‌ده‌غه‌کراوه ده‌کات، یه‌که‌مین قه‌ده‌غه‌ شکی (ئادهم و حه‌وا) که به‌ره‌می ئه‌و ته‌نیا داره‌یان خوارد له‌نیو به‌هه‌شت لێیان قه‌ده‌غه‌ کرابوو.

(۲-*) ئه‌نلیل: «خوداوه‌ندی زه‌وی و هه‌وا و ره‌شه‌یا له‌ ئه‌فسانه‌ی سۆمه‌رییه‌کان، له‌گه‌ل - ئانۆ- و - ئایا- سێینه‌یان پیکه‌تینا و پارێزه‌ری نیپۆر (nippur) بوو، ئه‌و په‌رستگایه‌ی که ناوی (ئیکۆز) بوو واته مالی شاخاوی» (معجم الفولکلور).

(۳-*) بابلییه‌کان سوودیکی زۆریان له‌ شارستانییه‌تی سۆمه‌رییه‌کان بینیوه، له‌نیو ئه‌م شارستانییه‌ته‌ زمان واته زمانی سۆمه‌ری ئه‌ویش کاربگه‌ری له‌ زمانی بابلییه‌کان کردوه، ئه‌گه‌ر ئه‌م زمانه‌ش له‌ فه‌ره‌نگی ئایینییه‌وه بێ، ئه‌وا کاربگه‌رییه‌که‌ دووبات ده‌کاته‌وه.

(۴-*) باوه‌ر به‌بوون و نه‌مری گیان له‌کن سۆمه‌رییه‌کان پێش میسرییه‌کان ده‌که‌وی، ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست مۆمیا کردن بێ، ئه‌وا له‌م ناچه‌یه‌ی که ئه‌مرۆ کوردستانی پێده‌لێن، مۆمیاکردن لێره‌ش هه‌بووه.

(۵-*) هه‌رچه‌نده کراسگۆزین باوه‌رێکی بته‌وه له‌نیو برا ئیزدییه‌کانمان به‌لام، له‌ قه‌ولی سه‌ره‌مه‌رگێ، که قه‌ولیکێ به‌ناوبانگی ئایینی ئیزدییه‌کانه ئاوا باسی مردن ده‌کا:

/ « بن عاده‌مۆ هه‌زار سال تمام که‌ی /

/ میریاتی ل شهرقی هه‌تا ب شام که‌ی /

/ ده‌ما یه‌کئی هه‌ر دئ ژ کاسا مرنتی تام که‌ی / « (گوندیاتی ل ۱۰۸) که ئه‌مه‌ش باوه‌ر هینانه به‌مردن، ئه‌مه‌ بۆ خۆی

لیکۆلینیه وه یهک هه لده گری؟!

(*) ٦- : بودا باسی ئەم تەمەنە دەکات، هەرچەندە بە پێژەری تەمەنی مەرۆقی ئاسایی زۆر، بەلام، ئەوێ که گیان هەمیشە زیندوو بێ، کەوێ دروست بوو؟ یەکەم جار لەسەر چ شێوە یەک دەرکەوتوو؟ ئەم پرسبیارانە و زۆری تر بەدوای وەلامدا دەگەڕێن؟!

(*) ٧- بوونە خوداوەند و بیان هەندێ جار گیان لەدوا قۆناغیدا دەبیتە خوداوەند، ئەو هەش لە باوەری سۆفیکەرمان نزیک دەکاتەوه، کە دەلێن، دوا قۆناغ (فنا فی الله) یه، لەپاش (فنا فی الله) بەقای پاش فەنایه.

(*) ٨- کراسگۆرین- التناسخ، لای کاکەبیبەکان (دۆنای دۆنای) ی پێدەلێن.

(*) ٩- هەر ئیستیا لەنێو برا ئێزدیبەکان کەسانی وا هەن لە ژباندان و باسی کراسگۆرین و ژبانی رابردووی خۆیان دەکەن و بەلگەوێ زۆریش دیتنەوه، کە ئەو ژبانەو رابردوویان دەسهلمێنێ.

(*) ١٠- لە ئایینی زەردەشتی، باوەری پەڕینەوه لە (پەردی-چینود) زۆر لەگەڵ پەردی سیراتی ئیسلام وێکدەچن.

(*) ١١- لە باسی بەهەشت و دۆزەخ، مەبەست لەو بەهەشت و دۆزەخە یە کە پێش ئایینە ئاسمانییەکان مەرۆف باوەری پێتی هەبوو.

(*) ١٢- ئارداو یراف نامە. گەشتی پیاویکی ئایینی زەردەشتی-یە، کە بەنێو دۆزەخ و بەهەشت-دا دەیکات و ئەوێ بێنیویتی لەناو ئەم یرداف نامە یەدا دەیکێرتنەوه، باسی حالی دۆزەخی و بەهەشتییەکانە بەهەموو جۆرەکانییەوه، لەگەڵ (معراجنامە) زۆر پێکدەچن.

(*) ١٣- ویراف = ویراب = ویراز، ناوی ئەو ئیماندارە زەردەشتییە یە کە بەهەلێژاردن لەنێو هەموو خەلک حەفت کەس و لەنێو ئەو حەوت کەسە، سێکەس و لەو سێ کەسەش (ویراف) هەلێژێرتن و حەوت شەو و حەوت پۆژ دەخەوێ (گیان) ی لە پەردی چینود دەپەرتنەوه پاشان بەناگا دیتنەوه و باسی بەهەشت و دۆزەخ بەوردی بۆ خەلکە کە دەگێرتنەوه.

(*) ١٤- بە پێتی باوەری کۆنی ئەفسانەیی ئێران، ئەفراندن لەماوەی دوازدە هەزار سالی ئەفسانەیی تەواو دەبێ. ئەم دوازدە هەزار سالی دابەشی چوار بەشی سێ هەزار سالیی دەکری. کە هەر بەش و قۆناغەو سفەتی تاییەتی و زانراوی خۆی هەیه.

(*) ١٥- لێرە هۆی دروستکردنی مەرۆف ئەوهیه، کە خوداوەندان بەگەوره و بچووکیانەوه لە زەحمەتی کارکردن پزگاریان بێن. ئەگەر سەیری ئەو دیمەنانە بکەین کە لەم داستانە دێنە بەرچاو کۆمەلگایەکی خوداوەندی- مەرۆف- ئاسامان بۆ دەر دەکەوێ، کە کۆمەلگایەکی پڕ لە چینایەتییه ئەوتە، خوداوەندە مەزنەکان سوغرە و بێتگاری بەخوداوەندە بچووکیان دەکەن و لە ئەنجامدا خوداوەندە بچووکیان کۆ دەبنەوه و خۆ پێشاندانیکی پڕ لە ناپەزایی و داواکاری رێک دەخەن.

(*) ١٦- ناگنی وەکو ناو هەر ئەو ناتر و ناگن و ناگرەیه، کە ئیستیا پۆژانە بەکاری دینین، بەلام، ئەم (خوداوەندی ناگنی) یه نیشانەو ئەوهیه کە پۆژانێ، زۆر زوو ناگر پەرستراوه، هەر ئەو پەرستەو شتەکانی سروشت، دوا جار لەشێوەی جۆرە خوداوەندیکی خۆی بەرجەسته کردوو، هەر وەکو چۆن باران، کانی، رووبار، دەریا پەرستان دوا جار خوداوەندی ناوی داھینا.

(*) ١٧- حازر خۆر، مەبەست لەوهیه کە لەو قۆناغەو ژبانی مەرۆف، مەرۆف بۆ خواردن کاری پێشوخەتی نەکردوو، پێشوخەت بەمانای مانگ و سالی، وەک ئەو پێشوخەتی لە کشتوکال و مەرداریدا دواتر مەرۆف سوودی لێ

دەبێنێ، مەرۆقی ئەو سەردەمە ئەو دەمەو برسی دەبوو- تەواو وەک گیانلەبەرە کێویبەکانی ئەم پۆژ- هەر ئەو دەم بەدوای خواردندا دەگەرا و چیبی دەس کەوتبا ئەوهی دەخوارد.

(*) ١٨- مەبەست لە دەستەواژەو- هەولێدانیکی زانستیایانە و تاقیگەیی- بۆ هەولێدانی ئەم کابرا سەقەتە، ئەوهیه کە کابرا بە- زانیاری-یەوه، با زانیارییەکی سەرەتاییش بێ، چەند گۆل و هەر گۆلێ چەند جارێک بۆ مەبەستیکی دیاریکراو بەکارهێناوه، بەکارهێنانە کەش تاقیکردنەوه بوو، بۆیە دەکری، ئەو کابرا سەقەتە وەک زانیایەکی پۆژانی زوو تەماشای بکەین و هەولێدە کەشی بە تاقیکردنەوه یەکی زانستیایانەو سەرەتا وەرگیرین و ئەشکەوتی- شانەدەر-یش وەک تاقیگە یەک بناسین، یەکەمین تاقیگە.

(*) ١٩- هەر لەبارەو دوعای تەمەن درێژییەوه (ناشور- ناستیر- ناپلا Ashur- Nastir- Apla جیتیگایەکی تاییەتی بۆ قوریانی کردن و پەزەمانەندی خوداوەندەکان دروست کرد «بۆ ئەوهی تەمەنی گیانی درێژ بێ و پۆژانی ژبانی بێ ژمار بێ» ناشوور پانیبال-یش کە پەرستگاکانی چاککردووه و ناوا دوعای کرد «من کە لە خوداوەندی ئێتو دەترسم، تەمەنیکی درێژ و دلێکی شادمانم بەدەنی» (تاریخ ادیان و مەزھاب در ایران ص ٥٨).

(*) ٢٠- ئەگەرچی لە (شاهنامە) فەردەوسی- اژیدهاک- ضحاک - بەتازی عەرەب دادەنێ، بەلام رای واش هەیه، کە زوحاک عەرەب نییە!.

(*) ٢١- لەنێو کوردەواری ژماردنی سالان بەهۆی، زستان و هاوین و پایز و بەهار کاریکی باوه، هەتا هەندێ جار (پەمەزان) واتە مانگی پۆژووگرتنیش بەکار دێن، لەسەرەتای هاتنە شاری دەشتەکییە جووتیارەکان. سالانی هاتنی خۆیان بە (جۆخین- خەرمان) دەژمارد، (دەیانگوت: حەوت جۆخینە مالمان هاتۆتە شار) کاتی جۆخین لوتکەو پێگە یشتنی بەرھەمی کشتوکالە، کە ئەویش بەگرنگترین چاوەکی ژبانی جووتیار دادەندری، گرنگی و لەسەرزارییە کەشی هەر لەوهوه هاتوو.

(*) ٢٢- میر مح ئەو چیرۆکە ئەفسانەیییە، زۆر جۆر دەقی لێ بلاوگراوه تەوه، ئەگەرچی هێتلی سەرەکی هەلانی (میر مح) لە مردن و بەدەست هینانی جیتیگایە کە مردنی لێ نەبێ، بەلام، لە پێکھاتەو وردی چیرۆکەکان جیاوازی گرنگ هەیه.

(*) ٢٣- گارس، جۆزی هەرزنی درشتە بەهیشوو دەبێ، زورات، (ف) گاروس، سەیری هەنابانە بۆرینە بکە.

(*) ٢٤- تەماشای کە لەپووری کورد ژمارە (١٠) ی نەورۆزی ١٩٩٧. ل (١٣٥-١٤٠) بکە.

(*) ٢٥- پەندێکی کوردی هەیه دەلێ: «نەپیتلای تەنگ، نەخانە بەجەنگ».

(*) ٢٦- هەرچەندە ئەم حیکایەتەش زۆر دەقی جۆراو جۆری هەیه، بەلام، سەیری (تیکستی هەشت چیرۆکی ئەفسانەو کوردی) بکە (٧٥-٨٥)، کە مامۆستا (طارق جمباز) سالی ١٩٨٦ هەولێر، بلاوی کردۆتەوه.

(*) ٢٧- ئەم چیرۆکە من زۆر بەمندانلی لەدایکم بیسترووه، زۆری جیا یە لەگەڵ ئەو دەقەو کە نووسەر (محەمەد فەریق حەسەن) لە (مەملەکەتی ماسی) دا سالی ١٩٩٧ هەولێر لە (١٨٥ تا ١٩) لە ژێر ناوی (میوانی بێ ئەدەب) بلاوی کردوو تەوه.

(*) ٢٨- هەبوونی بەهەشت بیریکی کۆنی مەرۆفە لەگەڵ یەکەمین ئایین ئەم بیری سەری هەلداوه، ئەمە وەکو بیری بەلام، بێنیی بەهەشت و دلنیا بوونی مەرۆف بەدلدا کەوتن، کە بەهەشت بوونیکی حەقیقەت و واقعە! بۆ مەرۆف، هەندیک مەرۆف ئەوانەو بەدوای نەمرییدا دەگەڕێن و دەیانەوێ شتەکان بەچاوی خۆیان ببینن، زمانی

گه‌پان به‌دوای نه‌مریی، له‌ئەفسانە‌ی کوردی و فارسی-دا

۱-۲ خدری زینده و نه‌سکه‌نده:

ئێستا له‌سه‌ر ئاستی جیهانی (خدری زینده) و (۱-*) (ئه‌سکه‌نده‌ری چار قورنه‌ت) (۲-*) دوو که‌سایه‌تی ناسراون له‌ئیتو میژوو و ئایین و ئەفسانە‌دا. که‌یه‌که‌م: واته‌ (خدری زینده) گوايه‌ (ناوی نه‌مریی) خواردووته‌وه و ئێستا به‌پیتی باوه‌ری (ره‌شه‌خه‌لک) ده‌که‌ (۳-*)، به‌شپوه‌ی تاییه‌تی خۆی به‌رده‌وام به‌بنیادا ده‌سووریته‌وه و له‌کوێ که‌سانی لێقه‌وماو و هه‌زار هاواری بکه‌ن و داوای یارمه‌تی لێ بکه‌ن ئه‌و یارمه‌تییان ده‌دا. دووهم: (ئه‌سکه‌نده‌ری چار قورنه‌ت) ه‌که‌ وه‌که‌ که‌سایه‌تییه‌کی واقعی میژویی چووته‌ته‌ ناو ئەفسانە‌ به‌وه‌ی که‌ گوايه‌ به‌دوای (ناوی حه‌بات) دا گه‌راوه‌، ئه‌گه‌رچی خۆی ده‌سی نه‌که‌وتوه‌، به‌لام گه‌رانه‌که‌ی به‌پیتی -ئه‌فسانە‌کان- چووته‌ (ولاتی ئەفسانە‌) و چیرۆکی ئەفسانە‌یی دروست کردووه و ئێستا ئه‌و چیرۆکانه‌ له‌ئیتو هه‌موو نه‌ته‌وه‌کاندا ده‌گێڕدینه‌وه هه‌ر نه‌ته‌وه‌ و به‌شپوه‌ی تاییه‌تی خۆی، به‌لام خالی گرنگ و هیتلی سه‌ره‌کی ئەفسانە‌که‌ (گه‌رانه‌ به‌دوای ناوی نه‌مریی) دا. که‌واته‌ ئه‌م دوو که‌سایه‌تییه‌ ئەفسانە‌یییه‌. جگه‌ له‌ چیرۆکه‌ ئەفسانە‌یییه‌کان له‌ئیتو کورد و فارسدا و اپتویست ده‌کا باسی ریشه‌ی واقعیه‌ تیشیان بکه‌ین، به‌ باسیکی میژویی و واقعی، ئه‌وه‌نده‌ی لیکۆلینه‌وه‌که‌ ریتگا ده‌دا.

۱-۱-۲ خدری زینده:

هه‌ندێ لیکۆله‌ره‌وه‌ ریشه‌ی (خدری زینده = خضر الحی) ده‌به‌نه‌وه‌ سه‌ر چیرۆکی (ته‌موز و عه‌شتار) (۴-*) ده‌گێڕنه‌وه‌، که‌پاش ئه‌وه‌ی ته‌موز ده‌کوژرێ و ده‌چیتته‌ (جیهانی ژێره‌وه‌) عه‌شتار به‌دوایدا ده‌چێ و به‌یارمه‌تی خوداوه‌نده‌کان ده‌یه‌یتنه‌وه‌ سه‌ر دنیا، هیتانه‌وه‌که‌ی به‌کۆه! هه‌ر ساله‌ی شه‌ش مانگ له‌جیهانی ژێره‌وه‌ ده‌بێ و شه‌ش مانگیش ده‌گه‌ریته‌وه‌ سه‌ر زه‌وی، ئه‌و شه‌ش مانگه‌ی که‌ ته‌موز له‌ژێر زه‌وییه‌، سه‌ر زه‌وی، وشک و برینگه‌، که‌ شه‌ش مانگه‌که‌ی تر دیته‌وه‌ سه‌ر زه‌وی، سه‌ر زه‌وی سه‌وز و ته‌ر ده‌بێ. ئه‌م هاتنه‌وه‌ی ته‌موز و (سه‌وز -خضر) بوونه‌ی زه‌وی، زۆر له‌و سه‌فه‌ته‌ی (خدری زینده) ده‌چێ، که‌ به‌پیتی وه‌سه‌فه‌ ئایینییه‌که‌، ده‌لێن: له‌هه‌ر شوێنیکی وشک و بێ گیا دانیشتی، که‌ هه‌لساوه‌ ئه‌و جیگایه‌ سه‌وز بووه‌ به‌گیای ته‌ر و تازه‌، ئه‌وه‌ی که‌پێک ده‌چێ و لێکیان نزیک ده‌کاته‌وه‌، سه‌وز بوونی ئه‌و زه‌وییه‌ پاش هاتنی ته‌موز و دانیشتنی (خدر - خضر) که‌ ئه‌مه‌ش هه‌ردووکیان له‌ هیتزی (باران - ناو) نزیک ده‌کاته‌وه‌، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ش له‌بیر نه‌که‌ین که‌ هه‌ندێ له‌ زانیانی ئیسلاام و لیکۆله‌ره‌وانی (قرآن)، (خدر = خضر) به‌یه‌کی له‌و چوار پیغه‌مبه‌ره‌ ده‌زانن: «چوار له‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ زیندوون، دووانیان

حالیان ده‌لێ: (لیطمن قلبی).

(۲۹-*) له‌ باره‌ی نووسه‌ر و شاعیر و دانه‌ری داستانی گلگامش، سه‌یری ل (۲۳ تا ۲۵) ی (ملحمه‌ گلگامش، طه‌ باقر، سنه‌ ۱۹۸۶، بغداد) بکه‌.

(۳۰-*) گلگامش هه‌رچه‌نده‌ نه‌یتوانی وه‌کو خوداوه‌ندان نه‌مریی به‌ده‌ست بێنێ، به‌لام، له‌ داستانه‌که‌دا وا باس ده‌کری که‌ «دوو به‌شی خوداوه‌ند بوو، به‌شی سبیه‌می مرۆش» (ملحمه‌ گلگامش ص ۷۷).

(۳۱-*) زۆریه‌ی ئه‌و پاله‌وان و که‌سایه‌تییه‌یه‌ به‌دوای نه‌مرییدا گه‌راون، به‌هۆی بێینی مردنی که‌سیک! زۆرجاریش که‌سه‌که‌ خۆشه‌ویست و نزیک خۆیان بووه‌، تووشی ئه‌م پرسیار له‌خۆ کردنه‌ بوونه‌، لێره‌وه‌ ده‌ست پێکردنی گه‌پان به‌دوای نه‌مریی ده‌ستی پێکردووه‌.

(۳۲-*) هه‌موو ئه‌و شیعراوه‌ی له‌ داستانی گلگامش وه‌رگیراون و لاپه‌ره‌ و سه‌رچاوه‌یان دیاری نه‌کراوه‌ له‌ (ملحمه‌ گلگامش، طه‌ باقر، ۱۹۸۶) وه‌رگیراون.

(۳۳-*) رۆژگاری سۆشیانت. = سۆشیانت، سۆشیانس: «ناوی سه‌ج که‌سی دیاریکراوی زه‌رده‌شتی-یه‌ که‌ له‌دوا سه‌ هه‌زاری ته‌مه‌نی جیهان، (به‌پیتی باوه‌ری زه‌رده‌شتیه‌کان) به‌ده‌ده‌که‌ون و جیهان له‌ زولم و خراپه‌ و فه‌ساد پاک ده‌که‌نه‌وه‌» (اساطیر و فرهنگ ایران در نوشته‌های پهلوی ص ۵۶۱).

(۳۴-*) هه‌رایتی و هه‌ره‌ به‌رزایتی، وه‌ک ناو و وه‌ک مانا زۆر له‌ (هه‌ره‌ به‌رز- هه‌ره‌ به‌رزایه‌تی) ئێستای کوردی نزیکن، که‌ ئێستا ئه‌م ده‌سته‌واژه‌یه‌ بۆ لوتکه‌ی شاخی به‌رز و بۆ شتی به‌رزو به‌رز تر له‌وانه‌ی ده‌وره‌به‌ری به‌کارده‌ی. هه‌را ئێستا بۆ به‌رز به‌کارده‌ی. که‌ دوو نیه‌یه‌ ریشه‌ی وشه‌کانی ئێستای کورد بۆ وشه‌ ناویستاییه‌که‌ بگه‌ریته‌وه‌، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ش بێینه‌وه‌ بیرمان که‌ زۆر له‌ لیکۆله‌ره‌وه‌ و ناویستا ناسان، زمانی ناویستا به‌ شپوه‌یه‌ک له‌ زمانی کوردی ئه‌و رۆژگاره‌ ده‌زانن.

(۳۵-*) که‌باسی که‌سانی نه‌مر بکری ده‌بێ باسی (خدری زینده) ش بکه‌ین، به‌لام، چونکه‌ له‌ به‌شی سبیه‌م له‌ به‌شی (کوردی و فارسی) شدا باس ده‌کری، بۆیه‌ لێره‌ زۆر به‌پتویستم نه‌زانی، باسی بکه‌م، هه‌رچه‌نده‌ ئێستا وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی (نه‌مر)ی جیهانیش ناسراوه‌ و هه‌ندێ بیری دروستبوونی ده‌گه‌ریتنه‌وه‌ رۆژانی سۆمه‌ریه‌کان.

(۳۶-*) : (ناساتیا Nasatya = ناساتیا) ی هیندی به‌مانای ناسایی و ناواقعی دیت، که‌ له‌رووی مانا و ده‌نگه‌وه‌ (ناساتیا) ی هیندی له‌گه‌ل (ناسایی) کوردی زۆر لیک نزیکن، (نا) هه‌ر هه‌مان (نا) ی ره‌تکردنه‌وه‌یه‌، (ناساتیا) و (ناسایی) ش هه‌ر یه‌ک وشه‌ن به‌که‌میگ گۆرانه‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر یه‌ک ده‌کاته‌ ناسایی.

(۳۷-*) چه‌ک نه‌بێ، واته‌ ئه‌و جیگایه‌ی چه‌ک نابیرێ چونکه‌ به‌ئاو یان خویتی کاریگه‌ر ته‌ر بووه‌.

(۳۸-*) : ئه‌م شیعری بابام به‌رپینوسی ئه‌مرۆ نووسییه‌وه‌.

له ناسمانن عیسا و ئیدریس و دوو انبیان له سهه زهوبین خدر و ئهلیاس، بهلام، خضر (=خدر) ئهویان له دهریایه، کهچی ههقاله کهی له (سهه زهوبیه) «(۱۲۶، ص ۵۷)».

کهچی لیکۆله رهوهی و اهه به ئه ناوی (خدر - خضر) ه دهاته پال (که یخوسهوه) که له هه ندیک سههراوه به: «هوو خشتهه (پاشای چاک) و له ناویستا (هئوسهوه) (ناوباش) و هیرۆدۆت (کیاسکار) (کی اخسار کهی ئه خسار) واته پاشای بههیز» (۴۹، بخش یکم، ص ۱۵۹] دهزانن، هه ئه سههراوه به ده نووسن: «ناوی ئه و پاشایه له ئهفسانهی یۆنانی و سامی به شتیوهی خیسستروس (خیششتهه) و کسپوتریوس (خسپوتریوس) و خضر باسکراوه» (۴۹، بخش یکم، ص ۱۶۱) هۆی ناوهی ئه کسهشی به (خضر) بۆ ئه وه دهگێرته وه که وهختی و یستوو به تی (نهینهوا) داگیر بکات سوودی له ناوی زۆری دیجله بینیه که به شتیوهی دهستکرد تاونیوه تی شووره گلیبه کهی پی بشکینن، ئه مهش بووه ته هۆی ئه وهی ئهفسانهی لافاوی گه وهی بۆ هه له ستن، دیسان له (شاهنامه) باسی گه پانی زۆری (که یخسرهوه) دهکات له نیو دهریاکاندا، لیره وه به کارهینانی ئا، واته دهست به سههراوه دهریادا گرتن، هه ئه هیز و نه مریبهش ده دریتته پال (خدر = خضر). له وهش که که یخسره وه به شتیوهی کهی دهستکرد و به فراوانی ئاوی بۆ شهه و داگیر کردن به کارهیناوه، ده بی پاش سههراوه، بۆ ئاوه دانی و کشتوکالیش به کاری هینابن، دیاره به کارهینانی ئا و له لایه ن پاشایه کی به هیز و به زانستییه کی پشکه و توه (دهستکرد) ده بیته هۆی ژبانیه وه و بوو ژانه وه و سههز بوونی ولات، که ده کرئ هه ئه ئه (سههز - خضر) هۆی ئهفسانه و ناولینانه که بی و خالیکیش بی بۆ ئه وهی له گه ل (خضر) پیک بچوو پندرین.

۲-۱-۲- خدری زینده و (قورئان) ی پیرۆز:

چیرۆکی (موسی) و (خضر) له قورئان له (سوره الکهف) دا زۆر باسکراوه، له ئایه تی (۶۰ تا ۸۲) و لیکه ده نه وه که ئه ئه ئایه تانه باس له پیکه گه بیشتنی ئه م دووه ده که ن، موسا پیغه مبه ره به ناوی راسته قینه ی خۆی ناوی دئی، به لام، (خضر = خدر) وهک « فوجدا عبداً من عبادنا اتینه رحمة من عندنا و علمنه من لدنا علماً » (الکھف، ۶۵) ناوی هاتووه که لیره خودا به- عبداً من عبادنا- باسی خضر- دهکات و هه له قورئان- دا هه ندیک ئایه تی سوورهی- (الکھف) به دوو باره بوونه وهی قسه ی خضر- دهزانن: «قال إنک لن تستغیبع معی صبراً» (الکھف، ۶۷) واته (خضر = خدری زینده) به موسا پیغه مبه ره ده لی: تو سه بری ئه وه ت- نییه- له گه ل مندا بی. واته وهک له (سوره ی) (الکھف) دا به ده در ده که وئ، که خودا باسی هه رووکیان دهکات، موسا و خدر، ههروه ها گفتوگۆی هه رووکیشیان له سووره ته که دوو باره ده کریتته وه. که ئه مهش به پیتی مه نتقی سووره ته که بوونی خدر (خضر) ده سه لپین، له وهش زیاتر له و چیرۆکه دا باسی هه ندی له سیفه ته کانی خدری زینده دهکات، وهک ئه وهی خدری زینده له پر ده در ده که وئ، واته که موسا و لاوه که گه رانه وه ئه و جیگایه ی که (نه هه نگ) که یان لئ بز کرد بوو: «خضر یان بینی (س.خ) له سهه وشکه گیا راکشاوه، خۆی به کراسه که ی دا پۆشیوه، که موسا سلاوی لئ کرد، خضر کراسه که ی له سهه خۆی لادا و وهلامی سلاوی دا به وه، خضر له- جیگایه کی- نه زانراوی ئالۆز په یدا بوو، موسا و لاوه که نه یانزانی له کوئ هاتووه» (۱۳۱، ص ۱۹۵) هۆی ناولینانه که شی به (خضر- خدر): (البخاری) له (أبی

هریره- خ. ر) ئه ویش له پیغه مبه ره (د.خ) ده گێریتته وه: «بۆیه ناوی لئینرا (خضر= خدر) له به ره ئه وهی له سهه ره وه یه کی سپی دانیشته، له پر له ژیریا به سه وه زی دهستی به له رزین کرد» (۱۳۱، ص ۱۷۶) له باسی (نه هه نگ) که شدا، ده لپین: «که خودا فه رمانی به موسا دا که (نه هه نگ) یکی سووره وه کراوی خۆی کرا و له گه ل خۆیدا هه لگرت (....) موسا و لاوه که خه وتن، نه هه نگ به خۆی کراوی و سووره وه کراوی هه لگیرابوو، دلۆیه ناویکی کانی ژبانی به رکه وت ژبانی هاته وه بهر» (۱۳۱، ص ۱۹۵) ئه و ئاوهی که نه هه نگه سووره وه کراوه که ی ژبانده وه ده لپین: (خضر) یش هه ره له و کانییه ی خوار دوو ته وه: «ده سه ته یه ک له (زانا) موسلما نه کان بۆ ئه وه ده چن که (خدری زینده = الخضر حی) له ناوی (کانیی ژبان) ی خوار ده وه، ئه وهی که هه رکه سیک لپی بخواته وه نامرئ، هه تا رۆژی قیامه ت» (۱۳۱، ص ۱۸۱) له باره ی سال و شوپنی له دایک بوون و مردنی (خضر) سههراوه ئایینییه کان، هیج هه و الیکیان پی نییه: نه بوونی زانیاری له م رووه وه (خضر- خدر) ی زیاتر پیرۆز و ئهفسانه یی کردووه.

۲-۱-۳- خدری زینده له هه یالی ئهفسانه یی کوره- دا:

خدری زینده له نیو خه یالی ره شه خه لکه که، ئاماده ییبه کی هه میشه یی هه یه. هه ره ئه و ئاماده یی و باوه ریه یه، که له نیو زۆر چیرۆک و ئهفسانه کانا (خدری زینده) که سایه تیه به کی خیرخواز و ری پیشانده ره، له سهه زۆر شتیه خۆ پیشانی لئقه و ماوان دده، جگه له شتیه کانی مرۆف، له سهه شتیوهی ئاژهل و بالنده و زینده وه ریش ده در ده که وئ.

نیشانه کانی ئه وه یه که وهختی وهک پیره مبه ردیک ده در ده که وئ «دهستی زۆر نه رم و شله هه رووه ک ئیسقانی تیدانه بی» (۲۸، ۴۸) دهستی نهک هه ره نه رم و شله، به لکه ده لپین خدری زینده جهسته ی بی ئیسقان و بی سینه ره، به م دوو سفه تهش له شتیوهی مرۆفی وه در ده نین و ده یبه نه (جیهانی بالا) و نیو فریشته و په ربیان. جگه له وه ده لپین: به چاو قووچیتیک ئه و سه ره ئه م سه ری جیهان ده برئ و ده توانن، بۆ هه ره شتیوه یه کی بیه وئ خۆ بگۆرئ و زانیارییه کی هه یه، هه موسو خه لک و هه موسو که سیک چاک ده ناسن، نه مه ره ناوی حه یاتی خوار دوو ته وه و هه تا رۆژی قیامه ت، زیندووه. هه ره ئه م سفه تانهش ده دن به (ئه هه رمه ن!) به لام، وهک ره گه زیک شه ره، که دیسان ئه هه رمه نیش زیندووه، تا رۆژی قیامه ت و ئاخیرین که سه له جیهان (عزرائیل) فریشته ی گیان کیشان گیانی ده کیشن، به م به رامبه ره یه ک راگرتنه ی (خدری زینده = هیزی خیر) و (ئه هه رمه ن= هیزی شه ره) ئه م باوه ره له بیری ئایینی زه در ده ستی و باوه ری (زه روان) مان نزیک ده کاته وه، هه ره ئیستا له نیو خه لکی کوردستان سه دان و هه زاران که س و بنه ماله هه ن، ده لپین «ئیمه خدری زینده مان دیوه» (عه بدولقه قیب یوسف) له باسی (شاخی سوورین) دا ده نووسن: «چه می خیری زینه (واته خدری زینده هاتووه ته ئه و جیه یه و ئه و کانییه گه ورده ی ته قساندووه ته وه) له به ری باکووری دۆلی (نه وئ) دا و له خوار (بانی بنۆک) به رامبه ره به (قه لپی زوحاک) (۵-*) هه لده قو لیت به دۆله که دا بۆ نه وئ دیت» (۲۱، ۱۱-۱۲) دیاره ئه م ناوی (خبری زینه = خدری زینده) یه به هۆی رووداو پیک و جو ره ده رکه و تنیک ی خدری زینده یه (به پیتی باوه ری خه لکه که) به سه ره ئه و چه مه دا پراوه.

نه‌سکه‌نده‌ری کورپی (فیلبیپ) شای مه‌قدونیا، له‌مه‌قدونیا له‌دایک بووه، له‌شاری (بابل) مردووه شاگردی (نهرستۆ-۳۸۴-۳۲۲-پ.ز) بوو له بیست سالیدا حوکمی گرته دست له‌سایه‌ی لیته‌توویی خۆی سه‌ره‌تا پۆژئاوای داگیر کرد پاشان رۆژه‌لات، سیی و چوار سال ته‌مه‌نی ته‌واو نه‌کردبوو مرد، له سالی (۳۳۲ پ.ز) له (گۆگامیل-گۆگامیر)ی نزیک هه‌ولیر (دارا) پاشای فارسی شکاند و هه‌تا رووباری (سند) رۆبشت له ولاتی هند. نه‌سکه‌نده‌ری ته‌واو مه‌یژوو بییه‌یه که له‌سایه‌ی سه‌رکه‌وته نه‌ گرت و کرده‌وه جیهانییه‌کانی، بووه‌ته پالنه‌وانی ده‌یان و سه‌دان هه‌کایه‌تی میلی و نه‌فسانه‌یی له هه‌موو جیهان و زۆر کرده‌وه و کاری نه‌فسانه‌یی دراوه‌ته پال. بۆ نمونه له ولاتی هند: «باسی شه‌ره‌کانی ده‌کن له‌گه‌ل مه‌یرووی گه‌وره و زه‌لام و گۆشت‌خۆزه‌کان و ماری شه‌ش سه‌ر و کورته بالا یه‌ک پییه‌کان و نه‌سپه سه‌ر مروقه‌کان و مروقه سه‌ر سه‌گه‌کان» (۲۰۰).

له‌نیو کورد (نه‌سکه‌نده‌ری) به‌زۆر شه‌یوه باسی ده‌کری و بووه‌ته پالنه‌وانی زۆر نه‌فسانه و زۆر جیگاش هه‌یه ناوی ته‌وه سه‌ر کرده یۆنانییه‌ی پیوه‌یه هه‌ر مامۆستا (وربا قانع) له‌زاری باوکی ده‌گێته‌وه، که زۆر جار به‌منداڵی لیبی بیستوهه گوتویه‌تی: «باسی مردنه‌که‌ی (نه‌سکه‌نده‌ری) یشی کرد که له (شاره‌زور) به‌نه‌خۆشی سک چوون مردووه، له گۆمیکدا له (چه‌می چه‌قان)ی (شاره‌زور) له‌نزیک ناوایی (زه‌نگی مه‌ری) لاشه‌که‌یان شۆریوه و نیستاش به‌وه گۆمه ده‌لێن (گۆمی نه‌سکه‌نده‌ری) دار به‌روویکی گه‌وره له شه‌ینی مردنه‌که‌یدا ماوه که به‌داری (ذی القرنین) به‌ناوبانگه. نیستاش که خه‌یله جافه‌کان ده‌گه‌نه بن ته‌وه داره فاتیه‌که‌یه‌ک بۆ گیانی (نه‌سکه‌نده‌ری) ده‌خۆین، له‌پاش شه‌ردنی لاشه‌که‌ی جه‌رگ و هه‌ناویان ده‌ره‌یناوه له‌نزیک ته‌وه داره گۆرتیکیان بۆ کرده‌وه که به‌گۆزی (نه‌سکه‌نده‌ری) ده‌ژمه‌یردی، به‌لام لاشه‌که‌یان برده‌وه له شه‌ینی شاری (نه‌سکه‌نده‌رییه‌ی میسر ناشیان)» ۲۲۷.

قورئان ده‌قیکی له‌مه‌یژینه‌ی هه‌زار و چوار سه‌د سه‌له‌ بییه‌ جگه له کۆنیه‌که‌ی خۆی، باسی زۆر رووداو و که‌سایه‌تی کۆنتریش ده‌کات، هه‌ندی له لیکۆله‌ره‌وان و لیکده‌وه‌ه‌کانی قورئان، (ذوو القرنین)ی نیو قورئان به‌ نه‌سکه‌نده‌ری مه‌قدۆنی لیکده‌وه‌هه‌وه، هه‌ر چه‌نده هه‌موو زانایان له‌م باره‌یه‌وه رایان وه‌کو یه‌ک نییه! به‌لام، ته‌م رایه‌ی که ده‌لتی (ذوو القرنین) هه‌تایه بۆ نه‌سکه‌نده‌ری، ته‌مه‌ش هه‌تایه‌که بۆ گرتگی و ناوداری ته‌وه سه‌ر کرده یۆنانییه، که له‌راستیشدا هه‌روا بوو.

خودا ده‌فه‌رمووی: (ویستلونک عن ذي القرنين قل ساتلو علیکم منه ذکراً) (الکھف "۸۳") ته‌وه زانایانه‌ی که ده‌لێن قورئان باسی نه‌سکه‌نده‌ری کرده‌وه، ته‌م (ذوو القرنین)ه‌ و لیکده‌وه‌هه‌وه که مه‌به‌ست نه‌سکه‌نده‌ری، له‌وه‌ش که قورئان راسته‌وه‌خۆ ناوی نه‌سکه‌نده‌ری نه‌هه‌یناوه (دکتۆر سه‌لاح عه‌بدولقادر نه‌خالیدی) وای لیکده‌واته‌وه که ده‌لتی له قورئاندا: «مه‌به‌ست تۆمار کردنی مه‌یژوو نییه! به‌لکو

مه‌به‌ست په‌ند وه‌گرتنه له پیرۆکه‌که» (۱۳۱، ص ۵۵) له‌وه‌ش که نه‌سکه‌نده‌ری به «ژی القرنین» ناو براوه، زۆر را هه‌یه، هه‌ر دکتۆر (سه‌لاح عه‌بدولقادر نه‌خالیدی) ده‌لتی: «ناویان لینا - ذی القرنین- چونکه ولاتی فارسی گرته ژێر ده‌ست، وه‌ک ته‌وه‌ی -ولات= قرن-ی یۆنانی و قرن=ولات-ی فارسی کۆکرده‌وه، که دوو ولاتی به‌هه‌یژی ته‌وه رۆژگار هه‌بون.» (۱۳۱، ص ۲۶۰) نه‌سکه‌نده‌ری که له‌م ته‌مه‌نه که‌مه‌دا توانی گه‌وره‌ترین و به‌هه‌یژترین دوو ولاتی ته‌وه رۆژگاره‌ی جیهان بخاته ژێر رکێفی خۆی و له رۆژئاواوه به‌ره‌و رۆژه‌لات بی و سه‌رکه‌وته گرتگیه‌کانی له جیهان ده‌نگی داوه‌وه، ته‌مه‌نه هه‌مووی رێگای ته‌وه‌یان بۆ خه‌یالی عه‌وام خۆشکرد که بیه‌که‌نه پالنه‌وانی زۆر نه‌فسانان، یه‌ک ته‌وه نه‌فسانانه‌ش گه‌رانه به‌دوای- ناوی حه‌یات-دا، ته‌مه‌نه‌فسانه‌یه‌ش زۆر ته‌وه‌ی دنیا ته‌ییدا هاوه‌بهن، له‌وه‌ته‌وه‌ش کورد و فارس، له هه‌مووان له‌په‌شتین له‌به‌ر دوو هه‌و:

یه‌که‌م: کوردستان له‌وه رۆژگار هه‌دا، چ وه‌کو ولات، چ وه‌کو مه‌یله‌ت به‌شه‌یکی گرتگی و دیاری ولاتی فارس بووه، سه‌ره‌رای ته‌وه‌ش، شه‌ری (نه‌سکه‌نده‌ری) پاشا و سه‌ر کرده‌ی یۆنانی له‌گه‌ل، پاشا و سه‌ر کرده‌ی فارس (دارا) له خاکی کوردستان و له نزیک شاری (هه‌ولیر) و ریک له (گۆگامیر) بوو، ته‌مه‌ش بۆ خۆی هه‌یه‌کی گرتگی بۆ ته‌وه‌ی ته‌م شه‌ر و سه‌ر کرده‌یه له‌نیو خه‌یالی نه‌فسانه‌یی ته‌وه خه‌لکه جیگای خۆی بکاته‌وه و بیخ به پالنه‌وان و که‌ره‌سته‌ی زۆر نه‌فسانه‌ی ته‌وه مه‌یله‌ته.

دووه‌م: مه‌یله‌تی فارس، چ وه‌ک مه‌یله‌ت، چ وه‌ک پاشا و سه‌ر کرده و له‌شکر، به‌شی دووه‌م و گرتگی ته‌وه رووداو و مه‌یژوه‌ن، که‌نه‌سکه‌نده‌ری ته‌ییدا براوه بوو، شه‌ستی دارا و شکانی له‌شکر و داگیر کردنی ولاتی فارس له‌لایه‌ن نه‌سکه‌نده‌ره‌وه ته‌مه‌ش رووداوتیکه له‌مه‌یژوو فارس و له خه‌یالی نه‌فسانه‌یی عه‌وام، ره‌گیکی قوول و کاریگه‌رییه‌کی زۆری هه‌یه. ته‌گه‌ر مه‌یژوو نووسانی فارس زۆریان له‌باره‌وه نووسیوه، ته‌وا خه‌یالی نه‌فسانه‌سازی عه‌وامیش که‌می بۆ نه‌کردوه.

یه‌ک ته‌وه تابه‌مه‌ندیه‌کانی نه‌مرانی نه‌فسانه‌ی فارسی، که ته‌وه‌ش سه‌رچاوه له نه‌فسانه ئیترانییه کۆنه‌کانه‌وه ده‌گرت، بوونی- (فره‌ و ایزدی، خورنه، هوم)ه، که ته‌مه‌نه‌ش وه‌ک هه‌یژ و پیرۆزی و روونایی، هه‌ر پاشا و پالنه‌واتیک هه‌یوایه، له دوو لاره سوودی لی ده‌بینی. یه‌ک: له رووی جه‌سته‌وه ته‌وه که‌سه هه‌یچ نه‌خۆش نه‌ده‌که‌وت و بریندار نه‌ده‌بوو و نه‌ده‌مرد. دوو: هه‌ر کاریکی بیوسته‌یه ده‌یتوانی بیکات و به‌سه‌ر هه‌ر دۆژمن و دێتیکدا سه‌رده‌که‌وت. ته‌م شه‌ری نیه‌ده‌یه تابه‌ت به‌به‌نه‌ماله‌ی پاشا ره‌سه‌ن و ره‌واکانی ئیتران بوو، واته هه‌موو که‌سه‌ی نه‌یده‌توانی به‌ده‌ستی بیه‌ن، تابه‌ته‌ندیه‌کی تری ته‌وه شه‌ری نیه‌ده‌یه ته‌وه‌بوو، خاوه‌نه‌که‌ی واته ته‌وه که‌سه‌ی ته‌وه شه‌ری هه‌یوایه، هه‌تا له پینا و خه‌ی و چاکه و له دژی شه‌ر دیوان به‌کاری هه‌یناویه، ته‌وا ته‌وه هه‌یژ و روونایییه له‌به‌رده‌ستدا بوو، هه‌ر هه‌ینه‌ له‌رێگه‌ی لادا، ته‌وه شه‌ری نیه‌ده‌ی لیبی دوور ده‌که‌وته‌وه و هه‌یژ و توانای له‌ده‌ست هه‌دا و رووی له شه‌ستی ده‌کرد وه‌کو (جه‌مشید).

- شه‌ری: وه‌ک هه‌ندی له فه‌ره‌نگه‌کان مانایان لیکداوه‌ته‌وه.

- فر: «واته شان و شهوکهت و پایه بهرزی و بهمانای رووناکیش هاتووه» (۱۹۰).

- فهپ: «ووم، پیروزی، بهره، فایده» (۱۸۹).

- فر: (فره، شان و شهوکهت، پایه بهرزی، جوانی، رهونقی هلیژارد، پرتوه، رووهک) (۱۹۳).

وشه‌ی (فهپ) ئیستاستا له‌نیو کورد روژانه به‌کار دیت، وک ته‌وهی به‌که‌سیک ده‌لین: «کابرایه‌کی بی فهپه» واته کابرایه‌کی بی خیره، یان ده‌لین: «کابرایه‌کی به‌د فهپه» واته شه‌راوییه و ته‌وهی لیبی ده‌که‌ویتته‌وه به‌دی و خراپه‌یه.

- هوم: «هه‌ومه: هومه (سه‌ومه‌ی ویدیایی) خوداوه‌ندیکه که له‌ش ساغی و هیژ ده‌به‌خشی و به‌رو بووم و نه‌وه زور ده‌کات، - هوم: ناوی گیایه‌که که توانایه‌کی شفابه‌خشی هه‌یه، باوه‌ر وایه که له جنسی (نافدرا) یه، (۰۰۰) بروا وایوه که ته‌م خوداوه‌نده هیزتیکی وای هه‌یه هه‌ر دوژمنیک ده‌شکینتی، له‌راستیدا که (که‌یخه‌سه‌وه) پاشای توران (ئه‌فراسیاب)‌ی دواتر شکاند سوودی راسته‌وخوی له (هوم) بیینی» (۱۰۵، ص ۱۷)

-خه‌وه‌رنه: «ده‌قه زه‌رده‌شتیه‌کانی پاشتر، وکو (دینکرد = دینکرد) باسی ته‌وه ده‌کن که چۆن فره = فهپه (خه‌وه‌رنه = خورنه) و گیان پاسه‌وان (فر و هر = فره‌وه هه‌ر) پیشتر له‌دایکی ته‌وه پیغه‌مبه‌ره هه‌بووه، فهپه له‌جیهانی رووناک‌ی روژ و مانگ و ته‌ستیره‌کان رووناک‌ی وهرگرتبوو، له‌ویته‌وه چوه‌ه نیو ئاگردانی ته‌وه بنه‌ماله‌یه. دایکی زه‌رده‌شت (دوغدو) فهپه له‌به‌ده‌نی خویدا هه‌لگرتبوو. ته‌وه فهپه‌یه هیئنده رووناک بوو که ته‌وه ژنه له‌تاریکیدا ده‌ره‌وشایه‌وه» (۱۰۵، ص ۶۵)

«له‌باره‌ی په‌دابوونی (فهپه‌ی زه‌رده‌شت) (۶-*) هه‌تا پیش له‌دایک بوونی، که چل و پینج ساڵ پیش ته‌وه‌ی زه‌رده‌شت بگاته ته‌وه ته‌مه‌نه‌ی قسه له‌گه‌ل (ئورمز = خودا) بکات، کاتی که فه‌رینی = دایپیری زه‌رده‌شت له‌دایکه‌وه- دایکی زه‌رده‌شتی بیی، که ناوی دوغدو بوو، (فهپه زه‌رده‌شت = فهپه‌ی زه‌رده‌شت) له‌شپوه‌ی ئاگریکی رووناک دابه‌زی و تیکه‌ل ته‌وه ئاگره‌بوو که له‌پیش ته‌وه بوو. فهپه له‌وه ئاگره‌وه تیکه‌ل دایکی زه‌رده‌شت بوو و ته‌وه فهپه‌یه سئ شه‌وه و روژان، له‌هه‌ر چواره‌وه‌ری ماله‌که‌یان گه‌شاهه‌ بوو، که ریبواران به‌رده‌وام له‌سایه‌ی ته‌وه رووناک‌ییه به‌پیدا ده‌رویشتن، کاتی که دوغدو گه‌یشته پاژده سالان به‌هوی ته‌وه فهپه‌ی که له‌ودا هه‌بوو، که به‌پتوه ده‌رویشتن، رووناک‌ی ده‌رویه‌ری روون ده‌کرده‌وه» (۶۵، ص ۱۲۱)

فه‌پری ئیزه‌دی: «خه‌لکه‌که‌ی تر که له‌شه‌ش کیشوه‌ری جیهان نیشته‌جین له‌ته‌وه‌ی (مه‌شیه) و (مه‌شبانه) بوون، ته‌وه‌ان به‌سواری گای ته‌فسانه‌یی (سریسوغ = سه‌ریسوغ) له‌ده‌ریا په‌رینه‌وه و گه‌یشته‌ه نیوه‌ندی هه‌ریمه‌کان، چونکه له‌کیشوه‌ریک بو کیشوه‌ریکی تر ته‌نیا به‌هاوکاری خوداوه‌ند یان به‌فه‌پ ئیزه‌دی ده‌یان‌توانی به‌په‌رینه‌وه» (۹۷، ص ۲۰)

-هوم: «له‌ئاویستا و هتوم له‌ریگ ویدا سوما soma ناوی گیایه‌که خۆشای هومی لئ دروست ده‌کن (...). له‌کن به‌ره‌مه‌نه‌کان سوما ناوی خودایه، هه‌روه‌کو هوم له‌مه‌زده‌یه‌سه‌نا ناوی فریشته‌یه‌که» (۱۹۲).

-هوم: «قسه وایه که له‌مردنی موید= پیایوی ئایینی، (ئیزه‌دی= خودایی) له‌ری و ره‌سمی قوربانی ژبان هیز به‌ئیمانداران ده‌گات (...). هومه: خدایه‌که: بو خوی له‌ری و ره‌سمی قوربانی ده‌بیته‌ه قوربانی تا خه‌لکی ژبانیان ده‌ست که‌وی» (۵۲، ص ۵۲) له‌باره‌ی فره‌وه‌ری زه‌رده‌شته‌وه: «فره‌وه‌ره‌که‌ی له‌هوم و فره‌که‌شی له‌شیری مانگاو ده‌هینرا، کاتی دایک و باوکی خواردیان، ته‌وه کات زه‌رده‌شت په‌یدا بوو» (۶۵، ص ۱۲۲)

گه‌وه‌که‌رنه: گوکرنه، یان هومی سپی که هه‌موو خه‌لک ده‌رمانی نه‌میری له‌کاتی ته‌فراندنه‌وه‌ی جیهان له‌وه‌وه به‌ده‌ست دین» (۵۲، ص ۲۸).

وه‌ک له‌خویندنه‌وه‌ی سه‌رچاو که‌نه‌کان به‌ده‌رده‌که‌وی، فه‌پ، یان فه‌ری خودایی، شتیکه خوداوه‌ند، ده‌یداته پیایوانی خوی، له‌پیغه‌مبه‌ر و ئیماندار و پیاوچاکان، هه‌روه‌ها میراتیکی بنه‌ماله‌شه و له‌با‌ه‌وه بو کور ده‌گویتزیتته‌وه، که‌سی که نه‌بیی ناتوانی به‌ده‌ستی بیی وک که زوحاک نه‌یتوانی، به‌لام هه‌یه له‌ده‌ستی دده‌ا، وک ته‌وه‌ی که جه‌مشید دۆراندی.

به‌لام، هوم و خه‌وه‌رنه خۆشای گوشراوی جوژه گیایه‌کن و له‌بوژه ئایینییه‌کاندا پیایوانی ئایینی به‌ده‌ستی دین و ده‌یبه‌خشنه‌وه، هه‌ندئ جاریش له‌شیر یان جاری وای هه‌یه له‌بزی گا و مانگا به‌ده‌ست ده‌هینری، واته ده‌گبیریتته‌وه، هه‌مووشیان واته فه‌پ و هوم و خه‌وه‌رنه و سوماکه وکو ناو دو‌باره‌ه بوونه‌وه‌ی به‌کترن، هۆن بو خۆشگوزه‌رانی و ده‌سه‌لاتداری و نه‌میری. هه‌ر ته‌وه هۆبه‌ش جه‌مشید و فه‌ره‌یدوون هه‌یانبوو، زوحاکیش هه‌ولئ دا به‌ده‌ستی بیی.

۴-۱-۴ کورتی ته‌فسانه‌کان بوچی؟!

مه‌به‌ست و کرۆکی سه‌ره‌کی ته‌وه لیکۆلینه‌وه‌یه، به‌راوردی تیمه‌ی گه‌رانه به‌دوای نه‌میری له‌ته‌فسانه‌ی کوردی و فارسیدا، له‌به‌ر ته‌وه‌ی ته‌م جوژه ته‌فسانانه‌ش تا ئیستا چ له‌نیو کورد چ به‌به‌راورد له‌گه‌ل زمانیکی تر شتیکی ته‌وتویان له‌سه‌ر نه‌نوسراوه و نه‌که‌وتونه‌ته نیو فره‌ه‌نگی گشتییه‌وه، سه‌ره‌رای ته‌وه‌ش وای به‌که‌مه‌ل و له‌سه‌ر یه‌ک و به‌راورد له‌گه‌ل فارسی هه‌ر یه‌که‌جار ده‌گمه‌نن، دیسان ته‌م لیکۆلینه‌وه‌یه، لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی به‌راوردکاری و پراکتیکییه، بوچه‌ پتویست ده‌کات کورتیه‌کی ده‌قی ته‌فسانه‌ کوردی و فارسییه‌کان بخیرته‌ه پیش چاو بو ته‌وه‌ی زه‌مینه‌ی به‌راوردکارییه‌که له‌به‌ر چاو بی، له‌م کاردا ره‌چاوی دوو خال کراوه:

۱- زۆری ته‌فسانه‌ کوردی و فارسییه‌کان زور درین و لیره کورت کراونه‌ته‌وه.

۲- له‌کورت کردنه‌وه‌که‌دا ته‌نیا گرنگی به‌لایه‌نی گه‌رانه‌که دراوه و ته‌وه مه‌به‌سته روون ده‌کاته‌وه.

خالیکی تر که شیایو باسکردن بی ته‌وه‌یه، که له‌نیو ته‌فسانه‌ کوردی و فارسییه‌کاندا، من ته‌وه ته‌فسانانه‌م هه‌لیژاردوه که له‌گه‌ل کرۆکی نامه‌که‌دا ده‌گوئین و له‌نیو ته‌فسانه‌کاندا ده‌ستم که‌وتوون، له‌وه‌شدا ته‌وه تبیینی ده‌کری، ته‌فسانه‌ کوردیه‌کان زۆریه‌یان ته‌فسانه‌ی ئاسایی و که‌متریان ته‌فسانه‌ی خوداوه‌ندان، که‌چی ته‌فسانه‌ فارسییه‌کان - به‌پیتچه‌وانه - زۆریه‌یان ته‌فسانه‌ی خوداوه‌ندان و که‌متریان ته‌فسانه‌ی ئاسایی.

ئەم دەقی داستانا میرمەح، برای نووسەر (بەدەل فەقیر حەجی Bedel- Feqirheci) لە ژمارە (۵) ی گۆڤاری لالاش لە بەشە لاتینییەکی لەگەڵ لێکۆڵینەوەیەکی کەدا بەلاوی کردووتەوه، لاپەرە (۵ تا ۳۸) ی گرتووتەوه. میرمەح چیرۆکیکی کۆن و بەلاوی کوردییە، بەتایبەت لە ناو برا ئێزیدیەکان زۆر بەلاوه بەزۆر شێوی دەگێرێتەوه.

۱- کورتەمی «داستانا میرمەح» (۲۱۲، ۵، ۵، ۳۸-)

میرمەح کۆری میرمەحی دەولەمەند و مەزن بوو، بابی تەنیا ئەو کۆری هەبوو، مندالی تاقانەش خۆشەووستە، بابی نەیدەووست کۆرەکی هیچ لەبارە ژیان و مردن بزانی، خانووەکی تاییەتی بۆ کردبوو، هەڤال و برادەری دەهینا کن و نەیدەهێشت ئەو لە مانی بچیتە دەروە، هەتا گەیشتە تەمەنی ژن هیتان بابی کچیتکی وەکو کۆرەکی خۆی دۆزییەوه ئەویش هیچی لە ژیان نەدەزانی. ژبانی میرمەح بەم شێویە بەردەوام بوو، بەرۆژ لەگەڵ برادەران و شەو لەگەڵ ژنەکی لە مانی دەرنەدەهوت، شەویک میرمەح برادەرەکانی هەتا بەردەرگای بەرێ کرد، لەو کاتی عزرائیل هات و گیانی دەزگیرانەکی کیشا، میرمەح هاتەوه وای زانی نووستوو، بانگی کرد، هیچ وەلام نەبوو، ئیوارە ی پشتەر برادەرەکانی گوتیان: کوا دەزگیرانەکی؟ گوتی: لە دوینیئە نووستوو. کە چوون سەریان کرد، گوتیان میرمەح ئەوه مردوو - «میرمەح: مرن چییە؟» ئەوسا تییان گەیان کە مردن چۆن و چۆن مردوو لە گۆر لەژێر خاک دەشێدریتەوه. گوتی: «هەتا کەنگی؟» گوتیان «هەتا هەرو هەر.» ئەوسا میرمەح گوت: «باش ئەزی ژێ دێ ھۆلی ئیم؟»

لە وەلامدا میرمەح تێدەگات کە کەس نامینێ و ئەویش دەمرێ! لێرە لەم دەقە بەیتەکی دوورودرێژ- کە لەکاتی گێرانیئەوه بە ئاواز و مۆسیقا دەگوترێ- باس لە ژیان و مردن و غەریبی مرۆڤ دەکات، ئەو بەندانە لەسەر زاری میرمەح-هوه دەگوترین.

پاشان میرمەح «گوت ئەزی چم وئ عەردی، عەردێ مرن لێ ناییه!» هەرچی دایک و باوک و کەسوکاری دەیانەوئ لەوه حالێ بکەن کە مردن لە هەموو جیگایەکی هەیه و کەس لەمردن رزگاری نابێ، میرمەح پەشیمان ناییتەوه. «خاترا خۆه ژ دای و باب و کەس و کار و هەڤالیت خواست و ل جوانی خۆ سوار بوو دەستەکی توله و تاژی یا دانه دوخۆه ب دنیا یی کەفت» ماو بەکی زۆر رویشت و زۆر چیا و بیابان و شار و ئاودانی بری. رۆژتیک میرمەح «گەهیشتە جوتیارەکی ل رەخ دەریایەکی جۆت دکر گوتی: ماندوونەبی جوتیار و پاشان جوتیار تیکەیشت کە ئەو میوانه لە چ دەگەرێ: «گوتی هەر ل نک من بە، مرن لە هێر نینە!» -چەوا؟ گوتی هەتا ئەڤ بەحرە زوها دبت و دبتە ئەرد و خەلک جۆت و جوباری لێ دکەت ژ نوهنگی مرن دێ ل هێرە هەبت» میرمەح بەوه رازی نابێ و دەپوا. پاش رویشتنەکی زۆر، بەلندەیهکی دی دەبینێ لەسەر بەردەکی هەلنیشتوو و گەلییەک گارسی لایه، پاشان لەگەڵ بەلندەش لێک ئاشکرا دەبن و بەلندە دەلێ مەرۆ لێرە مردن ناییه! من هەر رۆژ دەنکە گارسەکی دەخۆم و نامرم،

هەتا ئەو گەلییە گارسە مابێ منیش دەمینم! تۆش لێرە بەو لەو گارسە بخۆ، میرمەح بەوهش رازی نابێ و دەپوا، ئەمجارە تووشی ماریک دەبێ، لەگەڵ مارەکەش تیکدەگەن، کە میرمەح لە جیگایەک دەگەرێ مردنی لێ نایی، مارە دەلێ: وەرە مردن لێرە ناییه! من هەر سالە ی جارەکی - کراس- ی خۆم لەنیو ئەو دۆلە ی فرێدەدەم، هەر وەختەکی ئەو دۆلە پەربوو لە کاژوکراسی من، ئەو کاتە من دەمرم، میرمەح گوتی، رۆژتیک دیت ئەو دۆلە پەربیتەوه! دیسان رویشت. ئەم جارە تووشی پیرەمیردیتکی بوو، ئەو پیرەمیردەش، پاش ئەوهی زانی میرمەح لە چ دەگەرێ گوتی: وەرە لێرە بە، من هەر رۆژە ی جارێکی سەرقلینە -سبیلەک- ی لەو- ناخ = خۆل- ی، خۆلی ئەو گەردە داویمە نیو ئەو گەلییە ی. وەختی ئەو گەلییە پەربوو، ئەو وەختە من دەمرم. میرمەح گوتی: رۆژتیک دێ ئەو گەلییەش پەربیتەوه. دیسان میرمەح بەسال و مانگان رویشت. تا گەیشتە مزاری خۆی گەیشتە ئەو عەردە ی کە مردنی لێ ناییه! گەیشتە (قوبیا فەلەکی). پاش گشتوگۆیەکی زۆر لەنیوان میرمەح و (فەلەکی)، میر بەسەرھاتی خۆی بۆ (فەلەکی) گێراییهوه، فەلەکیش تەگبیرەکی بۆ کرد، گوتی لاوۆ هەرچی دەتەوئ لێرە بیکە و بیخۆ تەنیا مەچوو سەر ئەو (گرێ هە یایی) میرمەح پتر لە (۱۵۰۰ سال) ان لەوئ مایهوه، رۆژتیک میرمەح چوو سەرگردی هە یایی، گرد هیندە بەرز بووهوه هەتا میرمەح توانی بۆن و بیری ماله باب و کەس و کاری بکات و غەریبی هەلسا و فرمیسکی دابارانند. کە فەلەک زانی چوو تە سەر گردی و دەگریبێ، گوتی: ئیستا لە ولاتی تۆ ئەو سال دەم نەماوه و کەسوکاری هەمووی مردوون، تۆش گەیشتوو تە مرادی خۆت کەئە و جیگایە ی مردنی ناییه! بەلام، میرمەح هەر پیتی داگرت و گوتی دەجمەوه! فەلەک سێ سیتی دایه میرمەح و گوتی: ئەو سیتوانە مەچوینە، هەتا ئەو سیتوانەت لایب، خۆت و ئەسپ و تازییەکەت هەر وا بەگەنجی دەمیننەوه، میرمەح بەرێ کەوت و پاش ماو بەکی گەیشتەوه ئەو پیرەمیردە ی کە بەسبیلەکی خۆلی گردی لە دۆلەکی دەکرد، کە میر گەیشتە لای دوا سبیلە خۆلی هەلدا بە ناو گەلی گوتی: من چاوەرپیی تۆ بووم و مرد. میرمەح گوتی: من دەمزانی مردن لێرەش هەیه. پیرەمیردی شاردهوه و کەوتە ری. ئەو جارە گەیشتەوه بەلندەکە و سەیری کرد، ئەو گەلییە ی کە پەرگارس بوو، هیچی تیدا نەماوه، دوا دەنک لە دەمی بەلندەکە بوو، بەلندەکە گوتی من چاوەرپیی تۆ بووم، دوا دەنکە گارسی خواروو مرد. میرمەح دیسان بەرێ کەوت. ئەمجارەش گەیشتەوه مارەکی، مار دواکراسی فرێدا و ئەویش مرد. میرمەح گوتی: دەمزانی تۆش رۆژێ دێ دەمری، ئەویشی بەجیھیشت. ئەو جارە گەیشتە جووتیارێکی جووتی دەکرد، زانی ئەو جووتە ی لەو جیگایە ی دەکات کە پێشتر بەحر بوو، ئیستا ئەو بەحرە وشکی کردوو و بوو تە زەوی پیتی دەلێن: «زەفیا بەحرەکی!» ئەمجارەش رویشت تا گەیشتەوه گوندەکی خۆیان سەیری کرد بوو تە شارێکی گەوره، جلهوی ئەسپەکی شل کرد و ئەسپ چوو بەردەمی کۆنە مانی خۆیان، لەو ماله کەس نەیناسییەوه میرمەح گوتی: ئەو مانی ئیمەیه! پیرەمیردی ماله کە داوای نیشانە ی لە میرمەح کرد. «میرمەح گوت: ئەخواری جوانیا من ل سەر بکۆلن دێ دەستەکا زێرا دیندا بین و ل سەر دەستەکی سیتلەک یادانایه ئوه قسارێ قی جوانیا من ل سەر سبیلی ئ دانایه» کە جیگایەکیەکیان هەلکۆلی ئەو زێر و هەوسارە لەوئ بوو. پاشان بەپرسیار و لە پیرەمیردان دەزانن کە وەختی خۆی کورپیک سەری خۆی لەم

شاره هه‌لگرتوو و به‌دوای نه‌مربیدا گه‌راوه. میرمچ چونکه دایک و باوک و که‌سوکاری خۆی نه‌مابوو که‌سیش نه‌بیده‌ناسییه‌وه، جارێکی تر سه‌ری خۆی هه‌لگرت و گه‌راپه‌وه بۆ قوبیا فه‌له‌کێ. «پشتی میرمچ ری بویه نه‌مین جبریل گۆته خودی دلۆفان هه‌که میرمچ گه‌هه‌شته قوبیا فه‌له‌کێ مرن ل سه‌ر نامینیت» خودا فه‌رمووی: «هه‌ره‌ پێش» جبراییل له‌سه‌ر شێوه‌ی ده‌رویشیکی منداڵ نه‌خۆش چوو هه‌ پێش میرمچ و گوتی: بۆنی سه‌وت لی دئ و منداڵه‌که‌م نه‌خۆشه و داوای سه‌تو ده‌کا، میرمچ گوتی: نه‌و به‌رو بازاره‌ پری سه‌تو، نه‌و ره‌ز و باخه‌ پر سه‌تو، به‌لام ده‌رویش واز ناهینتی و سه‌توێک له‌ میرمچ ده‌ستینتی. «دوێ گافتی ده‌مویت سه‌ی دناڤ پرچی دا دیارکرن ئو گوه‌یت وی پێچه‌ک گران بون ئو رونیای چاوی ل کێم دا، راستی یا پشتا وی وه‌کی به‌ری نه‌ما» نه‌وه‌ی به‌سه‌ر میرمچ هات به‌سه‌ر جوانی و تاژییه‌کانیش هات. جاری دووه‌میش ده‌رویش توانی به‌و فیله‌ سه‌وزی میرمچ بجوولینتی و سه‌توێکی تریشی لی بستینتی، نه‌م جار هه‌ش پیری زیاتر له‌خۆی و ماین و تاژییه‌کانی به‌ده‌رکه‌وت، به‌لام هه‌ر چۆنی بوو، هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر رویشتن به‌ره‌و قوبیا فه‌له‌کێ بۆ جاری سه‌ییه‌میش ده‌رویش هاته‌وه‌ پێش میرمچ و له‌ جاری یه‌که‌م به‌ سه‌وزتر پاراپه‌وه و داوای سه‌توی لی کرد، میرمچ ئامۆژگاری فه‌له‌کی هه‌ر له‌بیر بوو، له‌و کاته‌دا فه‌له‌ک له‌سه‌ر گردی هه‌ی هابێ دانیشتبوو، هاواری کرد: «نه‌دئ.. نه‌دئ.. نه‌دئ. میرمچ گوت (جبراییل؟) (*-۷) فه‌له‌ک چ دیژیت؟ (جبراییل = ده‌رویش) گوت فه‌له‌کی دیژی سه‌تی بدئ.. بدئ ئو تو نه‌وه‌ دگه‌هه‌یه‌ ناڤ ره‌زی سه‌تفا ئو ته‌ پیتفت ئو هه‌وجه‌بێ نه‌ما. میرمچ رابو سه‌تفا دا جبراییل ئو دوێ گافتی دا میرمچ ل گه‌ل ماهین و تاژی فه‌نه‌کا خۆ بوئه کومکیت هه‌شتیا (۲۱۲، ۵، ل ۵-۳۸)

۲- مامۆستا (وربا قانع) چیرۆکی فۆلکلۆری که‌ له‌ زاری باوکی بیستوو، بۆ نووسیمه‌وه نه‌وه چیرۆکه‌ باسی (ئه‌سکه‌نده‌ر) و (خدر) و (ئه‌لیاس) ده‌کات، نه‌وه‌ی بۆ نه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌ ده‌شت، کورته‌که‌ی ده‌گۆتیمه‌وه ئیژه. «وتی ئه‌سکه‌نده‌ر به‌شۆین ئاوی حه‌یاتدا ده‌گه‌را، چونکه‌ له‌ چیرۆکه‌ کۆنه‌ ئه‌فسانه‌کانه‌وه بیستوو هه‌ر که‌سه‌تیک له‌و ئاوه‌ بخواته‌وه هه‌رگیز نامریت. نیشانه‌کانی (ئاوی حه‌یات) نه‌وه‌بوو ئاوه‌که له‌ کانیه‌که‌ دێته‌ ده‌ره‌وه له‌ دوای مه‌ترێکی ده‌چینه‌ ژێر زه‌وی ئه‌سکه‌نده‌ریش به‌خۆی و له‌شکره‌که‌یه‌وه به‌شۆین نه‌وه‌ کانی و ئاوه‌دا ده‌گه‌را. له‌نیوه‌ سه‌ربازه‌کانیدا دوو که‌سه‌ هه‌بوون به‌ناوی (خدر) و (ئه‌لیاس) نه‌م دوو سه‌ربازه له‌ کاتی گه‌راندایه‌ تاریکستانیکدا رێبان که‌وته سه‌ر کانیه‌که‌ خۆیان تیربان لی خواردوه. نه‌مجا ویستیان بچن به‌شۆین ئه‌سکه‌نده‌ر-دا و مژده‌ی دۆزینه‌وه‌ی ئاوه‌که‌ی پێ راگه‌ین له‌ کاتی رویشتنه‌که‌یا نا ده‌نگیک له‌ غه‌یه‌وه بانگی کردن و وتی: (ئه‌ی خدر و ئه‌لیاس ئیستا ئیوه له‌ ریزی مروڤدا نه‌ماون و بوون به‌فریشته له‌به‌ر نه‌وه داواتان لی ده‌که‌ین که‌ نه‌گه‌رینه‌وه بۆ لای ئه‌سکه‌نده‌ر) له‌ نه‌جمیشدا خدر که‌ ئیسته‌ پێی ده‌لێن خدری زینده‌ ئه‌رکی فریاکه‌وتنی لێقه‌وماوانی له‌ وشکاییدا پێ سپێردا و ئه‌لیاسیش ئه‌رکی فریاکه‌وتنی لێقه‌وماوانی ناو ده‌ریای پێ سپێردا و له‌و رۆژه‌وه نه‌وه دوو مروڤه‌ بوونه‌ فریشته و ژبانی جاویدانیان پێ به‌خشا» (۲۲۷).

له‌و ده‌قه‌ی که‌ (دایکم) له‌ منداڵیه‌وه تا ئیستا ده‌یان جاری بۆ گێتیاوه‌ته‌وه و له‌ژێر ناوی (خدری زینده‌)یه، به‌جۆرێکی تر باسی خدری زینده‌ ده‌کات، که‌ لێره‌ یه‌که‌یکه‌ له‌ یاران و سه‌ربازه‌کانی ئیسلام له‌ژێر سه‌رکردایه‌تیی پێغه‌مبه‌ر (د.خ).

کورته‌ی بیستی نه‌وه چیرۆکه

۳- «خدری زینده» (۲۲۴):

« ده‌لێ پێغه‌مبه‌ر سه‌لوی خوای له‌سه‌ر بێ، جار هه‌ک له‌ جارێ له‌ غه‌زایی ده‌گه‌راپه‌وه، زۆر قه‌لاو له‌شکرێ شکاندبوو و کردبوونیه ئیسلام. له‌ رێگای گه‌رانه‌وه ویستی شتێک به‌ئه‌سحابه‌کان و له‌شکرێ ئیسلام پێشان بدات» به‌و رێگایه‌دا نه‌گه‌راپه‌وه که‌ لێوه‌ی هاتبوو، پاش رویشتنی زۆر تووشی ئه‌شکه‌وتی بوون، پێغه‌مبه‌ر ئه‌مری کرد له‌شکر به‌نیوه‌ ئه‌شکه‌وتدا بروا، نه‌وه له‌شکره‌ زۆره‌ به‌ئه‌سپ و حوشتتر و فیله‌وه له‌ ده‌رگای ئه‌شکه‌وت چوونه‌ ژووره‌وه، پاش ماوه‌یه‌کی (گه‌هه‌شته جیگایه‌کی تاریکاییه‌ک بوو چاواچاوی نه‌ده‌دی)، ده‌لێ له‌وتاریکاییه‌ شتێک له‌ژێر پێی سوار و پیاوه‌کان خه‌ری ده‌هات له‌ پێغه‌مبه‌ریان پرسی: (پێغه‌مبه‌ری خوای نه‌وه چیه‌ له‌بن پێیان خه‌ری دیت؟) پێغه‌مبه‌ر جه‌وابی داپه‌وه‌ گوتی: (شتیکه‌ هه‌ر که‌سه‌تیک هه‌لیگرێ و به‌یه‌نی په‌شیمان ده‌بیته‌وه. هه‌ر که‌سه‌ی نه‌به‌یتن نه‌ویش هه‌ر په‌شیمان ده‌بیته‌وه!) ئه‌وانیش به‌نادلی هه‌ندیک نابیتن و هه‌ندیکیش که‌میک له‌گه‌ل خۆیان ده‌هین.

ده‌لێن: خدری زینده‌ یه‌کتیک بوو له‌ ئه‌سحابه‌کانی پێغه‌مبه‌ر و له‌نیوه‌ له‌شکرێ ئیسلامدا بوو، نه‌ویش له‌و تاریکاییه‌ چاوی به‌کانیه‌کی ده‌که‌وت و ئاوی کانیه‌که‌ی جوان هه‌لده‌قوڵی و که‌چی نه‌زیاد ده‌کات و نه‌که‌م. له‌نیوه‌ هه‌موو ئه‌سحابه‌کان ته‌نیا خدر له‌و ئاوه‌ و کانیه‌ ده‌خواته‌وه. که‌ له‌ تاریکی و ئه‌شکه‌وت دینه‌ ده‌ره‌وه، ناشکرا ده‌بێ نه‌وه‌ی که‌ له‌ژێر پێیان خه‌ری ده‌هات و هه‌ندیک هه‌یناویانه‌ و هه‌ندیک نه‌یانه‌یناوه، دۆر و جه‌واهیر بووه، بۆی نه‌وه‌ی که‌می هه‌ینا بوو هه‌ر په‌شیمان بوو، نه‌وه‌ی هه‌یچی نه‌هه‌ینا بوو هه‌ر په‌شیمان بوو. نه‌وه ئاوه‌ش که‌ خدر خواردبوو به‌وه (ئاوی نه‌میری) بوو. له‌نیوه‌ هه‌موو له‌شکر و ئه‌سحابه‌کان ته‌نیا خدر زیندوویتی به‌ده‌ست هه‌ینا، له‌و رۆژه‌وه نه‌وه به‌زیندوویتی ماوه‌ته‌وه و له‌ دنیا پێ ده‌گه‌ری، ده‌گه‌ری و هه‌تا رۆژی قیامه‌تی ده‌میتن و ده‌لێن نه‌وه‌ دوا که‌سه‌ له‌سه‌ر نه‌وه زه‌وییه‌ و له‌نیوه ئیمانداران که‌ پاش هه‌موو که‌سه‌کی ده‌مری» (۲۲۴).

۴- مامۆستا (کامل خودیدا) ده‌قیکی تری چیرۆکی (ئه‌سکه‌نده‌ر)ی بۆ ناردووم، که‌ له‌ژێر ناوی (ئه‌سکه‌نده‌ری چار قورنه‌ت)ه له‌و ده‌قه‌ش باسی (خدر) و (ئه‌لیاس) ده‌کری، کورته‌ی چیرۆکه‌که‌ به‌م شێوه‌یه‌یه.

«چیرۆکا ئه‌سکه‌نده‌ری چار قورنه‌ت»

ئه‌سکه‌نده‌ر پاشایه‌کی گه‌وره‌بوو، ده‌سه‌لانی به‌سه‌ر هه‌ر چوارقورنه‌ی دنیا پیاویدا راده‌گه‌یشت. «شیره‌تکار هه‌بوو ناڤی وی (قه‌مبه‌ر) بوو، هه‌روه‌سا له‌ دهور به‌ری ئه‌سکه‌نده‌ری کورده‌کی گه‌نج هه‌بوو ناڤی وی (خدر) بوو، نه‌قی گه‌نجی مامه‌کی کاله‌بوو ناڤی وی (لیاس = ئه‌لیاس) بوو». قه‌مبه‌ر رقی له‌ خدر ده‌بووه‌ چونکه‌ ئه‌سکه‌نده‌ر گه‌رنگی به‌وه‌ ده‌دا، داویکی داناپه‌وه بۆ نه‌وه‌ی له‌نیوه‌ بیات، «قه‌مبه‌ری گۆته ئه‌سکه‌نده‌ری، ئه‌ری ما تو بۆچی مال و دنیا یا ته‌ وه‌زیر و زه‌قینه‌ ته‌وه مه‌زنیاته بۆ چیه‌ نه‌گه‌ر تو به‌ری؟» ئیبه‌ ده‌مانه‌وی تو نه‌میری و که‌سه‌ نه‌توانی جیگای تو به‌گه‌رتنه‌وه. «ئه‌سکه‌نده‌ری گۆت:

نهری با دهرمانی نهمرنی چیه؟» قه مبهری گوت: «دهرمانی نهمرنی- ئاڤا هیوان = ئاوی ژیان- یتیه!» ههر قه مبهری ئه سکه ندهری و اتیگه یاند که ئه و ئاو و دهرمانه تنیا به خدری په یدا دهین، ئه سکه ندهر داوای ئه و ئاوه له خدری دهکات و خدر ناچاری دهکات به دوای ئه و ئاوه دا بگه ری، خدریش بۆ ئه م کاره پرس به ئه لیاسی مامی دهکات که پیره میردیتیکی دنیا دیته و زانایه. ئه و تیدهگا ئه وه داوه و (قه مبهری) بۆ (خدر)ی داناوه ته وه، به لّام، ریگایه کی راست بۆ خدر دیاری دهکات. سه ره تا ده لّی: هه پروو بلّی ده چم، به لّام، با خهرجیی ئه م ریگایه له سه ر قه مبهری بی. ههروه ها باسی ئاوی حه یاتییی بۆ دهکا و ده لّی: «هه ره به خۆ هندهک ماسیا بگره و بقه لینه و هورکه و دناڤ پاده کی که، هه ر وهختی ئه ف هورکی ماسیا دناڤیدا ساغبوو بزانه ئه فه ئاڤا هیوانییه» ههروه ها کاتی گه یشتییبه تاریکستانی (جهه نوو = جوانی یا) خۆت له داره کی بیهسته وه، چونکه تو ریگا نانا سی، به لّام، ماینه که ت ده گه ریته وه کن جووانوه که ی خۆی. خدر به ریگه وت و ده گه یشته هه ر ئاویک که مپیک هورده ی ماسی تیده کرد، له یه کئی له ئاوه کان به کسه ر «هورکی ماسییا بوونه ماسی و ساغ بوون، ئیکسه ر زانی ئه و ئاڤه هیوانییه» خدر بۆ خۆی تیری ئاو خوارده وه و دایه ماینه که ش و (جهوتکی = جه و نده) ی لّی پر ئاو کرد بۆ ئه سکه ندهر و گه پراهه وه، خدر ریگای نهد زانی، به لّام ماینه که یه کسه ر چۆه کن جووانوه که ی، سه یر دهکا داره که ی جووانوی لّی به سترابووه وه، وشک بووه و جووانوه که ش مردووه، خدر به ماندووی و دلّی پر خه مه وه جه و نده که ی به داری وه کرد و لّیی نووست. وهک ئیزدی ده گپه نه وه: «خودئ مه زن گوته (ملک جبراییل) ئه گه ر ئه و ئاڤا هیوانی بگه هتا ئه سکه ندهر) ی ئه سکه ندهر نامرت و ئه فه ژی چّی نابت» جبراییل هه ندیک بانده ی هه نارده جه و نده که یان دراند و که ئاوه که رژا به ئه مری خودای داره وشک بووه که سه وز بووه وه و جووانوه که زیندوو بووه وه، خدر که له خه وه له سا بینی داره که سه وز بووه ته وه و جووانوه که زیندوو بووه ته وه و جه و نده که ش دراوه و ئاوی تی نه ماوه.

خدر گه پراهه وه چیی دیبوو بۆ ئه سکه ندهری گپه پراهه وه، ئه سکه ندهر پروای کرد، به لّام، قه مبه ر گوتی: «دقیّت ئه م فرمانا پیره میرا راکه یین و هه مووا بکوژین» و پاشان هه موومان به دوای ئاوی حه یاتییدا بچین، له وه ش مه به سستی له ناو بردنی ئه لیاسی مامی خدری بوو. ئه سکه ندهر له مه ش به گوتی قه مبه ری کرد، خدریش مامی خۆی شارده وه، ئه سکه ندهر به له شکره وه به ریگه وت بۆ به ده سه سته یانی ئاوی حه یاتی، خدریش مامی له نیسو سندوقه کی شارده وه و له گه لّ خۆی برد. له ریگا جبراییل خۆی کرده درویشتیکی و گوتی: ئه سکه ندهر به دوای ئاوی حه یاتییدا نه چی، ئه و ئاوه به که لّکی تو نایین! ئه سکه ندهر گوتی: ئاخه نه چم من ده مرم!! «ده رویشی گوتی توو نامری هه تا ل بن ته نه بته (رصاص) و ل سه رته نه بته (طاس)،» ئه سکه ندهریش گوتی: که وایه هیچ جارێک لّینا گه ریتم ئاوه ا بی. ئه سکه ندهر گه پراهه وه له ریگا بارانه ک دایکرد، له شکری ئه سکه ندهری جیگایه کیان بۆ چاکرد له سه ر شیر و له ژیر مه تالی. له و کاته جبراییل هات گوتی: ئه سکه ندهر ئه وه چیه له ژیرت؟ گوتی: (رصاص). ئه دی ئه وه چیه له سه رت؟ گوتی: (طاس) جبراییل گوتی شه رتی ئیمه گه یشته جیگا و رۆژی مردن ته!! ئه سکه ندهر گوتی: مۆله تی ئه وه م بده وه سیبه ته کی بۆ دایکم بکه م. رووی له سه رباز ده کانی کرد و گوتی: سه د که س ده س به دوعا، سه د

که س به شیرو رمه وه، سه د که س به تاسی زپه وه له ده وری جه نازه که م بی. جبراییل (۸-*) گیانی ئه سکه ندهری کیشا. که دایکی هات، گوتی: ئه گه ر به شه ر یو وایه، نه ده مرد، شه رکه ری هه یه. ئه گه ر به مالی دنیا بی بو وایه نه ده مرد، مال و زپری هه یه. ئه گه ر به دوعا بی بو وایه هه ر نه ده مرد، ئه و سه د که س بۆی ده پارێته وه دوا جار دایکی ئه سکه ندهر بۆی ده سه لمپندری که که س نییه مردووی لّی نه مرد بی و که س نییه! نه مری، «ئه و گوت: مرین ته بای خه لّکی نه ی مریه!» (۲۲۶).

یه کیکی تر له و ده قانه، ئه و ده قیه ماموستا (تاریق کاریزی) له رۆژنامه ی هاوکاری بلاوی کردو ته وه و ئه ویش له (تاها حه مه ده مین مسته فا) ی بیستوه کورته ی ئه م ده قه ش به م شپوه یه:

۵- «زه لامپیک رۆژی له رۆژان وا دیت به میشکیا بچیت به دوای (ئاوی حه یاتی) دا بگه ری، ریگایه ک ده گریته به ر و ده گاته قه لایه ک، به ته خمین و مه زنده وای بۆ ده چیت که له م قه لایه دا ئاوی نه مری و ده ده ست ده هینیی، ده که ویتسه هه لکه ندنی قه لّا تا ماوه یه ک... رۆژی له رۆژان کرمیتیکی سپی ده دۆزیتسه وه. کرمه که په روه رده ده کات به ره به ره تا وای لّی دیت شپوه ی مندال وهرده گریت. منداله که ش په روه رده ده کات. منداله که گه وره ده بی و به قسه ده یین، له زه لامه که ده پرسیت که بۆچی هاتوه؟! له وه رامدا کاربا ده لّیت: له ئاوی نه مری ده گه ریتم. منداله کرمه که ریتمایی ده کات و ده لّی: نه که ی ئاوی نه مری به خۆیتسه وه چونکه وهک منت لّی به سه ر دئ من که ئه و ئاوه م خواردوو ته وه. وه کو ده بینی له کرمه وه گه وره ده بم و ده به وه به مرۆڤیکی کامل و ته ووا پاشان به ره به ره گچکه ده به وه، تا ده به وه به و کرمه ی که بیینیت، به م شپوه یه من ژیان و گوزه ران به سه ر ده به م. زه لامه که ئه م به سه ره اته ی بیست بریاری پاشگه زبوون و گه پراهه وه ی دا» (۸۹۸، ۲۲۳)

۶- چیرۆکیکی تر هه یه، زۆر بلاوه، ئه ویش چیرۆکی ئه و پیره نه یه که له ده ده ست مردن راده کات و به دوای نه مرییدا ده گه ری. ئه ویش چیرۆکیکه هه موومان زۆر جارمان بیستوه! کورته ی به سه ره اته که به م شپوه یه:

«ده گپه نه وه پیره ژنیکی تنیا کورپکی ده یین. هه موو رۆژی داوا له کوره که ی ده کات بیبا ته جیگایه ک که مردنی لّی نه بی. هه رچی کوره که ی ده لّی: دایه گیان مردن له هه موو جیگایه ک هه یه، هیچ جیگایه ک نییه که مردنی لّی نه بی ژنه به رده وام ده لّی: کورم من له مردن ده ترسیم، نامه وئ برم ژیان خۆشه. کوره ناچار رۆژی دایکی سواری پیره که ریگ دهکا و گونده و گوند و شاره و شار به دوای جیگایه کدا ده گه ری که مردنی لّی نه بی. ده گاته شارێک خه لکه که ده لّین: لیره مردن نییه! دایکه ده لّی: کورم ئیره بۆ من باشه، له حه وشیکا ژوورپیک ده گرن و کوره خه ریکی کارو کاسبی ده یین. دایکه زۆر دلخۆشه که مردن نییه و ئه ویش نامری!، رۆژ و هه فته و مانگ تیده په رن رۆژی کوره ماندوو له کار ده گه ریته وه مال، کاتیکی خواردنی بۆ دیتن، سه یر دهکا سه ریکی مرۆڤی تیدایه، ده پرس: ئه و گوشته چیه؟ ده لّین: گوشتی دایکته، کوره ده لّی: چۆن؟ ئه ی ئیوه نه تان گوت لیره مردن نییه! گوتیان: راسته به لّام، هه رکه سی نه خۆش که وئ پیتش ئه وه ی لاوازی سه ری ده برین و گوشته که ی ده خۆین. کوره روو له سه ری دایکی دهکا و ده لّی:

نه نئی... نه نئی

قایل نه بووی به گۆر خه نئی

سه ریان لیتای به ترختین» (۲۲۵)

۷- نهفسانهی کوردی و هه ندق له نهمرانی تر:

چیرۆکی نهمران و کهسانی عه و دال به دواي نه مری، له نهفسانهی کوردیدا ته نیا له و چه ند چیرۆکه کۆ نابیتته وه که پیشتر کورته یه کمان لئ خسته بهرچاو، له م لاو له لای چیرۆک و نهفسانهی کوردی، به چه ندین شیوه باس له م کهس و حاله تانه ده کړئ، پتویسته به کورتی هه ندئ کهس و چیرۆکی تر باس بکه ین.

۸- پیاوی ناغای: له چیرۆکی (ئهسحابه) له بهر نه وهی (پیاوی ناغای) چاکه ی له گه ل (ئهسحابه) ده کات، ئهسحابه دوعای بۆ ده کات و پیاوی ناغای بئ مردن و گیان کیشان ده چیتته به هه شتی. له گه ل ئهسحابه ی له به هه شتی ده بن.

«چوو چوو کن ئهسحابه ی، ئهسحابه له سه ر کورسییه کی دانیشتییه، له ناو مپگره کی، چوو له سه ر (چینچک) ان له کنی دانیشتی،

گوتی: بروسکه ک ده هات تیبه ر ده بوو، ئهسحابه ده یگۆ: «ئیک، بروسکه کی دیکه تیبه ر بوو، ئه ویش هه ر له سه ر چینچکان دانیشتییه، گوتی هه تانه کونئ هه فته ی هه زار ساری له سه ر چینچکان دانیشتی له ناو مپگرئ بحیشتی، له کنی وایه سه حاته که، له کنی وایه ده قیقه که.»

گوتی: «وهلاهی ئهسحابه ئه من چیدکه دانانیشم، پاره کهم بدئ ده به مه وه!»

گوتی: «کوره کابرا ئه توو بئ هه موو نازابی و بئ هه موو روح کیشان خوی نه جاتی توی دایه، ئه توو هاتیبه مرکئ بحیشتی ئه توو چیشتی له پاشایه، ئه زه مان نمایه و ئه و به شه ر نمایه و، ئه توو لۆ لۆخۆ دانانیشی، ئه توو هه فته ی هه زار ساره له سه ر چینچکان لیره دانیشتی.»

کوره بابه گوتی: «ئهسحابه هه فته ی هه زار ساری چی، ئه من بیک ده قیقه دانیشتییه، پاره کهم بدئ ئه من خۆ شه رمه زاری ناغای ناکه م، لۆ پاره ی هاتییه. (خوا نه جاتی نادا) وه لئ گوتی پاره که ی ویداوه» وه کی ده چی ده بیینی ده سته ناو ئه و مه قلوقاته ی نه مه قلوقاتی جارن و نه چشتی جارن و کهس نزانی چیه ؟

گوتی: «حه ککو چم له خۆ کرد. به قسه ی ئهسحابه م نه کرد خۆم مار ویران کرد.» (۳۵، ل ۱۴۴-۱۴۵).

له م چیرۆکه. پیاوی ناغای بئ نه وهی خۆی بیه وئ و پئ بزانی، بئ (مردن) و (روح کیشان) ده چیتته نیو به هه شت، که چی ئه ویش وه کو (نادابا) ده ی دۆرینئ، ئه وهی جیگای سه رنجه تیبه رپوونی زه مانه - ده قیقه یه ک- به هه فته ی هه زار سال.

۹- شیخ فه رخ: چیرۆکی شیخ فه رخ و خاتوون ئه سته له نیو کورده واری چیرۆکیکی پر له کاری سه ر

و نهفسانه یییه، شیخ فه رخ، هه ر له مندالی که تازه له دایک ده بن، ده که ویتته قسه، خه لکه که ئه مه به عاجباتی تیده گهن. ئه گه ر وانه بن: «ده نا قه ت بووه مندالی یه ک ساحه ته ده زگی دایکی بکا قسانه ؟!» (۴ به شی دووم، ل ۷۵) ئه و منداله ی که هه ر زوو که تازه له دایک ده بی ده سته به قسان ده کات، هه ر ئه و منداله به شیوه یه کی نهفسانه یی گه وره ده بی و له ژیا نییدا دنیا یه ک کاری سه ر و لیک ناته با ده کات، هه ر به م کارانه له دل و ده روونی خه لک جیگایه کی تایبه ت بۆ خۆی ده کاته وه و خه لکی سه ره رای کاره بی شه رعی و بی نه ده بییه کانی هیشتا به وه لیبی ده زانن و: «ده لئین شیخ فه رخ نه مردووه و ناگای له هه موو شتیکه.» (۳، به شی یه که م، ل ۱۷۸)

هه رچه نده له کۆتایی چیرۆکی شیخ فه رخ، فه رخ ده مرئ، به لام، با وه ری نهفسانه ئامیزی خه لک نایانه وئ بمرئ و به مردووی حسیب ناکه ن، چونکه ئه و که سیتیکی ئاسایی نه بوو، هه ر ئه و جوړه که سانه ژیا نیان زیاتر له واقعی خۆی نهفسانه ئامیز ده کړئ. بۆیه شیخ فه رخیش به زیندوویی ده هیلته وه.

۱۰- که یخه سه ره: «له لایه کی تره وه کتیه به هه له ویه هه کان باس له وه ده که ن که له کن هۆزی ماد و پارس (که یخه سه ره) (هه خشته ره پینجه مین فه رمانه وه ی گه وره ی ماد) به هۆی به ده سه هتینانی یه کیتی نی ئارییه کان زۆر خۆشه ویت بووه و له نه مره کانی زه رده شتی و زرگار که ری جیهان ده ژمیردرئ له کۆتایی جیهان. له کیتایی په هله وی دینکه رد-؟- (کیتایی نۆیه م، به شی ۳۳ بند ۱-۵) له م باره وه نوو سراوه: به پیتی نوو سینی سو تگر نه سک (یه کئ له به شه کانی ئاو یستا) له کاتی زیندوو بوونه وه که یخه سه ره له گه ل ئیره د (وای) - خودا وه ندی هه وا - خودا یه ک که له گه ل مردووه کان و کاری زۆری له سه ر زیندوو بوونه وه ی مردووه کان هه یه، یه کتر ده بین و له و ده پرسئ بۆچی ئه و هه موو خه لکه ی که به فه ر و شکۆی خۆزه به ناوبانگ بوون، له نیو بر دووه ؟ (وای) وهلامی قسه کانی که یخه سه ره ده داته وه پاشان که یخه سه ره ده یگرئ و ده یکاته وشتر و سواری پشتی ده بن (وای) ئه و له گه ل ئیرانییه کان ده با ته ئه و جیگایه ی که (هه ئوایشتی) کورئ (گۆرو). (یه کئ له نه مرانی زه رده شتیان) لئ نوو ستوو ه.

که یخه سه ره ئه و نازاد ده کات و به رده وام ده بی له رۆیشتی خۆی تا ئه و جیگایه ی که تووشی شه ر که ر (توشیای کیمیری، یه کیتی تر له نه مران) ده بی نوو ستوو ه، له وئ که یخه سه ره و پاله وانان ده گه نه جیگایه ک که ئاپیوه (ئویسته دوو مین فه رمانه وه ی ماد) له و پییه. که له وئ تیبه رین سوشیانس (چاوه روانکراوی زه رده شتیان) ده بین، سوشیانس ده پرسئ: ئه وهی که سواری پشتی (وای) بووه کتیه ؟ که یخه سه ره خۆی ده ناسینئ، سوشیانس سو یاسی کاره گه وره کانی ئه و ده کات که بتخانه ی که ناری ده ریا چه ی چیچست (ورمئ) قه لای ئۆزار توئی (تیشی بائینی) و کوشتنی نه فراسیاب و (مادیای ئه سکیتی)، پاشان گر شاسب (رۆسته می زابلی) گورز به ده سته خه ریکه ده گات، توس له خه وی له مپژینه ی به ناگا دیت، گر شاسب له بهر نه وه یه تا به کیتی پیرو ز (گاتایی) و (ئاو یستایی) بگه رئ و ئه وده م دوا شه ر (شه رتیک بۆ له نیو بردنی داروده سته ی نه هریمه ی له وانه زوحاکی له نجیر زرگار بوو، ده سته پیده کات) (۵۰، ص ۷۳-۷۵)

که یخه سه ره ئه ویش به هۆی خۆشه ویتتییه وه له کن خه لک به نه مر حسیب ده کړئ، جگه له وه ئه و

پاشایه‌ی ماد خوداوندی (وای) ده‌گرتو پاش نه‌ودی لیتی ده‌پرسی بۆچی نه‌و که‌سانه‌ی که‌خاودنی (فه‌ری) بوون له‌نیو بردووه، وای ده‌کاته و شتر و سواری پشتی ده‌بن. هه‌تا ده‌گاته نه‌ودی له‌گه‌ل سوشیانس شه‌ری، دوا شه‌ری زوحاک ده‌کات و خه‌لک و جیهان و جیهانی نه‌ولاش له‌شه‌ری نه‌هریمه‌نی رزگار ده‌کات.

۳-۵-۱- کورته‌ی ده‌قی نه‌فسانه‌ی فارسیه‌کان:

یه‌کێ له‌پاله‌وان و ناوداره‌کانی نه‌فسانه و میژووی فارسی (جه‌م- جه‌مشید) هه‌ر نه‌و جه‌مشیده‌ش یه‌کێکه له‌و پاله‌وانانه‌ی که‌ ته‌مه‌نیکێ درێژی هه‌یه و هۆی نه‌مرییشی به‌ ده‌سته‌وه‌یه، کورته‌ی به‌سه‌رهات و چیرۆکه‌که‌ی به‌م شپوه‌یه:

۱- «جه‌مشید»

جه‌مشید کوری (ته‌همورث) ه، ته‌همورث کوری (هۆشه‌نگ) ه، هۆشه‌نگ کوری (کیومه‌رپ) ه.

«ناوی جه‌مشید له‌ دوو به‌ش پیکهاتوه. جه‌م = جمک، دوانه. شید = روشن و دره‌خشان» (۱۹۲ ص ۲۵۲).

نه‌م پاشایه له‌ سه‌ره‌تا وه‌ک شاهیکێ خۆشه‌ویست و پیروژ و به‌ توانا که‌وته ناوه‌دان کردنه‌وی ولات. له‌سه‌رده‌می نه‌ودا سه‌ره‌تا حوکم عه‌داله‌تیکێ وا ولاتی گرتوه که:

زمانه بر آسود از داوری به‌فرمان او دیوو مرغ و پری (۱۸۳)

دادوهری و ره‌وا ولاتی گرتوه دیتو بالنده و په‌ری له‌ ژێر نه‌م‌ری نه‌ودا بوون. «هرمزد دینی دایه‌ ده‌ست جه‌م (جه‌مشید) و جه‌م به‌ پیغه‌مه‌ری رازی نه‌بوو، پاشان هرمزد پارتیزگاری و سه‌رداری جیهانی دایه‌ ده‌ست نه‌و. له‌ حوکمداریه‌تیی جه‌م-دا به‌لای نه‌هریمه‌نی و مه‌رگ و پیری نه‌بوو، پاشان جیهان پر مرۆف و گیانه‌به‌ر بوو، جه‌م به‌ره‌و نیوه راست رویش و جیهانی سه‌ن نه‌وه‌نده فراوان کرده‌وه» (۱۹۸، ص ۲۱۵) له‌گه‌ل کارکردن و به‌ده‌سته‌په‌نانی شتی تازه جه‌مشید دلشاد و به‌خته‌وه‌ری ده‌یگرته‌وه، گوتی:

منم گفت بافر ایزدی همم شهریاری همم مویدی (۱۸۳)

گوتی منم له‌ سایه‌ی فه‌ر و به‌ره‌که‌تی خودایی، همم پاشام و همم پیاوی تاییین و خودا.

له‌ سایه‌ی نه‌و دادوهری و به‌ره‌که‌تی خوداییه‌ توانی دروستکردنی نامیزی جه‌نگ و شیر و رم و خووده و زری هونه‌ر بنوینن. دیسان له‌ ئارموش و خوری و کتان پۆشاک بچن و بدروئ. دیتو و جنی خسته کار و زۆری سوود له‌ کاره‌کانیان بینی و کۆمه‌لی به‌سه‌ر چوار چین دابه‌شکرد. پیاوانی تاییین و سه‌رباز و جووتیار و پیشه‌ساز، شاری دروستکرد و ئاسن و زێر و زبوی ده‌ره‌ینا و نه‌تییی ده‌رمانسازیی دۆزیه‌وه و به‌ که‌شتی به‌ده‌ریاکاندا گه‌را و به‌ سواری که‌ژاوه که‌ دیتو و جن هه‌لیانده‌گرت به‌ ئاسماندا سووپرایه‌وه «پیری دا کورسییه‌کی له‌ زێر بۆ دروست بکه‌ن، به‌ تاج و به‌رگی زێرینه‌وه کاتێ له‌سه‌ر نه‌و کورسییه‌ دانیش و تیشکی رۆژی به‌رکه‌وت جیهانی رووناک کرده‌وه، نه‌و رۆژه‌یان ناو نا (نه‌ورۆز) له‌و رۆژه‌وه نه‌و رۆژه‌ وه‌ک جه‌ژن سال به‌سال یاد ده‌کرتته‌وه» (۱۹۰).

له‌کاتی نه‌و ولات ناوه‌دانی و دادوهری و پیشه‌که‌وته‌نه‌دا به‌فه‌رمانی (دادار = خوداوند) جه‌مشید ئاگادار

کرایه‌وه که‌ سه‌ن سالی پر سه‌رما و به‌فر و باران دیته‌ پیشه‌وه پیتیه‌سه‌ (وه‌رجه‌مه‌کرد) قه‌لای ژێر زه‌مینی دروست بکه‌ی و مرۆف و زینده‌وه‌ر و گیاکان له‌ له‌نیوچوون پیاویری، جه‌مشید نه‌و باغ و قه‌لایه‌ی (*- ۹) دروست کرد و هه‌موو مرۆفه‌ جوان و له‌شساع و گیانه‌به‌ره‌ چاکه‌کان و رووه‌که‌ به‌ سووده‌کانی له‌و قه‌لایه‌دا پاراست.

جه‌مشید که‌ ماوه‌یه‌کی درێژ نزیکه‌ی (هه‌زار سال) حوکمی کرد و له‌و ماوه‌یه‌دا زۆر کاری تازه‌ی کرد و سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌ست هینا به‌ره‌ به‌ره له‌ خۆبایی بوو گوتی: نه‌و جیهانه‌ سه‌رتاسه‌ر من دروستم کردوه.

خورو خواب و آرماتان ازمن است همان کوشش و کامتان از من است (۱۸۳)

خه‌و و خواردن و ئاسایشتان له‌ سایه‌ی منه و نه‌و ره‌نج و به‌ده‌سته‌تانه‌تان هه‌مووی به‌ هۆی منه‌وه‌یه، له‌ به‌رامبه‌ر نه‌م کفر و له‌ خۆبایی بوونه‌ که‌سه به‌ ده‌نگ نه‌هات و هه‌تا پیاوانی ئاییینش سه‌ریان بۆ له‌قاند،

چو این گفته شد فر یزدان ازوی بگشت و جهان شد پر از گفت گوی (۱۸۳)

که‌ جه‌مشید نه‌م (قسه- کفر) انه‌ی کرد فه‌ری خودایی لیتی جیا بووه‌وه و خه‌لک که‌وته‌ن چپه‌ چپ:

به‌ جمشید بر تیره‌گون گشت روز همی کاست آن فر گیتی فروز (۱۸۳)

نه‌و فه‌ری جیهان رووناک که‌ره‌وه‌ی جه‌مشید هه‌ر له‌ که‌می دده‌ا و رۆژگاری لێ تاریک داها. سه‌ره‌پای نه‌ودی که‌ نور و به‌ره‌ی خودای لیتی جیا بووه‌وه خه‌لکه‌که‌ش پشتیان تیکرد؛ نه‌ک هه‌ر هینده هه‌ر نه‌و خه‌لکه‌ په‌نایان بۆ (ده‌شتی سواران) برد و داوای یارمه‌تییان له‌ (ضحاک = نه‌ژی ده‌هاک) کرد له‌ ده‌ست نه‌و پاشا (بێ فه‌ر) و له‌ خۆباییه‌یان رزگار بکات، نه‌و نه‌ژدیهاکی -وه‌ک له‌ شاهنامه‌دا هاتوه‌- به‌ ره‌گه‌ز عه‌ره‌ب (*- ۱۰) ده‌بیته‌ پاشا و جه‌مشید له‌نیو ده‌بات و ده‌یکوژی.

له‌باره‌ی کوشتنه‌که‌ی رای جیاواز هه‌یه، «له‌ به‌ندی ۴۶ زامیاد یه‌شت هاتوه‌ که‌ سپیتیه‌ره spityuar جه‌می به‌ مشار دوولت کرد. له‌ به‌شی ۳۱ به‌ند و هش به‌ندی ۱۵ ده‌لت: سپیتیه‌ره برای جه‌مشیده و له‌گه‌ل (نه‌ژدیهاک = ضحاک) جه‌مشیدی کوش (یشتها. ج ۱، ص ۱۸۷)» (۱۹۲، ص ۲۵۳) که‌چی له‌ شاهنامه‌ باسی نه‌وه ده‌کات که‌ نه‌ژدیهاک له‌سه‌ر خواستی خه‌لکه‌که‌ دیت، جه‌مشید ده‌پرا و بۆ ماوه‌ی سه‌د سال خۆی ده‌شاریتته‌وه. پاش سه‌د سال به‌ ده‌رده‌که‌وتیه‌وه و نه‌مجاره‌ نه‌ژدیهاک هه‌ر زوو ده‌یگرئ و به‌ مشار ده‌بیریتته‌وه.

چو ضحاکش آورد ناگه بچنگ یکایک ندادش سخن را درنگ

به‌ ارش سراسر بدونیم کرد جهان را از او پاک بی بیم کرد (۱۸۳)

زوحاک که -جه‌مشید-ی که‌وته ده‌ست هه‌ندی بلتی یه‌ک و دوو به‌ مشار دووکه‌رتی کرد و جیهانی لێ پاک کرده‌وه.

۲- یه کینکی تر له و ناودار و ته مهن دريژ و نه مرانه ی تا روژي دوایی نامری، (نهژدیهاک = ضحاک) ه،
نهو نهژدیهاکه ی له سهر تهختی شاه ی جهمشید داده نیشی و ههزار سال له و ولاته حوکم دهکات.
حوکمیکی پر خوین، کورته ی به سه رها ته نهفسانه ییبه که ی به م شپوه یه.

«زوهاک»

له دهشتی سواران - که مه بهستی فردهوسی ولاتی عه ربه - پیاویکی ناودار و شایه کی ناسراو هه بوو،
نهو پاشایه ناوی (مرداس) بوو، نهو شایه خاوه نی چوارپاییکی زوری دوشین و نه سپیکی زوری سواری
بوو، که له ژماره نه ده هات. نهو پاشایه کورپکی نازا و دل به دنیاوه ی هه بوو ناوی (بیوراسب) بوو پییان
دهگوت (ضحاک).

جهانجوی را نام ضحاک بود دلیر و سبکبار و ناپاک بود (۱۸۳)

نهو کورپ که هه ردهم له سهر پشتی زین بوو، خه ربکی ژیان و ئاره زوی خوژی بوو، زینی نه سپه کانی
هه موسی له زپ و زیو بوو. به ردهستیکی نه جنده ی هه بوو، نهو نه جنده یه له سهر شپوه ی کورپکی گه نج
خوژی به زوحاک ناساندبوو ببوو جهگی باوه ری. په پمانی نهوه ی له گه ل زوحاکدا به ستابوو که نهو هه موسو
شتیک بو زوحاک بکات و زوحاکیش هه موسو قسه یه ک به گوئی نهو بکات. پاشان (ئیبلیس = شهیتان)
داوای له زوحاک کرد باوکه پیره که ی بکوژی و بو خوژی بیته پاشا، هه رچه نده زوحاک جاری یه که م سهری
نه هینا به ری، به لام، دواچار شهیتان توانی رازی بکات. شهو باوکی به هیوای شهو و خوداپه رستی
رووی له نیو باغ کرد، که چی کوره که ی له سهر ریگای چالینکی هه لکه نده بوو، سهری چاله که شی به پووش
داپوشی بوو، باوکی بی ناگا که وته نیو نهو چاله و پشتی شکا، ئیبلیس هه ره لوئی خوئی به سهر دا کردو
شاردیبه وه. زوحاک به م شپوه یه جهگی باوکی گرتوه.

به سر بر نهاد افسر تازیان برایشان ببخشید سود زیان (۱۸۳)

پاش نهوه ی زوحاک بووه پاشا و ته و او جهگی باوکی گرتوه، نه مجاره ئیبلیس له سهر شپوه ی
ناشپه زکی شاره زا هاته وه خزمه تی زوحاک و خوشتترین خواردنی بو دروست کرد، گوشتی به سته زمانانی
بو لیده نا، پاش نهوه ی تا ئیستا روه ک خواردنی سهره کی بوو. به م خواردنه خویش و تازانه پاشا
(ناشپه = ئیبلیس) ی زور که وتبووه بهر دل و دلی نه ده شکاند. پاشا ویستی له جهگی نهو هونه ر
نوانده ی ناشپه ز دیاریبه کی بداتی، گوئی: «بخوازه چیت دهوی!» ئیبلیس به دهست و دم که وته دوعا
کردن و گوئی: «یه ک ئاره زوی بچووکم هه یه، نهویش نهوه یه که هه ردهو شانت ماچ بکه م. شا نه م
خواستهی زور بچووک و ناسان هاته بهرچاو، شانی بو روت کرد، ئیبلیس پاش نهوه ی هه ردهو شانی
ماچ کرد، یه کسه ره بهرچاو گو م بوو. هه ره نهو دم پاشا به لایه کی به سه رها ته، که که س نه یدیه و:

دومار سیه از دو کتفش برست غمی بگشت و ازهر سویی چاره جست (۱۸۳)

له جهگی ماچه کان و له سهر هه ردهو شانی دوو ماری رهش رسکان، هه رچی دهیان برین، که چی هه ر
نهو دم په پیدا ده بو نه وه. هه رچی پزیشک و سه کیمی ولات هه بوو هینایان که س چاره ی نه کرد.
نه مجاره ش ئیبلیس خوژی کرده سه کیمی شاره زا و هات و چاره یه کی بو دوزیبه وه، چاره که ش نهوه بوو،

که پیوسته هه ر روژه میسکی دوو که س ده خواردی نهو مارانه بدات، بو نهوه ی نارام بگرن. ده نا هپج
چارپکی تریان نییه! روژانه به فه رمانی پاشا دوو که س سه ر ده بران و میسکیان ده خواردی ماره کان
ده درا.

وهکو پیشتتر له باسی جهمشید گوتمان، زوحاک له سه ر خواستی هه لکه که جهگی جهمشیدی گرتوه و
له سه ر کورسی پاشایه تی نهو دانیش، هه ره نهو ده میس زوحاک دوو که چه که ی جهمشیدی برده باره گای
خوژی و که ناویان - نه رنه واز و شه هه واز - بوو،

چو ضحاک شد برجهان شهریار برو سالیان انجمن شد هزار (۱۸۳)

زوحاک هه زار سال شایه تی کرد، له سه رده می نهو دا هه موسو شتیک و هه رگه رابوو.

هنر خوار شد جادویی ارجمند نهان راستی آشکارا گزند (۱۸۳)

هونه ر و راستی بی نرخ به لا نرابوو، درو و جادوویی نرخی په یدا کردبوو، راستی و دادوه ری به دزی
باس دهکرا، درو و خراپه به ناشکرا دهکرا.

روژگار به م شپوه یه به سه رده چوو، هه ر روژ دوو گه نج به زیندوویی سه ر ده بران و میسکیان ده خواردی
ماره ره شه کانی سه ر شانی زوحاک ده درا، تا دوو که سی خوین پاک له نهوه ی پاشایان و دوو که سی له
خودا ترس که:

یکی نام ارمایل پاکدین دگر نام گرمایل پیشین (۱۸۳)

نه م دووه له زور رووه بیربان له حالی ولات و هه لکه که کرده وه، وایان به چاک زانی خو بکه نه
ناشپه زی پاشا و له و توه کاریک بکه ن، نهوه یان بو ره خسا و بوون به ناشپه زی پاشا و به زانایی خو راک
چاکیان بو پاشا ناماده ده کرد، که هاته وهختی نهوه ی که دوو گه نه که سه ر برین، به دلی پر له خوینه وه
گه یشته نهو باوه ری که:

از آن دو یکی را بپرداختند جز این چاره ای نیز شناختند (۱۸۳)

له م دووه یه کیکیان نازاد ده کرد و له جهگی نهو میسکی مه ریکیان ده هینا و له گه ل نهوه ی تر
تیکه لیان ده کردو ده خواردی ماره کانیان ده دا. به م جو ره هه مانگه ی سی که س زرگاری ده بوو، نه وانه
روویان له کیوان کرد و چیتر نه هاته نه وه ناوه دانی.

کنون کرد از آن تخمه دارد نژاد که زآباد نآید بدل برش یاد (۱۸۳)

ئیتستا کورد له نهوه ی نه وانه ن و هه ره له به ره نه وه شه حه ز له ناوه دانی ناکه ن.

پاشا به خوین رشتن و ماره کان به میسک خواردنه وه روژگاریان به سه ر ده برد، تا نهو روژه ی که چل
سالیکی له ته مهنی پاشا مابوو، شه ویک زوحاک که له گه ل نه رنه واز خه وتبوو، خه ویک زور ناخوشتی
بینی، له ترسان به هاواریک به ناگا هات، که نهو کو شکه سه د ستوونه ی له رزانه وه. دهست و په یوه ند و
جوانه که چان هه موسو به ناگا هاتن. نه رنه واز رووی له زوحاک کرد و گوئی: تو به نارامی له مالی خو تدا
خه وتوو. چی وای لیکردی هینده بترسی؟ - سهوت کیسه وهر له ژیر فه رمانی تو دابه و دتو و درنج و
ناده میزاد له ژیر نه مری تو ن؟ -

زوحاک گوتی: ئەگەر خەونی خۆمتان بۆ بگێریمەوه، هیچ ئومیدیکتان بەمن نامینێ.

پاشان هەموو خەون زان و ئەستێرە ناس و پیاوانی ئایینی ولاتی کۆکردەوه و خەونی خۆی بۆ گێرانەوه، خەونەکه هێندە ترسناک بوو، کەس نەبوێرا ماناکە یۆ لێداتەوه، سێ رۆژ بەم شێوەیه، رۆژی چوارەم پاشا زۆری لێکردن، تا یەکنێ لەدنیادیدهکان هات و لەپێش پاشا چەمبایهوه و گوتی: کەس لەدایک نەبووه، بۆ ئەوهی نەمرئ، پیاو هەرچەند بەهیز بێ و مائ و دەسەلاتی هەبێ، رۆژی دێ هەر دەمرئ و تۆش رۆژگارت بەدەستی یەکنێ کۆتایی دیت کە ناوی (فەرەیدوون) ه و هیتشتا لەدایک نەبووه. (باسی لەدایک بوونی فەرەیدوون لەگەڵ بەسەرھاتەکە ی لە بەسەرھاتی فەرەیدوون دەخۆینێهوه) زوحاک کە باسی لێھا تووی و نازایه تیبی فەرەیدوونی بیست لەخۆچوو لەسەر تەختی کەوتە خوارەوه، پاشان (فەرەیدوون) و (کاوه) یەک دەگرن و زوحاک لەسەر تەختی پاشایه تی دیننە خوارەوه، دوا رۆژی زوحاک بەزۆر شێوه باس دەکری.

لەبەر ئەوه زوحاک لە ئەوهی شاهانی ئێرانی نیبە لە فەری خودایی بێ بەشه، بۆی هەولدهدا ئەم هیز و رووناکییە بەدەست بێنی: «لە بەشیکێ تری ئاویستا بەناوی ئابان یەشت، ئەژی دەھاک = ضحاک داوا لە ئەناهیتا خوداوندی ئاو دەکات کە لە هەولێ بەدەست هیتانی فەر = فرە (خودایی) یارمە تی بدات» (١٠٥، ٢٤) کەچی لەم هەولدهدا سەرکەوتوو نابێ.

وگوزوحاک خۆی خەون دەبینی و ئەستێرەناسەکان بۆی لێدەدەنەوه، ئاوا دەردهچێ و دواجار کۆتایی زوحاک بەدەستی فەرەیدوون دیت.

دواجار «فەرەیدوونی پالەوان کچەکانی جەمشیدی لە دەست زوحاک رزگار کرد و، زوحاکیشی لە کیتی دەماوند زیندانی کرد، ئەو هەتا کۆتایی مێژوو لەوێ دەمیتنەوه، ئەوسا دووبارە هیز دەکاتەوه سەر جیهان و دوو لە سێی گیانلەبەران قوت دەدا و زیان بە ئاو و ئاگر و گیا دەگەیهنێ، تا سەر ئەنجام بە دەستی گرشاسب(*) (١١) کە دووبارە زیندوو دەبیتنەوه، (زوحاک) دەکوژێ» (٥٢، ٥٨).

٣- یەکیکی تر لەو پالەوان و شاهانە ی ئەفسانە ی فارسی کە خاوەنی (فەری ئیزەدی) و تەمەنیکی ئەفسانە بیبیه (فەرەیدوون) ه. ئەو فەرەیدوونە ی کە لەگەڵ کاوه کۆتایی بە زولم و زۆری زوحاک دین. کورته ی چیرۆکە کە بەم شێوه ی خوارەو یه.

فەرەیدوون:

فەرەیدوون دایکی ناوی (فرانک) بوو، باوکی ناوی (ئابتن) و لە ئەوهی پاشایان بوو، ئابتن ئەویش یەکیکی بوو لەو کەسانە ی مێشکی سەریان دەرخواردی مارەکانی سەر شانی زوحاک درابوو.

زوحاک کە خەوی بینی و یەکنێ لە زانایه کان خەونە کە ی بۆ لیکدایه وه و گوتی: تۆ هەرچەندە بژی و تەمەنت دێژی بێ، دوا رۆژ هەر دەمری و مەرگی تۆش بە دەست کورپیکی نازایه و گورزیکێ سەرگای(*) (١١) بە دەستەو یه و لە ئەوهی پاشایانە و ناویشی (فەرەیدوون) ه و هیتشتا لە دایک نەبووه.

هەنوز آن سەپهبد زماذر نژاد نیامد گە برسش وسرد باد (١٨٣)

کجا نام او افریدون بود زمین را سپهری همایون بود (١٨٣)

زوحاک کە ئەمە ی بیست بەناشکرا و بەنهیینی خەلکی بەدوای فەرەیدوون-دا پەرت کرد و بەشه و بەرۆژ بەولتدا دەسوورانەوه.

کە فەرەیدوون هاتە دنیا، دایکی بۆ ئەوه ی لەپیاوێکانی زوحاک ی بیاریزی، بریدیە لای کابراییک کە بەمینگەل مەر و بەگاران مانگای هەبوو، ئەو کابرایه بۆ ماوه ی سێ ساڵ بەشیری مانگا بەختی کرد:

سەسالش همی داد زان گاو شیر هوشیار بیدار زنهار گیر (١٨٣)

لەبەر ئەوه ی زولم و زۆری زوحاک کۆتایی نەدەهات و ناوی فەرەیدوون لەری دەهینای، بەردهوام پیاوێکانی خۆی هاندەدا تا بیدۆزنەوه، لەم ترسه دایکی ناچارە ئەمجارهش فەرەیدوون بیاتە جیگاییکێ ئەمینتر.

کورده هەلگرت و بریدیە سەر چیا و لای پیاویکی خواپەرست:

یکی مرد دینی بران کوه بود که از کار گیتی بی اندوه بود (١٨٣)

ئەم پیاوێ خواپەرسته مندالە ی لە دایکی وەرگرت و زۆر بەچاکی کەوتە پاراستن و پەرودە کردنی. فەرەیدوون لە رەنگ و روو و قەد و بالا پالەوان و ئەوه ی شاهان بوو، بۆ زبیرەکی و لێوه شاو یی بێ وینه بوو، کە گەرەبوو گەیشته تەمەنی شازدە سالی:

چو بگذشت از آن بر فریدون دوهشت زالبرز کوه اندر آمد به دشت (١٨٣)

لەکیتی ئەلبورز هاتە خوارەوه و چوو لای دایکی و گوتی: ئەوه ی کە تا ئیستا نەینیبه بۆم باس بکە، من لە چ نەوه ییکم و کورپ چ کەسیکم؟ دایکی وەلامی دەداتەوه و دەلن: لە ولاتی ئێران پیاویکی ناو (ئابتن) هەبوو:

زتخم کیان بود و بیدار بود خردمند و گرد بی آزار بود (١٨٣)

پاش ئەوه دایکی هەموو زولم و خویتریزییە کە ی زوحاک ی بۆ باس کرد و کورزانی باوکی و کورپەرەییەکانی خۆی بۆ گێرایه وه، فەریدوون گوتی:

کنون کردنی کرد جادو پرست مرا برد باید به شمشیر دست (١٨٣)

کە ئەو جادوو پەرسته ئاوی کردوو پتویسته بەو شمشیر دەستی بیرم، دایکی گوتی: کورم ئەم کاره بەخوین گەرمی گەنجانە ناگاتە ئەنجام، پتویسته عەقلی بیرانە بەکاربینی.

لەولاه زوحاک لەترسی فەرەیدوون خەو و خۆراکی نەما بوو، بۆ ئەوه ی ناو و دەنگی خراپی خۆی بگۆرێ، هەموو پیاوێ ناودار و سەرکرده و پیاوانی ئایینی کۆکردەوه و گەواهینامه ییکێ نووسی، کە هەمووی باس لەپیاو چاکی و دادپەرەیی زوحاک دەکات، ئەو گەواهینامه ی یەک بەیەک پێ مۆرکردن، لەم کاتەدا دەنگە دەنگ و هەرایکی ناتاسایی بەرەو باره گای زوحاک هات و هاواری دەکرد، ئەم زولم زۆرییە تا کە ی؟. زوحاک گوتی: بازانین ئەوه کێ غەدری لێکردوو؟ کابرا بەداد و هاوار گوتی:

خروشیدو زد دست برسز ز شاه کهشاه منم کاوه داد خواه

یکی بی زیان مرد آهنگرم ز شاه آتش آید همی بر سرم (۱۸۳)

پاشا، کاوه‌ی غدرلیکراو منم و پیاویکی ناسنگهر و بی زیانم، سهره‌رای نه‌وش له‌سایه‌ی تۆوه ناگرم به‌سهردا ده‌باری و کوره‌کانت هم‌مو کوشتم، پاشا فرمانی دا دوا کوری پی بیه‌خشن، به‌ومهرجه‌ی نه‌ویش گه‌واهینامه‌که وه‌ک هم‌مو پیاوانی نه‌و رۆژه بۆ مۆز بکات، کاوه که ته‌واوی گه‌واهینامه‌که‌ی خوینده‌وه، رووی له‌سهرکرده و پیاوانی نایینی کرد و به‌لۆمه‌کردنه‌وه گوتی:

ئیه‌وه هم‌مو له‌ راستیتان لاداوه و شایه‌دی به‌ناحاق دده‌ن.

خروشیدو برجست لزان زجای بدریدو بسپرد محضر به‌پای (۱۸۳)

هاواری کرد و هه‌لسایه‌ سهر پیتیان و گه‌واهینامه‌که‌ی دراند و به‌پیتیان به‌سهری که‌وت، کوره‌ی دا پیتسه‌ خۆی و به‌رکۆشه‌ی ناسنگهرانی کرده‌ نالاو بانگی خه‌لکی کرد بۆ راپه‌رین.

که کاوه‌ چووه‌ دهره‌وه، نه‌ندامانی نه‌نجومه‌نی مات و سهرسام بوون، روویان له‌ زوحاک کرد و گوتیان.

چرا پیش تو کاوه‌ خام گوی بسان همالان بود سرخ رووی؟ (۱۸۳)

ههر چه‌نده‌ زوحاکیان له‌ کاوه‌ هانده‌دا، به‌لام، زوحاک خۆشی ترسی لی نیشته‌بوو گوتی: «به‌راستی که کاوه‌ دهرکه‌وت، وه‌ک نه‌وه‌ وابوو که کتییی ناسن له‌نیوان من و نه‌ودا په‌ی‌دایه‌ی، ههر له‌خۆوه‌ ترس دایگرتم،

که له‌سهری خۆیدا دل‌م راجه‌نی، تیک‌چووم و سهرم لی شتیا». (۱۸۶، ص ۲۵)

کاوه‌ به‌بانگ و نالای تازه له‌نیو شارد دا‌سورایه‌وه، خه‌لک ده‌وریان دا، کاوه‌ گوتی: پیتویسته‌ هه‌موومان بچین فه‌ریدوون بدۆزینه‌وه‌وه له‌ سهر ته‌ختی پاشایه‌تی دابنن. رۆیشتن و به‌پرسیاران جیگای فه‌ریدوون-یان دۆزییه‌وه. که فه‌ریدوون نه‌م خه‌لکه‌ی بیینی و چاوی به‌نالای به‌رز که‌وت، نه‌وه‌ی وه‌ک سهره‌تایه‌کی خۆش لیک‌دایه‌وه،

فه‌ریدوون په‌کسهر چووه‌ خزمه‌ت دایکی و گوتی:

که‌من رفتنی ام سوی کارزار ترا جز نیایش مباد هیچ کار (۱۸۳)

نه‌وا من ده‌چمه‌ دوا‌ی کاری خۆم و تۆش ته‌نیا دوعام بۆ بکه، دایکی له‌خۆشیان ده‌ستی به‌گریان کرد و که‌وته‌ دوعا و ختیرکردن.

فه‌ریدوون دوو برای هه‌بوو به‌ناوی (که‌یانوش) و (په‌رمایه) که هه‌ردووک له‌وه‌گه‌وره‌تریوون، هه‌ردووکی له‌وه‌ ناگادار کرده‌وه که ده‌چیتته‌ شه‌ری زوحاک و بانگی ناسنگهرانی کرد تا گورزی سهره‌گای بۆ دروست بکه‌ن. ناسنگهر هاتن و فه‌ریدوون به‌دلی خۆی رایسپاردن و به‌دلی نه‌وانیش زپیر و زبوی پیتدان. فه‌ریدوون به‌رێکه‌وت و پاش رۆیشتنه‌کی زۆر له‌رێگای تووشی خه‌لکیکی خواپه‌رست هات و شه‌و لای نه‌وان مایه‌وه. شه‌و په‌کی له‌خواپه‌رستان نامۆ‌کاریه‌کی زۆر و به‌سوودی فه‌ریدوونی کرد. فه‌ریدوون تیگه‌یشت که نه‌مه له‌خواوه‌یه، فه‌ریدوون شه‌و خه‌وتبوو: «دوو برایه‌که‌ی که له‌وانه‌یه له‌ دایکیکی تر بن، که نه‌م نیشانه‌ی پیرۆزی و سهرکه‌وته‌ی فه‌ریدوونیان بیینی، تیگه‌یشتن که ده‌بیتته‌ پادشا، له‌دلی خۆیان ژه‌نگیان هه‌لینا و که‌وته‌ خه‌یالی له‌نیو بردنی، ههر نه‌و دم و هه‌لسان و سهر چیا که‌وتن و به‌ردیکی گه‌وره‌یان به‌ره‌و جیگای خه‌وتنی فه‌ریدوون غلۆر کرده‌وه. چونکه‌ خوداوند ناگادار بوو

ده‌بویست به‌ده‌ستی نه‌و ئیران له‌ده‌ست زوحاک رزگار بکات و پیتش بخا، فه‌ریدوون به‌ده‌نگی به‌رده‌که‌ به‌ناگا هات و به‌رد له‌جیگای خۆی راوه‌ستا و فه‌ریدوون توانی خۆ له‌ زبانی نه‌و به‌رده‌ به‌ دووربگری» (۱۸۶، ص ۳۰).

فه‌ریدوون نه‌مه‌ی به‌ رووی براکانی هه‌لنه‌هینا، به‌یانی به‌سوایه‌ به‌رێکه‌وت، کاوه‌ به‌خۆ و به‌نالای (درفشی کاویانی) وه‌ له‌پیتسه‌وه‌ ده‌رۆیشت، رۆیشتن و گه‌یشتنه‌ رووباری (دیجله) فه‌ریدوون، هه‌والی نارد تا که‌شتی بیین له‌ویه‌ره‌ تا سویا په‌رپته‌وه، به‌لام که‌شتیوان رازی نه‌بوون و گوتیان: زوحاک گوتویه‌تی هه‌رکه‌سه‌ی په‌روانه‌ی مۆرکراوی منی لا نه‌ی، که‌شتی ناخه‌نه‌ به‌رده‌ست و نه‌و له‌ رووبار ناپه‌رپتینه‌وه. فه‌ریدوون که نه‌مه‌ی بیست به‌ سواری نه‌سپ له‌ رووباری دا و په‌رپیه‌وه، نه‌وانی تریش دوا‌ی که‌وتن. که په‌رپنه‌وه‌ فه‌ریدوون گوتی: وا چاکه‌ هه‌رچی زووه‌ روو له‌شار بکه‌ین و لینه‌گه‌رپین دوزمن له‌ هاتنی ئیمه‌ ناگادار بیتته‌وه‌ ههر زوو هتیرشبان برده‌ سهر کۆشکی پاشا، ههر چه‌نده‌ پاسه‌وانان ویستیان به‌رگری بکه‌ن، به‌لام خۆیان نه‌گرت و ههر زوو خۆیان دایه‌وه‌ ده‌ست. فه‌ریدوون چووه‌ ناو کۆشک و ههر که‌سه‌ی ده‌هاته‌ پیتشی به‌ گورزی گران ده‌یکوتا، تا گه‌یشته‌ جیگای زوحاک و زوحاک له‌وی نه‌بوو، له‌سهر کورسی پاشایه‌تی دانیش و تاجی که‌یانیی له‌سهرنا.

زوحاک بۆ شه‌ری و خوتن‌رشتن چووبوه‌ هیند، له‌م کاته‌دا وه‌زیری زوحاک (کندرو) گه‌رپیه‌وه و فه‌ریدوونی به‌گورزه‌وه‌ له‌سهر کۆشکی پاشایه‌تی بیینی، له‌ترسان نه‌یتوانی هیچ بکات نه‌وه‌ نه‌بیت که‌ پیرۆزیایی له‌ پاشا بکات.

فه‌ریدوون داوا‌ی له‌ کندرو کرد گۆران‌بیژ و مۆسیقا ژه‌نان کۆیکاته‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی جه‌ژنی سهرکه‌وتن بگپین، شه‌و نا‌هه‌نگیکی شایسته‌-یان گپرا، به‌یانی بی نه‌وه‌ی که‌س ناگاداری. کندرو سواری نه‌سپ بوو خۆی گه‌یاند زوحاک و پاشایه‌تی فه‌ریدوونی بۆ گپرا، زوحاک به‌جوین و قسه‌ی ناشیرین کندروی داگرت، وا ترس دایگرته‌بوو نه‌یده‌ویست بروابکات، گوتی: دوور نییه‌ میوان بی! کندرو گوتی: میوان چۆن به‌گورزی سهره‌گاوه‌ له‌سهر ته‌ختی پاشایه‌تی داده‌نیشی و شه‌ه‌رناز و نه‌رنه‌واز لای خۆی داده‌نی! زوحاک به‌توره‌بییه‌وه‌ گوتی: جارێکی تر پاسه‌وانیی کۆشک به‌تۆ ناسپیرم! کندرو گوتی: لام وایه‌ تۆ جارێکی تر له‌سهر ته‌ختی پاشایه‌تی دانانیشی، چاکتر وایه‌ بپیر له‌ چاره‌یه‌ک بکه‌یتته‌وه، زوحاک به‌ترس و تووره‌بییه‌وه‌ سوپای به‌ره‌و شار و فه‌ریدوون تاو دا. فه‌ریدوون که بیستی زوحاک و له‌شکره‌که‌ی هاتنه‌وه، که‌وته‌ شه‌ر له‌گه‌لیان، شه‌رێک که هه‌رچی ده‌یدی لیتی ده‌دا و ده‌یکوشت، خه‌لکی شاریش که له‌زوحاک دلپیر و بیزار بوون به‌ژن و مندال و پیر و گه‌نجه‌وه‌ له‌سهریان و له‌کۆلانان، یارمه‌تی فه‌ریدوون-یان دا و له‌شکری زوحاکیان داگرت. زوحاک حالی له‌شکری خۆی بیینی زانی دوا‌بییه‌تی، خۆی دزییه‌وه‌ وه‌ک دزان ویستی له‌پشته‌وه‌ بچیتته‌ ناو کۆشک و که سهرکه‌وت له‌سهرباترا، فه‌ریدوونی بیینی له‌نیوان شه‌ه‌رنه‌واز و نه‌رنه‌واز دانیشتوه‌وه، خۆی هه‌ل‌دایه‌ خواروه‌وه‌ و به‌نه‌عه‌ره‌ته‌وه‌ رووی کرده‌ فه‌ریدوون، فه‌ریدوون ئازاپانه‌ به‌گورزی سهره‌گا له‌ ته‌پلی سهری دا. که گورزی له‌سهری زوحاک دا: «به‌هۆی لیدان نه‌و گورزه‌ ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ زینده‌وه‌ره‌ ترسناکه‌کان له‌ لاشه‌ی به‌دی نه‌و هاتنه‌ دهره‌وه،

له ترسی نهوهی نهوه کو جیهان پر بی له زینده و هره زیانکارانه که مار و دوو پشک و مارمیلوک و کیسه ل و بوق بوون، فه رهیدوون زوحاک ته او بکوژئ، به لام «دهنگیتی ناسمانی ناگاداری کرده وه که نه بکوژئ و فه رهیدوون ویستی زوحاک ته او بکوژئ، به لام «دهنگیتی ناسمانی ناگاداری کرده وه که نه بکوژئ و بیبانه کیتی (دهماوند)» (۱۳) و له وی به زنجیر بیبهستی و زیندانی بکات» (۸۶، ۱، ص ۴۲) له باره ی زوحاکه وه ده لئین: «گرشاسب جارتیکی تر خه لک له دست نه ژدیهاک رزگار دهکات، چونکه نه ژدیهاک له زیندانی رادهکات و به توره یی دیویک به رده بیته گیانی خه لک و تاوانی زور گه وه دهکات و سیتیکی خه لک و گیانه به ران هه لده لووشی، خودا وهند گرشاسب هانده دا و نه ویش به گورزه ناسراو که هی خوی لئی ددها و دهیکوژئ» (۵۲، ص ۶۲).

پاش نه مانی زوحاک فه رهیدوون به دلنیایی له سهر ته ختی شاهی دانیش و خه ریکی دادپه وه ری و ناوه دانکرده وه ی ولات بوو، ولات = دنیایی ناوه دان کرده وه:

بیاراست گیتی بسان بهشت بجای گیاه سرو گلین بکشت (۸۳).

فه رهیدوون که گه بیسته ته مهنی په نجا سالی، خودا سی کوری بی دا، له کچه کانی جه مشید، که له خوی ماره کردبوون، که گه بیسته ته مهنی زن هینان سی خوشکی بو خواستن که کچی شای یه مهن بوون (۱۴) ماوه بهک کوره کان لای خه زوربان پاشای یه مهن مانه وه، که وهختی گه رانه وه بیان هات باوکی ویستی تاقیبیان بکاته وه: «خوی کرده نه رده یو، که شیر لئی ده ترسا، مهیدانی له کوره کانی خواست، کوری گه وه بو سهر سه لامه تیبی خوی هه لات، دواتر باوکی ناوی لینا (سلم = سلم) کوره ی ناوه نچی شمشیری هه لکیتشا و هاته مهیدان، ناوی له نا (تور)، به لام کوری کچکه هاته مهیدان و گوتی: من کوری فه رهیدوونم! نه گهر ده ته وی به زیندوویی بیبسته وه مهیدان چو ل که، باوکی ناوی له وه ش نا (ایرج = نیره ج)» (۱۲۸، ص ۲۰).

پاشان فه رهیدوون ولاتی کرده سی بهش و به سهر کوره کانی دابه شکرد، نیره جی کرده جیگری خوی، پاشماوه بییک براکان له وه بیزار بوون که باوکیان گرنگی به نیره ج ددها و کردوویه تیبیه جیگری خوی، دواجار (تور) نیره جی برای ده کوژئ، نه کاره زور کار له فه رهیدوون دهکات، کوری نیره ج گه وه دهکات که ناوی (مه نوچه ره)، دواجار نه مه نوچه ره ته لای باوکی دهکاته وه و مامه کانی ده کوژئ.

ههر چنده فه رهیدوون خاوه نی فه ری نیرده دی ده بی،

ببالید برسان سرو سهی همی تافت زو فر شاهنشهی (۸۳)

له گه ل نه وه فه ری شاهه نشاهیه ش، نه ته مهنه دریت و پر کاره ساته له ژیانی ماندوو بیزاری دهکات:

ورا بد جهان سالیان پانصد نیفکند یک روز بنیا بد (۸۳).

پاش نه ته مهن و نه وه ممو کاره ساته، فه رهیدوون به مردنیکتی ناسایی دهری.

در دخمه بستند بر شهریار شد ان ارجمنداز جهان زارو خوار (۸۳).

که دهری وهک داب و نهریتی نه و ژوژگار لاشه که هی ده خه نه نیو کوپه و ده یشارنه وه، جیگی شاردنه وه که هی: «له میتووی مهره شی ده لئین: گوری نیره ج و تور و سلم له ساری له روخ گوری

فه رهیدوونه) (تاریخ طبرستان و رویان مازندران ص ۱۰۷) هه وه ها ده لئین: گوری فه رهیدوون له نریک مزگه وتی شه رساریبه که رژیانی زوو ناته شکه ده بووه. (مازندران استراپاد ص ۹۴) (۱۹۲، ص ۵۲۵).

نه سکهندهر به زور شیهو چوده ته ناو نه فسانه کانی فارسی، یه کی له نه فسانه دورو دریت و ناودارانه (اسکندر نامه) یه، نه و نه فسانه یه باسی هه موو ژیانی نه سکهندهر دهکات، تا ده گاته رژی مردنی، دیاره به پیتی نه و نه فسانه یه ژیانی نه سکهندهر پراو پر له نه فسانه نه مه ی خواره وه کورته یه کی یه کجار کورتی نه م نه فسانه یه.

۴- نه سکهندهر نامه (۱۰۷):

وا ده گرتنه وه که «نه سکهندهری - ذوالقرنین- که گه بیسته ته مهنی لاوی، بیری له وه کرده وه که ولاتان داگیر بکات، له دلی خویدا گوتی: نه گهر نیران بگره ژیر دهستی خوم وهک نه وه وایه که ته وای دنیا له ژیر فرمانی من بی» (۱۰۷، ص ۲) نه و خه یالی نیران گرتنه هه روا به سانایی نابه ته دهست، خوتنی زوری بو ده ریت و شار و ناوه دانیی زوری بو ویران دهکات. که نه سکهندهر ده گاته مهرام و نیران ده گرتی، وا بیر ده کاته وه که ته وای جیهان له ژیر فرمانی نه ودا یه، خه یالی نه وه دهکا که بزانی (رژ) له کوئی هه لدی «پاشای مه زن فه رمووی به داخه وه نه و هه موو زه حمه ته ی له سهر رووی زوی کیشام و نه و هه موو شمشیر و شاننده ی که سهری پاله وانانم بی خسته سهر زه وی، هه موو مه به ستم نه وه بوو، که بچم کوره ی رژی بیستم» (۱۰۷، ص ۲۴۹) ده وره بر گوتیان: پاشای مه زن که س توانای نه وه نیسه سه بری رژه له اتان بکات: «نه و وه خسته ی که رژی سهر ده ریتنی، نه عره ته پکی وا لیده دا، که ته وای دنیا ده له ریتنی، هه ر بالدار و له وه رکار و درنده و ناده میزادیک گوتی له و نه عره ته یه بی، سهری تیده چی! پاشا فه رمووی هه ر چونت بی ده بی بچم» (۱۰۷، ص ۲۴۹) نه م بی داگرتنه ی نه سکهندهرو به رده و امیبیه ی ته ووشی چنده قوناغیک دهکات که هه ر قوناغه و په ند و دهرز دادانیکه «رژ لیه رژیان نه سکهندهر مامزیک ده بینی که شاخیک زیره و یه کی زیو، جلیکی نه لماس دروی له پشته!» (۱۰۷، ص ۲۵۰) نه سکهندهر که چاوی به م مامزه ده که وی ده لئین: من هه ر خوم به ته نیا به وای نه و مامزه دا ده روم، سی شه و سی رژی دورو نریک به وای مامزه که دا ده روا بوی ناگیر، مامز وهک نه پیتیبه کی په ند نامیز خو ناداته دهست نه سکهندهر پاش رژی چواره م که به رده وام هه ر ده روا «له نا کا و جه ماعه تیک ده بینی که له بهر تینوان ها واریان ده کرد، خنکین؛ ده سته یه کی تر پیتیان ده گوتن: نه کهن له و ناوه سویره بخونه وه! هه رکه سی له م ناوه بخواته وه تینوتیبی زورتر ده بی. که میک نارام بگرن ده گه یه کانیه کی خوش و شیرین له و بخونه وه، تینوه کان گوتیان لی نه ده گرتن» (۱۰۷، ص ۲۵۰) نه سکهندهر زور به سه رسامیبه وه له هوی نه م حاله ته ی پرسه! که س وه لامی نه دایه وه. به سه رسامیبه وه له سهر رویشتن به رده وام بوو، تا ته ووشی ده سته یه کی تر هات «که له و بیابانه هه موو خویان روت کردو ته وه و ناگرتکیان هه لایساندوه و خو داوینه ناو نه و ناگه» (۱۰۷، ص ۲۵۰) دیسان به سه رسامیبه وه ده پرسه! که چی که س وه لامی ناداته وه.

نه سکهندهر به سه رسامیبه کی زورتر دریت به ریشته که ی ددها، نه مجاره «پیره ژنیکتی پشت چه ماوه ی

بینی که چهره‌ی باده‌دا و تەشی دەپرست. چەند مندالتیکی پروت دەوریان دابوو و لە رووتیان دەگریان، پیرە دەیگوت: رۆڵەکانم من بۆ ئێوە چەرخێ باده‌دەم تا بەرگتان بۆ بدرووم و پۆشەتان بکەم. بەلام کە دەپرست، کەمەندیکی بازە و رەش و سپی دەکرد و لە ملی مندالەکانی دەنا و دەبخنکاندن» (۱۰۷، ص ۲۵۰) ئەسکەندەر لێرەش لە پیرەژنی پرسی! دیسان پیرەژنیش وەلامی ئەداپەوه. ئەسکەندەر هەر دەپۆشت و پرسیار و سەرسامی زۆرتر دەبوو؛ نەدەگەیشته هیچ وەلامتیک، جارتیکی تر «تووشی باغ و شینایییەکی خۆش هات، کە وەک بەهەشت خۆش بوو، چەند مێوێهەکی لەم باغە کردەوه، کەچی مێوێهەکان رەش و کرماوی بوون» (۱۰۷، ص ۲۵۰)

ئەسکەندەر بەوپەڕی سەرسامییەوه لەسەر رۆیشتان بەردەوام بوو، «لەناکاو پیرەمێردیکی نوورانی لەو بیابانە پەیدا بوو، کە گورگور نوور لە روخسارییەوه هەلەدەستا، بۆلای پاشا دەهات. پاشا کە گەیشته ئەم پیرەمێردە، کە حەزرتی (خضر) بوو، ئەوی ناسی و سلاوی لێکرد و پرسی پێغەمبەری خودا ئێرە کۆتێدەرە کە منی تێکەوتووم، ئەوانە چ کەسانیک بوون کە من دین؟ حەزرت فەرمووی ئەسکەندەر ئێرە ولاتی رۆژەلاتە» (۱۰۷، ص ۲۵۱) ئەو کانییە کە بینیت کانی تەماع بوو، ئەوانە کە دەیانخواردەوه تێریان نەدەخواردەوه، ئەوانە کەسانی دنیا پەرست و تەماعکاربوون، بەهیچ تێر نەدەبوون، ئەوانەش کە نەیانەخواردەوه، کەسانیک بوون تەماعە مالتی دنیایان نەبوو. ئەوانە بەرگیان لەبەر بوو کەسانی راست بوون و رووتەکان کەسانی بەتەماع بوون کە خۆیان لە ناگردا دەسووتاند. ئەو پیرە ژنە چەرخێ رۆژگاربوو کە بەردەوام دەسوورا، ئەو داوێ رەش و سپییەش شەو و رۆژ بوو، مندالەکانیش خەلکی ئەم جیهانەن کە وەک گۆل پەرورەدە دەکرین، دواجار بەژەهەری ئەجەل - مردن - دەکوژان، ئەو باغە کە بینیت دنیاپە، مەرۆقانی ئەم دنیاپە لەبەرچا و چاک و بەردلن، بەلام لەناخدا کێمەدار و خۆتێناوین. ئەم قەسەنە ئەسکەندەری خەستە دەریای بێرکردنەوه. حەزرتی خدر (س) گوتی: ئەسکەندەر لەشکرەکە کە خۆت دەدۆزییەوه، ئەمە گوت و خوداحافیزی کرد و لە چا و بزر بوو.

ئەسکەندەر پاش ئەوەی گەیشتهوه لای لەشکرەکە، دیسان بیری سەرکێشییەکی دی کەوتەسەر، کێتیک لە بەرامبەرەیان بوو «گوتی: یاران ئەو کێتوێ چیبە؟ من هەموو دنیا گەراوم کێتوێکی ئاوام نەدیوه! گوتیان: پاشا ئەم کێتوێ، کێتوێ تیشکی پێ دەلێن، گەورە پیاوان و مێژوونووسان گوتوویانە، لە دامێنییەوه تا سەری چیا سەلە رێبەگە» (۱۰۷، ص ۲۵۱) گوتی: دنیا هەموو دیوه، کەسێکم دەوی هەوالی ئەودیبوی ئەو کێتوێم بۆ بێتی.

ئەو کەسە کە شیواوی ئەو رێگایە بێ (مەهتەرەنەسیم) بوو، (ئەرستۆ) «گوتی: من مەرەمێکی بۆ دروست دەکەم. کە هەر کەسێ وێستی سەر چیاکەوێ پێی بەچیاو بەند دەبێ و لە بۆنی ئەو مەرەمە جانەوهران نیو فرسەنگ دوور دەکەونەوه» (۱۰، ص ۲۵۱) مەهتەرەنەسیم، بەشەش مانگ شەو و رۆژ رۆیشت جا توانی سەر کێتوێهە بکەوێ، لە رێگا هەر جانەوهرتیکێ دەدی، لێی دوور دەکەوتەوه لەبەر بۆنی مەرەمە کە خۆیان نەدەگرت. کە گەیشته سەر چیا سەیری کرد هەر تەنیا ئا و دیارە، لەنیو ئاوه کە جانەوهری سەیر هەبوون، مەهتەرەنەسیم تووشی کەسێک هات وەکو خۆی بوو بەکەمەند گرتی، هەر

پرسیارەکی لێ دەکرد، وەلامی نەدەداپەوه، لەگەڵ خۆی هینایەوه خوارەوه، لە خوارەوهش کەس لە زمانی نەدەگەیشته، ئەرستۆ گوتی: وا چاکە ژنیکی بدەینی و مندالتیکیان بێ، ئەو مندالە دەتوانی زمانی باوکی فێرێ و تیمان بگەینی، کە ئەو پیاوێ لەکوێ هاتووه، بۆچی هاتووتە سەر چیا؟ دیسان ئایا دنیا لێرەوه کۆتایی دێ یا ئەوەتە دنیاپەکی تر هەیه؟ ژنیان داوین و مندالتیکی بوو، پاش هەشت سەل کورە پرسیارەکانی ئەسکەندەری بەباوکی گوت: لە وەلامدا گوتی:

من خەلکی ئەودیبوی چیا و پاشای من لەوی چوار سەد سەلە ئالای ئازادیی خۆی هەلداوه و جیهانی ئەودیبو بەتەواوی لەژێر فەرمانی ئەوه، کە گەیشته لای ئەو کێتوێ فەرمانی بەمن کرد بۆ ئەوەی بێم و هەوالی ئەم دیوێ چیا بۆ ببەرەوه، کە گەیشتمە سەر چیا ئەو پیاوێ منی گرت، ئەسکەندەر کە ئەمە ییست گوتی: یاران! من وام دەزانی هەموو دنیا گرتووه، کەچی وا نەبوو، کابرا ئازاد دەکات و ئەمجارە دەپهوی باج لە (رۆژ) بستینی، دەروا و دەگاتە ئەو جیگا و، کانی و بیری کە رۆژ لەوێهە لێدێ. هەر چۆنی بێ دەینی رۆژ سواری شیریک بووه و بەرز دەبێتەوه، پاش چەند جار ئەسکەندەر ملوانکەپەکی مرواری وەک باج لە رۆژ دەستینی و دەگەریتەوه».

لە زۆری ئەفسانەکانی ئەسکەندەر، کە بەدوای ئاوی نەمرییدا دەگەڕێ، ئەسکەندەر، ئەو ئا و نەمرییە گێرناکەوێ. لە شاهنامە دەلێ: گەیشته تاریکایییەکی، کە لەوی کانی (ئاوی حەیان) هەیه و دەلێن: هەرکەسێ لەو کانییە خۆ بشوات، لە گوناھان پاک دەبێتەوه و هەر کەسێ لەو ئاوه بخواتەوه نامرێ! ئەسکەندەر بەچا و ساغی خدر بە جوانی تازە و سواری هەلبژارده و خواردی چل رۆژە ئەو رێگایە گرتبووه بەر، دوو رۆژ رۆیشتن رۆژی سێبەم خدر لەوان داپرا و رێگایەکی تری گرتەبەر و تووشی تاریکاییەک هات و (کانی ژبان - چشمه و حیوان)ی دۆزییەوه لەو کانییە خۆی شوش و ئاوی خواردهوه و گەرایەوه، کەچی ئەسکەندەر هەر رۆیشت و تا گەیشتهوه رووناک، ئاوی نەمری دەست نەکەوت..

۵- ئەفسانە خدری زیندە (خضر)ی فارسی لە ئەفسانە فارسیی وەک ئەفسانە گەلانی تر، (خضر)ی نیو ئەفسانە فارسی چیرۆکی سەرپەخۆی - نییە - یان راستتر دەست من نەکەوتووه! بەتایبەت ئەو چیرۆکە کە بەدوای (ئاوی نەمری) دا دەگەڕێ، بەلکە بەردەوام لە ئەفسانەکان (خدر) کە سایەتیی دووهمە و لە کۆتایییدا هەر ئەو ئاوی نەمری دەدۆزیتەوه و لێی دەخواتەوه و نەمری بەدەست دێتی. هەر بۆی کۆتایی چیرۆکی (ئەسکەندەر و خضر)ی نیو (شاهنامە) وەک نمونەپەکی چیرۆکی خدری زیندە بۆ ئێرە بەباش دەزانم. لەو جیگایەوه دەست پێدەکەین کە ئەسکەندەر و خدر و لەشکرە کەیان تووشی تاریکاییینک دین «لەو تاریکایییە کانییەک هەیه، کە پێی دەلێن: (ئاوی ژبان - آب حیوان) ئەگەر خۆتی تێدا بشۆری لە گوناھان پاک دەبیبەوه، هەرکەسێ لەو - ئا و - بخواتەوه نامرێ، ئەسکەندەر بۆ ئەوەی لەو تاریکایییە گوزەر بکات، هەزار جوانییە ئەسپی چوار سەلە و لە سوارەکان سواری هەلبژارده و ئازا و خۆراکی چل رۆژی هەلگرت و بەچا و ساغی (خضر - خدر) بەتاریکیدا کەوتەوێ. دوو شەو و دوو رۆژ ئاژووتی، رۆژی سێبەم خدر داپراوەکانی ئاوی ژبانی دۆزییەوه، لەو ئاوه خواردهوه و خۆی شۆرد و گەرایەوه، بەم شێوێهە خدر دیسان ئاوی نەمری دۆزییەوه و لێی خواردهوه و نەمری بەدەست هینا، بەلام

ئهسكه ندهر لهه ئهفسانه په ش وهك هه موو ئهفسانه كان و ئهفسانه ی هه موو گه لان له هه وه له كه پيدا سه رنه كه وت. كه چي خدر به پيچه وانه ی ئه وهك هه موو جارتيك و له هه موو ئهفسانه كان- ئهفسانه ی هه موو گه لان- نه مری به دهست هینا و- به پیتی ئهفسانه كان به (خدری زنده) ی ناو ده به ن.

٦- ئهفسانه ی فارسی و هه ندی له نه مرانی تر:

جگه له چیرۆکی ئه وه كه سانه ی كه له ئهفسانه ی فارسییه كاندا له نه مران ده ژمیردرتین و كورته ی چیرۆكه كانمان خوینده وه، له م لاو له وه لاش له میتزو و ئهفسانه ی فارسی باسی چه ندین ناوی تر ده كرئ، كه ئه وانیش نه مریبان هه بووه یان هۆی نه مریبان ئه وه ته دوا جار نه مریبان به دهست هیناوه، به پیتیستی ده زانین به كورتی هیمایهك بۆ هه ندیکیان بکهین.

٧- پشوتهن: له ناو ئیستا پشوته تنوی پچ ده لئین، به مانای (له ش قایم) (مزدیسنا ج، ص ٤٥) (... زه رده شت دو عای بۆ گورشتاسب ده كرد، ده یفه رموو: «خۆت بشۆ تا بچ ناخۆشی و بچ مه رگ بی وهكو پشوتهن».

«پشوتهن گه وهره ترین كوری گورشتاسبه، له ده ستووری زه رده شتی شیر و (نانی پیروژ) ی دایه ی ئه وی كرده كه سیک كه نه مره و له نیوناچی» (١٩٢، ص ٢٠٦) پشوتهن كه سیکه له سایه ی زه رده شت و به هۆی شیر و نانی پیروژ نه مری به ده ستدیتئ.

٨- سوشیانت: «پاشان ئورمز و هه موو ئهفراندراره كان بۆ لای خۆی ده گه رتیته وه. به لام چونكه (گیان) نه مره و ته ن له نئو ده چچ، سوشیانت و یارانی به رئ و ره سمی ئایینی (به زه شن) (*-١٦) ده كه ن.

- له وه یه زه شنه دا خۆشاویك له شیر و هومی سپی چچ ده كه ن كه هه موو بوونه وهر به خوارده وه ی كه میتکی ئه وه خۆشاوه نه مری به ده ست دیتن. ئه وانه ی كه له ته مه نی گه وهره پیدایه مردوو ده گه رتیته وه سه ر ته مه نی پاژه سالی و ژن و میبرد و مندالان هه موویان پیکه وه ژیانتیکی نه مریبان ده ست ده كه وئ» (٤١، ص ١٣٩).

لیته جگه له سوشیانت، له كۆتایی جیهان هه موو خه لگ گه وهره و بچووك به هۆی خۆشاوی شیر و هومی سپی كه له یه زه شندا ده گیرتیته وه، نه مری هه میشه ییبان به نسیب ده بی.

٩- ئورو ته ت نه ر: «ناوی كوری دووه می زه رده شته، یه كیکه له نه مره كان، وه ختی كه (فرشكرد = فره شكه رد- نوێكردنه وه ی دین و جهان) به یارمه تی سوشیانت هه لده ستیتته وه = زیندوو ده بیته وه- (٥٤، جلد دوم، ص ٩٣١).

وا به ده رده كه وئ كه ئورو ته ت نه ریش له وه خۆشاوه ده خواته وه كه سوشیانت و یارانی لئی ده خۆنه وه، دیسان ئه ویش له كۆتایی جیهان زیندوو ده بیته وه.

١٠- خه سه ره و: «له ٥٣١ خه سه ره وی یه كه م، كه مه زنترین فه رمانزه وای ولات بووه، (...) ئه وه شایه هینده خۆشه و بست و جیگای ریتز بووه، كه له پاش مردنی ئهفسانه یهك بلاو بووه وه، كه ئه وه شایه، بچ ئه وه ی مردبچ چوه ته ئه وه دنیا، له كۆتایی جیهان به له شك رتیكه وه ده گه رتیته وه تا ئه وه دیوانه له نیویبات كه هپرشبان هیناوه ته سه ر ئیران» (٥٢، ص ١٨) ئه وه شایه له خه بالی ئهفسانه یی خه لگ به هۆی

خۆشه و یستی و ناو دارییه وه، نه مری به ده ست دیتئ و ئه وه هۆبانه ی ده دریتتی كه پیاوانی ئایین وه ریان گرتوه.

١١- گورشتاسب: «كه یخوسره و و گورشتاسب دینه سه ر ئایین و هه موو خه لگ ده بنه ئیماندار له وه به دوا وه كه سه نامرئ (...) خه لگ به خواردنی (آنوش = ئانوش) كه خۆراکی بی مه رگییه، هه موو نه مریبان ده ست ده كه وئ، ئاسمان دیتته خواره وه و گورزه كانمان ده گاته ئه وئ، له وئ ئاسایش و خۆشی ته واو هه یه، خه لگ هپچ كاریك ناكه ن جگه له دیداری هر مز و ستایشی ئه و» (٩٨، ص ٢٧٦).

لیته ره گورشتاسب و كه یخوسره و به هۆی ئیمان هینان و خواردنی خۆراکی ئانوش جاویدانیبان ده ست ده كه وئ، دیسان ئه وه ده ستكه و تنه له كۆتایی جیهانه و له گه ل هه موو خه لگیسه.

١٢- زال: «له شاهنامه ش هپچ هه واتیك له باره ی مه رگی (زال) وه به ده ست ناكه وئ، هه ر له به ره ئه وه (رۆسته م) هپشتان زیندوووه، ئه وه ده ستووره ی كه سام و زال ده یانپاراست، هه ر به رده وامه (٨٠، ص ٩٢٢).

لیته ره رۆسته م له سه ر ده ستووری باب و باپیرانی كه سام و زال ئه وه بيش نه مره، واته نه مریبه كه ی به میرات بۆ ماوه ته وه.

١٣- ئه سفه ندیار: «ئهفسانه سازانی خۆش خه یال له باسی ئه سفه ندیار ئه وه له مردن ده پارێزن، به ده ستی پیاویکی خودایی له جه وه هری ئاهورامه زدایی واته زه رده شت، ده یگه بننه ئاوی پیروژ تا چلگ و پیسی له ته نی خۆی بکاته وه، ئه سفه ندیار وهك مرۆقتیکی ئاسایی له کاتی خۆ له ئا و نقوم کردندا چاوه کانی ده نوو قیتی- فیلتی ئه هریمه ن سه ر ده گرئ- ئا و به رچاوه کانی ئه سفه ندیار ناکه وئ، لاواری چاوه کان ده بیته هۆی مردنی ئه سفه ندیار» (٥١، ص ١١٩).

ئه سفه ندیار به هۆی ئاوی پیروژ ته نیتیکی قایم و خۆراگری ده بی، به لام، به هۆی خالی لاواز كه ته رنه بوونی چاوه کانییه تی، دوا جار له چاوه کانییا به هۆی کارلیکردنی تیر ده مرئ.

- كۆرش: «كۆرش ئه وه گه وهره پیاوه ی میتزو و، ئه وه دوا په یامبه ری فه ره نگی ئیران، كه به هۆی چه ند به لگه یه كه وه و له سه ر باوه ری ئیرانیانی كۆن، ئه وه له وانه ده ژمیری كه هه ر هه زار سال جارتيك په یدا ده بن، ئه وه مه سیح و رزگار كهری ئایین و جوانه» - (١٩٥، ص هفت-).

كۆرش به پیتی خه یالی ئهفسانه یی خه لگ و به هۆی گه وهره یی و خۆشه و یستی خۆیه وه، بووه به یه كی له پیاوانی ئایینی، ئه وانه ی كه هه ر هه زار سال جارتيك ده رده كه ن.

٢-٦-١- گهران به وای نه مری له ئهفسانه كوره ییه كاندا.

٢-٦-١- كین ئه وانه ی به وای نه مرییدا ده گه رین؟

ئه گه ر به وردی سه رنجی ژبانی هه موو ئه وه كه سانه به دین كه به وای نه مرییدا گه راون و له ده ست مه رگ هه لاتوون، چ له سه ر ئاستی جیهانی چ له سه ر ئاستی نه ته وه كان به تاییه تی (كورد) و (فارس) دا ده بیین هه موو كه سایه تییبه كان چه ند خالیك كۆبان ده كاته وه كه به شپه یه یه كی گشتی ئه وه خالانه له هه موواندا هه یه، ئه گه ر (گلگامش) وهك كۆنترین كه سایه تی و جیهانیترین كه سایه تی، به نمونه وه ر بگرین، ئه وا

سهير دهكەين له كهسايهتیی گلگامشدا ئه و خالانهی خوارهوه بهرچاون.

۱- گلگامش پالنه واتیکی لیتهاتوو و كه م وینه و نازابوو، چه نیدین کاری پالنه وانانهی کردبوو كه ههر له خۆی دههات. ئه ویش چ له میژووی ژیا نی گلگامش و چ له ئه فسانه كاندا باسکران.

۲- گلگامش پاشاو کورپه پاشا بووه، له میژوودا به پینجه مین پاشای سو مەری داندراره.

۳- كهسايهتییکی ئایینی بووه، چ له وهی كه له و سهرده می میژووهدا پلهی ئایینی و دهسه لاتی پاشایهتی یه کیان دهگرتوه، چ به وهی كه له ووه ئه فسانه بییه كه ی كهسايهتییهك بوو، دوو له سه ر سیتی خودا و نذبوو.

۴- له ژیا نییدا وهك پالنه وان و کورپه پاشا و پاشا زور خۆش ژیا بوو، ئه وهش ژیا نی لا خۆشه ویست کردبوو، نه یده ویست له ژیا ن دا بپری.

۵- له ژیا نییدا ههرچی پیتی خۆش بووه و دلئی ویستوو یه تی کردوو یه تی، ئه وهش ریگای ئه وهی بو خۆش کردبوو، كه و ابیر بکاته وه كه ده توانی (نه مری) ش به ده ست بی نی.

۶- كه لاشه ی مردووی هاو پتکه ی (ئه نکیدۆ) ده بی نی بو یه كه م جار ترسی مردن دا یده گری. ئه گهر له ژیر روشنایی ئه و خالانه ی گلگامش سه بری ژیا نی ئه و كه سايه تی سانه بکه ین كه له ئه فسانه کوردییه كاندا به دوای نه مرییدا گه را ون له گه ل جیا وازی ده قه کان و ئه و گۆرانا نه ی كه به دریتژی ری رۆژگار به سه ر- رو دا و- و- ده ق- هکاندا ها تووه، هیشتا خاله ها و به شه کان به ئاسانی ده دۆزر پنه وه و خۆماندوو کردنیکی زۆریان ناوی.

۲-۶-۱- كهسايهتییه كان له فسانه كورديه كاندا

۱- میر مخ:

میر مخ وهك كهسايهتییك و دهقیکی ئه فسانه یی یه كجار كۆنی كوردی (*-۱۷) تا ئیستا چند دهقیکی لی بلا و كراوه ته وه (*-۱۸) له هه موو ده قه كان ئه و خاله ها و به شان هه ن، كه له و خالانه نزیك ده بنه وه كه له كهسايهتیی گلگامشدا هه بون.

میر مخ کورپه (پاشا) و میر و دهوله مهن د و دهسه لاتداره و تاقانه ی دا بک و با وکییه تی و به شتیه یه کی تایبه ت په روه رده کراوه، چ له رووی په روه رده و زانیارییه وه- كه با وکی پی له سه ر ئه وه دا ده گری هپچ له باره ی (مردن) وه نه زانی، چ له باره ی به ده نییه وه راهی تانه له سه ر پالنه وانیییه تی و یارییه کانی تر كه بو خۆشی ده کرین، له م ژیا نه شدا ههرچی ویستوو یه تی وهك کورپه پاشا و کورپه میرو دهوله مهن د و تاقانه بو ی ئاماده کراوه و دلئی نه شکاوه، میر مخ هپچ له باره ی (مردن!) نازانی، پاش ئه وهی کچیکی ها وچه شنی خۆی بو په یدا ده کات، به سا ویه کی كه م کچه، واته ژنی میر مخ ده مری، تا ئه و کاته مردن و مردووی نه دیوه و هه تا (وشه) ی (مردن) ییشی نه بیستوه، كه ده زانی مردن چیبه و رۆژیکیش دئ ئه ویش ده مری. زهنگی مردن بو ی لی ددها و ئه وه ره ت ده کاته وه كه ئه ویش وه کو ئه م خه لکه بمری، چونکه له ژیا ن ههرچی ویستوو یه تی به ئاسانی دهستی كه وتوو، ههر ئه و هۆبه شه وای لی ده کات كه وا بییر بکاته وه، كه

(نه مری!) شی به و ئاسانییه ده ست ده که وی، بو یه به پی داگرتنه وه سه ره له ده گری و به دوای ئه و جیگایه دا ده گه ری كه مردنی لی نییه!

۲- ئه سکه نده ن:

ئه سکه نده چ وهك ژیا نه واقعییه که ی، چ وهك كه سیتی ئه فسانه یی، کورپه پالنه وانه و له ژیر دهستی مامۆستایه کی وه کو (ئه رستۆ) په روه رده کراوه و ره گه زی خۆی بو خودا و نده کان ده گرتی ته وه، له ژیا نییدا چ له سه ر ئاستی خواسته رۆژانه کانی، چ له هه وله مه زن و جیهانییه کانی به رده و ام سه رکه وتن به ده ست دین، كه له وه دا سه رده که وی كه رۆژهه لات و رۆژتا و با خاته ژیر رکیتی خۆی، بییر له وه ده کاته وه كه ئه م سه رکه وتن و ده سه لات و خۆشییه ی خۆی بکاته هه میشه یی، ئه وهش نا بی ئه گهر (نه مری!) به ده ست نه هی نی، كه له ژیا نییدا ئه وهی كه به پا ره بو ی به ده ست نه ها تیج ئه وا به (شمشیر!) به ده ستی هی تا وه. ئه م به ده ست هی تانی به رده و امه ئه سکه نده ریش ده خاته سه ر ئه و رایه كه به ده ست هی تانی شتیکی ئه سته می وهك (ئاوی حه یات) یش کاریکی ئه سته م نییه!، له وه شدا په نا بو (زانا) کان و (سه رباز) هکانی ده بات، واته هپز و عه قل به کار دین ئه ویش به زانی بییه وه له شکر ده داته دوا ی خۆی و به دوای (ئاوی حه یات) دا ده گه ری. ئه گهر له م ده قه ئه فسانه بییه، ئه سکه نده ر وهك سه رکرده و پاشا به را و ته گبیر به دوای ئه و ئاوه ئه فسوناوییه دا ده گه ری و دهستی نا که وی، ئه وا له نیو له شکره که یدا دوو سه رباز هه ن (خدر) و (ئه لیاس) ئه م دوو به ری تکه وت له کانی ئه و ئاوه ده خۆنه وه و نه مری به ده ست دین، ئه وهش ئه وه ده سه لمی نی كه ههرچه نده که سانی هه ن وهك پاشا و پالنه وان و دهوله مهن د به له شکر ی زور و زیری زوره وه به دوا ی ئاوی حه یات دا ده گه ری ن، ئه وا خه لکانیکیش هه ن، بی ئه وهی به دوا یدا بگه ری ن وهك ری تکه وت ئه و ئاوه ده گمهن و ئه فسوناوییه یان دین ته ری گا.

۳- خدری زینده:

له م ده قه دا سه رکرده پیغه مبه ره (د.خ) له گه را نه وه یدا ده یه وی وهك په ند و نامۆزگاری هه ندی شتی ده گمهن و جیگای نه بی سرا و به یارانی خۆی پیشان بدا، لی ره ش ری تکه وت رۆلی خۆی ده بی نی و، (خدری زینده) یه کی تکه له یاران و جهنگا وهرانی له شکره که، به ری تکه وت و به ته نیا ئه و ری ده که ویتته سه ر ئه و کانییه و لیتی ده خواته وه و به م ری تکه وت و ئا و خوار د نه وه ش بی ئه وهی خۆی پی بزانی (نه مری!) به ده ست دین، لی ره دا ههرچه نده خدری زینده سه رکرده و پالنه وان نییه و خۆشی به نا گاداری و پی داگرتنه وه به دوا ی نه مرییدا نه گه را وه، به لام ئاوی نه مری به ده ست دین، ده توانین، خدری زینده وهك كه سايهتیییه کی تر ده ست نبیشان بکه ین، به وهی كه ئاوی حه یاتی ده ست كه وتوو، به لام نا کری، له و كه سانه ی بزمی ترین كه به دوا ی (نه مری!) و (ئاوی حه یات) و ئه و جیگایه دا ده گه ری ن كه (مردنی لی نییه!) چونکه ئه وان هه موویان له زۆریه ی ئه و خالانه یه کتر ده گرتنه وه كه له كهسايهتیی گلگامشدا هه به، به لام ئه و خالانه- لای كه م له م ده قه دا- له كهسايهتیی (خدری زینده) دا نا بی نی ن.

لەم دەقە ئەفسانەییەدا كە لەگەڵ دەقەكەى پىشوو زۆرى جىبايه، ئەسكەندەر لەگەڵ ئەوئى خاوەنى هەموو ئەو خالانەيه كە پىشتر باسمان كرد و لە كەسايەتیی گلگامشدا هەيه، بەلام ئەوئى وای لى دەكات كە بەدواى ئاوى نەمريدا بگهڕى، خواست و مەبەستى خۆى نىيه! بەلكە ئەو رق و ئىرهەييه بوو كە (قەمبەر)ى شىرهتكار لە (خدر)ى دەبووه، چونكە ئەسكەندەر گرنكى بە خدر دەدا، خدر گەنجىك بوو لە دەورووبەرى ئەسكەندەرى ئەو گەنجە واتە خدر مامىكى پىرى هەبوو ناوى (ئەلياس) بوو، لىرە خدر و ئەلياس مام و برازان و ئەلياس پىره و خدر گەنج، كەچى لە دەقەكەى پىشوو، هەردووکیان واتە خدر و ئەلياس دوو سەربازى نىبو لەشكرى ئەسكەندەر بوون. قەمبەر هانى ئەسكەندەر دەدا كە خدر بە دواى ئاوى حەياتدا بگهڕى، نەك بۆ ئەوئى ئاوەكە بۆ ئەسكەندەر بە دەست بىننى، بەلكە بۆ ئەوئى خدر لەو رىگايە سەرى تىدا بچى، جا لىرەش حالەتى تر دىتە پىشەوه، هەرچەندە ئەسكەندەر داواى ئاوى حەيات دەكات و ئاوەكەش بۆ ئەو، بەلام ئەوئى بە دواى ئاوەكەدا دەگهڕى، خدرە، گەرانەكەشى لە سايهى گەنجىيى خۆى و ئامۆزگارىيەكانى (ئەلياس)ى مامىهت، وەكو دەرگەوت خدر بۆ خۆى نىيه كە بە دواى ئاوى حەياتدا دەگهڕى و لەسەر خواستى خۆشى نىيه! بەلام ديسان بە رىككەوت ئەو ئاوە دەگمەن و ئەفسوونايويه بۆ ئەو دەبى و ئەو لىي دەخواتەوه و نەمرىي بە دەست دىننى. ديسان ئەو ئەنجامەش ئەوه دووبارە دەكاتەوه، كە زۆر جار (رىككەوت) لە هىز و دەسلەت و نەخشە و پلان چاكتر ئەنجامى چاوەروان نەكراوتر بە دەستەوه دەدا. ئەوئى ئەويه كە، لەم دەقەدا، ئەو كەسايەتییەى كە خالە هاويهشەكانى هەيه، (ئەسكەندەر)ە، ئەوئى ئاوەكە داوا دەكات لە بنەرتدا (قەمبەر)ە و ئەوئى ئاوى حەياتىيى دەست دەكەوئى خدرى زىندەيه، بۆيه دەتوانىن خالەكان لە هەرسىكياندا كۆكەينهوه، واتە بە هەرسىكيان ئەو كەسايەتییە پىكدىن كە بە هىز و دەسلەت و خواستەوه بە دواى ئاوى نەمريدا دەگهڕى. هەرچەندە مەبەستى سەرەكیى (قەمبەر) لەتۆردنى (خدر)ە!! نەك بەدەست هینانى نەمرى!

٥- زەلامىك!

ئەم دەقە زۆر بە كورتى بلاوكراوتەوه، بە لىوردبوونەوه ئەو بەدەردەكەوئى كە ئەم دەقە زۆر درىژترە! ئەو كەسايەتییە كە دەقەكە بە (زەلامىك) ناوى دەبات زەلامىكى ئاسايى نىيه! هەروەها رۆژى بە عەقلىدا هاتىن و بە دواى ئاوى نەمريدا گهڕابى، بەلكە نىشانەى پالەوانىيى پىتو ديارە، كە لە (قەلا!) يەكدە زوى هەلەكەننى، ئەمەش رىگای ئەوئى بۆ خۆش دەكات بلىننى: كە ئەم قەلايه بەهيز و لەشكر گىراوه، ئەم قەلايهلكەندنەش لەشكر و سوبای كارەرى دەوئى. لەووه رىگای ئەوئى بۆ خۆش دەبى، كە بلىننى: ئەو (زەلام)ە پاشايىك يان سەرکردەيهكى بە دەسلەت بووه و لە ژيانى خۆى رازى بووه و وىستوووتى نەمرى! بۆ ئەم نەمرىي بەدەست هینانەش هىزى لەشكر و پلانى زانىارى و وزى زۆرى بەكارهیناوه، بەوئى چەند خالىكمان دەست دەكەوئى، كە دەبىتە مايهى هاوبەش لەگەڵ ئەو كەسايەتییانەى كە بە ئاگادارىيەوه و لەسەر خواستى خۆيان و بەسەرکردەيى لەشكر و بەكارهینانى سەرو مال بەدواى ئاوى نەمريدا گهراون و رىگای دووربان برىوه و رەنجى زۆريان كىشاوه.

ئەو بەكەمىن دەقە لەنىبو دەقە كوردى و فارسىيەكان كە پالەوان يان ئەو كەسەى بە دواى نەمريدا دەگهڕى كەسايەتییەكى (ئافەرت) بى! تىپهرينى رۆژگار لە درىژى ئەم دەقەشى كەم كردووتەوه و تەنيا كرۆكى كىشەكەى هىشتووتەوه، ئەوئى هەلاتنە لە دەست مردن و گهراوە بە دواى شوپىنكى كە مردنى لى نەبى، چونكە لەم دەقەشدا وەك ئەوئى پىشوو بۆنى ئەو دەكەين كە ئەو پىرهژنە كەسايەتییەكى ئاسايى نىيه! كە بە دوورى نازانم كەسايەتییەكى سەرکردەيى يان كۆمەلايهتى يان ئايىنى بووبى سەرەراى سۆزى داىكايەتى، كە ئەمانە پىكەوه لەگەڵ ترس لە مردن و خۆشەويستىيى ژيان بووينەتە هۆى ئەوئى كە ئەم (پىرهژن!)ە لە دەست مردن هەلنى و بە دواى ئەو شار و ولاتەدا بگهڕى كە مردنى لى نىيه! چونكە گهراون بۆ كارىكى وا گران و شتىكى وا ئەستەم هىز و سەرمايهى پاشا و لەشكر و سەرکردەى دەوئى، بە دوورى نازانم، كە ئەم (پىرهژن!)ە ئەم هۆيانەى هەموو لەبەر دەست بووبى، بەلگەش بۆ ئەمە گهراون و رۆيشتنەكەيه، هەر بۆيه دەتوانىن بلىننى: جگە لەوئى ئەم كەسايەتییە ئافەرتە، ئافەرتىكى دەسلەتدار و سەرکردەش بووه، گەرانەكەشى وەك زۆرىيە كەسايەتییە (پىساو!)ەكان لە سايهى هىز و سەرمايه و دەسلەتەوه خواستەكەى خۆى خستووتە كار و رىگای دوور و جىگای پر ئەستەمى بۆ برىوه.

٧- هەندىك لە نەمرانى تر:

ئەگەر پىشتر باسى ئەوه كرا كە هەندىك كەس هەن خۆيان بە خواست و هىز و سەرمايهوه بە دواى هۆيهكانى نەمريدا دەگهڕىن و هەندىك هەن بە رىككەوت ئەو هۆيهيان دەست دەكەوئى، ئەوا كەسانىكى ترىش هەن بە جورىكى تر نەمرىي بەدەست دىننى، ئەوئى خەلك نەمرييان پى دەبەخشى، بەزۆرىش پاش (مردن!) يان خەلك هەر بە زىندوويان دەزانن.

٨- پىساوى ئاغا:

پىساوى ئاغا لە چىرۆكى (ئەسحابە) كەسايەتییەكە ئەوئى بە رىككەوت و بە شىتوويهكى تر (نەمرىي) بەدەست دىننى، لە سايهى (دوعا- نزا)ى ئەسحابە بى ئەوئى ئازارى مردن بىننى، هەر بەزىندووئى و بەپىيى خۆى دەچىتە (مىركى بحىشتى) و حەفتى هەزار سال لەوئى دەمىنیتەوه، بەلام، دواجار ئارەزووى گهراوەئى سەر دنيا دەكات، هەرچەندە ئەسحابە پىي دەلنى ئىستا (ئەو زەمانە نایە و ئەو بەشەر ئمانە)، بەلام پىساوى ئاغا (خوا نەجاتى نادا) و بەهەشت لە دەست خۆى دەدا و چۆن چووتە نىبو بەهەشت ئاوا دەگهڕىتەوه، بەلام، پاش چى؟ پاش ئەوئى كە دەلنى: (حەككو چم لە خۆ كرد. بە قسەى ئەسحابەم نەكرد خۆم مار وىران كرد ئە ئاغا مايه نەكەس مايه و نە ملەت مايه و بووتە دەورو زەمانەكى دى). لىرە نەمرييەكەى پىساوى ئاغا لە دوو خالدا كۆ دەبىتەوه، يەكەم: ئەو پاش ئەوئى بە زىندووئى دەچىتە نىبو بەهەشت و بە قسەى خۆى لەكنى وايه دەقىقەيهكە يان سەعاتەكە بەلام، ئەسحابە پىي دەلنى ئەو حەفتى هەزار سال رابورد، پىساوى ئاغا ئەو كاتە بۆى روون دەبىتەوه كە راستە زەمانە گۆراوه (١٩) كە دەگهڕىتەوه شارى خۆى دەبىننى زەمان و خەلكەكە زۆر گۆراون و ئەوسا پەشىمان دەبىتەوه. دووهم:

دهقه که باسی مردنی پیاوی ناغا ناکات وهک نه وهی پیمان بلتی: نه مری به دهست هیناوه! به لآم، له گهل زهمن و خه لکه که ناگوئجی هم تمه نه دریتزه - هفتی هزار سال- ه نگه زه مه نیکی نه فسانه یی بی، هیشتا نیشانه ی ماوه به کی زوره و هم بی هه والیه ش له باره ی (مردن!) ی پیاوی ناغا نیشانه ی نه مری به و زمانه ی نه فسانه که ده لئی (پیاوی ناغا) کابرایه که بی نه وهی خوی بیه وی نه مری به دهست که وتوه و خه لک که نه فسانه که زمانه ی نه زیندوو و نه مری ده زانن.

۹- شیخ فخر:

به سه رهاتی (شیخ فخر و خاتون نهستی) به سه رهاتی کی پر له فانتزایه، هر له دایک بو نییه وه هتا رۆژی مردنی، کاره کانی هه مووی کاری که سایه تییه کی نا ناساین هم جو ره که سانه ش هه میسه له نیو عه قلی عه وام نه فسانه نامیز ده کرین و کاری له راده به ده ریان ده دریتزه پال هر نه وه شه، که پاش نه وهی فخر ده مری و گوره که ی ده بی به (چاک) هیشتا عه وام نه (مردوو) به (زیندوو) ده زانن و ده لئین: (شیخ فخر نه مردوو و ناگای له هه موو شتیکه). واته نه وه خه لکه که نه مری به شیخ فخر ده به خشن، نهک شیخ فخر خوی به دوا ی نه مرییدا گه رای و به دهستی هینا بی. واته شیخ فخر جو ریکی تره له (نه مران!) که نه مری به کی خه لک پاش مردنی پیمان به خشیه.

۱۰- که یسه سو:

که یسه سه و پینجه مین فه رمانه وه ی ماد، به وه هوی که یه کیتی ئارییا ییه کانی به دهست هینا و زور کاری گه وهی کردوو و سه ره که وتنی زوری به دهست هیناوه، له نیو خه لکدا زور خو شه ویسته و هتا نه ویش به یه کی له (نه مران) ده زانن، نه وه نه مرانه ی به پیتی ئایینی زه ده شتی له کو تایی جیهان زیندوو ده بنه وه و نه رکی ئایینی و کاری خیر خوازانه ی خویان جیهی جیهی ده که ن. لیره ش نه وه دیاره که که یسه سه و مردوو، به لآم خه لک له سایه ی کاره کانی به خه شیان ده و تو به هوی نه وه خو شه ویسته ییه وه (نه مری) بان پی به خشیه، واته که یسه سه ویش پیه وه دیار نییه به دوا ی هوی کانی نه مرییدا گه رای بی، نه وه (خه لک) هن نایانه وی وهک هر که سیتی ئاسایی مری، چونکه نه وه له ژیانیدا که سیتی ئاسایی نه بوو. جگه له وهی پاشایه تی که یسه سه و زور خالی ده داتی که له گهل خاله کانی گلگامش و گه راوه کان به دوا ی نه مرییدا هاویه ش بی واته زه مینه ی گه ران به دوا ی نه مرییدا هه بووه که چی خوی به دوا ییدا نه گه راوه، به لآم، نه وه خه لکه نه مری و زیندوو پیمان پی به خشیه. نه ویشیان هینا وه ته ریزی نه وانیه که خویان - واته خه لک- نه مری پی ده به خشن و به زیندوو پیتی ده هیلنه وه.

دوا جار تیبینی نه وه ده کری که سی جو ره که سایه تی هن.

۱- نه وه که سه ی خوی به خواست و هیژ و سه رمایه ی خوی به دوا ی نه مرییدا ده گه ری. وهک گلگامش و میرمخ و نه سه که ندر...

۲- نه وه که سه ی که به ریک که وت هوی نه مری به دهست دینن. وهک خدی زینده و نه لیا س.

۳- نه وه که سه ی که ده مری، به لآم، عه قلی عه وام نه مری پی ده به خشن. وهک شیخ فخر و که یسه سه و.

۲-۱-۶-۲- که سایه تییه کان له ریگا تووشی چی ده بن؟

نه گه ر گه ران به دوا ی (نه مری) و به دهست هینانی هوی کانی و دوا جار له دهست دانی نه وه نه مری به، نه فسانه و چیرۆکیک و په ندیکه مه به سستیکی تایبه تی و دیاری هه یه، نه وا له زور له و چیرۆکانه، نه وهی له ریگای (چوون) و (هاتن) وه ش پالنه وان تووشی ده بی، هه مووی په ند و حیکمه تن بو نه وهی پالنه وان زور چاک و له زور رووه وه بیته قه ناعه ت که (مروث) هه رچی بکات له دهست مردن رزگاری نابیت و له نه نجامدا نه وه هول و ماندوو بوونه ی بی سووه.

۱- داستانی (میرمخ) له پاش داستانی (گلگامش) کو نترین و ته واوترین و ریکترین داستانه که باس له گه ران به دوا ی نه مرییدا ده کات و باسی نه وه ده کات چوون (میرمخ) نه وه جیگایه ده دوزیته وه که نه مری تیدا به دهست دینن و دوا جار چو نیشی له دهست ده دات. نه وهی نیمه لیره مه به ستمانه نه وه پشها ته په ند نامیزانه یه که له ریگای چوون و هاتنه وه میرمخ تووشیان ده بن.

له ریگای چووندا یه که جار تووشی جووتیار تیک ده بی که له ته نیشته ده ریا به ک جووت ده کات. که جووتیار تیده گات. میرمخ به دوا ی چیدا ده گه ری، پیتی ده لئی: وه ره له کن من بمینه وه، (لیره مردن نییه) تا نه وه ده ریا به وشک نه کات و له جیگای نه وه ده ریا به جووتیار جووتی نه کات، جووتیار لیره مه به سستییه تی که تا نه وه رۆژی نه وه ده ریا به وشک ده کات و جیگایه ده بیته کینلگه، رۆزگاریکی زور ده خایه نی، نه وه رۆزگار زوره ش لای جووتیار جیگای نه مری ده گریته وه؛ به لآم میرمخ ده لئی: لیره نام، چونکه رۆژی دئی نه وه ده ریا به وشک ده کات و نه وه کاته (من!) یسه ده مر، بویه له سه ر رۆشسته که ی به رده وام ده بی، نه مجاره بالنده یه کی دیتنه ریگا، له گهل بالنده که ش لیک ئاشکرا ده بن و بالنده که ش ده لئی: وه ره له کنه من به، نه وه گه لیه (گارس = زورات)، هه بی نی! من هه ر رۆژی دنکه که له و گارسه ده خو م و ته مهنی خو می پی دریت ده که م، هتا گارس له و گه لیه مابی، نیمه ش ده میتن! میرمخ به وه ش دلی ئاوی ناخواته وه و ده لئی: رۆژی دئی نه وه گه لیه گارسه ش ته وا و ده بی، ئیره ش به جی دلی و نه مجاره له گهل (مار) تیک لیک راست دین، که ماره که ش تیده گا میرمخ به دوا ی چیدا ده گه ری، ده لئی: وه ره لیره به، تو نامری هتا نه وه گه لیه له (کراس - کاژی) من پر نه بی، من هه ر ساله ی جار تیک کراسی خو م ده گۆرم و ده بها ویمه نه وه گه لیه، میرمخ لیره ش به ند نابی و ده لئی: رۆژی دئی نه وه گه لیه ش پر ده بی له کراسی تو. میر له رۆشسته که ی به رده وام ده بی، دوا جار تووشی (پیره میترد) تیک ده بی، که پیره ش ده زانی میرمخ به دوا ی نه مرییدا ده گه ری ده لئی: لیره به و مه رو، من هه ر رۆژی سه ر قه لینه خو له کی له و گرده ی داویمه نیو نه وه گه لیه، که ی نه وه گه لیه پر بووه وه، نه وه کاته من ده مر. میرمخ دیسان ده لئی: نه وه گه لیه ش پر ده بیته وه. زمانه ی هه ریه که له و جووتیار و مار و بالنده و پیره میترده به (میرمخ) ده لئین: تو ده توانی ته مهنی دریت به دهست بینی، به لآم هه ر ده بی مری! که چی میرمخ به و ته مهنه دریتانه رازی نابی. پاش نه وهی میرمخ له به هه شتی په ریان غه ربی هه لده ستی و ده گه رته وه شاری باوکی له ریگا هه موو نه وه جووتیار و مار و بالنده و پیره میتردانه، له دوا رۆژی ژیاناندا ده بیتی، پیره میترد دوا سبیلی خو لی به دهسته وه به و چاوه رپی میرمخ ده کات، که میر ده گات دوا سبیلی خو لی له گرده که ده خاته نیو گه لی

و گه‌لبيیه‌که و گرده‌که له‌گه‌ل یه‌ک یه‌کسان ده‌بن و پیره‌میردیش، دوا هه‌ناسه‌ی ژبان دده‌ا و ده‌مرئ. میر پیره‌میرد به‌خاک ده‌سپیرئ و له‌گه‌رانه‌وه‌ی به‌رده‌وام ده‌بن، ئەم‌جاره‌ ده‌بینئ ئه‌و بالنده‌که دوا دنکی گارسی له‌ده‌مدایه و چاوه‌پیتی میرمخ ده‌کات، له‌گه‌ل گه‌یشتنی میر، بالنده‌ش دوا دنکی گارس ده‌خوا و دوا هه‌ناسه‌ی ژبان دده‌ا، میر ئه‌ویش به‌جئ دیتلئ و له‌سه‌ر گه‌رانه‌وه‌ به‌رده‌وام ده‌بن. ئەم‌جاره‌ مار چاوه‌پتیبه‌تی و دواکراسی فرئ دده‌ا و گه‌لبيیه‌که پر کراس ده‌بن و ئه‌ویش چاوه‌لیکده‌نتی. میرمخ ئه‌ویش به‌جئ دیتلئ و ده‌گاته‌وه‌ جووتیاره‌که، ده‌بینئ ئه‌وا ده‌ریاکه‌ وشکی کردووه‌ جووتیار خه‌ریکن له‌جیتگای ده‌ریاکه‌ جووت ده‌که‌ن. که میر ده‌گات و جووت ده‌ست پیده‌کات، کابرای جووتیاریش دوا هه‌ناسه‌ دده‌ا و له‌به‌رچاوی میر گیان ده‌سپیرئ و ئه‌ویش ده‌مرئ، به‌قسه‌ی په‌ریبه‌کانی نیتو به‌هه‌شتی میرمخ (۱۵۰۰ سال) له‌وئ ماوه‌ته‌وه، که‌واته‌ هه‌ریه‌ک له‌ جووتیار و مار و بالنده‌ و پیره‌میرد له‌کاتی چوونی (میرمخ)‌وه‌ هه‌تا گه‌رانه‌وه‌ی هه‌زار و پینج‌سه‌د سال به‌هۆی (هۆ)یه‌کانی نه‌میریانه‌وه‌ ژباون. ئه‌ویش ئه‌و ته‌مه‌نه‌ درێژه‌ بوو که هه‌ریه‌که‌ بۆ میرمخیان پیتشینیار ده‌کرد، که‌چی میر رازی نه‌بوو، دواچاریش هه‌ر هیتنه‌ ژبا، چونکه‌ له‌ گه‌رانه‌وه‌یدا جاری دووه‌م بۆ به‌هه‌شتی په‌رییان، ئه‌و سیتوانه‌ی له‌ده‌ست دا که هۆی نه‌مریی ئه‌و بوون. له‌م په‌ندانه‌ش مه‌به‌ستی هه‌ر یه‌کیکیان هه‌ر ئه‌وه‌بوو، که به‌میرمخ بلتین: ده‌توانی زۆر بژی، به‌لام، ناتوانی (نه‌مر!)بی!!

۲- له‌ ده‌قی (ئه‌سکه‌نده‌ری) مامۆستا (وریا قانع)دا له‌ ریتگای چوون و هاته‌نه‌وه‌ هیچ په‌ند و پیتشها‌تیک ناخوتینییه‌وه، جگه‌ له‌وه‌ی که (خدر) و (ئه‌لیاس) که‌ ئاوی حه‌یاتی ده‌خۆنه‌وه‌ ده‌یان‌ه‌وئ، بچنه‌ لای ئه‌سکه‌نده‌ر و ئه‌م هه‌واله‌ی بده‌نتی، که‌چی ده‌نگیک له‌ غه‌بیه‌وه‌ ئاگاداریان ده‌کاته‌وه‌ و ده‌لتی: نه‌که‌ن ئه‌م هه‌واله‌ بده‌نه‌ ئه‌سکه‌نده‌ر، چونکه‌ نیتو ئیستا له‌ریزی مرۆفدا نه‌ماون. ئەمه‌ش ئه‌سکه‌نده‌ر- به‌پیتی ده‌که‌ه- لیبی بئ ئاگایه. ئەم ده‌ق گۆرانه‌ش له‌نیتو فۆلکلۆر به‌گشتی و ئەفسانه‌ به‌تابیه‌تی کاریکی ئاسایییه. وه‌ک له‌ ده‌قی داهاتووی ئه‌سکه‌نده‌ر ده‌خوتینییه‌وه، که‌ چوون و گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر پر له‌ به‌سه‌ره‌ات و په‌ندی به‌رخه‌.

له‌ ده‌قی (خدری زینده‌)دا پیتغه‌مبه‌ر (د.خ) سه‌رله‌شکره، به‌لام ئه‌و به‌دوای ئاوی حه‌یاتدا ناگه‌رئ، که‌چی ده‌یه‌وئ به‌پیتشها‌تی سه‌یر ئامۆژگاری موسلمانان بکات. هه‌ر چه‌نده‌ خدر به‌ریتکه‌وت تووشی ئاوی حه‌یات ده‌بن، به‌لام په‌ندی ریتگا له‌وه‌ دایه‌ که له‌شکری ئیسلام له‌ تاریکییدا هه‌ست به‌خه‌ری خری ژیر پیتیان ده‌که‌ن و له‌ پیتغه‌مبه‌ر ده‌پرسن ئەمه‌ چیه‌؟ ئه‌ویش له‌ وه‌لامدا ده‌لتی: هه‌رکه‌سه‌ هه‌لبیگرئ په‌شیمان ده‌بیتنه‌وه، ئه‌وه‌ش که هه‌لبینه‌گرئ هه‌ر په‌شیمان ده‌بیتنه‌وه، که ده‌گه‌نه‌ رووناکایی و سه‌یر ده‌که‌ن ئه‌وه‌ی هه‌لبیان گرتوه‌ دوو و ئەلماسه‌! ئه‌وه‌ی که هه‌ندیکی هه‌لبانوو، په‌شیمان بوو له‌وه‌ی که بۆچی زۆرتری نه‌هه‌بناوه، ئه‌وه‌ش که هیچی نه‌هه‌بناوو، هه‌ر په‌شیمان بوو له‌وه‌ی که بۆچی ئه‌ویش له‌گه‌ل خۆی هیچی نه‌هه‌بناوه. له‌وه‌ش نیگه‌رانی و دوودلی مرۆفمان بۆ ئاشکرا ده‌بن، به‌وه‌ی که هه‌میشه‌ دوودله‌ و نه‌ به‌که‌م رازییه‌ نه‌ به‌زۆر...!!

۳- ئه‌سکه‌نده‌ری چار قورنه‌ت- له‌م ده‌قه‌دا سه‌ره‌تا ئه‌سکه‌نده‌ر خۆی به‌دوای ئاوی نه‌میرییدا ناگه‌رئ

به‌فیتی (قه‌مبه‌ر) خدر بۆ ئەم ریتگایه‌ ده‌نیرن. خدر که‌ ئاوی ده‌ست ده‌که‌وئ و دیتنه‌وه‌ و ده‌یه‌وئ بیداته‌ ئه‌سکه‌نده‌ر، خودای مه‌زن بانگی جبرائیلی ده‌کات و ده‌لتی: نابئ ئه‌و ئاوی نه‌میرییه‌ بگاته‌ ده‌ست ئه‌سکه‌نده‌ر، چونکه‌ ئه‌و ئاوه‌ بگاته‌ ده‌ست ئه‌سکه‌نده‌ر، ئه‌سکه‌نده‌ر ئیتیر (نامرئ!) (ئه‌قه‌ژی چی نابت!) بۆیه‌ جبرائیل هه‌ندیک بالنده‌ ده‌نیرئ و ئه‌و جه‌وه‌نده‌ی که‌ خدر به‌داره‌ وشک بووه‌وه‌که‌ی هه‌لواسیوه، به‌دندووکه‌ ده‌درن و ئاوه‌که‌ داره‌ وشک بوو جوانییه‌ مردووکه‌ زیندوو ده‌کاته‌وه، له‌وه‌ش ئه‌و مانایه‌ دیتنه‌ ده‌ست، که‌ مرۆف، هه‌رگیز ناتوانئ نه‌مریی به‌ده‌ست بیتن، چونکه‌ داری مردنیتیه‌ هه‌ر ده‌بئ بمئ. که‌ خدر ده‌گه‌ریتنه‌وه‌ و ئەم باسه‌ بۆ ئه‌سکه‌نده‌ر ده‌گپرتنه‌وه، ئەم جاره‌ش قه‌مبه‌ر ئه‌سکه‌نده‌ر هان دده‌ا، دواچار ئه‌سکه‌نده‌ریش خۆی به‌له‌شکره‌وه‌ ئه‌و ریتگایه‌ ده‌گرتنه‌ به‌ر که‌ به‌ره‌و ئاوی حه‌یاتی ده‌با، دیسان (جبرائیل) خۆی ده‌کاته‌ ده‌رویتشیک به‌ئه‌سکه‌نده‌ر ده‌لتی: ئه‌و ئاوه‌ به‌که‌لکی تۆ نابئ. ئه‌سکه‌نده‌ر ده‌لتی: ئاخ‌ر نه‌چم ده‌مرم! جبرائیل ده‌لتی: تۆ نامری هه‌تا بنت نه‌بیتنه‌ ره‌ساس و سه‌رت نه‌بیتنه‌ تاس، ئه‌سکه‌نده‌ر گوتی: که‌وايه‌ هیچ کاتئ لیتناگه‌ریم ئاوها بئ. گه‌راوه‌ له‌ریتگا باران دایکرد. جیتگایه‌کیان بۆ ئه‌سکه‌نده‌ر چاک کرد و له‌ سه‌ر (شمشیر = ره‌ساس) و له‌ ژیر (مه‌تال = تاس) جبرائیل هات و گوتی: ئه‌سکه‌نده‌ر ئه‌وه‌ چیه‌ له‌ژیر و له‌سه‌رت؟ شه‌رتی ئیمه‌ گه‌یشته‌ جئ و رۆژی مردنته‌! ئه‌سکه‌نده‌ر گوتی: مۆله‌تی ئه‌ووم بده‌بئ تا وه‌سیه‌ته‌کی بۆ دایکم بکه‌م. رووی له‌ سه‌ربازه‌کان کرد و گوتی: سه‌د که‌س ده‌س به‌دوعا، سه‌د که‌س ده‌س به‌شمشیر و رمه‌وه، سه‌د که‌سیش به‌تاسی زپه‌وه‌ له‌ ده‌وری جه‌نازه‌که‌م راوه‌ست، که‌ دایکم هات ئاوا جه‌نازه‌که‌م ببینئ، که‌ دایکی هات، ئەمانه‌ی بینی تیتگه‌یشت، ئەگه‌ر به‌دوعا بوايه‌ کوپه‌که‌ی نه‌ده‌مرد، ئه‌وه‌ سه‌د که‌س دوعای بۆ ده‌که‌ن. ئەگه‌ر به‌هیتز بوايه، نه‌ده‌مرد، ئه‌وا سه‌د که‌س به‌رم و شمشیره‌وه‌ له‌ ده‌وری راوه‌ستاون ئەگه‌ر به‌مال و زپه‌ بوايه‌ نه‌ده‌مرد! ئه‌وا سه‌د که‌س به‌تاسی زپه‌وه‌ ده‌وریان داوه، ئەم په‌نده‌ش ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمینئ که‌ هیچ شتیک له‌ مردمان رزگار ناکات، نه‌دوعا و نه‌هیتز و نه‌مال. هه‌موومان ده‌بئ بمین، ئەمه‌ش دایکی ئه‌سکه‌نده‌ری له‌وه‌ حالئ کرد، که‌مردنی کوپه‌که‌ی وه‌ک مردنی هه‌ر که‌سیکی تر کاریکی ئاساییه‌! هه‌ر چه‌نده‌ له‌شکری زۆر و مالی بئ شمار و دوعاگۆی زۆریشی هه‌بوو!!

۴- دوا ده‌ق ده‌قی (زه‌لامتیک) و (پیره‌ژنیک)ه‌ ئەم دوو ده‌قه‌ش وه‌ک پیتشتر باسکران، زۆر کورترکراونه‌ته‌وه‌ و ته‌نیا کرۆکی ئەفسانه‌کان ماوه، چونکه‌ ده‌قه‌کان هه‌موو ئه‌و هۆیانه‌ له‌خۆیاندا کۆده‌که‌نه‌وه‌ که له‌ ده‌قه‌کانی تردا هه‌ن، ئه‌ویش هۆیه‌کانی گه‌ران و به‌سه‌ره‌اته‌کانی ریتگا و به‌ده‌ست هه‌تان و له‌ده‌ستدانی هۆیه‌کانی نه‌میرییه، بۆیه‌ دوور نییه‌! په‌ند و ئامۆژگارییه‌کانی ریتگای چوون و هاته‌نه‌وه، له‌ ده‌قیکی تری ئه‌و ده‌قانه‌ هه‌بن که ئیمه‌ نه‌ماندیبئ یان هیتشتا بلاونه‌کرابنه‌وه. ئەگه‌ر رۆژی ئه‌و ده‌قانه‌ش بلاوبکریتنه‌وه، په‌نده‌کانی ریتگا هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمینئ که‌ گه‌ران به‌دوای (نه‌مریی!) کاریکی بئ هه‌وده‌یه.

۵- له‌به‌شی (هه‌ندئ له‌ نه‌مرانی تر!) له‌ ئەفسانه‌ کوردییه‌کان، پاله‌وان به‌شیتوه‌یه‌کی تر نه‌میریان ده‌ست ده‌که‌وئ، که‌ خواست و گه‌رانی خۆیان تیدا نییه، به‌مه‌ش ده‌قه‌کان (چوون و هاته‌نه‌وه)یان تیدا نییه‌! به‌لام، له‌ ده‌قی (ئه‌سحابه) پیاوی ئاغا به‌دوای شتیکێ تر- که‌ کیسه‌ پاره‌که‌یتئ- به‌دوای ئەسحابه‌دا ده‌چی و دواچار ده‌گه‌ریتنه‌وه، له‌م چوون و هاته‌نه‌وه‌ش به‌هه‌شت و دۆزه‌خ ده‌بینئ و سزا و

پاداشتی خرابه و چاکه‌ی سهر دنیا ده‌بینی که مردوو‌کان له و دنیاوه ری ده‌گرنه‌وه. جگه له‌ودی که ده‌گه‌پیتته‌وه، هه‌ست ده‌کات قسه‌ی ئەسحابه راست ده‌رچوو ده‌وو زه‌مان له شار و ولاته‌که‌ی ئەو زۆر گۆراون، په‌شیمان ده‌بیتته‌وه، به‌لام پاش چی؟!

که‌چی دوو که‌سایه‌تیبه‌که‌ی تر (شیخ‌فرخ و که‌بخه‌سره‌و) ئەگه‌رچی ژبانیان پره له کاری سه‌بر و مه‌زن، به‌لام چونکه به‌دوای نه‌مرییدا نه‌گه‌راون چون و هاتنه‌و‌دیان نییبه و هیچ په‌ند و به‌سه‌ره‌اتیتیکی تایبه‌تیبیان به‌و گه‌راون و چون و هاتنه‌وه‌یه لی به‌جی نه‌ماوه.

٢-١-٦-٣- که‌سایه‌تیبه‌کان چۆن نه‌مری به‌ده‌ست دینن؟

چونکه (نه‌مری!) حاله‌تیکی ئەسته‌م و نایابه، به‌ده‌ست هینانیشی کاریکی گران و پر زه‌حمه‌ته، لی‌ره‌مه‌به‌ست به‌ده‌ست هینانی یه‌ک‌جاره‌کییبه، ده‌نا به‌پیتی ئەو ده‌قانه‌ی که خوتندوو‌مانه‌ته‌وه هه‌ندێ که‌س زۆر به‌ئاسانی ده‌ستیان ده‌که‌وێ. به‌لام زۆریه‌ی هه‌ره زۆری ئەو که‌سانه‌ی به‌ئاسانی ده‌ستیان ده‌که‌وێ، له‌به‌ره‌تدا خۆیان به‌ئاگاداری‌به‌وه به‌دوای ئەو نه‌مری‌به‌ده‌ئا گه‌راون.

میرمخ که‌ مه‌رگی ژنه‌که‌ی ده‌بینی و بۆ یه‌که‌م جار (مردن!) ده‌بینی و تیده‌گات مردن چییبه و ئەوه‌ش ده‌زانێ که ئەویش زۆرێک دیت ده‌مری! بیه‌ر له‌وه ده‌کاته‌وه (بجیتته جی‌گایه‌ک که‌مردنی لی نه‌بی!) به‌سواری ئەسپ و به‌تاژی راو و به‌و ته‌مه‌نی گه‌نجی خۆی ئەو ری‌گایه دوو و پر په‌ند و جی‌که‌ته‌ده‌پری که‌ پیشتر باس‌مان کرد. پاش ئەوه‌ی دوا قوناغی په‌نده‌کانی جیه‌تیه‌شت که‌(پیره‌میرد)ه‌که‌ بوو، پاش ماوه‌یه‌ک گه‌یشته (قوبیا فه‌له‌کن) پاش ئەوه‌ی میرمخ خواست و به‌سه‌ره‌اتی خۆی بۆ (فه‌له‌ک) گیتی‌په‌وه، فه‌له‌کیش نامۆ‌ژگاری کرد و گوتی: هه‌رچی ده‌ته‌وێ ببکه و بیخۆ له‌م جی‌گایه، ته‌نیا مه‌چۆره سهر (گرێ هه‌ی هاین) (*-٢٠) واته‌ میرمخ-یش گه‌یشته ئەو جی‌گایه‌ی که‌ مردنی لی نییبه! واته‌ گه‌یشته به‌هه‌شت، به‌لام ئەویش وه‌کو (ئادهم) ته‌نیا یه‌ک کاری لی قه‌ده‌غه‌کرا، واته‌ له‌م (جی‌گا- به‌هه‌شت)ه‌ میرمخ نه‌مری به‌ده‌ست هینا، چونکه لی‌ره مردن نییبه! ئەم نه‌مری‌به‌ه‌ش لی‌ره مه‌رچیکی هه‌یه، ئەویش نه‌چوو نه‌ سهر گردی هه‌ی هاینه‌ دپاره ئەم گرده‌ش نه‌یتنی خۆی هه‌یه. (باسکردن له‌و گرد و نه‌یتنییبه بۆ به‌شی له‌ده‌ست دان و دۆزاندن هۆیه‌کانی نه‌مری هه‌لده‌گرین).

له ئەفسانه‌ی (ئه‌سکه‌ندەر) ده‌قی مامۆستا (وریا قانع) هه‌ر چه‌نده ئەسکه‌ندەر خۆی به‌دوای ناوی نه‌مرییدا ده‌گه‌رێ، به‌لام، خۆی ئەو ناوه نادۆزیتته‌وه، که‌ خدر و ئەلیاس له‌ئاوه‌که ده‌خۆنه‌وه و ده‌بانه‌وێ ئەسکه‌ندەر ئاگادار بکه‌نه‌وه ده‌نگتیک (له‌ غه‌بیه‌وه) ئاگاداریان ده‌کاته‌وه که‌ نابێ ئەسکه‌ندەر له‌م ناوه بخواته‌وه واته‌ به‌ده‌ست هینانی نه‌مری‌به‌که‌ بۆ ئەسکه‌ندەر، به‌ده‌ست نه‌هاتوه! به‌لام ئەگه‌ر ده‌نگه‌که‌ی له‌ غه‌بیه‌وه نه‌بوايه! ئەوا ئەویش ئەو ناو و نه‌مری‌به‌ی به‌ده‌ست ده‌هینا، لی‌ره هینتیکی ده‌ره‌کی (غه‌یبی) دیتته ناو و ئەسکه‌ندەر له‌ به‌ده‌ست هینانی ئەو ناوه‌ گرنگه‌ بی به‌ش ده‌کات. له ئەفسانه‌ی (خدری زینده)، خدر که‌ موسلمانیتیکی نیو له‌شکری ئیسلام و ژیر ئالای پی‌غه‌مبه‌ره، به‌ری‌که‌وت ناوی نه‌مری ده‌خواته‌وه، کاتی پی‌غه‌مبه‌ر له‌ گه‌راوه‌یدا بۆ په‌ند و نامۆ‌ژگاری له‌شکری ئیسلام به‌ری‌گایه‌کی تایبه‌ت و به‌ تارباکییبه‌کی ئەنگۆسته‌چاودا ده‌بات. خدر کانیه‌ک ده‌بینی که‌ ناویکی جوانی لی هه‌لده‌قولتی و که‌چی

نه‌که‌م ده‌کا و نه‌زیاد، به‌ری‌که‌که‌وت له‌و ناوه ده‌خواته‌وه و هه‌ر به‌ ری‌که‌که‌وتیش ئەو ناوه ناوی نه‌مری ده‌بی. واته‌ به‌ده‌ست هینانی ناوی حه‌یات بۆ خدر ته‌واو کاریکی ری‌که‌که‌وت بوو، نه‌ک خواست و نه‌خشه بۆدانان و هینت و سه‌رمایه بۆ خه‌رج کردن.

له ده‌قی (ئه‌سکه‌ندهری چار قورنه‌ت) سه‌ره‌تا ئەسکه‌ندەر خۆی به‌دوای ئەو ناوه‌دا ناگه‌رێ، (قه‌مه‌بر) بۆ له‌نیو‌بردنی (خدر) ناوی حه‌یات ده‌کا به‌هه‌نجه‌ت. جاری دووهم که‌ ئەسکه‌ندەر خۆی به‌له‌شکروه به‌دوای ئەو ناوه‌دا ده‌گه‌رێ، (جبرائیل) خۆی ده‌کاته‌وه‌ری‌تیکی و داوا له ئەسکه‌ندەر ده‌کا و از له‌م بیره‌ بی‌نی، به‌لام ئەسکه‌ندەر ده‌لی: نه‌جم! واته‌ ناوی حه‌یات به‌ده‌ست نه‌هینم ده‌مرم! ده‌رویش ری‌گایه‌کی تری پیشان ده‌دا بۆ ئەوه‌ی خۆ له‌مردن بپاریزی، ئەسکه‌ندەر به‌و مه‌رجه‌ پازی ده‌بی، به‌لام هینده‌ ناخایه‌نی، باران ئەسکه‌ندەر ناچار ده‌کات، ئەو کاره‌ بکات، که‌ ده‌بوايه نه‌یکات، ئەویش له‌جی‌گایه‌ک دانه‌نیشی، که‌ بنی ره‌ساس بی و سه‌ری تاس. به‌لام باران ده‌بیتته‌وه‌ی ئەم مه‌رج شکانده، هه‌ر ئەو دهم جبرائیل ئەسکه‌ندەر له‌بن ره‌ساس و له‌سه‌ر تاس ده‌گرێ و پیتی ده‌لی: ته‌نیا ئەم کاره‌ ده‌بووه‌ هۆی مردنت! ئەوا ئەم کاره‌شت کرد و ئیستا وه‌ختی رۆحکیشان و مردنته. ئەسکه‌ندەر ئەوه‌نده‌ی بۆ ده‌مینتته‌وه ته‌نیا مۆله‌تی وه‌سه‌یه‌تیک له‌ جبرائیل -عزرائیل- بخوازی، واته‌ ئەسکه‌ندەر ئەگه‌رچی ناوی نه‌مری نه‌خواردوه، به‌لام توانی (نه‌مری!) به‌ده‌ست بی‌نی، ئەویش به‌وه‌ی ته‌نیا خۆی له‌ یه‌ک حاله‌ت بپاریزی. به‌لام! ده‌توانی؟!

له ده‌قی (زه‌لامیک!) کابرا ده‌گاته (قه‌لا) یه‌ک و ده‌که‌وێته هه‌لکه‌ندنی پاش ماوه‌یه‌ک کرمتیکی سپی ده‌دۆزیتته‌وه، ئەو کرمه‌ گه‌وره‌ ده‌بی و ده‌بیتته -مندال- و له‌ منداله‌وه ده‌بیتته (گه‌نج) و به‌قسه‌ دئ، که‌ده‌زانێ کابرا به‌دوای چیدا ده‌گه‌رێ، زۆر دل‌سۆزانه و راست‌گۆیانه نامۆ‌ژگاری ده‌کات که‌ از له‌م فیکره‌یه بی‌نی و به‌دوای ناوی نه‌مرییدا نه‌گه‌رێ، چونکه ئەویش له‌م ناوه‌ی خواردوو‌ته‌وه-واته‌ ناوی نه‌مری- و ئیستا وای به‌سه‌ره‌اتوه، هه‌ر چه‌نده نامری، به‌لام له‌نیوان کرم و که‌تره‌یی له‌نیو (بازنه‌ی نه‌مری!) (*-٢٢) دا ده‌سووریتته‌وه، ئیستاش له‌و ژبانه‌ بیزار بووه و به‌دل ئاره‌زوو ده‌کات مری! که‌چی نامری! کرمه، یان راستتر کابرا له‌م مه‌به‌سته‌ی ته‌وه‌یه بلتی: من راسته‌ داوای نه‌مریم کردوه، به‌لام! هه‌له‌م ده‌بوايه داوای (هه‌میشه‌ گه‌نجی) (*-٢٣) بکه‌م چونکه ئەگه‌رچی نه‌مریم به‌ده‌ست هیناوه، به‌لام هیچ سوود و خۆشییه‌ک له‌و نه‌مری نیوان کرم و که‌تره‌یی‌به‌دا نابینم. له‌وه‌ش ئەوه‌ به‌ده‌رده‌که‌وێ که‌ ئەو (زه‌لام!)ه‌ی به‌دوای ناوی حه‌یاتدا ده‌گه‌را، ناوه‌که‌ی نه‌دۆزییبه‌وه، به‌لام که‌سه‌تیکی دی دۆزییبه‌وه که‌ ئەو ناوه‌ی خواردوو‌ته‌وه و نه‌مری به‌ده‌ست هیناوه. به‌لام، چ نه‌مری‌به‌که‌ کابراکه‌ وه‌ک نموونه‌یه‌کی زیندوو به‌رچاوخۆی پیشانی (زه‌لام!)ه‌که‌ ده‌دا، ئەو زه‌لامه‌ش دیتته قه‌ناعه‌ت و از له‌م گه‌راوه‌ دینتی و ده‌گه‌ریتته‌وه سه‌ر ژبانی ئاسایی. هه‌ر چه‌نده‌ ناوه‌که‌ی به‌ده‌ست نه‌هینا، به‌لام ئەو په‌نده‌ی به‌ده‌ست هینا که‌ از له‌م ناوی حه‌یات و نه‌مری‌به‌ بی‌نی، چونکه هه‌ول‌دان بۆ ئەم ناوه‌ سوودی نییبه.

له ده‌قی (پیره‌ژتیکی) پیره‌ژن هه‌رچه‌نده (به‌قسه‌!) ده‌گاته ئەو شوپنه‌ی که‌ مردنی لی نییبه! به‌لام نه‌بوونی مردنه‌که له‌وه‌دا نییبه که‌ خه‌لک له‌وئ نامرن. به‌لکه‌ هۆیه‌ک هه‌یه ئەویش ته‌وه‌یه که‌ پیش ئەوه‌ی مرن! هه‌ر نه‌خۆش که‌وتن زوو سه‌ریان ده‌برن، سه‌رپه‌نه‌که‌ش بۆ ئەوه‌یه تا گۆشته‌که‌ی بخۆن! چونکه وه‌کو

له دهقه کهدا دیاره لهو جیگایه گۆشتی (مرۆف!) دهخۆن. واته پیرهژن نهچوووه لهو جیگایه که مردنی لئ نییه! بهلکه مردن لهوئ بهشپوهیهکی تره! لهو دهقهش لهوهمان بۆ دهسهلمینی که هیچ جیگایه که نییه مردنی لئ نهی، لهوهش لهو ئهجمه دههاته دهست که پیرهژن ههر له لهوه لهوه نهیتوانیوه نهمریی بهدهست بیتی، لهوهی لهو پیتی رازی بووه تراویلکه بووه نهک راستی.

وهکو خوتندمانهوه، لهوهی نهمریی بهشپوهیهکی تهواو به دهست هیناوه، تهنیا (خدری زینده و ئهلیاس)ن، له دووانهش که نهمریی بهدهست دین، لهریزی (مرۆف!) دهچنه دهرهوه و دهچنه جیهانی فریشتان. لهوانهی تریش که بهدهستیان دین، ههریه که بههۆیهک- که پاشتر باسی دهکهین- له دهستیان دهدهن. تهنیا (زهلامیک) نهمریی بهدهست دینی بهلام، لهویش زۆر لهتارهزوی بهدهست هینانی پتر هیوا دهخوازی که کاریگهری لهو ئاو و لهو نهمریییهی لهسهرا لابهکوهی و بیتیتهوه مرۆقیکی ناسایی بهناسایی بژی و بمری.

لیته لهوه بهدهردکهوهی، که لهوانهی نهمریی بهدهست دین، نهمریی تهواو، لهریزی مرۆقی ناسایی نامیتن، بهلکه دهبنه فریشته! وهک خدر و ئهلیاس، لهوانیش وهک (ئوتۆ- ناپشتم) که لهویش چووهری خوادوهندان. دهن هیچ مرۆقییک بهشپوهی مرۆقی ناسایی ناتوانی نهمریی، لهگه هۆیه کهشی بهدهست هینا، بههۆی غهریزه مرۆقانه کهی که (خاللی لاواز) یهتی لهدهستی دهدا.

بهدهست هینانی نهمریی له بهشی ههذقی له نهمرانی ترا!

لهم دهقانهدا کهسایهتی خۆی بهدوای نهمرییدا ناگهری، بهلکه خهلهک نهمرییدان پین دههخشن، له دهقی (ئهسحابه) پیاوی ئاغا بهوهی چاکه لهگه لهسهحابه دهکات، لهسحابهش له پاداشتا نهمریی پین دههخشی- بهلام، لهنیو بهههشت نهک لهسهرا دنیایی، لهریگای چونیشی بهدوای کیسه پارهکهیدا که بهنیو گۆرپه رته دهبن، بهههشت و دۆزهخ دهبینی، شتیکی تریش که پیاوی ئاغا دهبینی، لهویش (تیبهر بونی بروسک)ه که لهوهش نیشانهی بهسهراچوونی رۆژگاره، بهقسه ئهسحابه، لهو دهقیقه یان سهعاتهی که پیاوی ئاغا لهوئ دانیشتوووه (حهفتی ههزار سال)ه لهمهش دهتوانین بهدوو زهمهنی یهک کاتی ناوبهین که زهمهنی نیو بهههشت و دۆزهخ جیایه لهگه لهگه زهمهنی سهرا دنیا، له جیایییه لهگه لهگه میرمیش پش بهرچاو دهکوهی جیایییه کهش له ههست پیکردنی جیای ئهسحابه و پیاوی ئاغا، لهو زهمهنهی که لهسحابه ههستی پیدهکات، پیاوی ئاغا ههستی پیناکات. تا که دهگه پیتهوه سهرا دنیا لهوسا دهبینی خهلهک و زهمان گۆراوه و پهشیمان دهبیتهوه و دهلی: (حهککو چم لهخۆ کرد!) که واته لهوهی که پیاوی ئاغا لهریگا چوون و هاتنهوه دهبینی، بینی بهههشت و دۆزهخ بهچاوی خۆی و گۆرانی زهمان و خهلهک بهراوده و ماوهیهکی یهکجار زۆر، لهم چوون و هاتنهوهش، بئ لهوهی بمری و تازاری گیانکیشان بینی دهچیته نیو بهههشت و لهوئ نهمریی پین دههخشن. بهلام، بئ لهوهی بزانی رتهی دهکاتهوه!!.

شیخ فخر، وهک لهبهسهرااته سهیر و ژبانه پر عاجباتییه کهی دیاره، خۆی بهدوای نهمریی و هۆیهکانی نهمرییدا نهگهراوه، ههر چهنده خۆی کهسیه تییهکی ئهفسانهیییه، بهلام دهرمی و گۆرکهی دهبن بهچاک (۲۴-*) کهچی پاش مردنی، خهلهک بهپیتی عهقایدی خویان به زیندووی دهزانن و لایان وایه

نه مردوووه لهمهش دیاری عوامه بۆ خهلهکانی دیار و بهناو و ژبان ناسایی.

که یخهسهرو که پینجهمین پاشای مادهکانه، چونکه پاشایهکی دیار و خاوهن کردهوی مهزن بووه و خهلهک خۆشیان ویستوووه و کاری گهورهتر و زۆرتیان داوته پال و ههرخۆشیان لهسایهی لهم کارانه - کاره میژوویی و ئهفسانهیییهکانی- کردووایه بهیهکی له نهمرانی زهردهشتی لهوانهی که دواوژ، واته رۆژی قیامهت- بهپیتی باوهری زهردهشتیان- زیندوو دهبنهوه، ههر چهنده وشه زیندوو بوونهویان بۆ بهکار دین، بهلام پروایان وایه که نه مردوون. لهم نهمریی و زیندوویی بهخشینهش بهکه یخهسهرو دیاری خهلهکانی سهرا ئیینی زهردهشتییه بهشپوهیهکی تایبهتی، لهوانهوه بۆ نیو خهلهک بلاوووه توه. واته که یخهسهرویش دهژی و دهرمی، بهلام عهقلی عوام زیندوویی و نهمریی پین دههخشن، لهویش خۆی بهدوایدا نهگهراوه. بۆیه چوون و هاتنهوهی نییه! بهدوای ئاوی حیاتدا ههر لهبهر لهمهشه هیچ پهندیکی ریگا باس نهکراوه.

لهوهی جیگای سهراجه لهم بهشه نهمریییهکان بهکهسایه تییهکان دههخشین، بئ لهوهی کهسایه تییهکان داوای بکن، یان ناگادارین و بهدوایدا بگه پین.

۳-۶-۱-۴- هۆیهکانی نهمریی چین؟

لهوهتهی مرۆف بییری لهوه کردوو توه که نهمریی بهدهست بیتی لهسهرا لهو باوهرهش بووه که (هۆیهک!) ههیه یان چهندین هۆ ههن که دهبنه هۆی لهو نهمریییه گلگامش لهگه بهکهمین مرۆقه بهدوای نهمرییدا گهراوه، (ئوتۆ- ناپشتم) (گیایی نهمریی!) ژیر دهریای بۆ دهست نیشان کرد، واته لای گلگامش هۆی نهمریی و تهمه ندرتیژی و ههمیشه گهنجی لهو گیایه بو، ههر چهنده له ئهفسانه سهمه رییهکان باس له هۆی تریش دهکریت وهک (نانی ژبان و ئاوی ژبان) بهلام، له ئهفسانه کوردیییهکان، باسی زۆر هۆی تر دهکری که دهبنه هۆی نهمریی.

له داستانی میرمیش لهو داستانه کۆنه کوردیییه باسی زۆر (هۆ) دهکری که ههر یهکه و بۆ خۆی دهبیته هۆی نهمریی و تهمه ندرتیژی.

سهرا تا میرمیش بهدوای لهو جیگایه دا دهگهری که مردنی لئ نهی، لهو جیگایهش ده دۆزیتهوه که له دهقه کهدا به (قوبیا فهلهکی)ی ناو دهبا، وهکو له دهقه کهدا دیاره ههر زیندوهوهری بگاته لهو جیگایه، نامری! وهک چۆن میرمیش و جوانی و تازییهکانی، نهک ههر نه مردن، بهلکه ههر بهو تهمه نی گهنجی و جوانیییه مانهوه، که تیبیدا چوو بوونه نیو (قوبیا فهلهکی).

یهکیکی تر له هۆیهکانی نهمریی لهو ماوهیه به که دهریا وشک دهکا و تا جیگاکهی دهبیته ئاقار و جوتیار جووتی لئ دهکا، لهو ماوهیهش ماوهیهکی درتزه که دهکاته ههزار و پینج سهرا سال.

پاش لهوهی لهو گهلییه پر له (گارس = ذرات)ه که بالنده ههر رۆژی یهک دنک لهو گارسه دهخوات و لهسهرا قسهی خۆی - واته بالندهکه- عومری خۆی درتزه دهکات لهو گهلییه گارسهش بهشی لهو ماوهیه دهکا تا که میرمیش دهگه پیتهوه، لهو ماوهیهش ههسان ماوهی دهریا وشک کردنه کهیه. پاش لهو (کراسی مار- کاژ) هۆیه که بۆ نهمریی، بهوهش که ماره که بهمیرمیش دهلی: من و تو نامرین! تا لهو گهلییه پر

نەبى لە كراسى من، كە من ھەر سالھى يەك كراس داوئىمە ئەو گەلئىيە، ئەو گەلئىيەش بەھەمان ئەو ماوھىيە پىر دەبىن، كە گەلئى گارس تەواو دەبىن و دەريا وشك دەكات. يەكئىكى تر لە ھۆبەكان، پىر كەرنەوھى گەلئىيەكە بەخۆل بەھۆى (سبىل - قەننە) پىرە مېترىك، كە تا ئەو گەلئىيە پىر لە خۆلئى گەردەكە دەبىن و ئەو خۆلەش بەھۆى ئەو سبىلە و ھەر پۆزەھى يەك سبىل خۆل دەگۆزىرتتەوھ. ماوھى گواستەوھى ئەو گەردە بۆ ئەو گەلئىيە ھەك ماوھەكانى تر ھەزار و پىنچ سەد سالى دەوئ، ھەتا خۆلئى ئەو گەردە ماپى و ئەو گەلئىيەش پىر نەبووئىتتەوھ، پىرەمېتر نامرئ! ھەر بۆيە ھەك لە دەقەكەدا ديارە، كە مېرمەح لە گەرانەوھيا دەگاتە لای پىرەمېتر، پىرەمېتر دوا سبىلە خۆلئى لا ماوھە كە دوا سبىل روو دەكا يەكسەر دەمرئ، واتە ماوھى گواستەوھى خۆلەكە بە سبىل ھۆبەكە بۆ مان و نەمردنى پىرەمېتر و تەواو بوونى كارەكە دەكاتە تەواو بوونى تەمەنى پىرەمېتر.

لە دەقى داستانى مېرمەح (سبىو!) دوا ھۆى (نەمرى!) يە ئەو سى سبىوھى كە (فەلەك) لەكاتى گەرانەوھى مېرمەح دەيداتە مېرمەح و پىتى دەلئى: ئەو سبىوانە نەچوئىنى ھەتا ئەو سبىوانەت لایى، تۆ نامرئ. بەلام، لە گەرانەوھى يا (خودا) داوا لە جىرائىل دەكات خۆى بىكاتە مامە دەروئىش و بەفېلئىك ئەو سبىوانە لە مېرمەح بستىنئى، چونكە ئەگەر مېر بگاتەوھ قوبىا فەلەكئى ئەوا جارئىكى تر نامرئ و ئەوئىش مەرقە، مەرقە دەبى بمرئ. جىرائىل يان راستتر مامە دەروئىش سوود لە سوئى مەرقەفانە وەردەگرئ، كە لىرە خالى لاوازى (مېرمەح) ە، ھەرسئ سبىو يەك لە دواى يەك لە مېر دەستىنئى، سەير لەوھىيە كە مېرمەح يەكەم سبىو دەداتە مامە دەروئىش، يەكسەر پىرى لە خۆى و جوانى و تازىبەكەى بەدەردەكەوئ، پاش سبىو دووھم ھەر زۆر پىر و كەترە دەبىن، كەچى دەرس وەرنەگرئ و گوئى لە پەرىبەكان نابئى كە دەلئىن: مەيدەرئ مەيدەرئ دوا سبىو دەداتە مامە دەروئىش و دوا ھەناسەى ژبان لەدەست دەدا. ئەوھى جىگەى سەرنجە لىرە سبىوھەكان، ھۆى پىرەبوون و ھەمىشە گەنجى و نەمردن، كە ئەو پىرەبوونە لەوانەى پىشووئا نەبوو، بەلكە تەواو بوون و يەكسەر مردن، پىنكەوھ بوون.

ئەوھى كە داستانى مېرمەح لە داستانەكانى تر و دەقە ئەفسانەبىيەكانى نەمرى جىا دەكاتەوھ، ئەوھىيە كە مېرمەح زۆر ھۆى نەمرى و تەمەن درىژئى دىتە رىنگا كە دوانىان ھۆى نەمرى ھەمىشەبىن، ئەوئىش قوبىا فەلەكئى و سى سبىوھەكەى قوبىا فەلەكئىيە، كە ئەگەر لە قوبىا فەلەك مابا يەوھ و نەھاتبا يە دەروھ ھەرگىز جارئىكى تر نەدەمرد. ئەگەر سبىوھەكانى لەدەست نەدابا يە، نەپىر دەبوو نەدەمرد. ئەو چوارەكەى تىرش - وشك كەردنى دەريا و، تەواو بوونى گەلئى گارسئ و پىر بوونەوھى گەلئى بەكراسى مارو، گواستەوھى گەردىك بۆ نىو گەلئىيەك بەھۆى سبىل، ئەمانە ھۆى تەمەن درىژىن، چۆن دەركەوت ھەرىكەيان كۆتايىبەكەى ھەيە، كۆتايىبەكەش ھۆى مردنى ئەو كەسەيە كە چاوپەتئى تەواو بوونى دەكات.

لە دەقى ئەسكەندەرى و ربا قانع ھۆى نەمرىبەكە (ئاوى حەيات) ە و نىشانەكەشى ئەوھىيە كە لە كانىبەكدا يە، كە كانىبەكە ھەلئەقوئى و لەپاش مەترىك جارئىكى تر دەچىتتەوھ ژىر زەوى ھەك لە خدر و ئەلىاس - دا بەدەردەكەوئ لەو تەمەنى خواردوويەتبا نەوھ ھەر لەو تەمەنە دەمىن و پىرنا بن و نامرن.

لە دەقى (خدرى زىندە) شدا، ھۆبەكە ھەر (ئاوى حەيات) ە و لە كانىبەكدا يە كە كانىبەكە ھەلئەقوئى،

كەچى نە كەم دەكات و نە زىاد، لىرەش ئەو ئاوھ ئەوھى بىخواتەوھ، لە چ تەمەنىكدا بى ھەر لەو تەمەنە دەمىنتەوھ و نامرئ.

لە دەقى (ئەسكەندەرى چارقورنەت) ھۆى نەمرىبەكە ھەر ئاوى (حەيات) - ئاڤا ھەيوان) يىبە، ئەو ئاوھش لە كانىبەكەى دوورە دەستە، نىشانەكەشى ئەوھىيە كە وردە ماسىيە مردووى برژاوى تى بەھاوتى يەكسەر زىندوو دەبىتتەوھ، دىسان دارى وشك بوو و جوانى مردوو زىندوو دەكاتەوھ، خدرىش كە ئاوھەكەى خواردووتەوھ، لەو تەمەنى كە خواردوويەتبا يەوھ، لەو تەمەنەدا نەمرى بەدەست دىنئى.

ھۆبەكەى تى نەمرى لەو دەقى ئەسكەندەرى ئەوھىيە كە جىرائىل بەئەسكەندەرى دەلئى: تۆ نامرئ ھەتا لەبىندا رەساس نەبئى و لەسەرتدا تاس، واتە ئەسكەندەرى نامرئ ھەتا ئەو پۆزەھى كە ئەو مەرجە دىتتەپىش، بەدەخوھ ئەو پۆزە زۆر ناخايەنئ و ئەسكەندەرى دەبىتتە تاس و بنى دەبىتتە رەساس، بەمەش پۆزئى مردنى دىتتە پىش و نەمرىبەكەى نامىنئ.

لە دەقى زەلامىكدا، ھۆى نەمرى لەوئىش ھەر ئاوى حەياتە، بەلام كارىگەرىبەكەى بەجۆرئىكى ترە! ئەوئىش ئەوھىيە راستە ھەر كەسئ بىخواتەوھ نامرئ! بەلام لە نىوان كرم و كەترەبىدا دەسوورئىتتەوھ، واتە لە سوورئىكى بەردەوام و لە گۆزانئىكى ھەمىشەبىدا بەنەمرى دەمىنتىتەوھ، كە لىرە ئەو ئاوھ لە ھەموو (ئاوى حەيات) يىبەكانى تر جىبا يە.

لە دەقى پىرەژن، ھىچ ھۆبەكەى نەمرى نىبە! جگە لە وھمى وشە! كە ماناكەى وا دەكەوئتەوھ، مردن نىبە! بەلام، سەرىپىن گوشت و خواردنى مەرقە ھەيە، پىرەژن ھەرئى بەسەردئ، كە نەخۆش دەكەوئ سەرى دەپرن و گوشتەكەى دەخۆن.

لە بەشى ھەندئ لە نەمرانى تر، ھۆى نەمرىبەكە بۆ پىياوى ئاغا جىگا - واتە ئەو دنيا - يان راستتر بەھەشتە ئەگەرچى خۆى پىتى نازانى، بەلام بۆ (شېخ فەرخ) و (كەبەخسەر) ھۆى نەمرىبەكەيان باوھرى نىو خەلكە، واتە عەقلى عەوام پاش مردنىان نەمرى و زىندوويىتبا يە دەبەخسن، واتە شتىكى ماددى نىبە! نەمرىبەكەيان، بەلكە ھۆبەكەى مەعنىوى، ھەيە كە ناھىلئى بمرن و. نەمرىبەكەشىان لە نىو زىھنى خەلكدا يە.

۲-۱-۵- كەسايەتسىيەكان چۆن نەمرى بەدەست دەدەن؟

زۆرىيە ئەو كەسايەتسىيەنى كە زۆر بەپىداگرتتەوھ بەدواى (نەمرى) دا دەگەرئىن، كە ھۆى گەران و پىداگرتتەكە قەناعەت و راي نەگۆرى كەسايەتى خۆيانە، كەچى دۆراندىن و لەدەست دانى (ھۆى) نەمرىبەكەش ھەر ھۆى بوونى (خالى لاوازا!) خۆدى خۆيانە، كە ھىچ مەرقەتىك نىبە! لە رووتكەوھ خالىك يان زىاترى لاوازى نەبئى، كە ئەم خالى لاوازە زۆر جار ھۆى لەدەستدانى خىر و خۆشى و شتى گىرنگ ھەتا (ژبان) يشە. لە داستانى گىگامش كە (گىبايى نەمرى) بەدەست دىنئى، ھۆى لەدەست دانەكەى رىككەوت يان راستتر (قەدەر) ە، كە لەكاتى سانەوھى گىگامش (مار) يان (شېرى خۆلئى) - ھەك دەقەكە دەلئى: ئەو گىبايە دەخوا و گىگامش رەنج بەخەسار دەبئ. ديارە ئەو رەنجەى كە گىگامش لەپىتاو ئەو گىبايە داوئەتى، زۆرىيە كەسايەتسىيەكانى تىرش، بەتابەت ئەوانەى كە بەنەخشە و ھىز و

سهرمایه وه به دواى هۆبه کانی نه مرییدا دهگه پین ئه و رهنجه دهدهن و ماندوو بوونی زۆر دهکیشن.

له داستانی میرمخ، ئهگه رچی پاله وانیه تیی پتیه دیار نییه! بهلام، ئه م رتگا دور و ئه م هه مو قوناغه که میرمخ ده بیڕی، بئ ماندوو بوون و بئ دهردی سهر نییه! ئه گه ره له داستانی (میرمخ) پتیشتر گوترا له و داستانه زیاتر له هۆبه که هه یه: له (هۆبه کانی نه مری) ئه و میرمخ یش زیاتر له جارێک و پتر له هۆبه که له دهست ددها. له رتگای چوون و گه ران به دواى -ئو جیگایه ی که مردنی لئ نییه!- له م دهقه دا چوار که سایه تی دیته رتگا و هه ریه که ی پتیشنیاری هۆبه کی ته مه ندریژی و نه مری بۆ دهکات، که چی میرمخ به هه یچیان دلی ئاوی ناخواته وه و دهلی: (رۆژیک دئ ئه وان هه ش ته و او ده بن) ئه گه رچی مه زهنده و پتیشنییه که ی راست دهرده چن! بهلام، خۆشی له و ته مه نه زیاتر ناژی که هه ریه که له هۆبه کانی ده بنه هۆی ئه م ته مه ندریژییه که دواتر دهرده که وئ ماوه که (۱۵۰۰) هه زار و پینج سه د سا له، هۆبه کان که له به شی - هۆبه کانی نه مری چن؟- دا باسکران، میرمخ ئه و چواره ی به که میان به یه که له دهست ددها، ئه ویش ئه وه یه که ئه م هۆبه یه، به هۆی (ته مه ندریژی) تیدهگا و ئه و خۆی به دواى (نه مری) دا ده گه رن. ئه گه ره به ته مه ندریژی رازی نابن، ئه و له سایه ی به رده وامی و پتیداگرتن له سه ر به دهست هینانی هۆی نه مری هۆبه که به دهست دینن، بهلام، به هۆی خالی لاوازی (مرۆف!) انه ی دوا جار هه ر دوو کیان له دهست ددها، هۆی به که م، که جیگایه که (مردن!) ی لئ نییه! ئه ویش (قوبسا فه له کئ) یه. له م جیگایه میرمخ نازاده هه رچی بکات، ته نیا یه که شتی لئ قه دهغه ده کرئ، ئه ویش ئه وه یه که نه چیته سه ر (گرئ هه ی هاین) دوا جار غه ریزه ی (قه دهغه شکاندن!) (*- ۲۵) هانی ددها و ده چیته سه ر ئه و گرده و گرد هینده به رز ده بیته وه، تا میرمخ له سه ر ئه و گرده را له و دووریه شار و ولاتی دایک و باوکی خۆی ده بینن و (سۆزی غه ربی) هه لده ستن و ده ست دهکات به گریان، ئه و سۆزی غه ربییه ده بیته خالی لاواز و ده یخاته سه ر ئه و رایه ی که پاش ئه و هه مو سا له بگه رپته وه شار و ولاتی خۆی و -به قسه ی خۆی- دایک و باک و کهس و کاری خۆی ببینن، به وه ی که به هۆی سۆزی غه ربی - (خالی لاوازی) ی پچ داده گرئ بگه رپته وه، ئه و ئه و جیگایه له دهست ددها که مردنی لئ نییه! واته (قوبسا فه له کئ). لیره به هۆی ئه و (قه دهغه شکینی) ییه ی که میرمخ ده یکات، ئه ویش چوونه سه ر گردی هه ی هاینیه، خالی لاوازی سه ر هه لده دا که سۆزی غه ربی کهس و کاره، ئه و خاله لاوازه ش ده بیته هۆی له ده ستدانی (قوبسا فه له کئ) که جیگایه که مردنی لئ نییه! دووم جار که هۆی (نه مری) له ده ست ددها، له ده ستدانی (سئ سیو!) ده که یه، ئه و سیوانه که (فه له ک!) ده یداتن و پتیشی ده لئ: نابن ئه و سیوانه ی بچوینن، چونکه ئه و سیوانه هۆی پیره نوون و نه مردنی میرمخ و ئه سپ و تاژییه کانبه تی. بهلام، له گه رانه ویدا که (خودا) فه رمان به (جبرائیل) ددها خۆی بکاته ده رویش و ئه و (سیو) انه له میرمخ بستینن، جبرائیل سوود له خالئ لاواز - سۆزی به زه یی - میرمخ ورده گرتو به هه نجه تی مندالی نه خۆش هه ر سئ سیو یه که له دوا ی یه که له میرمخ ده ستینن، لیره ش میرمخ جارێکی تر قه دهغه شکینی دهکا و ئامۆژگاری فه له ک له گوئ ناگرئ و سیوه کان ده داته - ده رویش - جبرائیل - ئه وه ی که سه یره، هه ر که میرمخ یه که م سیو ددهاته - ده رویش - یه که سه ر پیری لئ به دهرده که وئ، پیرییه کی به رچاو، نه ک هه ر به ته نیا میرمخ به خۆی! به له که

ئه سپ و تاژییه کانبیشی وهک ئه و پیر ده بن، که چی میرمخ په ند وهر ناگرئ و سیوی دووه میشی ددهاتن، ئه مجار له پیرییه وه ده گاته که تره یی! که چاو و گوئی کز و ته پ ده بن، به و حاله شه وه، هه رچه نده له نیتو قوبه ی فه له کئ بانگی ده کن - نه ده ی - نه ده ی - واته میرمخ سیوه که نه ده یته ده رویش! که چی سیوی سییه میشی ددهاتن و پتیش ئه وه ی بگاته قوبه ی فه له کئ دوا هه ناسه ی ژبان ددها و ده مری.

ئه وه ی جیگای سه رهنجه له م داستانی (میرمخ) ه، ئه وه یه که میر به دواى یه که هۆی نه مرییدا ده گه رن، که چی زیاتر له هۆبه کی ده ست ده که وئ، که چی یه که له دواى یه که هۆبه کان له ده ست ددها، ئه ویش له په نا غه ریزه ی (قه دهغه شکاندن) و (سۆزی غه ربی) و (سۆزی به زه یی) که ئه مانه هه مو بیان (خالی لاوازی) (مرۆف) ن، ئه گه رچی زۆر جار (قه دهغه شکینی) هۆی به ده ست هینانی خواست و ئاره زووه کانه، ئه و هه ر ئه و خاله ش زۆر جاری تر، ده یب به خالی لاواز و له و خاله لاوازه ش، هۆبه کانی شان و له ده ستدانی شته به رهنجه کان له نیتو خودی مرۆف خۆیدا په یدا ده بن، ئه وان هه ش هه مو ئه و په نده سۆمه ریه ده سه لمپنن که ده لئ: «خودا ونده کان هه ر له زووه مردنیان بۆ مرۆف داناوه و نه مرییش بۆ خۆیان».

- له دهقی (ئه سه که نده ر) ی (وریا قانع) ئه وه ی نه مری به ده ست دینن، ئه سه که نده ر نییه! که خۆی به دواى ئاوی حه یاتدا ده گه رن، ئه وه (خدر و ئه لیاس) ن که دوو سه ر یازی نیو له شکره که ی ئه سه که نده رن، ئه وانیش له وان هه که به رتیکه که وت ئاوی حه یاتیان ده ست که وتوه، نه ک خۆیان به دوا یدا گه راین، که ئاوی حه یاتیشیان خوار دوه ته وه، وهک ده قه که باس ده کا له ریزی (مرۆف!) دا نه ماون و چوونه ته ریزی فریشتان، ئه وه ش ئه وه ده سه لمپنن که مرۆف - به ئاساییه تی مرۆقییه وه - هه رگیز ناتوانن (نه مری)! به ده ست بپنن، ئه سه که نده ر بۆ رتیکنا که وئ که ئاوی حه یات بخواته وه؛ بهلام، که خدر و ئه لیاس ده یانه وئ له بوونی ئه و ئاوه ئاگاداری بکه نه وه، بۆ ئه وه ی لپی بخواته وه، ده نگیک له غه یبه وه ئامۆژگاری خدر و ئه لیاس دهکات که نابن ئه سه که نده ر له و ئاوه بخواته وه، واته هۆی ئه وه ی که ئه سه که نده ر ئاوی حه یات له ده ست ددها، ده نگیک غه یبیه، هه رچه نده هیشتا ئاوه که ی به ده ست نه هیناوه، راستتر ئه وه یه که ده نگه که ده بیته هۆی به ده ست نه هینانی، نه ک هۆی له ده ستدانی.

له دهقی (خدری زینده) کهس به دواى ئاوی حه یاتدا نه گه راره، ئه وه خدری زینده یه که به رتیکه که وت له و کانی و ئاوه ده خواته وه، (خدر!) یش نه ک هه ر له م ده قه به له که له ته واری ده قه کان - نه ک هه ر ده قه کوردیه کان، هه مو ئه و ده قانه ی که باسی - خدری زینده - ده کن، له هه یچیان ئه و نه مرییه نادۆرپنن و له ده ستی نادا، چونکه خدر له زۆریه هه ر زۆری ده قه کان وهک پیاو چاک و ئیماندار دیته به رچاو، به وه ش که ئاوی نه مری ده خواته وه - وهک له دهقی پتیشوودا باسکر - له ریزی مرۆفدا نامینن و ده چیته ریزی - پیغه مه بر و فریشتان - ئه وه ش دیسان ئه وه ده سه لمپنن که ئه وه ی نه مری به ده ست دینن و له ده ستی نادا، ئه وان هه که له ریزی مرۆفی ئاساییدا نامینن و ده چنه جیهانی بالا.

له دهقی (ئه سه که نده ری چار قورنه ت) ئه سه که نده ر دوو جار نه مری له ده ست ددها، جاری یه که م: که (جبرائیل) ساردی دهکاته وه له وه ی به دواى ئاوی نه مرییدا بگه رن، جاری دووم: که مه رچی (جبرائیل) دیته دی، که ئه سه که نده ر نامری تا ئه و رۆژه ی بنی ده بیته ره ساس و سه ری ده بیته تاس. که باران

هه‌لده‌کا، جی‌گایه‌ک بۆ ئەسکه‌ندەر چاده‌کەن، ریک ئەو مەرجه‌یه، که جبرائیل بۆ ئەسکه‌ندەری دانا‌بوو، ئەویش دانیشتنی ئەسکه‌ندەر لەسەر رەساس و لەژێر تاس، که ئەمەش روودەدا، جبرائیل یەکسەر نامادە دەبێ و دەلت: ئەسکه‌ندەر، ئەمۆرۆ رۆژی مردنتە! لێره خالی لاوازی ئەسکه‌ندەر دوو خالە، یە‌که‌م: بە‌قسە‌ی جبرائیل واز له‌ بە‌ده‌ست هینانی ئاوی حەیات دیتنی، دووم: که بۆ ئەوهی خۆ له‌ (باران) بپاریزی دە‌چیتە جی‌گایه‌ک که مەر‌جی له‌ده‌ستدانی (نە‌مری!) یە‌که‌یه.

له‌ ده‌قی (زە‌لامیک!) دا دوو که‌سایه‌تی هەن، یە‌که‌میان که سه‌ره‌کیه، به‌دوای ئاوی نە‌مرییدا ده‌گه‌رێ، به‌هه‌له‌گه‌یه‌کی به‌ر‌چاو و مه‌نتقی واز له‌و بیره‌ دیتنی که به‌دوای ئاوی نە‌مرییدا بگه‌رێ، ئەویش ژبانی کابرای کرمه‌! که ئاوی حە‌یاتی خوار‌دووت‌هوه نە‌مری به‌ده‌ست هیناوه، به‌لام، زۆر په‌شیمانە و به‌دل ئاره‌زووی ئەوه ده‌کا که ئەو ئاوی نە‌خوار‌دبایه‌وه، که خوار‌دوویه‌تییه‌وه بتوانی له‌ ئەفسوونی ئەو ئاوه‌ رزگار بێ. واته‌ یە‌که‌م: هەر چە‌نده به‌ده‌ستی نە‌هیناوه؛ به‌لام، بیری و گه‌رانی به‌ده‌ست هینانه‌که له‌ ده‌ست ده‌دا به‌وهی دیته‌ قه‌ناعه‌ت و واز دیتن. دووم: بیری گرنگی و پیرۆزی ئەو ئاوه له‌ده‌ست ده‌دا و له‌و نە‌مرییه‌ بپزاره که به‌ده‌ستی هیناوه، پاش ئەوهی له‌نیوان کرم و که‌تره‌بییدا ده‌سووپیت‌هوه.

له‌ ده‌قی (پیره‌ژنیک) پیره‌ژن هەر زوو بیری به‌ده‌ست هینانی (نە‌مری!) له‌ده‌ست ده‌دا، به‌وهی که به‌هه‌له‌ به‌وه رازی ده‌بێ له‌و جی‌گایه‌ بمینته‌وه -به‌قسە‌ی خه‌لکه‌که- که مردنی تیدا نییه‌! به‌لام، ئەوه نە‌مری نییه‌! به‌لکه‌ سه‌ر‌برینی نە‌خۆش و گوشت خوار‌دنی مرۆ‌قه! واته‌ پیره‌ژن هەر له‌ سه‌ره‌تا بیری گه‌ران به‌دوای نە‌مری راسته‌قینه‌ی له‌ده‌ست داوه.

له‌ به‌شی (هه‌ندێ له‌ نە‌مرانی تر!) پیاوی ئاغا ئەو نە‌مرییه‌ له‌ده‌ست ده‌دا، که نه‌ به‌دوایدا گه‌راوه و نه‌ ئاگاداریشه که به‌ده‌ستی هیناوه، ته‌نیا ئەو کاته‌ی ده‌گه‌ریت‌هوه سه‌ر دنیا و ده‌بینی قسه‌ی (ئه‌سحابه) راسته و ده‌ورو زه‌مان گۆ‌راوه، په‌شیمان ده‌بیت‌هوه؛ به‌لام، پاش چی!

شیخ فە‌رخ و که‌یخه‌سه‌ره‌ویش خۆیان به‌دوای نە‌مرییدا نه‌گه‌راون و به‌ریک‌که‌وتیش به‌ده‌ستیان نە‌هیناوه، ئەوه کۆمه‌لانی خه‌لک و عه‌وامن به‌هۆی خۆشه‌ویستی و ناوداریبانه‌وه پاش (مردن!) به‌ نە‌مریان ده‌زانن.

۲-۷-۱- گه‌ران به‌دوای نە‌مری له‌ ئە‌فسانه‌ فارسییه‌کاندا،

۲-۷-۱- کین نه‌وانه‌ی به‌دوای نە‌مرییدا ده‌گه‌رین؟

له‌ ئە‌فسانه‌ فارسییه‌کانیشدا - به‌پیتی ئەو ده‌قانه‌ی لێ‌رده‌دا سوودیان لێ‌ ده‌بینن- ئەو که‌سانه‌ی که - فه‌ری ئیزه‌دی-یان هه‌یه، یان به‌دوای نە‌مرییدا ده‌گه‌رین، ئەوانیش که‌سایه‌تی پاشا و پاله‌وان و دیارن و زۆریه‌ی ئەو خالانه‌یان تیدایه که له -گه‌گامش-دا هه‌بوون.

۱- جه‌مشید پاشایه‌کی کورپه‌ پاشای ناودار و لێ‌ها‌تووه و له‌ سه‌رده‌می ئەو زۆر تاییه‌ته‌ندی هەن که له‌ سه‌رده‌مه‌کانی تر که‌متر به‌ر‌چاو ده‌که‌ون و جه‌م زۆر کاران ده‌کات که یه‌که‌م جاره له‌ میژوودا ده‌کرین، هه‌تا له‌ سه‌رده‌می ئەو نه‌ (پیره‌بوون) و نه‌ (مردن) هه‌بوون، که ئە‌مانه‌ به‌کاری ئە‌هریبه‌نی ده‌ژمی‌ردان، جه‌مشید هەر له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ خاوه‌نی (فه‌ری ئیزه‌دی) بوو، له‌سایه‌ی کاره‌ چاکه‌کانی و ئەو فه‌ره، خوداوه‌ند ویستی بی‌کا به‌په‌غه‌مه‌بر، که‌چی جه‌مشید قبوولی نه‌کرد، ماوه‌یه‌کی زۆر ده‌وری نو‌سه‌د سا‌ل جه‌م به‌م شپه‌یه‌

ژبا، پاشان که ئەم ته‌مه‌نه‌ درێژه‌ی به‌سه‌ر برد و زۆر کاری دا‌هینه‌رانه‌ی کرد، له‌خۆبایی بوو و گوتی: (من خودام، یان راستتر به‌خه‌لکه‌که‌ی گوت: من خودای ئی‌ه‌وم و هه‌موو کارێکتان له‌ده‌ست مندایه) که ئەم وشه‌ کفر ئامی‌زانه‌ی ده‌رپری، فه‌ری ئیزه‌دی لیبی جیا بووه‌ وه‌و ئەو هه‌یه‌ی له‌ده‌ست دا که هەر به‌میرات هه‌ی بوو، که فه‌ری دۆ‌راند، هه‌یزی ئەو فه‌ره‌ی لا نه‌ما که تا ئی‌ستا ده‌پاراست. ئەوا ئە‌گه‌ر به‌کفر کردنه‌که‌ی فه‌ری ئیزه‌دی له‌ده‌ست دا؛ به‌لام، به‌وه‌ی که داوای خوداوه‌ندی کرد، گیانی خۆشی له‌ده‌ست دا، که‌واته جه‌مشید که‌سایه‌تییه‌کی پاله‌وان و پاشا و ناوداره و هه‌یزکی ئایینی هه‌بوو-خوداوه‌ندیش په‌غه‌مه‌برایه‌تی ده‌دات- هه‌رچه‌نده وه‌ری ناگرن؛ به‌لام، نیشانه‌ی ئە‌وه‌یه که ده‌سه‌لاتی پاشایه‌تی و ئایینی له‌ ده‌سته و له‌ ژبانی خۆی رازییه و نه‌ک هەر نایه‌وئ بمرئ، به‌لکه‌ داوای خوداوه‌ندیش ده‌کات، که‌واته که‌سایه‌تییه‌که، ئەو خالانه‌ی هه‌یه که زه‌مینه‌ بۆ ئە‌وه خۆش ده‌کەن تا به‌دوای نە‌مرییدا بگه‌رێ.

۲- زوحاک ئە‌گه‌رچی هەر له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ لای خه‌لک خۆشه‌ویست نییه‌ به‌لام، کورپه‌ پاشایه و ده‌سه‌لاتداره، که جه‌مشیدیش له‌ریگا لاده‌دا، خه‌لکه‌که‌ بۆ خۆیان به‌دوای زوحاک-دا ده‌چن و داوای یارمه‌تی لێ‌ ده‌کەن و ده‌یان‌ه‌وئ بپێ‌ پاشایان، زوحاک ئە‌گه‌رچی -له‌ فه‌ری ئیزه‌دی- بپه‌رپه‌یه، چونکه له‌ نه‌وه‌ی پاشایانی -ئیران-ی نییه‌ به‌لام، هەر زوو ئە‌هریبه‌ن په‌یمانی له‌گه‌ل ده‌به‌ستی که زوحاک به‌گوتی ئە‌هریبه‌ن بکات و ئە‌هریبه‌نیش هه‌رچی زوحاک بپه‌وئ بۆی بکات، واته‌ زوحاکیش هه‌یزکی هه‌یه، که هه‌یزی ئاسایی مرۆ‌ف نییه‌- به‌لام، هه‌یزه‌که‌ی هه‌یزکی خۆدایی نییه‌ وه‌ک فه‌ری ئیزه‌دی، به‌لکه‌ هه‌یزه‌که هه‌یزی ئە‌هریبه‌نه، زوحاکیش ده‌وری هه‌زار سا‌ل ده‌ژی و له‌ ژبانی‌شی زۆر کاری و ده‌کات-ئە‌گه‌رچی کاری چاکه و خیر نین- به‌لام، کاری گه‌وره و دیارن، به‌مانه‌ش زوحاک زۆری ئەو خالانه‌ی هه‌یه، که زه‌مینه‌ی ئە‌وه‌ی بۆ خۆش بکه‌ن تا به‌دوای نە‌مرییدا بگه‌رێ، بۆیه داوا له (ئه‌ناهیتا) ده‌کات تا ئە‌ویش فه‌ری ئیزه‌دی به‌ده‌ست بپێ‌؛ به‌لام، ئەو فه‌ره شتی‌که تاییه‌ت به‌شاهانی ئیرانی، ئە‌گه‌ر زوحاک له‌وه‌دا سه‌رناکه‌وئ که نە‌مرییه‌کی خۆدایی به‌ده‌ست بکه‌وئ، ئە‌وا که فه‌ره‌یدوون به‌سه‌ریدا زāl ده‌بێ له‌ کتیی ده‌ماوه‌ند زنجیری ده‌کات و هه‌تا کۆتایی میژوو به‌زنجیر‌کراوی و زیندوویی ده‌میتینته‌وه.

وه‌ک ده‌رکه‌وت زوحاک هه‌موو ئەو خالانه‌ی هه‌یه، که ده‌بنه‌ هۆی ئە‌وه‌ی تا به‌دوای نە‌مرییدا بگه‌رێ، به‌لام زۆریه‌ی خاله‌کان و هه‌موو کاره‌کانی کاری ئە‌هریبه‌ن، واته‌ زوحاک به‌وه‌ خۆی له‌ که‌سایه‌تییه ئاسایی و ئایینییه‌کان جیا ده‌کات‌ه‌وه که له‌سایه‌ی سیفه‌ته ئە‌هریبه‌نییه‌کانی ده‌به‌وئ نە‌مری به‌ده‌ست بپێ‌ و له‌راستیدا که‌سایه‌تییه‌کی ئە‌هریبه‌نی ناوداره.

۳- فه‌ره‌یدوون یه‌کیکی تره له‌و که‌سایه‌تییه‌ته‌ی که خاوه‌نی فه‌ری ئیزه‌دییه، ژبانی فه‌ره‌یدوون چ له‌ ره‌گوریشه و بنه‌ماله‌وه، چ له‌ جو‌ری له‌دایکبوون و گه‌وره‌بوونی، ژبانیکی شاهانه و نا‌اسایییه، ئە‌گه‌ر به‌ره‌چه‌له‌ک کورپه‌ پاشایه و خاوه‌نی فه‌ری ئیزه‌دییه، ئە‌وا له‌ سه‌ره‌تا ژبانیکی یه‌کجار ناخۆش و پر مه‌ترسی به‌سه‌رده‌با. که به‌رده‌وام له مه‌ترسی کوشتندا، به‌هۆی ئە‌وه‌ی زوحاک، مه‌رگی خۆی له‌ده‌ستی ئە‌ودا ده‌بینن، هەر زوو هه‌ولێ کوشتنی ده‌دا، له‌گه‌ل ئەم هه‌موو ناخۆشی و مه‌ترسییه‌شدا، دیسان به‌یارمه‌تی گاوان و پیاوانی ئایینی فه‌ره‌یدوون شاهانه و پاله‌وانانه په‌روه‌رده ده‌کرئ و دو‌اجاریش به‌سه‌ر

زوحاکدا زال دهبج و دهبیته پاشای ئیران و زورکاری مهزن دهکات، ئەمانەش هەمووی خالی هاوبەشن لەنیوان ئەو کەسانە ی که بیر لە نەمریی دەکەنەوه، فەرەیدوون هەرچەندە خاوەنی فەری ئیزەدیش بو؛ بەلام، هەر دەوری پینج سەد سالیکی ژبا و دواجار لە ئەنجامی شەری نیوان کوپەکانی لە ژبان بێزار بو، ئەوه بوو ژبانیکی پر لەکارەساتی بەسەر برد و مردنیکی ئاسایی مرد، واتە فەرەیدوونیش ئەو زەمینەیی هەبوو، که ئەگەر ویستبای دەیتوانی بەدوای نەمرییدا بگهڕێ. ئەوهی جیگەیی سەرئەجە لە ژبانی فەرەیدوون - فەری ئیزەدییەکی لە رۆژانی مردنی هیچ کاریگەرییەکی پێوه دیار نییە هەرچەندە پێشتر لەسایەیی ئەو فەرە تەمەنیکی درێژ ژباوه.

۴- ئەفسانەیی ئیرانی بەگشتی و فارسی بەتایبەتی گرنگییەکی زۆری بە (ئەسکەندەر) داوه، ئەمەش کاریکی ئاسایییە، چونکه گرنگترین کارەکانی ئەسکەندەر بەشەر و ئاوەدانییەوه لەگەڵ خەلکی ئیران و ولاتی ئیران بوو. هەر بۆیە لە ئەفسانە فارسییەکان، لە زۆر جیگا و بەزۆر شتێوه ناوی ئەسکەندەر بەرچاو دەکەوێ.

لەدهقی (ئەسکەندەرنامە) (۱۰۷) کەسایەتی ئەسکەندەر لە هەموو روویکەوه کەسایەتییهکی شیواوه و ئەو خالانەیی تێدا یە زەمینەیی ئەوهی بۆ سازە کە بەدوای نەمرییدا بگهڕێ، لە رەگەوه ریشەییەکی ئایینی و خوداوەندی بۆ خۆی دیاری دەکات، لەبەر دەستی زانایەکی وەکو (ئەرستۆ) پەرورده دەبێ، پالەوانیکی لێها تەوی لێ دەر دەچێ، زۆر سەرکەوتنی بێ وینە تۆمار دەکات، رۆژەلات و رۆژئاوا دێخاتە ژێر دەستی خۆی، زۆر لە ژبانی خۆی رازی دەبێ و لە ژبانییدا هەر کاریکی ویستبیتی کردوویەتی و هەرچی ویستبێ بە دەستی هیناوه، کەسایەتییهکی دل پر هیوا و ئاواتی بێ سنوور بوو، ئەمانە هەمووی یەکیان گرتەوه و وەک دەقە ئەفسانەییەکانی ئەسکەندەر باس دەکەن، دواجار بەدوای-ئاوی حیایات-دا دەگهڕێ، کەسایەتییهکی وەکو ئەسکەندەر پاشا و پالەوان و دەسەلاتدار هەر ئەوهی لێ چاوه‌ڕوان دەکری.

۵- خدری زینده، کەسایەتییهکی لە ئەفسانە فارسییەکانییدا، هاوبەشییهکی زۆری لەگەڵ ئەفسانە - ئیسلامییەکان- هەیه، واتە ئەو دەقەنەیی لەنیو ولات و نەتەوه ئیسلامییەکاندا دەگێردێتەوه، (خدر) لە هیچ دەقیکیان خۆی بۆ خۆی بەدوای ئاوی حیایاتدا نەگهڕاوه زۆری زۆری دەقەکان لەوهدا یەک دەگرەوه کە خدر بەرپێکەوت ئاوی کانی نەمری دەخواتهوه. ئەگەرچی خدر بەردەوام لە ئەفسانەیی هەموو نەتەوه ئیسلامییەکان وەک پیاوچاک و کەسایەتییهکی ئایینی دێتە بەرچاو؛ بەلام، لەزۆری خالەکانی تر بێ بەشە کە دەبێتە هۆی ئەوهی خاوەنەکیان بەدوای نەمرییدا بگهڕێ، بەلام، جیگای سەرئەجە ئەوهی ئەو کەسایەتییه -جیا لە هەموو کەسایەتییهکانی تری دەقەکانی گەران بەدوای نەمری- بەردەوام ئاوی نەمری دەخواتهوه و نەمری بە دەست دینێ و لە هیچ دەقیکیش باس لەوه ناکات کە ئەو (نەمری!) یە لە دەست بدا، بۆیە خدر هەمیشە وەک کەسایەتییهکی زیندوو و نەمر-لای کەم تا رۆژی قیامەت- دێتە بەرچاو و قبوولیش دەکری.

۶- لە بەشی (هەندی) لە نەمرانی (تری) دەقە فارسییەکاندا، هەندی ئاوی تر هەن، کە لە ئەفسانە ئیرانییە کۆنەکانەوه هاتوونەتە نیو ئەفسانەکانی فارسی، ئەوانیش هەریه کە بەهۆیک، هۆی نەمری

بە دەست هیناوه، ئەوه تا (پشوتەن) کە گەوره کوپی (گوشتاسب) ه، بە دەستووری زەرەدەشت لە شیر و (نانی پیرۆز) دەخوا و دەخواتهوه و نەمری بە دەست دینێ. هەر وها (سوشیانت) و یارانی لەرێو رەسمی ئایینی (یەزەشن) دا خۆشایێک لە شیر و هومی سیی دروست دەکەن، هەر زیندەوهرێک ئەو خۆشایە بخواتهوه نەمری دەست دەکەوێ، جگە لەوهش لە هەر تەمەنیکی بیخواتهوه دەگهڕیتەوه سەر تەمەنی پێشتری. هەر وها (ئوروتەت نەر) ناوی کوپی دووهمی (زەرەدەشت) ه، یەکیکە لە نەمران و پێدەچن ئەویش لە خۆشایەکی خوار دینێتەوه، ئەوه تا (گورشاسب) و (کەبخەسەر) بەهۆی ئیمان هیناوه و خوار دنی خۆزاک (ئانوش) جاویدانییان بەنسیب دەبێ، دیسان (زال) هیچ هەوالێک لەبارەیی مردنییهوه نییە، ئەویش وەکو رۆستەم و سام نەمره و نەمرییهکیان بەمیرات بۆ ماوه تەوه. (ئەسفەندیار) بەهۆی (ئاوی پیرۆز) تەنیکی قایم و خۆراگری دەبێ، ئەم کەسایەتییهکان هەموویان ریشەیی شاهی و بەشی ئایینیان هەیه و هەندیکیان پالەوان و کاری گەورەشیان کردووه، ئەم خالانەش خالی ئەوهن کە رێگای گەران بەدوای نەمرییدا بگرنە بەر. هەرچەندە گەران بەپلان و هیز و سەرمایهیان دیار نییە: دیسان بە دەست هینانی هۆیهکانی نەمرییان زۆرتر لەرێگەیی ئایین و پیاوی ئایینییهوه یە.

لێره دوو کەسایەتی هەن، کە پاش مردنیان خەلک (نەمری!) یان پێ دەبەخشن، یەکەم: خەسەرەوی یەکەم، هیندە خۆشەویست بوو پاش مردنی عەقڵی عەوام نەمرییان پێ بەخشی و بێ مردن ناردیانە ئەو دنیا. دووهم: کوپش، ئەویش لەبەر خۆشەویستی عەقڵی عەوام نەمرییان پێ بەخشیهوه و کردوویانە بەیەکیک لەو کەسایەتییهکانی کە بەپیتی ئایینی زەرەدەشتی هەر هەزار سال جارێک بەدەر دەکەون.

لەم بەشەدا کەسایەتییهکان بەدوای نەمرییدا ناگهڕین، بەلام، لەرێگای ئایین و پیاوانی ئایینی و هەندیکیان خۆشەویستی خەلک، نەمری بە دەست دین، ئەگەرچی خۆیان بەدوای نەمرییدا نەگهڕاون، بەلام، هەموویان هەریه کە و چەند خالێکی هاوبەشیان تێدا یە لەو خالانەیی کە رێگای گەرانیان بۆ خۆش دەکات و لەگەڵ (گلگامش) لێکیان نزیک دەکاتەوه. یان زەمینەیی ئەوهیان بۆ خۆش دەکات تا خەلک نەمریان پێ ببەخشن.

۳-۱-۷-۲- کەسایەتییهکان لە رینگا تووشی چی دەبن؟

جەمشید پاشایەکی دیار و دەسەلاتداری میژوو و ئەفسانەیه ئەگەری ئەو خاوەنی (فەری ئیزەدی) یە، دیسان دواجار بۆ نەمری و هەمیشەیی ژبان داوای خوداوەندی دەکات، لەوهش دەبەوێ هەم نەمری بە دەست بێنێ و هەم دەسەلات و پیرۆزیی خوداوەند. جیاوازیی کەسایەتییه جەمشید، لەگەڵ کەسایەتییهکانی تر ئەوانەیی بەدوای نەمرییدا دەگهڕین، لەوهدا یە کە جەمشید تەنیا بەدوای ئاوی نەمری - یان راستتر هۆی نەمری- دا ناگهڕێ بەلکە دەبەوێ هەموو دەسەلات و پیرۆزی و نەمرییهکان بەیەکجار بە دەست بێنێ، ئەویش لەرێگای بە دەست هینانی - خوداوەندی- هەولدا نەکەشی گەران نییە کە چون و هاتنەوهی تێدا یە تا لەرێگای چون و هاتنەوه بەسەر هاتی پەند نامیزی بێتە رینگا، چونکە جەم پاشایە و هەر لەشوتین و ولاتی خۆی داوای خوداوەندی دەکات، دواجار لەپیناوە ئەم داواکردنە، هەم (فەری ئیزەدی) کە بەمیرات هەببوو، لە دەست دەدا، هەم ژبانی خۆشی لەسەر دادەنێ.

نهم جوړه داواکردنه هەر تهنیا جهمشید ناگریته وه. (به لکه فهرهیدوون و زوحاک) یش، ههر بهم شپوه یمن. فهرهیدوون، نهویش خاوهنی فهری ټیزه دیبه، ههر له سایه ی نهو فهرهش ته مه نیکي پینج سده سالی به سهر دبا، به لام، که دواچار له سایه ی کاره براکوژیبه کانی ههر سځ کوره کوی له ژبان بیزار ده بی، نهو فهری ټیزه دیبه، هیچ کاریگه ریبه کی پتوه دیار نیبه، بویه جیایی فهرهیدوون له گه ل که سایه تیبه کانی تر له وده ایه که - وهک له دهقه که دا به دهرده که وئ- مردنه کوی به په زامه ندی خویه تی، واته به دوا ی نه مریدا نه گه راوه، ههر چنده خال و زهمینه ی گه رانی له بهر دست بوو.

زوحاک له تمه من دریزی و دهسه لاتی پاشایه تی و دژستایه تیبه نه هریمن، هه موو نهو خالانه ی له بهر دست بوو که دوا ی نه مریی بکات، داواشی کرد به لام، خال و زهمینه کوی - وهکو پیشتر گوتمان - نه هریمنی بوو، تا ده توانین: په یمانبه ستنه کوی له گه ل نه هریمن، بهرام بهر فهری ټیزه دی پاشاکانی تر رابگرین. بویه ژبانی پاشایه تی و کرده ووه کانی و دوا ی (فهری ټیزه دی) کردنه کوی وهک گه ران وایه به دوا ی نه مریدا، ههر چنده نهویش وهک جهمشید ههر له جپه وه بوو، بویه کار و به سهرهاته کانی ده کری وهک په ندی ریگی گه ران به دوا ی نه مریدا لی وه ریگری.

له دهقی (نه سکندر نامه) ی فارسیدا، دوا ی (گلگامش) ی سؤمیری و (میرمخ) ی کوردی، ده گه یه ته ووتر و ریکنترین دهقی گه ران به دوا ی نه مریدا. که نه سکندریش که سایه تیبه که هه موو خاله کانی گه ران به دوا ی نه مریدا هیه و له چوون و هاتنه وهش زور به سهرهاته په ند نامیزی دپته ریگا.

یه که مین شت که ده بیینی، مامز ټیکه شاخیتی له زپره و یه کی له زیو و جلیکی نه لماس درووی له پشته، نه سکندر به تهنیا به دوا یدا ده چی، بوی ناگری. پاش سځ روژ بزری دهکات، نهو هس وهک نهو وایه: که نه سکندر لهوه تیبگات که (دنیا!) وهک نهو مامزه جوان و به نرخه؛ به لام، بو که س ناگری دوا ی نهو هندی که سی تر ده بیینی که له تینووان هاوار دهکن و له ناوی سویر دهخونه وه تینویتیسیان ناشکی، هندی که سی رووت ده بیینی خو داوینه نیو ناگر، پیره ټیک ده بیینی، به نی رهش و سپی ده ریتی و له ملی منداله ساواکانی دهنی و ده بانخکینتی، له وانه رت ده بی، ده چپته نیو باغیک پر له میوه ی جوان، که میوه کان لیده کاته وه هه موو ناویان کرمتی و بوگه نه. پاش نه مانه تووشی پیاویکی نورانی ده بی و نهو پیاوش خدری زینده یه، خدر مانای نه م پیشهاتانه ی بو لیکده داته وه، ناوا دست پیده کات و ده لی: تینووه کان له کانی (ته ماع) یان ده خوارده وهو تیریان نه ده خوارده وه. نه وانه ش نه باند خوارده وه که سانی بی ته ماع بوون و چاویان له مالی دنیا نه بوو، نه وانه ی بهرگیان له بهر بوو که سانی بی ته ماع بوون رووتکان که خو یان ده هاویشته ناو ناگر ته ماعکار و دنیا په رست بوون. نهو پیره ټنه چهرخی روژگار بوو که به رده وام ده سوړی و نهو داوه رهش و سپیبه شه و روژ بوو، منداله کانیش خه لکی نه م جیهانه بوون و به - ژهری نه جهل - و به نی مهرگ ده خنکان! نهو باغش دنیا یه و میوه کانیش مروقی نه م دنیا یمن، له رووکار جوان و بهر دلن، له ناوه روکدا رهش و کرماوین؛ نه م قسانه ی (خدر) ته و او بوو، نه سکندر که وته بیرکردنه وه و خدری له بهر چاو بز بوو.

له پاش نه م پندانه ش نه سکندر ههر واز ناهینتی و کیوتیک ده بیینی و ده یه وئ بزانی نه م کیوه چپیه؟

له نه نجامدا بوی دهرده که وئ که نه گه ر نهو لای وایه هه موو دنیا ی خستووه ته ژیر دهسه لاتی خو ی هه له یه! له پشتی نهو کیوش دنیا یه کی تر و خه لکانیتیکی تر ده ژین، که نهو هیچیان له باره وه نازانی. نه مجاره ده یه وئ باج له (روژ) بستینتی، نه م هس دهکات و ملوانکه یهک له (روژ) ورده گری.

لیتره نه سکندر گه رانیتیکی - ته و او - به نه خشه و پلان و هیتر و سهرمایه وه دهکات و په ندیکی زوری دپته ریگا، له وهش نهو دهسه لمینتی، که راسته نیراده ی به هیتر زور کار نه نجام ددات، به لام، مه سه له ی دنیا و مهرگ نهو یه که کهس له دنیا تیری نه خوارده وه و هه تا سهر نه یترانو یه ههر چی بیه وئ بیکات و به دهستی بیینی، (مه رگ!) یش شتی که کهس لیی ده راز نابج و مروث ههر چی بکات دواچار مهرگ یه خه ی ده گری. نه سکندریش یه کیکه لهو که سایه تیبه انه ی که له ریگی گه ران به دوا ی ناوی حه یاتدا زورترین به سهرهاتی په ند نامیزی دپته ریگا و په ند کانیش هه موویان بیه وده یی نه م گه ران و حه قیبه تی مردن دهسه لمینت.

که سایه تی (خدر) نه گه رچی که سایه تیبه کی سهره کی نیبه! له دهقی گه ران به دوا ی نه مریدا و گه رانه کانیشی هیچ له سهر خواست و پلانی خو ی نیبه! نه گه ر چوون و هاتنه وهش هه بی، که م ستر پیشهاتی په ند نامیزی دپته ریگا، نهویش له بهر نهو یه وهکو پیشتر باسکرا، خدر که سایه تیبه کی پیاو چاک و تاینیبه ته ماعی دنیا و دهسه لاتی نیبه! بویه خو ی پیوستی به وه نیبه! که په ندی نهو ی بو دابدی، که دنیا هیچ نیبه و نه مریی مه حاله! نهو نه سکندر و که سانی وهک نهو چاو له دنیان که پیوستیان به په ند و ناموزگاری هه یه. خدر ههر له بهر نهو که سایه تی و (پیاو چاک) یشه له هه موو دهقه کان به ناسانی ناوی حه یاتی دست ده که وئ.

له بهشی (هندی له نه مرانی تر!) ی دهقه فارسیبه کان نهو که سایه تیبه انه ی که نه مریی به دست دپتن، هیچیان نه مرییبه که یان به هوی گه ران نیبه! به لکه له ریگی پیاوانی تاینی و مه راسیمه تاینیبه کان و هندیکیان پاش مردنیان خه لک واته عه قلی عوام نه مرییان پیده به خشن، بویه که گه رانیان نیبه؛ چوون و هاتنه وهش نیبه، تا په ند و پیشهاتی په ند نامیزیان بیته پینش، پشوته ن له سهر خواستی باوکی زرده شت نه مریی پی ده خشن، سوشیانت له ریگه ی مه راسیمی تاینیبه وه خو شاویتک له شیر و هومی سپی ده خواته وه، نوروته نهر کوری زرده شته و یه کیکه له نه مران، گور شاسب به هوی تاین و خواردنی (نانوش) نه مریی دست ده که وئ، زال ههر به یه مه مال له نه مران ده مپردی و خه سره کوزش و نه سفه ندیار خه لک له بهر خو شه ویستی له پاش مردنیان به زیندوو و نه مریان ده زانن، که واته نه م که سایه تیبه انه ی نه گه رچی نه مرییان دست ده که وئ؛ به لام، نه مرییبه که یان له ریگی خواست و نه خشه دانان و به کاره یانی هیتر و سهرمایه ی خو یان نیبه، بویه هیچ ریگایه کیان نه پریوه دوور یان نزیک تا له چوون و هاتنه وه پیشهاتی په ند نامیز بیین، بویه که سایه تیبه کان تووشی هیچ نه هاتوون.

۳-۱-۷-۳ - که سایه تیبه کان چوون نه مریی به دست دپتن؟

له نه فسانه فارسیبه کان زوری که سایه تیبه کان ههر به یه مه مال و میرات خاوهنی فهری ټیزه دین، نهو فهره له نه خو شی و پیری نه مرییان ده پاریزی، جهمشید نهو پاشا به ناویانگ و به دهسه لاته، له سایه ی

ئەو فەرى ئىزەدەيىبە نىزىك بەھەزار سالل دەژى و پاشايەتى دەكات، وەك لە دەقەكەدا ديارە، ئەگەر لەخۆيايى نەبووايە و داواى خوداوندەيى نەکردايە، ئەو فەرى ھەتا ھەتايى دەپياراست، بۆيە دەتوانىن بۆيىن: جەمشىد چۆن ھۆى نەمرىي لەدەست دا. ئەم لەخۆيايى بوونە ئەك ھەر بوو ھۆى ئەو ھۆى فەرى ئىزەدى لىچ دوور بکەوئىتەو، بەلکە بوو ھۆى ئەو ھۆى گيانىشى لەدەست بدا، ئەويش بەخراپترىن شىوہ و بەدەستى زالمترىن کەس، کە بەمشار زوحاک دوو کەرتى کرد.

زوحاک پاشايەكى تەمەن دريژ و ئەھرىمەنيبە، ماوہى ھەزار سالل حوکم دەكات، چونکە لەبنەمالەي شاهانى ئيرانى نييە! -وہک لە شاھنامەدا باس دەكات- لە خيتر و بيړى- فەرى ئىزەدى بيہشە، بەو ھەموو زولم و زۆرو خويىن رشتنە و ئەو ھەموو ناخۆشى و نيگەرانيبەي خۆي کە دوو مار بەسەر شانيبەو، ھيشتا لە ژيان بيزار نابى و داوا لەئەناھيتاي خوداوند دەكات، تا ئەويش فەرى ئىزەدى بەرکەوئى و لەسايەي ئەو فەرى خۆ لەنەخۆشى و پىروون و مردن بياريزي، لەم ھەول و داوايەي ھيچ دەست ناکەوئى، بەلام، کە فەرىدوون سەردەكەوئى و زوحاکى دەكەوئىتە دەست، زوحاک ناكوژي و لە كىوي دەماوند بەزنجير كراوى و زىندوويى دەھيلىتەو تا كوٹايى ميژوو، واتە زوحاک نەمرىبەكى پىر سزا و بەدەختى بەدەست دىنى، ئەك نەمرىي و خيتر و بيړى، بەم شىوہيە، زوحاكيش بەشىوہى گلگامش و ميرمىح و ئەسكەندەر بەدواي نەمرىبەدا نەگەرپاوه، بۆيە ريگاي چوون و ھاتنەوہى نيبيە! تا تووشى پيشھاتي پەند ناميژ بيى.

فەرىدوون ئەويش لە نەوہى پاشايانى ئيرانى بوو، ھەر بەميرات خاوەنى فەرى ئىزەدى بوو، ئەگەرچى لەگەل (كاوہ) و خەلکە راپەرپوہكە گەورەترىن زالمى رۆژگاريان لەناوبرد و قوئاغىكى ترى پىر لە دادپەرورەي لە ولاتەكە دەستى پيكر و بۆ ماوہى پيىنج سەد سالل پاشايەتى کرد، بەلام، فەرىدوون بەم شىوہ راستەوخۆيە بەدواي نەمرىبەدا نەگەرپاوه و دواجار ھەرچەندە خاوەنى فەرىش بوو، مردنيكى ئاسايى وەك ھەر مرۆقيىك مرد. بۆ مردنەكەي دەتوانىن بيزارىبەكەي لە ژيان، بەھۆى شەرى براكوژيى كورەكانىبەو بەپرازي بوون بەمردن حسيب بکەين. ھەر بۆيەش فەرىكەي ھيچ رۆليكى نيبيە لە پيشگرتنى مردنەكەيدا. بۆ نەمرىبەكەشى دەتوانىن نەمرىبەكى مەعنەويى بۆ تۆمار بکەين، بەوہى كە تارىكترىن و دريژترىن رۆژگارى ئەو سەردەمەي ئيرانى گەيانە كوٹايى سەردەميكى نوپى و پىر لە دادپەرورەي دەست پيكر.

-ئەسكەندەر لە ئەفسانە فارسىبەكەدا پاش سەركەوتنە مەزن و شەرى گرنى و كارە ئەفسانەيىبەكەي، كەوا دەزانى ھەموو دنياي گرتووه، بيىر لە ژيانى ھەميشەيى دەكاتووه و بۆ ئەو ژيانەش بەدواي ئاوى حەياتدا دەگەرئى، لەم ئەفسانەيەش وەك ھەموو دەقەكەي ترى ئەسكەندەر، ئەسكەندەر لە بەدەست ھيتانى ئاوى نەمرىي سەرنەكەوئى و ناگاتە ئەو كانى و ئاوه و لىپى ناخواتووه، لەوہشدا گەرپان و ھەولى بيى ئەنجامى ھەيە، ناگاتە ئەو ئاوهي ئەسكەندەر بەتەن زىندوويى و نەمرىي دەسكەوئى، بەلام، ئەسكەندەريش يەكيتەكە لە پيششەوہى ئەوانەي كە گەرپانيكى تەواو، بەئيرادە و نەخشە و ھيژ و سەرو مالەوہ دەكات. ھەرىبۆيە ئەويش وەك زۆرانى تر ئەگەر نەمرىي جەستەيى دەست ناکەوئى، ئەوا نەمرىي

مەعنەويى و زىندوويىيى ناو و ميژوويى جيھانى گرتووهتەو، ھەر بۆيى بەدەست ھيتانى نەمرىبەكەي، لە ريگاي نەمرىي ناوہكەيەتى و خۆشى ئەسكەندەر كەسايەتییەكى زىندوو و نەمرىي نىو ميژوو و ئەفسانەيە.

-خدرى زىندە، يەكيتەكە لەو كەسايەتییانەي كە لەدەقى ئەفسانەيى ھەموو نەتەوہكان نەمرىبەكەي ھەميشەيى بەدەست دىنى، شتيكى بەرچاوى و گرنى لە ژيانى خدر ئەوہيە، كە خدر ھيچ رۆژيىك خۆي بەدواي نەمرىبەدا نەگەرپاوه، ھەميشە لەپەنا گەرپاويىك و بەريىكەوت ئاوى حەيات و نەمرىي دەست كەوتووه، لەم دەقەشدا (دەقە فارسىبەكە، ھەرچەندە دەقيىكى تايبەت بە خدر خۆي نيبيە!) بەلام، ديسان ئاوى نەمرىي دەخواتووه و بيى نەخشە و پلان ئەو ئاوه ئەفسانەيى و گرنىگە بەدەست دىنى، بۆيە خدر لەگەرپاندا ھەميشە كەسايەتییەكى لاوہكيبە، بەلام، لە بەدەست ھيتانى ھۆو نەمرىبەكە كەسايەتییەكى سەركەيبە.

لە بەشى (ھەندى لە نەمرانى تری) دەقە فارسىبەكان، كەسايەتییەكان ريگاي بەدەستھيتانى نەمرىبەكەيان، بەھۆي گەرپان نيبيە، بەدواي نەمرىبەدا بەشىوہ زانراوہكە، بەلکە بەيارمەتيى پياوانى ئاييىنى و لە بۆنە ئاييىبەكان و بەھۆي خواردن و خواردنەوہ و خۆشاوہ ئامادەكراوہكان كە ھەر كەسيىك ئەو خواردن و خواردنەوہ خۆشانە بخوات و بخواتووه، نامري و دەبيتە يەكيتەك لە بيى مەرگان.

پشوتەن كورى گەورەي گوستاسب، بەھۆي زەردەشت و لە سايەي شىر و نانى پىرۆز دەبيتە يەكيتەك لە نەمران، ئوروتە نەرى يەكيتەكە لە نەمران و ئەويش خۆشاوى نەمرانى خواردووتووه، كەيخوسرەو گوراشتاسب بەھۆي خواردنى (ئانوش) كە خۆراكى بيى مەرگيبە، نەمرىي دەست دەكەوئى. ئەسفەنديار لەسايەي (ئاوى پىرۆز) و بەيارمەتيى زەردەشت پاك دەبيتەوہ و نەمرىي بەدەست دىنى. رۆستەم و سام و زال بەھۆي دەستورويىك و بەميرات دەگەنە ئەو نەمرىبەي. خەسەرەوي يەكەم و كوژوش، پاش ئەوہى دەمرن خەلک لەسايەي خۆشەويستيان، بەزىندوو و نەمریان دەزانن، ئەمەش جوژيىكە لە نەمرىي، بەلام، نەمرىي لە زېھن و عەقلى عەوامدا.

۳-۱-۷-۴- ھۆيەكانى نەمرىي چين؟

-دەقە ئەفسانەيىبە فارسىبەكان، لەديارکردنى ھۆيەكانى نەمرىي خاوەنى تايبەتمەنديى خويانن، ئەو تايبەتمەنديبەش لە ئەفسانە ئيرانيبە كۆنەكانەوہ بۆيان ماوہتەوہ، ئەويش (فەرى ئىزەدى) يە، ئەو فەرىش بەبنەمالە و نەوہ بۆ نەوہ دەمىنتەوہ، ھۆيەكەشى ئەوہيە كە ئەو بنەمالەيە، ھەرچەندە بنەمالەي شا و دەسەلاتدارن و شا و دەسەلاتەكەي خۆشيان بەپىرۆز دەزانن، چونكە ريشەي خويان دەبنەوہ سەر خوداوندەكان و بەردەواميش بەشيىك لە پيىغەمبەرى و خوداوندى لە خوياندا دەبينن، ئەوہتا (جەمشيد) دەلى:

منم گت بافرە ايزدى ھم شھريارى ھم مويدي (۱۸۳).

واتە من بەو فەرى و بەرەكەتى خويىبە ھەم شام و ھەم پياوى ئايين و خودا، جەمشيد تەمەنيىكى دريژ سوودى لەم (فەرى ئىزەدى) يە بيىنى و لەسايەي ھيژي ئەم فەرى زۆر ژيا و زۆر كاري گرنىگى کرد، كەواتە

هۆی نه مریبیه که ی جهمشید له سه ره تاوه تا له خوایی بوونی (فه ری ئیزه دی) بوو. هه رچه نده هه ولی دا هۆیه کی تری نه مری به ده دست بین، ئه ویش (خودا وهندی) بوو، به لام، سه رنه که وت. که واته جهمشید هۆیه کی نه مری به که (فه ری ئیزه دی) یه هه یه تی و بو هۆیه کی تریش هه ول ددا که سیفه تیکی (خودا وهندی) یه که ئه ویش (نه مری) و هه میشه بییه.

زوحاک ئه گهرچی، له نه وهی پاشایانی ئیران نییه و ئه مهش مانای بی بهش بوونی به تی له خیر و بیری (فه ری ئیزه دی) له گه ل ئه و بییه بهش بوونهش له ئه فسانه که دا هه زار سال حوکم ده کات، ده کرئ ئه م حوکم کردن و ته مه ن درتیزی به له سایه ی هیزی (ئه هریه ن) وه بزاین، ئه گه ر ئه وه له بی نه که یه ن که (زوحاک) و (ئه هریه ن) هه ر زو و په مانیان له گه ل یه ک به سته بو، دیاره به و بی (فه ری ئیزه دی) یهش زوحاک له هه ندئ له و پاشایانه زۆرتر ژیا که خاوه نی فه ر بوون، زوحاک هه ر به وه نده وازی نه هیتا، که پاشای ولاتی ئیران بو و ویستی له و به هریه ی شاکانی ئیرانیش سو وده مند بی، هه ر بو یه داوا ی له (ئه نا هیتا) ی خودا وهندی ئیرانی کرد تا (فه ری ئیزه دی) پی به خشی، لیره دا ده گه یه نه ئه وه که بلتین: زوحاک له سایه ی (هیزی ئه هریه نی) هه زار سال ژیا و حوکمی کرد، هه ولی دا، (فه ری ئیزه دی) که ئه ویش هۆیه کی ته مه ن درتیزی و نه مری به ده دست بین، دوا جار که گیراش به زیندووی زنجیر کرا، واته به (نه مری) - له کتوی ده ما وهند وه ک سزایه ک زنجیر کرا، هه رچه نده ئه م زیندو و مانه وه ی هیچ هۆیه کی نه مری پیوه دیار نییه ته نیا ئه گه ر سزایه ک بی بو کاره خرا په کانی ته مه ن درتیزیه کی.

فه ره ی دوون ئه و پاشایه گرنه و دادو ره ی که ولاتی ئیرانی له زولم و سته می بی سنووری هه زار ساله ی (زوحاک) رزگار کرد، ئه ویش له نه وه ی پاشایانی ئیرانی بو و خاوه نی (فه ری ئیزه دی) بوو، فه رده و سی ده نووسی:

ببالید برسان سر و سهی همی تافت زو فر شاهنشهی (۱۸۳).

به وه قه د و بالایه ی خو ی ده نازی و (فه ری شاهه نشاهی) لی ده دره وشایه وه ئه م فه ری شاهه نشاهی بهش هه ر فه ری ئیزه دی به، واته که سی فه ری ئیزه دی هه بی و له نه وه ی ئیرانیان بی، مافی ئه وه ی هه یه بیته شاهه نشا که واته ئه م فه ری ئیزه دی به فه ری شاهه نشاهی به. فه ره ی دوونیش هه ر له سایه ی ئه و فه ره بوو سته مکارترین و ته مه ندرتیزترین پاشای له نیویرد و حوکمی داپه ره ره انه ی دامه زران و پینج سه د سال حوکمی کرد، دوا جار به بیزاری و ئاره زووی خو ی، ریگای بو مردن خو شکرد، چونکه هیچ هه ولتیکی فه ره ی دوون له به رچا و نییه! که ویستی زۆرتر بژی یان نه مری بی، هه ر بو یه (فه ری ئیزه دی) یه که ش له خو یه وه هیچ کارتیک ناکات، که بو ئه ویش هۆی ته مه ندرتیزی و (نه مری) یه ئه گه ر ویستی.

ئه سه که نده ر وه ک پاشاییک، له خوینی پاشایانی ئیران نییه و بی به شه له (فه ری ئیزه دی) هه ر بو یه که ئیران و رۆژه لات ته و او ده خاته ژیر ده سه لاتی خو ی بی له (هۆ) یه کی نه مری ده کاته وه؛ ئه ویش به داوی (ئاوی نه مری) دا ده گه ری ئه و ئه وهش به ئاوی کانیه که به (کانی ئاوی حه یات) ناو ده بردی. که واته ئه سه که نده ر له چا و پاشا ئیرانی به کان ته مه نیک یه که جار کورت ژیا وه، واته ته مه ن درتیز نه بو به داوی ئاوی نه مری دا گه ر ئه ویشی ده ست نه که وت. که واته هۆی نه مری بو ئه سه که نده ریش

هه ر ئاوی حه یات یان ئاوی نه مری به که ئه م ئاوه ناسراوترین و بلاوترین هۆیه له هۆیه کانی نه مری، نه ک هه ر له نیو ئه فسانه کوردی و فارسی به کانا ده لکه له سه ر ناستی ئه فسانه جیهانی به کانیش. خدی زینده یه کی له و که سایه تیبانه یه، نه ک هه ر به ته نیا له ئه فسانه فارسی و کوردیه کانا دا، به لکه له سه ر ناستی هه موو ئه فسانه کانی که باس له (خدر) ده که ن به تابه ت ئه فسانه رۆژه لاتی و ئیسلامیه کان، زیندو ویتیه که له سایه ی ئاوی حه یات یان ئاوی نه مری به، ئه و ئاوهش دیسان هه ر زۆر جار ئاوی کانیه و له تاریکایه دیه، کانیه که ش تابه ته ندیی خو ی هه یه و له کانی ئاوی ناسایی جیا یه، له هه ر ئه فسانه یه ک جو ره تابه ته ندیه کی هه یه له گه ل ده قه کانی تر جیا یه، لیره له م ده قه دا، کانیه که هه یه له تاریکایه دی و پی ده لئین: (آب حیوان- ئاوی ژیان) ئه گه ر خو تی تیدا بشووری له گونا هان پاک ده بییه وه و ئه گه ر بشی خو یته وه ئه و نه مری به ده دست دینی، که واته له به سه ره اتی خدی زینده ش هۆی نه مری به که هه ر (کانی ئاوی ژیان) و (ئاوی حه یات) - یان (ئاوی نه مری) یه.

له به شی (هه ندئ له نه مری تر) ی ده قه فارسی به کانا ده هه ندئ هۆی نه مری به ده که ویته به رچا و که لیره، ئه و تابه ته ندیه له ئه فسانه فارسی به کان سه ر هه لده دا که له ئه فسانه کۆنه کانی ئیران و نایینه کۆنه کانی ئیرانه وه ها تو نه ته ناو ئه فسانه ی ئه مرۆی فارسی.

(پشوته ن) که کوری (گوشتا سب) ه له سایه ی زه رده شت و به هۆی (شیر و نانی پیرو ز) نه مری به ده دست دینی، (سوشیانت) له ری و ره سمی (یه زه شن) دا (خوشا ویک) له (شیر و هومی سپی) چی ده که ن، ئه و خو شا وه هه ر زینده وه ریک بیخواته وه نه مری به ده دست دینی. (گورشاسب) و (که یخه سه ره) له سایه ی نایینی نو ی و خواردنی (نانوش) که خواردنی بی مه رگیه بی مه رگی و نه مری به نسیب ده بی.

رۆسته م و زال و سام هه ر سیکان به پیی ده ستووریک که به میرات هه یانه باس له مردنیان ناکری.

ئه سفه ندیار له سایه ی (ئاوی پیرو ز) ئه و ئاوه ی که ته ن پاک ده کاته وه و به هه ر جیگایه کی جه سته بکه وی، ئه و جیگایه نه نه خو ش ده که وی، نه پی ده بی، نه چه ک کاری لیده کات، به لام، لیره ش خالی لاوازی ئه سفه ندیار و ئه و ئاوه پیرو زه ئه وه یه که، له کاتی خو له ئا و تقوم کردنا ئه سفه ندیار چا و ده نو قینی و چاوی ئاوی به رنا که وی و ته ر نای و ئه م چا و ته ر نه بوونه ش ده بیته هۆی ئه وه ی چه ک کاری لی بکات دوا جار تیری به رده که وی.

که یخه سه ره و ئه سفه ندیار و کورش پاش مردنیان عه قلی عه وام نه مری به پیده خشن.

ئه وه ی شیوا ی گوته له م به شه دا ئاوی هه ندئ هۆی نه مری دینه پیته شه وه که له گه ل شته سروشتی و حازه رکان جیا ن وه ک (ئاوی حه یات) به لکه له ری و ره سمی تابه تی نایینی و که سانی دیار و پیوا ی نایینی ناماده یان ده که ن، که زۆرتر له گرتنه وه و دروستکردن ده چن، چونکه دروستکردنه که یان له چه ند شتی و جو ره خواردن و خواردنه وه یه ک پییک دیت. سه یر که (شیر و نانی پیرو ز) (شیر و هومی سپی) خواردنی (نانوش) ئه مانه هه موویان دروستکراون و له دروستکردنه که شیان چه ند خواردن و خواردنه وه یه ک تیکه ل کراون، واته ئه م هۆی به یانه که هۆی نه مری به ده ستکردن، هه تا سروشتکرد. ئه مه ش تابه ته ندیه کی دیاری ئه و هۆیه نه مری به یانه ی ئه فسانه فارسی به کانه.

خالتىكى گىزىكى ھۆيەكانى نەمىرى لە ئەفسانەنى ھەموو گەلان ئەوھەيە كە كەسەكان زۆرىبەيان دواجار ئەم ھۆيە لە دەست دەدەن، جا ئەگەر بە (گەران) بە دەستىيان ھىتايى، يان ئەوھەيە بە (رېككەوت) كەوتىتە دەستىيان، يان ھەر (بەبنەمالە و مىرات) ھەيانبويى.

لە ئەفسانە فارسييەكان (جەمشيد) كەسايەتتەپە كە لەبنەمالەى شاھانى ئىيران و بەمىرات خاوەنى ھۆى نەمىرى (فەرى ئىزەدى) يە. ئەگەرچى لەسايەى ئەو فەرە تەمەنتىكى درىژ دەژى؛ بەلام، سوود لە ھىزى نەمىرىيەكەى نابىنى، چونكە دواجار لەخۆيايى دەبى و قسەى كفر نامىز دەكات و داواى خوداوەندى دەكا، ھەر بۆيە ئەم (فەرى ئىزەدى) كە ھەك لە دەقەكان ديارە تەنيا پشتگىرى كاروبىرى (خىر!) دەكات، ھەتا جەمشيد روو لە خىرە لەگەلئەتى، كە لەخۆيايى دەبى، ئەو فەرە بەجىي دىلتى و پشتى تىدەكات. كە فەر پشتى تىكرد مەرگىش زەفەرى پىت دەبات، دواجار بەمردنىك دەمىندى و دەكوژى زۆر تايبەتە. ئەويش پرىنەو و دوو كەرت كردنەتى بەمشار. كەواتە جەمشيد ھۆى نەمىرىيەكەى بە لەخۆيايى بوون لە دەست دا، كە ھەولتى دا (نەمىرى خوداوەندى) بە دەست بىتتى ئەويش دەست نەكەوت.

فەرەيدوون ئەويش كە ھۆى نەمىرىيەكەى ھەر (فەرى ئىزەدى) بوو، ئەويش نەيتوانى سوود لە ھىزى نەمىرىيەكەى ئەو فەرە بىنى، ھۆيەكەشى ئەو بوو، كە شەرى برا كوژى كورەكانى و دواجار كوژرانى ھەر سى كورەكەى لە ژيان بىزارى كرد و (ھىواى زۆر ژيان و نەمىرى) نەما، ئەم بىزارى و بى ھىوايىيەش، رەزامەندى بەرامبەر بە (مەرگ!) نواند و دواجار پاش تەمەنتىكى پىنج سەد سالى مردنىكى ئاسايى مرد.

- زوحاك ئەگەرچى ھەر لە سەرەتاو بەكارى بەد و ئەھرىمنى دەست پىدەكات و تەمەنتىكى ھەزار سالى بەھىزى پاشايەتتەپە ھەو زولم و ستەم دەكات، دواجار دەپەوى (فەرى ئىزەدى) ش بە دەست بىتتى، كە فەرىكى تايبەتە بەشاھانى ئىيرانى، لەم ھەولە سەرنەكەوى كە ھۆى نەمىرى پەيدا بكات بەلام، كە فەرەيدوون سەردەكەوى و زوحاكى دەكەوتتە دەست، بەزىندويى و نەمىرى دەھىلتەتەو، ھىشتەنەوھەيك بەنجىركاروى لە كىيوى دەماوند ھەتا كۆتايى مېژوو.

ئەو ھۆيانەش كە لە ئەفسانەى زوحاك باس دەكرىن دووانن، يەكيان (فەرى ئىزەدى) يە كە زوحاك خۆى ھەولتى بە دەستھىتەننى دەدا، كەچى دەستى ناكەوى ئەوى تريان، ئەو نەمىرى و زىندويىتتەپە كە فەرەيدوون ھەك سزايەك بەنجىركاروى بەسەرىدا دەپرى واتە زوحاك ئەوى خۆى دەپەوى دەستى ناكەوى، ئەوھەش كە دەستى دەكەوى لەسەر خواستى خۆى نىيە! واتە زوحاك ئەو نەمىرى دۆراند كە خۆى دەپويست و نەيتوانى بە دەستى بىتتى؛ ئەوھەش كە بەسەرىدا سەپا خۆى نەپەدەويست، جا لە ھەردوو باراندا بەخواست و ئارەزووى خۆى نەبوو، كەواتە ھەردوو كيان ھەر دۆراندەن.

ئەسكەندەر يەككىكە لەو كەسايەتتەپە كە زۆر بە (تەواو)ى بەدواى ئاوى حەيات ھۆى نەمىرىدا دەگەرى، گەرئەكەشى زۆر بەشەوق و ھىواوھە، كەچى پاش سەراو و دەراوئىكى زۆر، ئەم ئاوە بە دەست ناھىتتى، لىرە لەو دەقە ئەوى گىرنگە، كە ھۆى نەمىرىيەكە بۆ ئەسكەندەر بە دەست نايت، نەك بە دەستى

بۆيە لەم دەقەدا بۆ ئەسكەندەر، نە خالى لاواز ھەيە، نە چۆنەتتەپە لە دەستدان، ئەگەر شتىك بۆ لە دەستدانەكەى حسىت بەكەين، ئەو رەنجە زۆر و پى داگرتەپە كە لە ئەنجامدا بى سوود بوو، واتە ئەسكەندەر ھىز و وەخت و سەرمایەكى زۆرى لە دەست دا؛ بەلام، بى ھوودە بوو، نەمىرىيەكەى بە دەست نەھىتا.

خدرى زىندە ھەك كەسايەتتەپە كە نەمىرى دەستكەوتوو لە ھىچ دەقتىك - نەك ھەر دەقە فارسييەكان - باس لەو ناكرى كە ئەو نەمىرىيەكە لە دەست بەدات، كە لە دەستى نادا ھەر ئەوھەش يەكە كەسايەتتەپە بەپىتى ئەفسانەكان - بەردەوام بەزىندويى دەمىنتەو.

لە بەشى (ھەندى لە نەمرانى ترى) فارسييدا، دوو جۆر نەمەر ھەن، يەككىيان ئەوانەن كە نەمىرىيەكانىيان لەسايەى تايىن و خواردن و خواردنەو دەستكراو ئايىنىيەكانە، ئەوانە ھىچ باس لەو ناكرى كە بىر و ھۆى نەمىرىيەكە لە دەست بەدەن، ئەوانەى تىرش، ئەو كەسايەتتەپەنە كە خەلك لەبەر خۆشەويستى پاش (مردن) زىندويىتتەپە پى دەپەخشن، كەواتە ئەم دوو دەستەپە، نەمىرىيەكەيان ھەمىشەپەيى، يەكەمىيان نەمىرى تەوا بە جەستە و گىيان دووھەمىيان: نەمىرى مەعنەوى و لە زېھن و خەيالى عەوام و خەلكدا.

۲-۸-۱- بەراوردى ئەفسانە كوردى و فارسييەكان:

كورد و فارس دوو نەتەوھى زۆر لىك نىكن، چ لە رووى رەگەز و خۆتەنەو، چ لە رووى جوگرافى دراوسىتتەپە ھەو، ئەمەش بووھە ھۆى ئەوھى كە مېژووئىكى ھاوھەش و تىكەل و لىك نىكيان ھەبى، ھەر ئەمەشە بووھە ھۆى ئەوھى كە زەمىنەپەكى لەبار دروست بىت بۆ كارلنىكردنى فەرھەنگى چ لە ئەدەبى كەلەپوور و فۆلكلۆرەو بەگشتى، چ لە ئەدەبى نووسراو و داھىتراودا. لە سەرتاوە بەشتىكى كورد و فارسى لە (سانسكرىت) و (ھىند) و تا كوچى (ئارى) يەكان ھاوھەشى يەكترن، لە دروستىوونى ئىمپىراتۆرىيەتى (ماد) دكان و لىك جىابوونەوھى ھۆزەكانى (ماد) و (پارس) ئەگەرچى ھىشتا بەگشتى لەژىر كارىگەرى يەك فەرھەنگدا بوون، ئەوا سەرەتاي تايبەتەندى نەتەوھى ھەرىيەكىيان ئەو وەختە سەرى ھەلدا، بەتايبەت لەرووى فەرھەنگىيەو، لە نىتو فەرھەنگدا (ئەفسانە و ئەفسانەى خوداوەندەكان) جىگايەكى ديارى ھەبە، چونكە ئەفسانە بەگشتى و بەتايبەت ئەفسانەى خوداوەندەكان لە ئايىن بەتايبەتى تر ئايىنە سەرەتايىيەكانى جيا ناكرىتەو.

لە دواى ئەم مېژوو دەپتە و لە پەناى ئەم ھەموو ھاوھەشىيە، زەمىنەپەكى لەبار ھاتە كايەوھ بۆ ئەوھى زەمىنەپە (ئەدەبى بەراوردكارى) (۲۶-*) لە نىوان ھەردوو ئەدەب و واتە ئەدەبى كوردى و فارسييدا بەخەملى و پى بگات چونكە ھەموو ھۆكارەكانى سەرھەلدانى ئەدەبى بەراوردكارى لە نىوان ھەردوو نەتەوھ و لە نىتو ھەردوو ئەدەبدا زۆر بەرچاوان.

ئەگەرچى پىچىككوون و كارىگەرى ھەموو ئەفسانەكانى جىھان لەسەر يەكتردا زۆرە، ھەتا نەتەوھ و ولاتە زۆر لىك دوور و لىك جىاكانيش لە ئەفسانەدا ھاوھەشىيان لە نىواندا ھەبە، ئەوا سەرەراى ئەم

خاله ئه فسانه‌ی کوردی له سه‌ره‌تاوه و تا کۆتایی ئه و قۆناعه‌ی پیتی ده‌گوتری (ئه‌فسانه‌ی ئیرانی) ئه‌وا کورد و فارس تیییدا هاویه‌شن، هاویه‌شیه‌که‌ی میله‌تی کورد هیچی له میله‌تی فارس که‌متر نییه‌! ئه‌گه‌ر زیاتر نه‌بێ.

ئایین به‌گشتی و ئایینه‌ سه‌ره‌تاییه‌کان به‌تایبه‌ت مندال‌دانی ئه‌فسانه‌ن، رۆژه‌لات به‌شێوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی و کوردستان به‌تایبه‌تی ولاتی سه‌ره‌له‌دانی زۆر ئایین و نایب‌زایه، ئه‌مه‌ش هۆیه‌کی گرنگی ده‌وله‌مه‌ندی ئه‌فسانه‌یه له ناوچه‌که‌دا.

له‌نیو ئه‌فسانه‌شدا (بیر!) ی گه‌ران به‌دوای نه‌مرییدا هه‌ر له‌و ناوچه‌یه سه‌ری هه‌له‌داوه - گلگامش - تا ئیستا کۆنترین و ناسراوترین که‌سایه‌تی و ته‌واوترین ئه‌فسانه‌ی گه‌رانه به‌دوای نه‌مرییدا، ئه‌و پاشا سۆمه‌رییه که پینجه‌مین (*- 27) پاشای سۆمه‌ره، هه‌ر زوو چیرۆکی گه‌رانه‌که‌ی به‌سه‌ر زاراندایه‌وه‌وه و کۆنترین ده‌قی نووسراویشه که تا ئیستا له جیهاندا که‌وتیته‌ ده‌ست. ئه‌وه داستانی - گلگامش -ه که کۆنترین داستانی گه‌ران بێ له ناوچه‌که‌دا، ئه‌و هۆیه که بۆ بلاوویونه‌وه، ئه‌م بلاوویونه‌وه‌نه، زه‌مینه‌ی بۆ ئه‌وه خۆش کردووه، که هه‌م خه‌لکانی تریش بیر له‌وه بکه‌نه‌وه به‌دوای نه‌مرییدا بگه‌رێن، هه‌م چیرۆکی گه‌رانی گلگامش له‌نیو خه‌لکدا هۆیه‌که بۆ دروستبوون و بلاوویونه‌وه‌ی چیرۆکی تر له‌م باره‌یه‌وه، چونکه عه‌قڵی عه‌وام به‌وه به‌بیره ئه‌فسانه‌یه‌یه‌کان ده‌دات و زۆر جوژ و زۆر شێوه‌ی لێ دیتیتته به‌ره‌م. هه‌ر چه‌نده ناتوانین له‌وه به‌گومان بێن! که که‌سانی تریش هه‌بووبن وه‌کو گلگامش ئه‌وانیش بیریان له‌وه کردووه‌وه که به‌دوای نه‌مرییدا بگه‌رێن، به‌لام، داستانی گلگامش به‌و گرنگی و پیرۆزیی و ئه‌و به‌ربلاوییه‌ی که له‌کۆنه‌وه هه‌یه‌تی، هۆیه‌که، هه‌موو که‌سایه‌تییه گه‌راو و چیرۆکه‌کانی گه‌ران به‌دوای نه‌مرییدا که له‌دوای (گلگامش) هه‌و سه‌ریان هه‌له‌داوه، کاربگه‌ری ئه‌و که‌سایه‌تی و ئه‌فسانه‌یان به‌سه‌ره‌وه بێ. داستانی (میرمخ) ی کوردی و ئه‌فسانه‌ی (ئه‌سکه‌نده‌ر) ده‌قه فارسییه‌که‌ی، هه‌ردووکیان کاربگه‌ری گلگامشیان به‌سه‌ره‌وه‌یه. ئه‌گه‌ر ئه‌سکه‌نده‌ر سه‌رده‌می ژبانی دياره و که‌سیه‌تییه‌کی واقعی میژووییه، ئه‌وا (میرمخ) ی داستانه کوردییه‌که سه‌رده‌می ژبانی وه‌کو رووه میژووییه‌که‌ی بزده، به‌لام، له‌ خۆتندنه‌وه‌ی ده‌قه‌کان (*- 28) ئه‌وه دیتته ئه‌نجام که بۆ رۆژگارێکی زۆر کۆن ده‌گه‌ریتته‌وه که زۆر پیتش زایینه. هه‌ر چه‌نده بیری نه‌مری و گه‌ران به‌دوای نه‌مرییدا بیری (مروژ) انه‌ی کۆنه، به‌لام، میله‌تی (سۆمه‌ر) و (ولاتی سۆمه‌ر) لانکی کۆنترین ده‌قی نووسراو و به‌رده‌ستان تا ئه‌مڕۆ. پیتشتر له (به‌شی یه‌که‌م) ی ئه‌م نامه‌یه‌دا گوته‌را: که سۆمه‌رییه‌کان به‌شێکی گرنگن له پیتکه‌ته‌ی نه‌ته‌وه‌یی کورد، ئه‌وا ئه‌م رایه ریتگا زیاتر بۆ ئه‌وه خۆش ده‌کات که بلیتین: کاربگه‌ری گلگامشی سۆمه‌ری. ئه‌مڕۆ به‌سه‌ر ئه‌فسانه‌ی هه‌ردوو میله‌تی کورد و فارس-ه‌وه هه‌یه، که وه‌کو گوته‌را خزمایه‌تییه‌کی زۆر له‌نیوان سۆمه‌ر و کورد و کورد و فارسدا هه‌یه، ئه‌وا له‌رووی میژووییه‌وه ئه‌م چه‌ند وشه‌یه پیتوست بوو.

به‌لام، له‌پیتک گرتنی ئه‌و ده‌قه ئه‌فسانه‌ییانه‌ی که ئیستا له‌به‌رده‌ستان ئه‌گه‌رچی زۆر خالی هاویه‌ش له‌نیوانیاندا هه‌یه، ئه‌وا هه‌ر ئه‌فسانه‌یه‌ک! واته ئه‌فسانه‌ی هه‌ریه‌ک له میله‌تی کورد و میله‌تی فارس

خاوه‌نی تایبه‌تمه‌ندی خۆشیه‌تی.

ئیتستان ئه‌و خاله‌ هاویه‌شانه به‌سه‌رده‌که‌ینه‌وه که له‌نیوان ئه‌فسانه‌کانی گه‌ران به‌دوای نه‌مرییدا هه‌یه، له ئه‌فسانه کوردی و فارسییه‌کان.

٢-١-٨-١-١-٨-٢ خاله‌ هاویه‌شانه‌کان:

* له ئه‌فسانه کوردییه‌کان زۆریه‌ی که‌سایه‌تییه‌کان به‌دوای هۆیه‌کانی نه‌مرییدا ده‌گه‌رێن و له‌نیو جوگرافیا یه‌کی فراوان و ئه‌فسانه‌یییدا ده‌سووریتنه‌وه، ئه‌م تایبه‌تمه‌ندییه له ئه‌فسانه فارسییه‌کانیشدا هه‌یه، بۆ نمونه: ئه‌سکه‌نده‌ر و خدری زینده.

* له زۆریه‌ی ئه‌فسانه کوردییه‌کان که‌سایه‌تییه‌کان، کوره‌ پاشا و میر و که‌سانی پاله‌وان و ديار و که‌سانی ئایینن که به‌دوای نه‌مرییدا ده‌گه‌رێن، ئه‌م پاشا و پاله‌وان و پیاوی ئایینیانه‌ش له ئه‌فسانه فارسییه‌کانیشدا زۆر به‌رچاوه، وه‌ک نمونه: له کوردیدا میرمخ و له فارسیدا ئه‌سکه‌نده‌ر.

* بۆله هه‌ندیک له ئه‌فسانه کوردییه‌کان له‌ریتگای گه‌ران به‌دوای (هۆ) یه‌کانی نه‌مرییدا که‌سایه‌تییه‌کان هه‌ندێ به‌سه‌رهاتی به‌ندن‌امی‌زیان به‌سه‌ردێ، ئه‌م به‌سه‌رهات و پیتشه‌اته په‌ند نامی‌زانه له هه‌ندێ له ئه‌فسانه فارسییه‌کانیشدا هه‌ن، وه‌ک میرمخی کوردی و ئه‌سکه‌نده‌ری فارسی.

* له‌هه‌ندێ ئه‌فسانه کوردییه‌کان، که‌سایه‌تییه سه‌ره‌کییه‌کان که به‌دوای هۆیه‌کانی نه‌مرییدا ده‌گه‌رێن، ده‌ستیان ناکه‌وێ، ئه‌و (هۆ) ده‌ست نه‌که‌وتنه له هه‌ندێ له ئه‌فسانه فارسییه‌کانیشدا هه‌یه، بۆ نمونه: ئه‌سکه‌نده‌ری چارقورنه‌ت له کوردی و ئه‌سکه‌نده‌ر له فارسی.

* له‌هه‌ندێ له ئه‌فسانه کوردییه‌کان، که‌سایه‌تییه‌کان که به‌شهووق و هیتزو سه‌رمایه‌وه به‌دوای هۆیه‌کاندا ده‌گه‌رێن، چنگیان ناکه‌وێ، به‌لام، که‌سایه‌تییه تر له‌وه گه‌رانه به‌ریتکه‌وت ئه‌و هۆی نه‌مرییه‌یان ده‌ست ده‌که‌وێ، وه‌ک خدری زینده‌ی کوردی و له‌ده‌قه فارسییه‌کانیش هه‌روایه.

* له زۆریه‌ی هه‌ره زۆری ئه‌فسانه‌کان له ده‌قه کوردییه‌کان، ئه‌و که‌سایه‌تییه که به‌دوای هۆیه‌کانی نه‌مرییدا ده‌گه‌رێن، ده‌ستیان ده‌که‌وێ، به‌لام دواجار له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بێ، ئه‌و هۆی نه‌مرییه له‌ده‌ست ده‌ده‌ن، له ئه‌فسانه فارسییه‌کانیش به‌شێوه‌یه‌ک له شێوه‌کان ئه‌م له‌ده‌ستدانه هه‌یه، وه‌ک له‌ده‌ستدانی میرمخی کوردی و جه‌مشیدی فارسی.

* له هه‌موو ئه‌فسانه کوردییه‌کان که باسی خدری زینده ده‌کات و به‌ریتکه‌وت له ئاوی نه‌مری ده‌خواته‌وه، هه‌تا سه‌ر به‌و نه‌مری و زیندووییه ده‌میتنه‌وه، ئه‌م دیارده‌یه له‌نیو ئه‌فسانه فارسییه‌کانیشدا بۆ (خدر) هه‌ر به‌و شێوه‌یه‌یه.

* له زۆریه‌ی ئه‌فسانه کوردییه‌کان هۆی نه‌مری ئاوی حه‌یاته، له هه‌ندێ له ئه‌فسانه فارسییه‌کانیش ئاوی حه‌یات هه‌ر هۆیه‌کی گرنگه بۆ به‌ده‌سته‌هتانی نه‌مری..

* له هه‌ندێ له ئه‌فسانه کوردییه‌کان ئاوی حه‌یات له کانی حه‌یات-دایه و کانی حه‌یاتیش له‌نیو تاریکایی-دایه. ئه‌م کانی ئاوی حه‌یات و شوینه تاریکییه له هه‌ندێ له ئه‌فسانه فارسییه‌کانیش هه

روایه. له ئەسکەندەر و خدری زیندە کوردی و ئەسکەندەری فارسی.

* له هەندئێ لە ئەفسانە کوردییەکان کانی ئاوی حەیات تایبەتمەندییەکی هەیه، بۆ ئەوەی بناسرێتەوه، وەک زیندووکردنەوهی ماسی مردوو و داری وشکەوهبوو یان جوۆری هەلقولانییەتی، که لێره هەلدهقولتی و هەر له نزیکێ خۆی دهچیتەوه ژێر زهوی یان کانییه که هەلدهقولتی کهچی نه زیاد دهکات، نه کهم. ئەم تایبەتمەندییە بۆ ناسینەوهی کانی ئاوی حەیات له هەندئێ له ئەفسانە فارسییەکانیش هەروایه. له ئەسکەندەری چار قورنەتی کوردی و ئەسکەندەری فارسی.

* ژۆریه‌ی هۆیه‌کانی نه‌مریی له ئەفسانە کوردییەکان که به‌دهست دێن، ئەو که‌سه‌ی هۆیه‌که‌ی ده‌ست ده‌که‌وێ، له چ ته‌مه‌نیک بی له‌و ته‌مه‌نه راده‌وستی و پیرنای و ناشمێ، هه‌تا هۆیه‌که‌ی لای، ئەمه له هەندئێ له ده‌قه فارسییه‌کانیش هه‌ر به‌و شتیه‌یه. بۆ نمونه: خدری زینده له ئەفسانە‌ی هەردوو نه‌ته‌واندا.

* له ئەفسانە‌ی کوردی، به‌تایبه‌ت له داستانی (میرمح) ئەو سێ سێوه‌ی که فه‌لەک ده‌یداته (میرمح) که ده‌یه‌وێ بگه‌رێته‌وه و لا‌تی که‌سوکاری سێوه‌کان له پیریون و له مردنی ده‌پارتین، له ئەفسانە‌ی فارسیشدا، خۆشاوی (هوم و شیریی سپی)، ئەو که‌سانه‌ی که بیخۆنه‌وه، جگه له‌وه‌ی که نه‌مریی به‌ده‌ست دێن، له چ ته‌مه‌نیکدا بن، ده‌گه‌رێته‌وه سه‌ر ته‌مه‌نی پیشتریان، واته گه‌نجتر ده‌بنه‌وه. واته سێوه‌کان لێناگه‌رتن میرمح پیر بی و خۆشاوی هوم و شیریی سپیش ئەگه‌ر پیر بی ده‌یگه‌رێنه‌وه سه‌ر ته‌مه‌نی پیشتر و گه‌نجی.

* له ئەفسانە کوردییەکاندا ژۆر هۆی جوۆراو جوۆر هەن که ده‌بنه هۆی ته‌مه‌ندێژی و له‌شساعی و پیرنه‌بوون و نه‌مریی، له ئەفسانە فارسییه‌کانیشدا هۆیه‌کانی له‌شساعی و پیرنه‌بوون و نه‌مریی ژۆرن.

* له ئەفسانە کوردییەکاندا هەندئێ که‌سایه‌تی به‌ناو و میژوویی هەن، خه‌لک پاش مردنیان، به‌نه‌مر و زیندوویان ده‌زانن، ئەم جوۆره که‌سانه له هەندئێ له ئەفسانە فارسییه‌کانیشدا هەروایه، بۆ نمونه له کوردیدا شیخ فەرخ و له فارسیشدا کۆرش.

* له ئەفسانە‌ی کوردیدا (شوین) هه‌یه وه‌ک (قوبیا فه‌له‌کێ) جیگایه‌که که مردنی لێ نییه! له‌ده‌قی زوحاک (کتیوی ده‌ماوه‌ند) یش جیگایه‌که بۆ زوحاک مردنی لێ نییه! واته جوۆن میرمح له‌و قوبیا فه‌له‌کێ به‌ زیندوویی ده‌مێننه‌وه، زوحاکیش ئاوا له کتیوی ده‌ماوه‌ند به‌ زیندوویی ده‌مێننه‌وه.

* ژۆریه‌ی که‌سایه‌تییه‌کانی ده‌قه فارسییه‌کان که‌سایه‌تییه‌ی میژوویییشن، واته جگه له ئەفسانە میژووش باسیان ده‌کات له کوردییەکان ئەسکەندەریش هەر که‌سایه‌تییه‌کی میژوویییه، ئەوانی تریش ئەگه‌ر رۆژگارە میژوویییه‌که‌یان ژۆر روون نییه! به‌لام، له‌وه‌ده‌چن که‌سایه‌تییه‌ی میژووییکی دیار و به‌ناو‌بوون له سه‌رده‌می خۆیان، چونکه ئەفسانە ژۆرت‌ر که‌سایه‌تییه‌ی میژوویییه‌کان ده‌کاته که‌سایه‌تییه‌ی ئەفسانه‌یی.

۳-۱-۸-۲- جیاوازییه‌کان، له‌نیوان ده‌قه کوردی و فارسییه‌کاندا:

له‌و ده‌قه ئەفسانه‌ییانه‌ی که له‌نیو ئەفسانه کوردی و فارسییه‌کان لێره له‌به‌رده‌ستن، چ‌ه‌ند خه‌لکی جیاوازیش هه‌یه له‌نیوانیاندا، که جیاوازییه‌که‌یان، یا ئەوه‌ته جیاوازیی ته‌واوه و له‌یه‌کتیکیان هه‌یه و له‌وه‌ی تر نییه! یا ئەوه‌ته شتیه‌یان لێک جیا، ئەم خه‌لک جیاوازانەش بۆ هەر یه‌کتێ له ئەفسانە کوردی و

فارسییه‌کان ده‌چنه‌ خه‌نی تایبەتمەند هەر یه‌کتیکیان له‌گه‌ل ئەوی تر به‌و خه‌لک تایبەتییه‌یه‌ لێک جیا‌ده‌بنه‌وه.

۳-۱-۸-۳- جیاوازی و تایبەتمەندی ئەفسانە کوردییەکان:

- له‌نیو ئەفسانه کوردییەکاندا یه‌کتێ له‌و که‌سایه‌تییه‌یه‌ی که له‌ ده‌ست مردن هه‌لده‌ی و به‌دوای نه‌مرییدا ده‌گه‌رێ (پیره‌ژنیک)، واته که‌سایه‌تییه‌کی (ژن)، که‌چی له‌ ده‌قه فارسییه‌کان که‌سایه‌تییه‌کان هه‌موویان پیاون که هۆی نه‌مرییه‌یان هه‌یه یان به‌دوایدا ده‌گه‌رێن. یا ئەوه‌ته به‌جوۆریک له‌ جوۆره‌کان ده‌ستیان ده‌که‌وێ.

- له‌یه‌کتێ له‌ ده‌قه کوردییەکان که باسی ئاوی حەیات ده‌کات ده‌لێ: هەر که‌سێ بیخواته‌وه راسته‌ نه‌مریی ده‌ست ده‌که‌وێ! به‌لام، له‌ نیوان کرم و مندال و جه‌وان و لاو و جوامیر و پیر و که‌تره‌بییدا ده‌سووریته‌وه و به‌رده‌وام له‌نیو ئەو بازنه‌یه‌ دایه، له‌هیچ یه‌کتێ له‌ ده‌قه فارسییه‌کان باسی ئاوی حەیات به‌م شتیه‌یه ناکات و هیچ که‌س وای به‌سه‌رنه‌هاتوه.

- له‌ ده‌قیکی کوردیدا (زه‌لامیک) که‌ خۆی ئاوی نه‌مریی خواردووته‌وه و نه‌مریی به‌ده‌ست هیناوه چونکه جوۆری نه‌مریی‌ه‌که‌ی به‌دل نییه! نامۆژگاری ئەوه‌ی تر ده‌کات که تازه به‌دوای ئاوی نه‌مرییدا ده‌گه‌رێ، که ئەو ئاوه نه‌خواته‌وه چونکه وه‌کو ئەوی به‌سه‌ردێ، ئەو خۆی له‌م ئاو خوارده‌وه و ئەم شتیه‌ نه‌مریییه‌ په‌شیمانە، نایه‌وێ ئەویش تووشی ئەو په‌شیمانیه‌ بی! له‌نیو ده‌قه فارسییه‌کان ئەم جوۆره نه‌مریی و ئەم که‌سایه‌تییه‌ نییه! تا ئاوا نامۆژگاری خه‌لک بکا!

- له‌ ده‌قه کوردییەکان به‌تایبه‌ت له (میرمح) و (ئه‌سحابه‌) دا، که میرمح ده‌چیته‌ نیو (قوبیا فه‌له‌کێ) و (پیاوی ئاغا) ده‌چیته‌ کن ئەسحابه‌ی، بۆ هه‌ردووکیان زه‌مه‌نیکێ یه‌کجار ژۆر تیده‌په‌رێ، میرمح هه‌زار و پینج سه‌د ساڵ، پیاوی ئاغای حه‌فتی هه‌زار ساڵ وه‌ک ده‌قه‌کان باس ده‌کەن واته دوو جوۆر (زه‌مه‌ن) له‌یه‌ک کاتدا هه‌ست پین ده‌کری، که‌چی له‌ ده‌قه فارسییه‌کاندا ئەم زه‌مه‌ن تیده‌په‌رین و دوو کاتییه‌ به‌رچاو ناکه‌وێ.

- له‌ ده‌قه کوردییەکان به‌تایبه‌ت (میرمح) ی کوردی له‌ سه‌ره‌تا نازانی (مردن!) چیه‌ و هیچ له‌باره‌ی مردنه‌وه نازانی! به‌لام، که ژنه‌که‌ی ده‌مری و دواجار تیده‌گات که ئەویش رۆژنیک دێ ده‌مری، ئینجا ده‌یه‌وێ بچیته‌ جیگایه‌ک که مردنی لێ نه‌بێ! به‌لام له‌نیو ئەفسانه فارسییه‌کان که‌سایه‌تییه‌ک به‌م شتیه‌یه نییه!

- له‌ ئەفسانە کوردییەکان چ‌ه‌ند کار و رووداوێک هەن هه‌تا ته‌واو نه‌بن و روو نه‌ده‌ن، که‌سایه‌تییه‌کان نامرن واته هەندئێ شت هەن رێگه‌ له‌ مردن ده‌گرن یان راست‌تر مردن دوا ده‌خه‌ن بۆ میرمح نه‌مانی سێوه‌کان، بۆ جووتیار و بالنده‌ و مار و پیره‌مێردیش، وشک بوونی ده‌ریا و ته‌واو بوونی گه‌لییه‌ زورات و له‌ پ‌رپوونه‌وه‌ی گه‌لییه‌ به‌ (کراس - کاژ) ی مار و پ‌رپوونه‌وه‌ی گه‌لییه‌ به‌ سبیل و له‌ خۆلی گ‌رد‌ه‌که‌ و له‌ ئەسکەندەر ژێر پیتی بیته‌ ره‌ساس و سه‌ری بیته‌ تاس. به‌لام، له‌ ئەفسانە فارسییه‌کان باسیک له‌م جوۆره مردن راگرتنه‌ نییه!

- له ئفسانه كوردییه‌كان- به‌تایبهت میرمج و ئه‌سكه‌ندهر- باس له‌وه ده‌كات، جگه له میرمج خۆی، ئه‌سپ و تاژییه‌کانیشی نه‌مریی به‌دهست دیتن، له ئه‌سكه‌ندهری چار قورنهت داری وشك و جوانوی مردوو به‌ئاوی حه‌یات زیندوو ده‌بنه‌وه، له ده‌قه فارسییه‌كان ئه‌م جوړه نه‌مریییه بو گیانله‌به‌ران به‌م شتویه نییه!

- له ئفسانه كوردییه‌كان- به‌تایبهت میرمج و ئه‌سكه‌ندهر- دواچار خودای تاك و تهنیا بو خۆی (جبرائیل) ئاگادار ده‌كات‌وه كه نابیی میرمج بگاته‌وه قویبا فه‌له‌كئی، چونكه ئه‌گه‌ر بگاته‌وه ئه‌وئ، ئه‌وه به‌یه‌كجاری نامرئ! ده‌بئ پیش ئه‌وه‌ی بگاته‌وه ئه‌و جیگایه‌ی كه مردنی لی نییه! سیتوه‌کانی له ده‌ست ده‌ربئ و بمرئ. ئه‌سكه‌نده‌ریش نابیی له ئاوی نه‌مریی به‌خواته‌وه، چونكه مرۆڤه! نه‌مرییش هه‌ر بو خوداوه‌ندان و ئه‌وانه‌یه كه له‌پیرزی مرۆڤاندا نامیتن، ئه‌مه‌ش هه‌ر له‌سه‌ر فه‌رمانی (خودا) یه و به‌هۆی ده‌نگی له غه‌بییه‌وه‌یه، به‌لام، له ئفسانه فارسییه‌كان (خودا) به‌م شتویه راسته‌وخۆبه ده‌ست له‌كاره‌كان وهرنادا.

۳-۸-۱-۴- جیاواری و تایبه‌ته‌ندی ئفسانه فارسییه‌كان:

- له ئفسانه فارسییه‌كاندا زۆریه‌ی كه‌سایه‌تییه‌كان به‌رچه‌له‌ك و بنه‌ماله (فه‌ری ئیزه‌دی = هۆی نه‌مریی) یان بو ماوه‌ته‌وه، له‌نیو ده‌قه كوردییه‌كان هه‌یچیان هۆی نه‌مرییان به‌میرات بو نه‌ماوه‌ته‌وه و هه‌موویان یا ئه‌وه‌ته به‌دوایدا گه‌راون یان به‌ریتكه‌وت ده‌ستیان كه‌وتوه، یان هه‌ندیکیان دوا‌ی مردنیان خه‌لك نه‌مرییان پئی به‌خشبون.

- له هه‌ندی له ده‌قه فارسییه‌كان هۆیه‌کانی نه‌مریی هۆی پیرۆز و ئایینن و زیندویی و نه‌مریی زوحاکیش ئه‌هرییه‌یه، واته هۆیه‌كان هۆی خیر و شه‌رن؛ به‌لام، له ده‌قه كوردییه‌كان هه‌ر هه‌موویان هۆی بئ لایهن، واته باس له خیر و پیرۆزی و ئایینی یان به‌دفعه‌ری و ئه‌هرییه‌نی ناکرئ.

- له هه‌ندی له ده‌قه فارسییه‌كان، هۆیه‌کانی نه‌مریی وا دیتنه به‌رچاو كه ده‌ستکرد و زانست کردبن، چونكه ده‌گیتنه‌وه و دروست ده‌کرین، گیترا‌نه‌وه و دروست کردنیش نیشانه‌ی ئه‌وه‌ن كه به‌زانباری به‌ره‌م هاتوو به‌لام، له ده‌قه كوردییه‌كان هه‌موو هۆیه‌کانی نه‌مریی هۆی سروشتی و به‌ره‌می خۆرسکن و هه‌یچ نیشانه‌ییکی ده‌ستکردیان پتوه دیار نییه.

- له ده‌قه فارسییه‌كان، جه‌مشید له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی خاوه‌نی (فه‌ری ئیزه‌دی) یه و ده‌توانی له‌سایه‌ی ئه‌و فه‌ره‌ چۆن زۆر ژیا ئاواش نه‌مر بئ؛ كه‌چی به‌وه‌نده راناوه‌ستی و داوا‌ی (خوداوه‌ندی) ده‌كات و به‌دوا‌ی هۆیه‌کی تری نه‌مرییدا ده‌گه‌رئ. كه‌چی له‌نیو ده‌قه كوردییه‌كان هه‌یچ كه‌سایه‌تییه‌ك نییه! كه هۆیه‌کی نه‌مریی هه‌بئ و به‌دوا‌ی یه‌كێکی تریشدا بگه‌رئ.

- له ده‌قه فارسییه‌كان، كه‌سایه‌تییه‌كان جگه له خدری زینده هه‌موویان پاشان و حوكمی ولات ده‌كهن كه‌سایه‌تییه‌ی میژوویین كه له كوردییه‌كاندا، جگه له ئه‌سكه‌ندهر و خدر كه دووباره ده‌بنه‌وه، ئه‌وانی تر له ئیستای ده‌قه‌كان وه‌ك كه‌سایه‌تییه‌ی نیو خه‌لك و ئاسایی باس ده‌کرین.

- له ئفسانه فارسییه‌كاندا میژووی ده‌قه‌كان، چ وه‌ك ئفسانه چ وه‌ك باره میژووییه‌كه‌ی رۆژگاری

كه‌سایه‌تی و رووداوه‌كان رۆژگاریکی به‌كجار كۆنه و ده‌قه‌كان هه‌موویان ئه‌وه‌یان پتوه دیاره كه بو پیش زاین ده‌گه‌رینه‌وه، به‌لام، ده‌قه كوردییه‌كان له‌رووی میژووییه‌وه، ده‌قه‌کانی ئیستایان زۆریه‌یان كراوه‌ترن و خۆیان به زه‌مه‌نیکی دیار بکرا و نابه‌ستنه‌وه. ئه‌گه‌رچی به‌گشتیش نیشانه‌ی كۆنیان پتوه دیاره.

۳-۹-۱- نه‌مریی، له‌نیوان ئفسانه و واتهی ژبان له‌ زیر رۆژنایی ئفسانه كوردی و فارسییه‌كاندا:

له ئه‌نجامی خوتنه‌وه‌ی ده‌قی ئفسانه كۆنه‌كان و سه‌رچاوه میژووییه‌كان و كتیبه ئایینییه‌كاندا ده‌گه‌ینه ئه‌وه كه (مرۆڤ) هه‌ر له كۆنه‌وه هه‌ولئ ئه‌وه‌ی داوه كه بگاته حه‌اله‌تی (نه‌مریی!) و ئه‌و نه‌مریییه‌ش به‌هۆی به‌ده‌سته‌پینانی یه‌كئ له (هۆ!) یه‌کانی نه‌مریی زانیوه، ئه‌گه‌رچی دوا قوناغ و دوا مه‌به‌ستی ئه‌م هه‌ولانه به‌ده‌سته‌پینانی نه‌مریی بووه، به‌لام، له‌و رینگایه هه‌ولئ تریشی داوه و ده‌سكه‌وتی تریشی به‌ده‌ست هه‌تاوه، له‌وانه (له‌شساغی) و (هه‌میشه گه‌نجی) واته پیر نه‌بوون و (ته‌مه‌ن درێژی) و دواچار (نه‌مریی!). دیاره لیکۆله‌ره‌وان ئه‌وه‌یان سه‌لماندوووه، كه سه‌رچاوه ئفسانه‌یی و میژوویی و ئایینییه‌كان بئ به‌ش نین له هه‌والئ (راست) و (به‌ره‌می زانستی) (۳۹-*) جگه له‌وه‌ش سالانئیکه زاناکانی سه‌رده‌م زۆر شیکردنه‌وه و سه‌لماندن زانستیانه له زۆر رووه‌وه بو (کار) و (هه‌وال) ئه‌فسانه‌یی و میژوویی و ئایینییه‌كان بلا‌وده‌که‌نه‌وه، ئه‌گه‌ر له ئفسانه كوردی و فارسییه‌كان باسی كه‌سانئ ده‌خوتینه‌وه كه له‌شساغ و ته‌ن قايم بوون و (چه‌ك و نه‌خۆشی) نه‌یان‌توانیوه کاریان تئ بکه‌ن، ئه‌وا ئه‌مرۆ ماوه‌یه‌کی زۆره زۆر نه‌خۆشیی كوشنده كه رۆژانئ به سه‌دان و هه‌زاران و ملیۆنانئ ده‌كوشت ئیستا زۆر به‌ئاسانی چاره‌سه‌ر ده‌کرین به‌تایبهت دۆزینه‌وه‌ی ئه‌م دوا‌یییه‌ی (D.N.A) و (پروژهی جینه‌کانی مرۆڤ) (۳۰-*) كه نه‌ك هه‌ر ده‌توانی له‌شیکي ساغ دروست بکات، به‌لكه ده‌بیتته هۆی ته‌مه‌ندریژی و (سه‌ره‌لدانی هه‌ندی مرۆڤ كه نه‌مرن) (۳۱-*)، ئه‌مه‌ی ئه‌مرۆ زانست به‌ره‌می دیتن، پیتشتر له (ئفسانه و ئایین و میژوودا) باسکراون. له ئفسانه فارسییه‌كاندا -ئه‌سه‌فه‌ندیار- كه خۆ له (ئاوی پیرۆز) نقوم ده‌كات و هه‌موو جه‌سته‌ی (نه‌خۆشی و چه‌ك کاری لئ ناکات) ته‌نیا چاوی نه‌بئ كه له‌کاتی خۆ نقوم کردندا چاوی نووقاندوووه و به ئاوی پیرۆز ته‌ر نه‌بووه. واته ئه‌م ئاوه پیرۆزه هۆیه‌کی له‌شساغی بووه. (میرمج) جگه له‌وه‌ی كه ده‌گاته (قویبا فه‌له‌كئی) ئه‌و جیگایه هه‌زار و پینج سه‌د سال هه‌ر له‌و ته‌مه‌نه‌ی ده‌هیلئته‌وه كه تیبیدا چونه‌ته ئه‌وئ، ئه‌ویش ته‌مه‌نی تازه گه‌نجییه، ئه‌وا (سئ سیتو) هه‌که‌ی كه له فه‌له‌کیشی وه‌رده‌گرئ، ئه‌و گه‌نجییه‌ی راده‌گرن هه‌تا سیتوه‌كان له ده‌ست نه‌دا، كه سیتوه‌کانیش له ده‌ست ده‌دا، له‌گه‌ل نه‌مانی هه‌ر سیتوێک راده‌یه‌کی پیری لئ به‌ده‌رده‌که‌وئ، هه‌تا له‌گه‌ل نه‌مانی سیتوی سیتیم، به‌یه‌كجاری (میرمج) ده‌مرئ. ئه‌وه‌ی لیته مه‌به‌سته، به‌ده‌سته‌پینانی له‌شساغی و هه‌میشه گه‌نجییه واته پیر نه‌بوون، له ئفسانه‌دا و ئه‌ویش له سایه‌ی (ئاوی پیرۆز و سئ سیتو) ئه‌گه‌ر ئه‌م دووانه وه‌ك هه‌تیمایه‌کی ئفسانه‌یی قبول بکه‌ین، ئه‌وا ده‌توانین ئه‌م دوو هه‌تیمایه، (ئاوی پیرۆز و سئ سیتو) به‌رامبه‌ر به هه‌تیمای (D.N.A) تازه داها‌تووی زانستی رابگرین، كه ئه‌مه‌ش -وه‌ك زاناکان رابانگه‌یاندا- هه‌ر ئه‌و کاره له واقعه‌دا ده‌كات كه ئاوی پیرۆز و سیتوه‌كان له ئفسانه‌دا کردوویانه. كه له‌شساغی و هه‌میشه گه‌نجی و پیر نه‌بوون له ئفسانه و ئایین و میژوودا باسکراون و زانستیش ئه‌مرۆ ته‌مانه ده‌سه‌لمینن، ئه‌و

تەمەندریژییەش بێ شک ئەنجامیەکى سروشتى ئەو لەشساعى و ھەمیشە گەنجى و پیر نەبوونە. پێشتر ھەر لەم لێکۆڵینەووەیدا لە باسى (تەمەندریژان) باسى چەند نمونە یە کمان کرد. جەمشید نۆ سەد و پەنج ساڵ ژیا و زوحاک نزیکەى ھەزار ساڵ و ھەروەھا لە سەرچاوە ئایینیەکان تەمەنى نوح دەگاتە نۆ سەد و پەنج ساڵ، ئەگەر جەم تەمەندریژییە کەبى لە سایەى (فەرى ئیزەدى) بوو (نوح) لە سایەى ئایین و پێغەمبەراییەتى بوو، ئەى زوحاک لە سایەى چى بوو، خۆ ئەو کەسایەتییەکی خۆتێژ و ئەھرىمەنى بوو؟! کەواتە شتێکی بێ لایەن- واتە زانستى- ھەبە کە دەبێتە ھۆى تەمەندریژی، ئەم ھەوالانە کە ھەوالى ئەفسانەییو ئایینی بن، ئەوا ھەر ئیستا ھەوالى زانستى پشتگیری ئەو تەمەندریژییە دەکات، لە باسى (جینە بۆماوہییەکان) نووسراو: «ئەو تاقیکردنەووە چرانەى دەربارى مامەلە کردن لەگەڵ ئەو شفرانە و ئاشکراکردنى نھیتی پێکھاتەکانى، وای لە یەکیک لە زانا بەناوبانگەکانى بەریتانیا کردووە کە بە باوەڕى زۆرەو رابگەڕێت کە لە ماوہیەکی کورتدا لە توانای مەرفەدا دەبێت کە تیکرای تەمەنى درێژ بکاتەووە بە قەد دوو ئەوندەى تیکرای تەمەنى ئیستای و لەوانەىە بتوانیت تەمەنى مەرفە بگەڕێتە ۱۲۰۰ ساڵ» (۲۲۲، ۳۱۳۳) ئەو تەمەنەى کە رۆژى زاناکان بە دەستى دین بۆ مەرفە- کە بەرھەمى تەمەنى زانستییە- زۆر لەو تەمەنانە نزیکە کە جەمشید و زوحاک و زال و میرمەح لە ئەفسانەدا و (نوح) لە کتیبە ئایینیەکان ھەیانوو. ئەمەش زیاتر واقیعیەتى تەمەنى مەرفە نێو ئەفسانەکانى رابردووە لەگەڵ تەمەنى چاوەروانکراوى ھەوالى زاناکان لێک نزیک دەکاتەووە.

ئەگەر تەمەندریژی نێو ئەفسانەکان ئیستا زانست پشتگیری لێ دەکات و بۆى ھەول دەدات بیکاتە واقیعی رۆژانەى ژیان. ئەوا ھەر زانستیش ھەوالى بە دەستھێنانى جوڑیک لە (نەمرى!) ھەبە، ئەو تەمەنى (جۆن ھاریس، یاریدەدەرى کارگێرى بەرنامەى توژینەووە لە نھیتیەکانى جینی مەرفە) لە رۆژانى راگەیاندى ھەوالى گرنگى مادەى (D.N.A) دەلێ: «سەرکەوتنى زاناکان لە مامەلە کردن لەگەڵ مادەى (D.N.A) دەبێتە ھۆى پێشکەوتنى زۆر گەورە لەسەر ئاستى نوژداریى مەرفە، ھەروەھا (جوڑیک رێگرتن لە مردن) یان لەسەر خۆ کردنەووە (ئەجەل) بەھۆى درێژکردنەووەى تەمەنى مەرفە» (۲۲۲، ۳۱۳۳) ئەو تەمەنى (جۆن ھاریس) زانای پرۆژەى نھیتی جینەکانى مەرفە، باسى ئەو دەکات کە ئەو دەسکەوتە گەورەى زانست دەبێتە ھۆى (جوڑیک رێگرتن لە مردن) دیارە ئەم زانایە ناھەوێ بەروونى بەلێ: (تەواو رێگە لە مردن دەگیرێ) بەلام، ھەر لەم راگەیاندى زانایەکی بەریتانیا دەلێ: «پێشکەوتن لە بواری مامەلە کردن لەگەڵ جینەکان دەبێتە ھۆى سەرھەلدانى ھەندى مەرفە کە (نەمرن)، « (۲۲۲، ۳۱۳۳) ھەروەھا ئەو زانایە لەسەر قەسەکانى بەرەووام دەبێ و دەلێ: «لێکۆڵینەووە لە ئارادایە کە دەبێتە ھۆى درێژ کردنەووەى ماوہى ژیان بۆ ماوہیەکی دیارى نەکراو، بەلام، لە بیروبووچوونى زانایاندا بە کەوا بگاتە رادەى نەمرى مەرفە» (۲۲۲، ۳۱۳۳) ئەوا ئەو ئەنجامى ھەوالى بێ وچانى زاناکان خەریکە لەشساعى و تەمەندریژی دەبێ بەشتێکی بەرەووەست. وەک ئەو زانایەى دەلێ: لە بېر و بۆچوونیشیاندا بە بېگەڕێنە رادەى نەمرى، ئەگەر ئەفسانەکان باسى نەمرییان زۆر دووبارە کردووەتەووە، ئەوا زاناکانیش زۆر بە زانایییەووە بۆى ھەول دەدەن.

ئەگەر لەشساعى و تەنقایی و تەمەندریژی و پیر نەبوون و نەمرى لە ئەفسانە جیھانییەکان زۆر باسکراوە و لە نێو ئەفسانەى کوردى و فارسیدا نمونەمان لێ ھینایەووە، ئەوا ئەم خواستەى مەرفە لە نێو ئەفسانە، ھەر خەونێکی لە مێژینەى مەرفە نەبوو! دوور نییە رۆژانەى خەلک لەسایەى زانستى سەردەمى خۆیانەووە بە لەشساعى و تەمەندریژی ژیا بن و ھەوالى (نەمرى) یشیان دا بن، ئەو خواستە لە رابردووش ھەر تەنیا بە یەک رێگا بۆیان ھەول نەداو، لە نێو ئەم ھەوالانە ھەوالى سەرکەوتووى زانستیشى تیدا بوو. ھەر ئەو ھەولە زانستییەى رابردووە ئیستا بەشێوہى تازە و ھاوچەرخ مەرفە بە پێ داگرتن و دلسۆزى و زانایییەووە برەوى بێ دەدا و لەسەرى بەرەووام، ھەر ھەوالى زانستییانەشە زۆر ئەفسانەى رابردووى ئەمەرفە کردووە بە واقیعیکی رۆژانە و بەرەووەست، لەسەرکەوتن و بە دەست ھینانى لەشساعى و تەمەندریژیش نابێ لە ھەوالى زانستییانەى مەرفە بۆ سبەبى بێ ھیوا بێن.

۱-۱-۲- نەمرى خوداوەند و مەرفە!

نەمرى خواستىکی لە مێژینەى مەرفە، پێش ئەو (گلگامش) مەرفە (ئەنکیدو) بېترستى و بەدوای نەمرىیدا بگەرێ، (ئوتو-ناپشتم) خۆى و ژنەکەى لە سایەى چاکەبەکى کە لەگەڵ خوداوەندانى کردبوو، لە پاداشتدا خوداوەندەکان لە ریزی (مەرفە!) یان دەرھینا و بردیانە ولاتى خوداوەندان و کردیان بە یەکن لە نەمران، گلگامشیش ترسى (مەرگ!) سەرى پێ ھەلگرت و بە دوای (گیایى نەمرى) چوو لە (ئوتو-ناپشتم) بېرس، کە چۆن دەتوانى نەمرى بە دەست بێنێ؟! لە رێگا رێى دەکەوتە مەرخانەبەک و ژنەى خاوەن مەرخانە کە لە مەبەستى گلگامش ھالى دەبێ بە دوای چیدا دەگەرێ پێى دەلێت:

«ئەو بۆ کوێ ھەلگەوتى: گلگامش؟

ئەو ژیانەى بە دوایدا دەگەرێ، نايدۆزیتەووە!

رۆژى خۆى مەزن مەرفە دروست کرد.

مردنى کردە بەشى مەرفە

ژيانیش بۆ خۆى» (۱۳۳، ص ۳۵-۳۸)

ئەو ژنە بە بېر گلگامشى دەھینتەووە، کار و بېرارى پېشتری خوداوەندانە، کە ھەر زوو (ژیان-نەمرى) یان بۆ خۆیان ھەلژاردووە و (مردن) یشیان کردووە بەشى مەرفە، بۆیە ئەو دەستى بە دوایدا دەگەرێ نايدۆزیتەووە! یا راستتر ئەگەر بشیدۆزیتەووە و دەستیشى بکەوێ، دەبێ دواجار لە دەستى بدا، چۆن گلگامش (گیایى نەمرى) لە دەست دا. چونکە (مەرفە!) بەشێوہى مەرفەى خۆى ناتوانى نەمرى بە دەست بێنێ، ئەو تەمەنى (ئوتو-ناپشتم) بوو بەیەکن لە خوداوەندان. ھەر لە ئەفسانەى کوردیش کە (خدر و ئەلیاس) ناوى نەمرى دەخۆنەووە و دەیانەوێ ئەسکەندەر لەو ئاوە ناگادار بکەنەووە، دەنگێک لە غەیبەووە پێیان دەلێ: ئێو کە ناوى نەمریستان خواردووتەووە لە ریزی (مەرفە) اندا نەمان، (ئەسکەندەر) نابێ ئەو ئاوە بخواتەووە، مەبەست ئەو بە ئەسکەندەر مەرفە و مەرفەش نابێ لەم ئاوە بخواتەووە و نەمرى، ھەر لە ئەفسانەى (میرمەح) کە جارى دووہم بە (سێو) ھوہ بۆ قوبسا فەلەکن دەگەریتەووە، (خودا) بە (جبرائیل) دەلێ: کە ئەو سێوانەى لێ بستینى، نابێ بگاتە قوبسا فەلەکن

چونکه مرۆفه، مرۆفیش -داری مردنیه- ماناکه‌ی وا ده‌که‌وینته‌وه. چونکه هه‌تا له‌م ئه‌فسانانه‌ی که که‌سایه‌تییه‌کان نه‌مرییش به‌دهست دیتن دواچار له‌دهستی ده‌دن. ئه‌وه‌ش هه‌ر ئه‌و رایه‌ ده‌سه‌لمینتی که له ئه‌فسانه‌کان بیه‌شتر خوداوه‌ندکان (ژبان-نه‌مری) یان بۆ خۆیان داناهه‌ و (مه‌رگ) بیه‌ش بۆ مرۆف، هه‌ر ئه‌و ده‌ستوره‌ ئایینه‌کانیش دووباره‌یان کردووه‌وه، جیا له‌وه‌ی که له ئه‌فسانه‌کان فه‌رمانی (خوداوه‌ند)انه و له ئایینه‌کان، به‌تایبه‌ت (قورئان) فه‌رمانی (خودا)یه! ئه‌وه‌تا له‌قورئان روو له‌ مرۆف ده‌کات و پیتی ده‌لی:

«قل ان الموت الذي تفرون منه فانه ملاقيكم» (الجمعة "٨") واته: بلی، ئه‌و مردنه‌ی ئیوه له‌دهستی هه‌لدین، هه‌ر ده‌تانگاتتی. واته ئیوه هه‌رچی بکه‌ن له‌دهست مردن رزگار نابن، ئه‌وه‌ش ته‌واو له‌گه‌ڵ قسه‌ی ژنه‌ی خاوه‌ن مه‌یخانه‌ی داستانی گه‌گامش یه‌ک ده‌گرتوه که ده‌لی: (ئه‌و ژبانیه‌ی به‌دوایدا ده‌گه‌رپتی، نایدۆزیته‌وه) ئه‌گه‌ر ئه‌م ئایه‌ته به‌لگه‌ی مه‌رگی حه‌قییه‌ی مرۆفه، ئه‌وا هه‌ر له‌ (قورئان)دا ئه‌وه دووباره ده‌کاتوه و ده‌سه‌لمینتی که ئه‌وه‌ی که ده‌مینتی هه‌ر (خودا)یه، ئه‌وه‌تا خودا ده‌فه‌رمووئ: «وبقي وجه ريك ذو الجلال والاكرام» (الرحمن "٢٧") واته ماناکه‌ی وایه که: ئه‌وه‌ی که هه‌ر ده‌مینتی، خودا هه‌ر خۆیه‌تی به‌مه‌زنی و پیرۆزی، دیسان ئه‌و فه‌رموووه‌یه‌ش له‌گه‌ڵ قسه‌ی خوداوه‌ندانی نییو ئه‌فسانه‌ یه‌ک ده‌گرتیه‌وه که گوتووایه: (پۆژی خودای مه‌زن مرۆفی دروست کرد، مردنی کرده به‌شی مرۆف، ژبانیش بۆ خۆی) ئه‌وه‌ی له‌قورئاندا زۆر دووباره‌ی ده‌کاتوه و پیتی له‌سه‌ر داده‌گرئ ئه‌وه‌یه که (خودا هه‌ر ده‌مینتی و هه‌ر هه‌بووه) (٣٢-٣٢) ئه‌وه‌ش ئه‌فسانه‌کان به‌زۆر شتیوه گوتووایه و سه‌لماندووایه هه‌ر ئه‌وه‌یه که خوداوه‌نده‌کان (ژبان = نه‌مری) یان بۆ خۆیان هه‌لبژاردوه.

ئه‌وه‌ی که ئه‌فسانه و ئایینه‌کان زۆر ده‌یلتیه‌وه (نه‌مری!) (خودا) و (مردن)ی (مرۆف)ه، ئه‌مه‌ش مه‌نتیقیتی واقعی فه‌لسه‌فی ئه‌خلاقیی ژبانیه تا ئیستا.

ئه‌گه‌رچی هه‌موو ئه‌فسانه و کتیبه ئایینییه‌کان پراو پرن له‌ په‌ندی فه‌لسه‌فی و مه‌نتقی، که ئه‌وه ده‌سه‌لمین، مرۆف ناتوانی (نه‌مری!) ئه‌وه‌ی که نه‌مه‌ره هه‌ر (خودا)یه، هیتشتا له ئه‌فسانه و ئاییندا نمونه‌ی ئه‌و که‌سانه هه‌ن که توانیویانه به‌جۆرتیک له‌ جۆره‌کان نه‌مری به‌دهست بیه‌ن، هیتنده هه‌یه، ئه‌و که‌سانه‌ی که نه‌مرییه‌کان به‌دهست هیتناوه له‌ ریزی مرۆفدا نه‌مان. ئه‌وه‌ی بۆ ئیتمه‌ گه‌نگه (مرۆف)ه و (نه‌مری) به‌دهست هیتناوه، جا چۆنی به‌دهست هیتناوه لای ئیتمه ئه‌و چۆنیه‌تییه مه‌به‌ست نییه! (ئۆتو-ناپه‌شتم)ی ئه‌فسانه و (خدری زینده‌ی) ئایین، هه‌ردووکیان (مرۆف)ن و چوونه‌ته‌ ریزی (نه‌مران)، ئه‌مه‌ش بایی ئه‌وه ماوه بۆ (زانا)کان ده‌یلتیه‌وه که له‌گه‌ران به‌دوای نه‌مرییدا بیه‌ هیوا نه‌بن! ئه‌گه‌ر پۆرتیک که‌سانیک هه‌بوون له‌سایه‌ی ئایین و به‌ یارمه‌تییه (خوداوه‌ند) و (خودا)وه توانییه‌کان، نه‌مری به‌دهست بیه‌ن! ئه‌وا ئه‌مرۆ- وه‌ک زۆر به‌دهست هاتووی تر- ناکرئ له‌سایه‌ی (زانست) و (زانا) که‌انه‌وه هه‌ولت‌کانیان بیه‌تته‌ هۆی (سه‌ره‌لدانی هه‌ندئ مرۆف که نه‌مرن) یان ئه‌وه‌ته‌ بتوانن (جۆرتیک ریتگرتن له‌ مردن) به‌دهست بیه‌ن؟ باشه ئه‌گه‌ر مرۆف وه‌ک کابرای چیرۆکی (زه‌لامیک) جۆرتیک نه‌مری له‌سایه‌ی زانست به‌دهست هیتنا، ئه‌رئ دواتر لیتی په‌شیمان ده‌بیتته‌وه؟ یا ئه‌وه‌ته ئه‌گه‌ر به‌دلی بیه‌ دیسان به‌هۆیه‌ک

له‌هۆیه‌کان له‌دهستی ده‌دا؟

هه‌ر چۆنیک بیه‌، ژبان سه‌لماندووویه‌تی، نه‌ مرۆف له‌ ژبان بیه‌ هیوا ده‌بیه‌ و نه‌ ئیمانداره‌کان له‌پارانه‌وه ده‌که‌ون و نه‌ زاناکان واز له‌ هه‌ولدان دیتن. ئه‌مه‌ش هۆیه‌کی گه‌نگ و گه‌شی به‌رده‌وامییه‌ی ژبانیه.

په‌راویزی به‌شی ئیتمه‌:

(١-*) ناوی خدری زینده له ئه‌فسانه کوردییه‌کان به‌زۆر شتیوه ده‌نوسرئ. خضر، خدر، خدری زینده، خیری زینه، قۆجه‌ خدر.

(٢-*) ئه‌سه‌کهنده‌ر وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی میژوویی ئه‌گه‌رچی میژووی ژبانی زانراوه، هیتشتا له ئه‌فسانه جیهانی و کوردییه‌کان به‌زۆر شتیوه ناوه‌که‌ی ده‌گوتئ. لیره مه‌به‌ست وایه که ئه‌سه‌کندر چوار قورنه‌ی جیهانی گرتوه له قورئانیشدا به‌ (ذی القرنین) ناوی هاتووه و لیکۆله‌هوان پتر له مانایه‌کیان داوه‌تی.

(٣-*) له‌ناو عه‌وام وایه (خدری زینده) به‌زۆر شتیوه خۆی به‌خه‌لک پیتشان ده‌دا، جگه له پیره‌میردیتکی ریش سپی و شتیوه مرۆفانه له‌سه‌ر شتیوه ئازته‌لیش به‌ده‌ده‌که‌وئ.

(٤-*) بۆ زیاتر ئاگاداری سه‌یر بابه‌تی (خدر-الیاس) بکه له ژماره (١١)ی گۆفاری لالشل ٦٩.

(٥-*) قه‌لای زوحاک، ناوی زوحاک له‌م شتیوه لیکۆلینه‌وه‌ی زۆر هه‌لده‌گرئ، چۆن زۆر شتیوه تر له‌م ناوچه‌یه ناوی زوحاک ده‌دیتته‌ پال. ئه‌م دووباره بوونه‌وه‌یه ریشه‌یه‌کی میژوویی هه‌یه.

(٦-*) لیره (فه‌ری زه‌رده‌شت) به‌کارهاتووه، هه‌ندئ جاریش (فه‌ری شاهه‌نشاهی) به‌کار دئ و هه‌موو هه‌ر له (فه‌ری ئیزه‌دی) یه‌که‌وه هاتووه.

(٧-*) نووسینه‌وه‌ی ده‌قی فۆلکلۆری به‌هه‌موو جۆره‌کانییه‌وه کاریکی پر هونه‌ره، زۆرجار حه‌کایه‌تخوان جینگۆزکی به‌ناوی که‌سه‌کان ده‌کات، کۆکه‌روه ده‌بیه‌ ئاگاداری، لیره له‌بابه‌تی (جبرائیل) فه‌له‌ک به‌کار هاتووه و له‌باتی ده‌رویش جبرائیل.

(٨-*) ئه‌وه‌ی که گیانان ده‌کیشی (عزرائیل)ه نه‌ک (جبرائیل).

(٩-*) ئه‌و باغ و قه‌لایه‌ی جه‌مشید که هه‌موو مرۆفه جوان و له‌شساغ و گیانله‌به‌ره‌چاکه‌کان و رووه‌که به‌سه‌وده‌کان ده‌پارێزی زۆر له‌ که‌شتیبه‌ نوح ده‌چیه که مرۆفه ئیمانداره‌کان و ره‌گه‌زه‌کان ده‌پارێزی.

(١٠-*) له‌وه‌ی که (فه‌یرده‌وسی) له (شاهنامه) (زوحاک)ی به‌ره‌گه‌ز کردووته عه‌ره‌ب هه‌ندئ له‌ نووسه‌رانی ئیترانی ئه‌وه به‌کارده‌وه‌ی ئه‌و داگیرکردن و کوشتن و ویرانکردنه‌ی عه‌ره‌ب ده‌زانن بۆ ولاتی ئیتران، ده‌نا بۆ ره‌گه‌زی زوحاک پرای تر هه‌یه.

(١١-*) گرشاسب یه‌کێکه له نه‌مرانی باوه‌ری زه‌رده‌شتی، که زوحاک له‌ کۆتایی میژوو زنجیر ده‌پسینی له‌گه‌لی ده‌که‌وینته‌ شه‌ر و زوحاک ده‌کوژئ.

(١٢-*) گورزی سه‌ره‌گا یه‌کێ له‌ نیشانه و پاشماوه‌ی شاکانی ئیترانی کۆنه که شاکان وه‌ک چه‌کێکی پیرۆز به‌کاریان ده‌هیتنا.

(١٣-*) ئه‌م به‌زنجیره به‌ستانه‌وه‌ی زوحاک له‌ کیتی ده‌ماوه‌ند و ئه‌م پیاوه ته‌نیا ئیسک ماوه‌ی به‌زنجیر به‌ستراوه‌ی که (ئه‌ولیا چه‌له‌بی) له‌ کتیبی (کورد له‌ میژووی دراوسێکاندا) باسی ده‌کات له‌لاپه‌ره (١٥٧) ده‌بیه‌ هیچ په‌یوه‌ندییه‌کیان پیکه‌وه هه‌یه؟؟.

(*)-۱۴) له (یهمهن) هه‌ندئێ سه‌رچاوه به ولاتی یه‌مه‌نی ئیستای نازان، ده‌لێن مه‌به‌ست ده‌رووبه‌ری خوزستانه .
(*)-۱۵) ئه‌وه‌ی زانراوه ئه‌رستۆ مامۆستای ئه‌سکه‌نده‌ر بووه له واقیع لێره له‌م ئه‌فسانه‌یه‌ش وه‌ک زانا و ریش سپی ده‌وری هه‌یه .

(*)-۱۶) یه‌زه‌شن: بۆنه و داب و ده‌ستوورێکی خودا په‌رستییه له ئایینی مه‌زده سه‌نا .

(*)-۱۷) (میرمخ) که دوور نییه ناوه‌کی له (میرمیهر) هوه هاتیخ و له خوتنده‌وه‌ی ده‌قه‌که به‌ده‌رده‌که‌وه‌ی که زۆر کۆنه و به‌رێژ (پیر کونجی پیرخێرۆ) له ده‌قه‌که‌ی خۆی که له گو‌فاری (که‌له‌پوری کورد) ژماره ۱۳ بلاوی کردووته‌وه، میرمخ ده‌باته‌وه سه‌ر بنه‌ماله‌ی (موسا پیغه‌مه‌به‌ر) به‌لام، به‌ رای من له‌وه‌ش کۆنتره .

(*)-۱۸) ئه‌وه‌ی من ئاگادایم، تا ئیستا چوار ده‌قی جیا له داستانی (میرمخ) بلاوکراوه‌ته‌وه .

(*)-۱۹) بۆ گۆرانی زه‌مه‌ن سه‌یری ۱۲۸-۱۳۵ کتیبی (قه‌ده‌غه‌شکینی) بکه .

(*)-۲۰) ئه‌م گری هه‌ی هاین به‌پیتی ده‌قه‌کان ده‌گۆرێ له ده‌قی (قه‌ناتی کوردۆ) دا داری خه‌ته‌ره، به‌لام، هه‌ر چه‌ند بگۆرێن، ئه‌وا ئه‌و سه‌فه‌ته‌یان هه‌ر ده‌مه‌نی که وه‌کو ئۆتوماتیک و کۆمپیوته‌ر له‌خۆوه به‌رز ده‌بنه‌وه به‌رزبوونه‌وه‌یه‌کی زۆر و سه‌یر و هه‌ر له‌خۆشیا نه‌وه نزم ده‌بنه‌وه .

(*)-۲۱) ئه‌وه‌ی که گیان ده‌کشێ (عزرائیل) ه، که‌چی لێره‌ش دراوه‌ته پال جبرائیل .

(*)-۲۲) بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری ۱۲۸-۱۷۹ بکه له کتیبی قه‌ده‌غه‌شکینی .

(*)-۲۳) له‌وانه‌ی به‌دوای نه‌مرییدا گه‌راون گلگامش باسی ئه‌م گه‌نجی و هه‌میشه گه‌نجییه ده‌کات، که (گیانی نه‌مری) ده‌ست ده‌که‌وه‌ی، ده‌لتی: ده‌یه‌مه‌وه شاری ئوروک و له‌کاتی پیریدا ده‌بخۆم بۆ ئه‌وه‌ی گه‌نج بیه‌مه‌وه و هه‌تر ئه‌و گیایه‌ش ناو ده‌با به‌ئه‌فسووناوی چونکه پیران گه‌نج ده‌کاته‌وه .

(*)-۲۴) که‌سایه‌تی (شیخ فره‌خ) کاره‌کانی- وه‌ک له‌ده‌قه‌کاندا دیاره- زۆر له‌گه‌ل ئاین و شه‌رع ناگونجی، که‌چی عه‌وام گۆره‌که‌یان کردووه به (چاک) عه‌قلی عه‌وام وایه زۆر شت جیگۆرکێ پێ ده‌کات .

(*)-۲۵) قه‌ده‌غه‌شکاندن ره‌ه‌شتیکی هه‌میشه‌یی مرۆقه، له ئه‌فسانه‌کان زۆر دووباره ده‌بیته‌وه، هه‌ندئێ جار هۆی به‌ده‌سته‌هێنانی شتی گرنگ و ده‌گه‌مه‌نه، هه‌ندیک جاریش ده‌بیته‌وه هۆی له‌ده‌ستدانی .

(*)-۲۶) له‌ بواری به‌راوه‌ردکاری له ئه‌ده‌بی کوردی و فارسییدا به‌تایبه‌ت شه‌عری کلاسیکی مامۆستایان (دکتۆر نه‌مین موتایچی) و (دکتۆر محمه‌د نوری عارف) جێ ده‌ستیان دیاره .

(*)-۲۷) له‌ رووی میژوویی و ژبانی واقعی گلگامش. له میژوو زنجیره‌ی پاشاکانی سۆمه‌ر گلگامش میژوویکی دیار و کاریه‌ری هه‌یه، بۆ زانیاری زیاتر ده‌توانین (ملحمه گلگامش) ی دکتۆر (تا‌هه باقر) به‌تایبه‌ت پێشه‌کییه‌که‌ی بخوێنینه‌وه .

(*)-۲۸) وه‌کو پێشتریش باسه‌مان کرد، ئه‌وه‌ی من زانیومه و خوتنده‌ومه‌ته‌وه تا ئیستا چوار ده‌قی (میرمخ) بلاوکراوه‌ته‌وه و هه‌ر ده‌قه‌ش تایبه‌ته‌ندی خۆی هه‌یه؛ به‌لام، له هه‌موو ده‌قه‌کانی نیشانه‌ی کۆنی بێر و رووداوه‌کان روونه .

(*)-۲۹) میژووی زانست له‌گه‌ل میژووی مرۆف ده‌ست پێده‌کات و به‌ره‌می زانستی هه‌ر سه‌رده‌میته‌کیش . به‌ره‌می دوا قوناغ و هه‌ولتی زاناکانی ئه‌و سه‌رده‌مییه، به‌کاره‌یتانی چه‌قۆ به‌ردینه‌کان به‌کاره‌یتانی یه‌که‌م نامێری دا‌هینراوی زانستی مرۆقه، که ئیستا گه‌یشتونه به‌کاره‌یتانی تیشکی لێزه له‌زۆر بواری ئه‌سته‌مدا .

(*)-۳۰) رۆژی ۲۶/۶/۲۰۰۰ له‌به‌ر گرنگی دۆزینه‌وه‌ی (په‌رژه‌ی جینه‌کانی مرۆف) بێل کلینتۆن سه‌رۆکی ولاته یه‌کگرتوه‌کانی ئه‌مریکا و تۆنی بلیسر سه‌رۆک وه‌زیرانی به‌ریتانیا له‌گه‌ل چه‌ندین زانی ئه‌م بواره له‌جیهان، له‌ کۆنفرانسیکی رۆژنامه‌نووسیدا ئه‌م هه‌واله گرنکه‌یان راگه‌یاندا . بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری رۆژنامه‌ی (برایه‌تی) ژماره (۳۱۲۵) ی رۆژی ۳/۷/۲۰۰۰ بکه .

(*)-۳۱) (سه‌ره‌له‌دانی هه‌ندئێ مرۆف که نه‌مرن!) و (جۆریک ریگه‌گرتن له‌ مردن) و (له‌وانه‌یه‌ بتوانیت ته‌مه‌نی مرۆف ۱۲۰۰ سال) ئه‌م -نه‌مر- و -ریگه‌گرتن له‌ مردن- و -۱۲۰۰ سال- ژیا نه‌ دوا را و تازه‌ترین رای زاناکانه که زۆر به‌دنیاییه‌وه ئه‌مرۆ ده‌ری ده‌بن، واته زاناکان برۆی ته‌واو زانستییه‌یان هه‌یه بۆ به‌واقعی کردنی ئه‌م خه‌ونه له‌میژووییه‌ی مرۆف که له ئه‌فسانه‌کان به‌شێوه‌ی جۆراو جۆر ره‌نگی داوه‌ته‌وه .

(*)-۳۲) له‌کتیبه ئایینییه‌کان به‌تایبه‌ت له‌ قورئاندا زۆرجار ئه‌و بیه‌ری (نه‌مری خودا) و (مردنی مرۆف) دووباره بووه‌ته‌وه .

ئه‌نجام!

ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه تا ئیستا یه‌که‌مین لیکۆلینه‌وه‌یه که له‌نیوان ئه‌فسانه‌ی کوردی و فارسیدا به‌گشتی و تیمه‌ی (گه‌ران به‌دوای نه‌مری) به‌تایبه‌تی ده‌کۆلینه‌وه‌یه. هه‌ر ئه‌م نه‌بوونی لیکۆلینه‌وه‌یه له‌سه‌ر ئه‌فسانه‌ی تا ئیستا بوو ته‌ هۆی ئه‌وه‌ی که به‌شی یه‌که‌می ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه گرنگییه‌کی تایبه‌ت به‌ئه‌فسانه‌ی کوردی بدات به‌شێوه‌ گشتییه‌که‌ی، ئه‌مه‌ش بوو هۆی ئه‌وه‌ی که لیکۆلینه‌وه‌یه دوو جوړ ئه‌نجامی لێ بکه‌وێته‌وه‌، یه‌که‌م: ئه‌و ئه‌نجامه‌ی له‌ به‌راوردی ئه‌فسانه‌ی کوردی و فارسیدا به‌گشتی لیکۆلینه‌وه‌یه که پیتی گه‌یشتووه‌. دووهم: ئه‌و ئه‌نجامه‌ی به‌تایبه‌تی له‌ به‌راوردی تیمه‌ی (گه‌ران) له‌نیوان ئه‌فسانه‌ی هه‌ردوو میلله‌تدا - به‌تایبه‌تی ئه‌و ده‌قانه‌ی که ده‌ست لیکۆله‌ره‌وه‌ که‌وتوون- لیکۆله‌ره‌وه‌ پیتی گه‌یشتووه‌.

ئه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌یه له‌سه‌ر ئه‌فسانه‌ی کوردی و فارسی به‌گشتی.

۱- لیکۆله‌ره‌وه‌ له‌ ئه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌یه‌که‌یدا گه‌یشتووته‌ ئه‌و رایه‌ی که میژووی ئه‌فسانه‌ی کوردی، له‌گه‌ڵ سه‌ره‌ه‌ڵدانی ئه‌فسانه‌ی ئه‌و مروّفانه‌ سه‌ر هه‌ڵده‌دا که له‌ کۆنه‌وه‌ له‌ کوردستان ژباون، له‌ ژبانی ئه‌شکه‌وته‌وه‌ بۆ گونده‌ سه‌ره‌تایبیه‌کان و سه‌ره‌ه‌ڵدانی رۆلی هۆز و میلله‌ته‌کان، به‌تایبه‌ت ئه‌و هۆز و میلله‌تانه‌ی که زاناکان به‌به‌شیکیان ده‌زانن له‌ پیکهاته‌ی میلله‌تی کورد.

۲- ئه‌و ئه‌فسانه‌ی که ده‌کرێ به‌ئه‌فسانه‌ی کوردی بژمی‌درین، له‌گه‌ڵ سه‌ره‌ه‌ڵدانی ئه‌و ئایینه‌ سه‌ریان هه‌ڵداوه‌ و په‌یدا بوون که له‌ کوردستان سه‌ریان هه‌ڵداوه‌ و هه‌ردوو لا واته‌ ئایین و ئه‌فسانه‌کان کاریان لێک کردووه‌.

۳- لیکۆله‌ره‌وه‌ی کورد به‌شکه‌ن و لیکۆلینه‌وه‌ی ده‌قه‌ ئه‌فسانه‌یه‌یه‌ کۆنه‌کانی -ئیرانی- کوردی ده‌توانن کاریگه‌ری ئه‌و ئایینه‌ کۆنه‌ بزانن که له‌زووه‌وه‌ له‌ کوردستان سه‌ریان هه‌ڵداوه‌.

۴- ئه‌و میژووه‌ی که فارسه‌کان بۆ ئه‌فسانه‌ی کۆنی ئیرانی ده‌ست نیشان ده‌که‌ن، هه‌ر ئه‌و میژووه‌، میژووی به‌شیکێ گرنگی ئه‌فسانه‌ی کوردیه‌یه. به‌شی میلله‌تی کورد له‌و میژووه‌دا به‌شیکێ دیاره‌.

۵- ئه‌و ده‌ق و سه‌رچاوه‌ ئه‌فسانه‌یه‌یه‌ که فارسه‌کان به‌ (ده‌قی ئه‌فسانه‌ی ئیرانی) ناو ده‌یه‌ن، کوردیش به‌دلنیا‌یه‌یه‌وه‌ مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ ژۆریه‌ی ئه‌م ده‌ق و سه‌رچاوه‌ ئه‌فسانه‌یه‌یه‌ به‌ به‌شیکێ گرنگی و به‌ده‌ق و سه‌رچاوه‌ی ئه‌فسانه‌ی خۆی بزانن.

۶- به‌شیکێ میژووی ئه‌فسانه‌ی کوردی، ئه‌و به‌شه‌ له‌ ئارییه‌ کۆچ کردووه‌کانه‌وه‌ن واته‌ له‌ ماده‌کانه‌وه‌ به‌ر کورد ده‌که‌وێ، له‌گه‌ڵ دامه‌زرانی ئیمپراتۆرییه‌تی ماد و لێک جیا‌بوونه‌وه‌ی (ماد و پارس) ده‌ست پێده‌کات، ئه‌و میژووه‌ بۆ فارسه‌کانیش هه‌ر وایه‌.

۷- به‌شیکێ ئه‌فسانه‌ی کورد له‌گه‌ڵ په‌یدا‌بوونی زه‌رده‌شت و بلا‌بوونه‌وه‌ی ئایینه‌که‌ی سه‌ر هه‌ڵده‌دا و په‌رده‌سه‌ینێ و بلا‌و ده‌بێته‌وه‌ و که تاییه‌مه‌ندی ئه‌و ئایینه‌ و کۆنتریشی به‌سه‌ره‌وه‌یه‌.

۸- ده‌قی (ئه‌فسانه‌ی خواوه‌نده‌کان)ی کورد ده‌توانن له‌نیو ئه‌و (اسطوره‌) ئه‌فسانه‌ی خواوه‌نده‌کان‌ی

ئیران بدۆزینه‌وه‌ که ئیستا به‌ (اسطوره‌) ایرانی) ناو ده‌بردرن.

۹- ئه‌و تیمانه‌ی که له‌ ئه‌فسانه‌ی خواوه‌نده‌کان - اسطوره‌- ی ئیرانیدا هه‌یه، ژۆریه‌ی ئه‌و تیمانه‌ راسته‌وخۆ یان به‌که‌می‌ک گۆرانه‌وه‌ له‌ ئه‌فسانه‌ی ئاسایی ئه‌م‌و‌ئێ‌مه‌ کورددا هه‌یه، چونکه‌ ئاشکرایه‌ - اسطوره‌- واته‌ ئه‌فسانه‌ی خواوه‌نده‌کان له‌ ئه‌فسانه‌ی ئاسایی کۆنتره‌.

- ئه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌یه، به‌تایبه‌ت له‌به‌راوردی تیمه‌ و ئه‌فسانه‌کانی گه‌ران به‌دوای نه‌مریدا.

له‌ کۆتایی به‌شی سێیه‌مه‌دا، لیکۆله‌ره‌وه‌ ئه‌و خالانه‌ی ده‌ست‌نیشان کردووه‌ که له‌ نیوان ئه‌فسانه‌ی هه‌ردوو میلله‌ت هاویه‌ش، هه‌روه‌ها جیا‌وازی نیوان ده‌قه‌ کوردی و فارسییه‌کان دیاری کردووه‌، جیا‌وازی و تاییه‌مه‌ندی هه‌ر یه‌ک له‌ ئه‌فسانه‌ی کوردی و فارسی خستووته‌ به‌رچاو، که ده‌کرێ ئه‌م به‌ندانه‌ وه‌ک ئه‌نجامی گشتی لیکۆلینه‌وه‌یه که له‌به‌رچاو بگه‌ڕێ، لێره‌ش جارێکی تر پێ له‌سه‌ر ژۆر له‌و خالانه‌ داده‌گرینه‌وه‌ که لیکۆله‌ره‌وه‌ ته‌واو به‌ئه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌یه‌ ده‌زانن.

۱- گه‌ران به‌دوای نه‌مری له‌ ئه‌فسانه‌دا، تاییه‌ت نییه‌! به‌چینی‌ک و میلله‌تی‌ک و سه‌رده‌می‌ک، به‌لکه‌ نه‌مری بیرێکی کۆنی ته‌واوی مروّفایه‌تییه‌، نموونه‌ی له‌ ئه‌فسانه‌ی هه‌موو میلله‌ت‌اندا هه‌یه‌.

۲- کۆنترین ده‌قی گه‌ران به‌دوای نه‌مری، تا ئیستا ئه‌وه‌ی که زانراوه‌، (داستانی گلگامش)ه‌، که‌چی لیکۆله‌ره‌وه‌ سه‌ره‌ داوێکی له‌ ژبانی (کابرای سه‌قه‌ت)ی ئه‌شکه‌وته‌ی شانه‌ده‌ره‌ هه‌ڵکردووه‌ته‌وه‌ و زه‌مینه‌ی ئه‌وه‌ی خۆش کردووه‌- پشت به‌لیکۆله‌ره‌وه‌ میژووی و ئه‌رکی‌لۆژییه‌کان- بلێ: ئه‌و کابرا سه‌قه‌ته‌ش به‌دوای له‌ش ساغی و ته‌مه‌ندریژی و نه‌مریدا گه‌راوه‌.

۳- لیکۆله‌ره‌وه‌ گه‌یشتووته‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که، کۆنترین و ته‌واوترین ئه‌فسانه‌ی گه‌ران به‌دوای نه‌مری، یه‌که‌م (داستانی گلگامش)ه‌ و دووهم (داستانی میر مح)ه‌ و سێیه‌م (گه‌رانی ئه‌سکه‌نده‌ر)ه‌ که هه‌موو مه‌رح و قۆناغه‌کانی گه‌رانی تێدا‌ین.

۴- له‌ ئه‌نجامی شیک‌کردنه‌وه‌ی چیرۆکه‌ ئه‌فسانه‌یه‌یه‌کان ده‌ره‌که‌وت، زیاتر له‌ هۆیه‌ک هه‌یه، بۆ به‌ده‌سته‌پێانی نه‌مری، ئه‌و سه‌ره‌پای هۆیه‌ سه‌روشتییه‌کان، وه‌کو ئاو - و -گیا- ی نه‌مری- خواردنی دروستکراو و خۆشای گیراوه‌ش هه‌یه، له‌گه‌ڵ ئه‌و شوێنه‌ی که مردنی تێدا نییه‌!

۵- له‌ ئه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌یه، لیکۆله‌ره‌وه‌ گه‌یشتووه‌ته‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که به‌دوای نه‌مریدا گه‌راون، دوا‌جار که‌سانی ناودار و به‌ده‌سه‌لات بوون.

۶- خدری زینده‌ له‌ ئه‌فسانه‌ی کوردی و فارسییه‌کاندا که‌سایه‌تییه‌کی سه‌ره‌کی نییه‌ له‌ گه‌رانه‌که‌دا، که‌چی له‌ هه‌مووان ئاسانتر و دايمتر ئه‌و ئاو و ژبانه‌ به‌ده‌ست دێنن و له‌ هیج ده‌قی‌کیش نه‌که‌وتووته‌ به‌رچاو که دوا‌جار ئه‌م ئاوه‌ی دۆراندبێ، جگه‌ له‌وه‌ش له‌ ده‌قه‌کان به‌رده‌وام باس له‌وه‌ ده‌کرێ که خدری زینده‌ له‌ ریزی مروّقی ئاساییدا نه‌ماوه‌ و چووته‌ ریزی فریشته‌ و مه‌لا‌یکه‌تان.

۷- هه‌موو ئه‌وانه‌ی که ئه‌و ئاوی نه‌مری، یان هۆیه‌کانی نه‌مری به‌ده‌ست دێنن، ژۆریه‌ی هه‌ره‌ ژۆریان دوا‌جار له‌ده‌سته‌ی ده‌ده‌ن، ئه‌وانه‌ش که له‌ده‌سته‌ی نا‌ده‌ن هه‌ندی‌کیان له‌و ژبانه‌ بێزار ده‌بن و له‌و داخ‌وازییه‌ په‌شیمان ده‌بنه‌وه‌، ئه‌و که‌سه‌ی که هه‌تا سه‌ر به‌نه‌مری ده‌می‌ننه‌وه‌، ده‌چیته‌ ریزی فریشته‌ و

خوداوه‌ندان.

۸ - دەرکه‌وت سځ جوړ نه‌مړی هه‌یه، ئه‌وانه‌ی که که‌سایه‌تییسه‌کان خوځیان به‌دوای ئه‌و نه‌مړییه‌دا ده‌گه‌رځین، ئه‌وانه‌ی که به ریځکه‌وت هۆیه‌کی نه‌مړییه‌یا ده‌ست ده‌که‌وئ، ئه‌وانه‌ی که پاش مردنیان خه‌لک به‌نه‌مړیان ده‌زانن.

۹ - ئه‌و که‌سایه‌تییانه‌ی که به‌دوای نه‌مړییدا گه‌راون، له ئه‌فسانه فارسییه‌کاندا هه‌ر هه‌موویان (پیاو!) ن، له ئه‌فسانه کوردییه‌کانیش ته‌نیا یه‌کیکیان (ژن!) ه.

۱۰ - له ئه‌نجامی لیکوئینه‌وه‌که دەرکه‌وت، ئه‌گه‌رچی زۆرکه‌س به‌شوق و سه‌رکیتی و پیداکرتنه‌وه سه‌ر و مال له ریځگای به‌ده‌سته‌پینانی نه‌مړی داده‌نښ، که‌چی که‌سانی واش هه‌ن، زۆر به‌ئاگادارییه‌وه ئه‌و هۆی نه‌مړییه رت ده‌که‌نه‌وه.

۱۱ - له ئه‌فسانه‌کان دەرکه‌وتوه که خوداوه‌ندان به‌شیتویه‌کی گشتی هه‌ر له سه‌ره‌تاوه. نه‌مړی و ژبانی هه‌میشه‌ییبیان بۆ خوځیان هه‌لبژاردوه و (مردن) یشیان کردووته به‌شی مرۆف، هه‌ر ئه‌م بیسه‌ ئایینه‌کانیش پشتگیریان لی کردووه.

۱۲ - له لیکوئینه‌وه‌که‌دا دەرکه‌وت، ئه‌گه‌ر مرۆف زۆرجار له‌وه سه‌رنه‌که‌وتوه که نه‌مړی هه‌میشه‌بی ده‌ست بکه‌وئ، به‌لام، زۆرجاریش له‌ش ساغی و ته‌مه‌ندرځی به‌ده‌ست هیناوه.

۱۳ - لیکوئله‌روه گه‌یشتووته ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که زۆریه‌ی هه‌ره زۆری ئه‌وانه‌ی به‌دوای نه‌مړییدا گه‌راون، دواجار له به‌ده‌ست هینانی هه‌میشه‌ییدا سه‌رنه‌که‌تون، ئه‌مه وه‌ک حیکمه‌تیکی ژبان و سه‌لمانندی ئه‌و رایه‌ی که ده‌لئ: «مرۆف هه‌رچی بکات له‌ده‌ست مردن رزگاری نابی» به‌لام، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هیشتا ریژه‌یه‌کی زۆر که‌م هه‌یه که نمونه‌ن بۆ به‌ده‌ست هینانی ژبانی هه‌میشه‌بی له‌نیو ئه‌فسانه‌کاندا، ئه‌م ریژه یه‌کجار که‌مه‌ش تروسکه‌ی کزی ریځگای به‌رده‌وامی ئه‌و گه‌رانانه‌یه.